

Rettelsesblad

Erstatter bemærkninger til forslag af 27. januar 2023

(Der er indarbejdet lovtekniske rettelser, samt sletning af bemærkninger vedrørende rettighedshaveres gæld i forslaget § 66 og bestemmelser om ændring af lov om kontinentalsoklen i forslaget § 143, samt uddybning af bemærkninger om dagbøder i forslaget § 140)

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

1.1. Forslagets baggrund og hovedformål

Lov om Grønlands Selvstyre blev vedtaget af Folketinget den 19. maj 2009 og trådte i kraft den 21. juni 2009.

Lov om Grønlands Selvstyre fastslår, at Grønlands Selvstyre kan overtage råstofområdet, og at Grønlands Selvstyre dermed får den lovgivende og udøvende magt inden for råstofområdet. Sagsområdet råstoffer er angivet på liste II i bilag til lov om Grønlands Selvstyre. Det følger af bestemmelsen i § 3, stk. 2, i lov om Grønlands Selvstyre, at sagsområder opført på bilagets liste II overgår til Grønlands Selvstyre på tidspunkter, der fastsættes af selvstyret efter forhandling med rigsmyndighederne.

Grønlands Selvstyre overtog råstofområdet den 1. januar 2010.

Samtidig med Grønlands Selvstyres overtagelse af råstofområdet den 1. januar 2010 trådte Inatsisartutlov nr. 7 af 7. december 2009 om mineralske råstoffer og aktiviteter af betydning herfor (råstofloven) i kraft. Råstofloven blev vedtaget med henblik på at sikre en hensigtsmæssig udnyttelse af mineralske råstoffer og anvendelse af undergrunden i Grønland og aktiviteter i tilknytning dertil. Råstofloven er siden sin ikrafttrædelse i 2010 blevet ændret flere gange for at opdatere og tilpasse loven i takt med udviklingen på råstofområdet, i råstofindustrien og samfundet.

Mineralområdet, der er en del af råstofområdet, har stor betydning for Grønland og samfundet.

Naalakkersuisut ønsker at fortsætte udviklingen af råstofområdet, herunder mineralområdet, således at området i endnu større omfang bliver et væsentligt aktivitetsområde og en

væsentlig industri i Grønland. Naalakkersuisut har derfor blandt andet udarbejdet en strategi for mineralområdet for Grønland med titlen “Grønlands Mineralstrategi 2020-2024”.

Formålet med strategien er særligt at skabe gode rammer for mineralområdet, så Grønland kan tilbyde attraktive muligheder og gode forudsætninger for at skabe, udvikle og gennemføre mineralprojekter og investeringer deri i Grønland. En fortsat udvikling af mineralområdet vil bidrage til, at der skabes flere arbejdspladser og arbejdsopgaver for virksomheder inden for mineralområdet, og at mineralområdet i større omfang bidrager med indtægter til landskassen og den økonomiske udvikling i Grønland til gavn for samfundet.

Forslaget er et led i Naalakkersuisuts strategi om at fastholde og videreudvikle Grønland som et godt og attraktivt land i forhold til andre lande, der også har et stort potentiale for udnyttelse af mineraler. Det er Naalakkersuisuts vurdering, at gode og klare rammevilkår og lovregulering er vigtige for at kunne tiltrække og fastholde virksomheder og investorer til mineralområdet i Grønland.

Råstofloven i Grønland regulerer alle forhold vedrørende råstofaktiviteter og udnyttelse af råstoffer og undergrunden. De regulerede forhold omfatter blandt andet anvendelse af undergrunden til lagring, kulbrinteaktiviteter og mineralaktiviteter, forundersøgelsestilladelser, efterforskningsstilladelser og udnyttelsestilladelser vedrørende kulbrinter og mineraler, småskatilladelser, indsamling og brydning af mineraler uden tilladelse og forhold vedrørende miljø og samfundsmæssig bæredygtighed.

Efter forslaget skal området for de almindelige mineralaktiviteter indenfor mineralområdet generelt udskilles fra de andre dele af råstofområdet, som er omfattet af råstofloven, herunder kulbrinteområdet (området vedrørende olie og naturgas), anvendelse af undergrunden til lagring, området for lokale personer og museers småskalamineralaktiviteter og lokale personer og virksomheders udnyttelse, indsamling og brydning af mineraler uden tilladelse dertil.

Forslaget vedrører således kun de almindelige mineralaktiviteter inden for mineralområdet i Grønland samt miljøforhold vedrørende disse. Forslaget vedrører ikke anvendelse af undergrunden til lagring, kulbrinteområdet og området for lokale personer og museers småskalamineralaktiviteter og lokale personer og virksomheders udnyttelse, indsamling og brydning af mineraler uden tilladelse dertil eller miljøforhold inden for småskalaområdet.

Formålet med forslaget er derudover blandt andet at skabe en opdateret og mere enkel, klar, hensigtsmæssig og brugervenlig Inatsisartutlov for mineralområdet, herunder miljøforhold. Opdateringen skal blandt andet ske på grundlag af praksis og erfaringer med anvendelsen af råstofloven siden dens ikrafttrædelse den 1. januar 2010 og udviklingen på mineralområdet og i mineindustrien i Grønland og internationalt også i andre lande med mere omfattende

mineralaktiviteter og mineindustrier. En mere enkel, klar, hensigtsmæssig og brugervenlig Inatsisartutlov for mineralområdet skal blandt andet gøre loven lettere at fortolke og anvende i praksis og skabe en bedre regulering for Naalakkersuisut, nuværende og mulige fremtidige rettighedshavere efter mineraltilladelser og andre parter inden for mineralområdet.

Forslaget fastsætter grundlaget og rammerne for den fremtidige regulering af mineralområdet. Mineralområdet omfatter blandt andet forundersøgelse, efterforskning og udnyttelse af mineraler og tilladelser dertil og tilladelser til videnskabelige undersøgelser samt miljøforhold i forbindelse med disse aktiviteter.

Forslagets regulering af disse aktiviteter er generelt i overensstemmelse med nationale og internationale regler, principper og aftaler vedrørende sådanne aktiviteter. Forslaget bidrager dermed generelt også til opfyldelsen af Grønlands Selvstyres forpligtelser efter national og international ret. Forslagets regulering af disse aktiviteter er endvidere tilpasset den bedste nationale og internationale praksis for udførelse og regulering af sådanne aktiviteter.

Forslaget til en ny Inatsisartutlov om mineralaktiviteter er generelt baseret på råstoflovens bestemmelser vedrørende mineraler. Forslaget ændrer dog i et vist omfang råstoflovens bestemmelser om mineralaktiviteter, idet forslaget tager højde for de erfaringer og den viden, der er opnået på baggrund af råstofloven vedrørende mineraler, og derved at forslaget skaber større klarhed om bestemte forhold, som enten ikke er regulerede eller er reguleret mindre klart eller mindre udførligt efter råstofloven.

Forslaget viderefører dog generelt mange væsentlige og hensigtsmæssige bestemmelser og principper fra råstofloven. Blandt andet videreføres princippet om en samlet integreret myndighedsbehandling. Alle relevante forhold, herunder vedrørende mineralaktiviteternes udførelse og tekniske, sikkerhedsmæssige og ressourcemæssige forhold, indgår i en samlet vurdering af aktiviteter omfattet af forslaget. Naalakkersuisut meddeler således en samlet tilladelse, der generelt omfatter samtlige forhold af betydning for en mineralaktivitet omfattet af forslaget. Denne model var en af hovedanbefalingerne i Ølgaard-rapporten fra 1990 (som omtales nedenfor i afsnit 1.2) og har generelt været anvendt i råstoflovene for Grønland siden da.

En samlet integreret myndighedsbehandling fremmer en effektiv forvaltning af mineralområdet og brugervenlighed for borgerne og virksomhederne. Forslaget skaber således også grundlaget og rammerne for, at Naalakkersuisut kan administrere, forvalte og videreudvikle mineralområdet på en måde, der generelt er god og hensigtsmæssig for Grønlands Selvstyre, samfundet, rettighedshavere og mulige fremtidige rettighedshavere efter mineraltilladelser og andre parter på mineralområdet.

Forslaget viderefører også tilladelsessystemet og godkendelsessystemet, som traditionelt har været anvendt inden for råstofområdet i Grønland. Aktiviteterne omfattet af forslaget må således kun udføres, hvis Naalakkersuisut har meddelt en tilladelse dertil eller en godkendelse deraf efter bestemmelserne derom i forslaget.

Efter skattelovgivningen og forslaget har selvstyret generelt ret til en del af indtægterne fra mineralaktiviteterne, herunder i form af selskabsskatter og personskatter fra rettighedshavere efter mineraltilladelser, deres ansatte og deres leverandører af varer og tjenesteydelser og vederlag (royalties) efter vilkår derom for udnyttelsestilladelser. Forslaget bidrager således i et vist omfang til understøttelsen og udviklingen af selvstyrets og samfundets økonomi.

En rettighedshaver efter en udnyttelsestilladelse skal som udgangspunkt betale vederlag (royalties) til Naalakkersuisut, når rettighedshaveren udnytter mineraler i Grønland. En afgift (en royalty) efter en udnyttelsestillade kan for eksempel være en afgift beregnet på grundlag af de udnyttede mineraler (en produktionsafgift), herunder for eksempel mineralernes vægt (en vægtafgift) eller deres rumfang (en volumenafgift). Et vederlag kan også være en afgift beregnet på grundlag af de udnyttede mineralers salgspris eller anden værdi ved salg (en salgafgift) eller en andel af det økonomiske udbytte ved rettighedshaverens virksomhed omfattet af tilladelsen (en udbytteafgift).

Forslaget erstatter delvist råstofloven inden for mineralområdet. Forslaget erstatter ikke råstofloven for så vidt angår anvendelse af undergrunden til lagring og kulbrinteområdet vedrørende tilladelser til forundersøgelse, efterforskning og udnyttelse af kulbrinter (olie og gas) og aktiviteter efter kulbrintetilladelser med videre.

Forslaget erstatter endvidere ikke råstofloven for så vidt angår lokale personer og museers småskalamineralaktiviteter og lokale personer og virksomheders udnyttelse, indsamling og brydning af mineraler uden tilladelse dertil. Dette område og disse forhold reguleres fortsat af bestemmelserne derom i råstofloven. Naalakkersuisut planlægger dog at udarbejde og fremsætte et forslag til en Inatsisartutlov om sådanne småskalaktiviteter og andre aktiviteter med videre (en småskalalov). Se nærmere derom i afsnit 2.9.

1.2. Historisk tilbageblik

Efter en kongelig anordning af 27. april 1935 var principperne i den danske undergrundslov samtidig gældende for Grønland.

På grund af en stigende interesse for efterforskning og udnyttelse af mineralske råstoffer i Grønland nedsatte den danske regering i 1960 en kommission, der skulle udarbejde et udkast til en minelov for Grønland. Kommissionen afgav i juni 1963 sin betænkning. Det var hensigten, at efterforskning og udnyttelse af mineralske råstoffer i Grønland skulle gøres så

attraktivt som muligt, samtidig med at det offentliges interesser skulle varetages på en hensigtsmæssig måde. I november 1964 fremsatte regeringen et forslag til lov om mineralske råstoffer i Grønland, som var udarbejdet på grundlag af kommissionens betænkning. Loven blev vedtaget som lov nr. 166 af 12. maj 1965 om mineralske råstoffer i Grønland.

Da lov nr. 577 af 29. november 1978 om Grønlands Hjemmestyre trådte i kraft, blev der samtidig etableret en særlig ordning på råstofområdet. Hovedprincipperne i råstofordningen var fastlagt i hjemmestyreloven. De nærmere bestemmelser for råstofområdet blev fastsat i lov nr. 585 af 29. november 1978 om mineralske råstoffer i Grønland. De væsentligste forhold vedrørende råstofordningen var følgende:

- (1) Anerkendelse af, at den fastboende befolkning i Grønland har grundlæggende rettigheder til Grønlands naturgivne ressourcer.
- (2) Etableringen af en fælles beslutningskompetence (gensidig veto) for rigsmyndighederne (regeringen) og hjemmestyret (landsstyret) vedrørende de væsentlige dispositioner med hensyn til ikke-levende ressourcer i Grønland.
- (3) Fastlæggelse af principperne for fordeling af offentlige indtægter fra råstofvirksomhed i Grønland.
- (4) Oprettelse af et paritetisk sammensat dansk/grønlandsk fællesråd med betegnelsen Fællesråd vedrørende Mineralske Råstoffer i Grønland.
- (5) Oprettelse af en råstofforvaltning for Grønland under energiministeren til varetagelse af de centrale administrative opgaver på råstofområdet. Råstofforvaltningen skulle desuden varetage opgaverne som sekretariat for Fællesrådet vedrørende Mineralske Råstoffer i Grønland.

I marts 1988 indgik landsstyret og den danske regering en aftale om principper for ændring af dele af den grønlandske råstofordning. Hovedprincipperne var følgende:

- (1) Samtlige indtægter fra råstofordningen op til 500 millioner kroner i et år skulle fordeles med 50 % til den danske stat og 50 % til Grønlands Hjemmestyre uden modregning i statens tilskud til Grønlands Hjemmestyre. Fordelingen af indtægter ud over dette beløb skulle fastsættes ved lov efter forhandlingen mellem hjemmestyret og regeringen.
- (2) Hjemmestyret og den danske stat skulle hver indskyde op til 12,5 millioner kroner i et fælles selskab, Nunaoil A/S, med henblik på at fremme den erhvervmæssige udvikling på råstofområdet.
- (3) Hjemmestyrets indflydelse på forvaltningen af råstofområdet skulle udvides.
- (4) Tilladelsessystemet (koncessionssystemet) i råstofloven skulle også gælde for vandkraftaktiviteter i Grønland.
- (5) Hver af parterne kunne efter den 1. januar 1995 kræve forhandlinger om ændring af råstofordningen.

Denne principaftale var grundlaget for udarbejdelsen af en ændret råstoflov, der blev vedtaget som lov nr. 844 af 21. december 1988.

Efter aftale mellem landsstyreformanden og den danske energiminister blev der i 1990 nedsat en arbejdsgruppe med den opgave at udforme et oplæg til en ny strategi for nyttiggørelsen af mineralske råstoffer i Grønland. Arbejdsgruppen skitserede i en rapport, Ølgaard-rapporten, en række forslag til en ny strategi for udnyttelsen af mineralske råstoffer i Grønland. Det skete med henblik på, at råstofsektoren kunne blive en betydende erhvervssektor på linje med andre erhverv i Grønland. Blandt hovedelementerne i den foreslåede nye strategi var indførelse af væsentligt ændrede tilladelsesvilkår og en skattelovgivning, som skulle være konkurrencedygtige i forhold til andre landes tilladelsesvilkår og skattelovgivning, og olieeftersforskning på landområder og sokkelområder i Grønland gennem udførelse af udbudsrunder.

Arbejdsgruppens forslag til en ny strategi for råstofområdet førte til et forslag om en ny råstoflov, der blev vedtaget som lov nr. 335 af 6. juni 1991. Loven havde til hensigt at gøre det mere attraktivt at investere i mineraleftersforskning (kulbrinter og mineraler) i Grønland.

Blandt hovedelementerne i strategien kan nævnes følgende forhold:

- (1) Indførelse af væsentligt ændrede koncessionsvilkår, især for udnyttelse af mineraler (hårde mineraler), med henblik på at kunne tilbyde vilkår, som er konkurrencedygtige i forhold til vilkårene i andre lande.
- (2) Iværksættelse af olieeftersforskning på landområder og sokkelområder i Grønland, herunder på sokkelområder i Vestgrønland gennem udførelse af udbudsrunder i 1990'erne.
- (3) Gennemførelse af ændringer i først og fremmest den grønlandske skattelovgivning med henblik på at tilvejebringe konkurrencedygtige arbejdsbetingelser for den internationale mineindustri og olieindustri.
- (4) Udarbejdelse af omfattende informationsmateriale om Grønland af både generel og specifik karakter rettet mod den internationale mineindustri og olieindustri.
- (5) Udarbejdelse af løbende informationsmateriale rettet mod befolkningen i Grønland om udviklingen på råstofområdet.
- (6) Forenklinger og justeringer af råstofforvaltningens regulering af råstofaktiviteter blandt andet i miljømæssig og sikkerhedsmæssig henseende.
- (7) Anvendelse af en mere aktiv og opsøgende indsats fra det offentlige side over for mineindustrien og olieindustrien med henblik på at fremme internationale investeringer i råstofaktiviteter i Grønland.

Landsstyrets formand og den danske statsminister aftalte i september 1992, at kompetencen til at meddele tilladelser til vandkraftaktiviteter og myndighedsbehandlingen deraf skulle overgå til hjemmestyret (i dag selvstyret). Det medførte, at vandkraftressourcer udgik af råstofordningen ved lov nr. 1074 af 22. december 1993.

På grundlag af bestræbelserne for at tiltrække olieindustriens interesse i offshore olieeftersforskning viste der sig at være behov for en ændring af råstofloven, der kunne gøre det mere attraktivt at investere i efterforskning af mineralske råstoffer i Grønland. Det førte til en ændring af råstofloven, der blev vedtaget ved lov nr. 303 af 24. april 1996.

Ved en ændring af råstofloven med virkning fra 1. juli 1998 blev kompetencen til at meddele tilladelser og de forvaltningsmæssige opgaver på råstofområdet overført fra energiministeren og Råstofforvaltningen for Grønland under ministeren til Grønlands Landsstyre og Råstofdirektoratet under landsstyret. De øvrige elementer i råstofordningen for Grønland blev ikke ændret.

Den fælles beslutningskompetence for hjemmestyret og staten med hensyn til væsentlige beslutninger på råstofområdet, herunder kravet om, at meddelelse af tilladelser efter råstofloven forudsatte aftale mellem regeringen og landsstyret, blev således ikke ændret. Det samme var tilfældet med hensyn til reglerne om fordelingen af offentlige indtægter fra råstofvirksomhed og om fællesrådets opgaver.

Råstofloven bygger i væsentligt omfang videre på strategien fremlagt i Ølgaard-rapporten og på de erfaringer og den viden, som er blevet opbygget i Råstofdirektoratet siden 1998.

Dette forslag er i vidt omfang baseret på en videreførelse af råstofordningen og reguleringen i råstofloven vedrørende mineraler.

1.3. Lov om Grønlands Selvstyre og råstofordning

Det følger af en fortolkning af lov om Grønlands Selvstyre og bemærkningerne til loven, at råstoflovens bestemmelser er i overensstemmelse med bestemmelserne i selvstyreloven. Det følger desuden af lov om visse forhold i forbindelse med Grønlands Selvstyre og bemærkningerne til loven, at råstofloven også er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne lov. Det blev lagt til grund af Naalakkersuisut og Inatsisartut, da de udarbejdede og vedtog råstofloven.

Forslagets bestemmelser svarer generelt til råstoflovens bestemmelser vedrørende mineralområdet, herunder bestemmelserne om forundersøgelse, efterforskning og udnyttelse af mineraler og tilladelser dertil, videnskabelige undersøgelser af betydning derfor og tilladelser til videnskabelige undersøgelser.

1.3.1. Generelt om lov om Grønlands selvstyre og råstofordningen

Lov om Grønlands Selvstyre blev vedtaget af Folketinget den 19. maj 2009 og trådte i kraft den 21. juni 2009. Baggrunden for lov om Grønlands Selvstyre var blandt andet et ønske om at sikre størst muligt omfang af ligestilling mellem Grønland og Danmark. Loven skaber det retlige grundlag for, at Grønland kan overtage yderligere kompetence vedrørende de fleste områder.

Efter lov om Grønlands Selvstyre kunne råstofområdet overtages af Grønlands Selvstyre. Efter § 3, stk. 2, i lov om Grønlands Selvstyre kan sagsområder, der fremgår af liste II til lov om Grønlands Selvstyre, overgå til Grønlands Selvstyre på tidspunkter, der fastsættes af selvstyret efter forhandling med rigsmyndighederne. Råstofområdet er nævnt som nr. 26 på denne liste.

Råstofområdet blev overtaget af Grønlands Selvstyre med virkning fra 1. januar 2010. Efter selvstyrets overtagelse af råstofområdet har selvstyret den lovgivende og udøvende magt på råstofområdet.

Efter overtagelsen af råstofområdet har Grønlands Selvstyre således fastsat de generelle rammer og nærmere regler for aktiviteter på råstofområdet. Grønlands Selvstyre har desuden varetaget forvaltningen af råstofområdet, herunder ved meddelelse af tilladelser til forundersøgelse, efterforskning og udnyttelse af mineralske råstoffer og myndighedsbehandling vedrørende råstoff tilladelser og råstofaktiviteter.

Det følger af lov om Grønlands Selvstyre, at Grønlands Selvstyre har ejendomsretten til at råde over og udnytte råstofferne i den grønlandske undergrund, og at indtægter fra råstofaktiviteter tilfalder selvstyret. Lov om Grønlands Selvstyre indeholder nærmere regler om reduktion af statens årlige tilskud til selvstyret i det omfang, at selvstyrets årlige råstofindtægter er større end 75 millioner kr.

1.3.2. Økonomiske relationer og fordelingen af indtægter fra råstofaktiviteter

Det centrale indhold i ordningen for de økonomiske relationer mellem Grønlands Selvstyre og staten under selvstyreordningen er de følgende forhold:

- (1) Staten yder selvstyret et fast årligt tilskud på samme niveau som det hidtidige bloktilskud.
- (2) Selvstyret finansierer selv sagsområder, der overtages efter lov om Grønlands Selvstyre.
- (3) Fremtidige indtægter fra råstofaktiviteter i den grønlandske undergrund tilfalder selvstyret.
- (4) Statens tilskud til selvstyret reduceres med halvdelen af det beløb, som indtægter fra

råstofaktiviteter i Grønland overstiger 75 millioner kr. med i et kalenderår.

- (5) Hvis statens tilskud til selvstyret på et tidspunkt reduceres til 0 kr., indledes der forhandlinger mellem Naalakkersuisut og regeringen om de fremtidige økonomiske relationer.

Selvstyret har desuden fortsat adgang til at modtage rådgivning og få adgang til forskning på råstofområdet hos danske forskningsinstitutioner.

I bemærkninger til lov om Grønlands Selvstyre anføres følgende vedrørende fordelingen af indtægter fra råstofaktiviteter i Grønland (almindelige bemærkninger, afsnit 5.3.3):

”Udviklingen af råstofområdet i Grønland indeholder et potentielt vigtigt element i den fremtidige grønlandske erhvervsudvikling og hermed i skabelsen af indtægter, som helt eller delvist vil kunne erstatte statens tilskud og herved medvirke til at gøre Grønland mere økonomisk selv bærende.

Råstofaktiviteternes positive effekter i det grønlandske samfund vil i så fald stamme dels fra den almindelige økonomiske aktivitet, herunder investeringer i opførelsen af anlæg m.v. samt ansættelsen af lokal arbejdskraft i forbindelse med anlæggenes drift etc., dels fra de indtægter, som det offentlige modtager fra de involverede selskaber.

Indtægterne fra råstofaktiviteter i Grønland tilfalder efter dette lovforslag Grønlands Selvstyre. Udviklingen i statens tilskud er dog i lovforslaget påvirket af størrelsen af de offentlige indtægter, som måtte blive resultatet af råstofaktiviteter.

Med dette forslag reduceres statens tilskud til selvstyret således med et beløb, som svarer til halvdelen af de indtægter fra råstofaktiviteter i Grønland, som ligger udover 75 mio. kr. i et givet kalenderår. Fradraget på 75 mio. kr. sker ud fra et ønske om at øge incitamentet til efterforskning og herigennem fremme Grønlands økonomiske selv bærenhed.”

Desuden anføres det i bemærkningerne til lov om Grønlands Selvstyre (almindelige bemærkninger, afsnit 5.3.3):

”Hvis statens tilskud til Grønlands Selvstyre reduceres til nul kroner som følge af indtægter fra råstofaktiviteter i Grønland, bortfalder tilskuddet også for efterfølgende år, og der skal således herefter ikke betales tilskud til selvstyret, medmindre andet aftales mellem parterne, jf. i den forbindelse forslagens § 10.

Den nævnte ordning, hvorefter tilskuddet bortfalder også for efterfølgende år, hvis statens tilskud til Grønlands Selvstyre i et år reduceres til nul kroner som følge af indtægter fra

råstofaktiviteter i Grønland, gælder, uanset om indtægterne fra råstofaktiviteter i Grønland eventuelt falder igen eller helt bortfalder i senere år. En sådan situation kunne bl.a. opstå i årene efter et år med ekstraordinære engangsindtægter f.eks. som følge af salg af ejerandele i grønlandske offentligt ejede råstofrelaterede selskaber.

Bestemmelsen i § 10 finder dog ikke anvendelse, hvis statens tilskud til selvstyret reduceres til nul kroner som følge af, at danske offentlige myndigheder eller selskaber m.v., der ejes af danske offentlige myndigheder, foretager salg af ejerandele i råstofselskaber omfattet af § 7, stk. 2, nr. 3, eller andele i råstoftilladelser i Grønland. Den del af indtægten fra salget, der medregnes i årets indtægtsopgørelse og dermed overføres til Grønlands Selvstyre, beregnes som det beløb, der vil nedbringe statens tilskud til nul kroner. I en sådan situation vil den medregnede indtægt og reduktionen af statens tilskud til nul kroner dog ikke medføre bortfald af fremtidige tilskud, jf. bemærkningerne til § 10.”

1.3.3. Indtægtsdefinitionen

Et væsentligt element i selvstyreordningen er de økonomiske relationer mellem selvstyret og staten, som er reguleret i selvstyreloven, og som er uddybende beskrevet i bemærkningerne til forslaget til selvstyreloven. Et element i den økonomiske ordning er definitionen af indtægter fra råstofaktiviteter.

Definitionen af råstofindtægter findes i selvstyrelovens § 7, stk. 2. Bestemmelsen fastslår, at de følgende indtægter skal anses som indtægter fra råstofaktiviteter i Grønland:

- ”1) Indtægter i henhold til konkrete tilladelser til forundersøgelse, efterforskning eller udnyttelse af mineralske råstoffer, dog bortset fra beløb, som betales til dækning af udgifter i Råstofdirektoratets regi.*
- 2) Indtægter ved enhver beskatning i Danmark og Grønland af rettighedshavere for så vidt angår den del af virksomheden, som vedrører mineralske råstoffer i Grønland.*
- 3) Indtægter fra grønlandske og danske offentlige myndigheders ejerandele i selskaber m.v., der driver virksomhed på råstofområdet i Grønland.*
- 4) Indtægter fra udbytteskat m.v. i Danmark og Grønland vedrørende aktionærer i selskaber, som er rettighedshavere, eller i selskaber, som fuldt ud ejer sådanne selskaber direkte eller indirekte og skattefrit kan modtage udbytte derfra.”*

I de almindelige bemærkninger til lov om Grønlands Selvstyre (afsnit 5.3.5) anføres følgende om indtægtsdefinitionen:

”Det generelle grundlag for den nye råstofordning er, at Grønlands Selvstyre kan overtage den fulde myndighedskompetence inden for råstofområdet i Grønland og med denne lovs ikrafttræden oppebære indtægterne fra råstofaktiviteter i Grønland, jf. forslagets § 7, stk. 1.

Desuden henvises til bemærkningerne til § 10 vedrørende den situation, hvor statens tilskud til selvstyret måtte blive reduceret til nul kroner.

I § 7, stk. 2, angives de indtægter, som er omfattet af indtægtsdefinitionen. Definitionen er i vidt omfang baseret på indtægtsdefinitionen i den gældende råstoflovs § 22, stk. 3. I henhold til den gældende råstofordning er der fælles dansk-grønlandsk beslutningskompetence via Fællesrådet vedrørende Mineralske Råstoffer i Grønland og med vetoret for både regeringen og landsstyret. Indtægtsdefinitionen har således måttet tilpasses på en række punkter, da definitionen fremover skal kunne fungere under en ny råstofordning, hvor selvstyret kan overtage råstofområdet.

Indtægtsdefinitionen i § 7, stk. 2, er baseret på den nuværende retsstilling i Grønland og Danmark og har til formål at angive de råstofindtægter, der efter stk. 1 tilfalder Grønlands Selvstyre. Disse indtægter skal endvidere danne grundlaget for, at der kan ske en reduktion af statens tilskud til Selvstyret med et beløb, der svarer til halvdelen af Selvstyrets indtægter fra råstofaktiviteter, som ligger ud over 75 mio. kr. årligt, jf. forslaget § 8.

I det omfang lovforslagets bestemmelser fortsat svarer til råstoflovens bestemmelser, vil råstoflovens forarbejder og tilknyttede aftaler fortsat have betydning for fortolkningen og anvendelsen af forslaget § 7, stk. 2.

Fremtidige ændringer i grønlandsk eller dansk lovgivning eller myndighedsudøvelse på skatte-, råstof- eller selskabsområdet kan få som konsekvens, at indtægtsdefinitionen ikke længere lever op til formålet. I tilfælde heraf vil indtægtsdefinitionen skulle revurderes af Naalakkersuisut og regeringen med henblik på at sikre, at indtægtsdefinitionen er i overensstemmelse med lovens intentioner. For at sikre at en sådan revurdering kan foretages på et informeret grundlag, forudsættes det, at parterne løbende giver hinanden fuld indsigt i alt relevant materiale. Andre ændringer i den grønlandske og danske lovgivning, som ikke ændrer på fordelingen af råstofindtægter, giver derimod ikke i sig selv anledning til en revurdering af indtægtsdefinitionen. Således vil f.eks. ændringer i skatteniveauet, jf. forslaget § 7, stk. 2, nr. 2, ikke give anledning til en revurdering af indtægtsdefinitionen.”

De ovenfor gengivne bemærkninger til forslag til lov om Grønlands Selvstyre taler for, at myndighedsudøvelsen på råstofområdet efter sagsrådets overtagelse fortsat skal være en samlet integreret myndighedsudøvelse, således at det sikres, at indtægtsdefinitionen også fremover vil kunne leve op til formålet.

I de almindelige bemærkninger til lov om Grønlands Selvstyre (afsnit 5.3.5.1) anføres følgende om indtægter i henhold til konkrete tilladelser:

”Den foreslåede § 7, stk. 2, nr. 1, er en videreførelse af den eksisterende bestemmelse i råstoflovens § 22, stk. 3, nr. 1. Der foreslås således en videreførelse af definitionen af indtægter i henhold til konkrete tilladelser til forundersøgelse, efterforskning eller udnyttelse af mineralske råstoffer, ligesom der foreslås en videreførelse af den hidtidige undtagelse fra indtægtsopgørelsen af beløb, som betales til dækning af udgifter i Råstofdirektoratets regi.

De indtægtstyper, som omfattes af den foreslåede § 7, stk. 2, nr. 1, er enhver indtægt for grønlandske myndigheder, som modtages i henhold til konkrete tilladelser til forundersøgelse, efterforskning eller udnyttelse af mineralske råstoffer, jf. også de oprindelige bemærkninger til denne del af indtægtsdefinitionen fra 1988 (L 103 af 17. november 1988). Indtægterne kan komme fra rettighedshavere i form af selskaber såvel som rettighedshavere i form af fysiske personer, jf. også afsnit 5.3.4.

Som et eksempel på en indtægt omfattet af nr. 1 kan nævnes en produktionsafgift (royalty), som en rettighedshaver skal betale i henhold til en tilladelse, jf. råstoflovens § 8, stk. 1.

Et andet eksempel er betaling til myndighederne af en andel af det økonomiske udbytte af den af tilladelsen omfattede virksomhed (overskudsroyalty), jf. råstoflovens § 8, stk. 1.”

Endvidere anføres i samme afsnit følgende om råstofindtægter, som er undtaget fra indtægtsopgørelsen:

”Visse indtægter skal ikke medregnes i opgørelsen over indtægter vedrørende råstofvirksomhed, jf. forslagens § 7, stk. 2, nr. 1, 2. led. Der er tale om indtægter i form af beløb modtaget i forbindelse med konkrete tilladelser, når beløbene betales til dækning af udgifter i Råstofdirektoratets regi. Denne foreslåede undtagelse viderefører den eksisterende ordning i råstoflovens § 22, stk. 3, nr. 1.

De beløb, der ikke vil indgå i indtægtsopgørelsen i medfør af dette forslag, vil være refusionsbeløb, gebyrer og afgifter m.v. til dækning af udgifter i Råstofdirektoratets regi i forbindelse med miljø- og andre baggrundsundersøgelser, myndighedsbehandling (godkendelsesprocedurer, tilsyn, rapportering m.m.) og oplysningsvirksomhed m.v. Udgifterne hertil skal være i forbindelse med de konkrete tilladelser, som beløbene opkræves i henhold til. Dette kræves dog ikke med hensyn til udgifter til oplysningsvirksomhed.

Udlæg, som grønlandske og danske myndigheder afholder ved myndighedsforanstaltninger i forbindelse med rettighedshaveres manglende opfyldelse af pligter i medfør af deres tilladelse (fx vedrørende ophørsforanstaltninger og miljøoprydning), kan ikke afholdes ved råstofindtægter, som herved undtages fra indtægtsdefinitionen. Tilsvarende vil refusionsbeløb, som grønlandske og danske myndigheder modtager fra rettighedshavere til

dækning af sådanne udlæg, ikke indgå i indtægtsdefinitionen.

Der kan ikke opkræves afgifter m.v. til dækning af eventuelle udgifter i Råstofdirektoratets regi til foretagelse af miljøoprydning og lignende ophørsforanstaltninger, som kan undtages fra indtægtsopgørelsen.

De gebyrer og afgifter m.v., som kan opkræves til brug for dækning af udgifter i Råstofdirektoratets regi, blev nærmere beskrevet i lovbemærkningerne til råstoflovens § 31 b (lovforslag L 61 af 4. november 1993). Se nærmere pkt. 5.3.4 ovenfor.

De nuværende satser for arealafgifter vedrørende kulbrintetilladelser er fastsat således, at arealafgifterne svarer til de dermed forbundne udgifter i Råstofdirektoratets regi. Det samme skal gælde for tilsvarende arealafgifter i fremtidige tilladelser.

De ovennævnte gebyrer og afgifter m.v., der opkræves til dækning af udgifter i Råstofdirektoratets regi, er ofte forskellige for kulbrinter og andre mineralske råstoffer. De fastsættes som hovedregel således, at mulighederne for at tiltrække og fastholde mine- og olieselskabers investeringer i efterforskning og udnyttelse af mineralske råstoffer m.v. i Grønland ikke forringes i væsentligt omfang. Størrelsen af de nævnte gebyrer og afgifter fastsættes således ikke primært med henblik på at tilvejebringe fuld udgiftsdækning. Ved ændringen af råstofloven i 1993 blev der ved indsættelsen af § 31 b skabt hjemmel i selve loven til en sådan delvis udgiftsdækning.”

Med hensyn til ophørsforanstaltninger og miljøoprydning anføres følgende i samme afsnit:

”Det følger af § 18, stk. 1, i den gældende råstoflov, at det påhviler rettighedshavere at foretage ophørsforanstaltninger, herunder miljøoprydning, når deres aktiviteter ophører. Råstofdirektoratet kan fastsætte vilkår til sikring af opfyldelsen af rettighedshaverens forpligtelser efter stk. 1, herunder kræve sikkerhedsstillelse, jf. råstoflovens § 18, stk. 2. Ved tilladelser til forundersøgelse eller efterforskning af hårde mineraler kan dette ske ved sædvanlig sikkerhedsstillelse herunder ved løbende indbetalinger over tilladelsesperioden, hvorved sikkerhedsstillelsen akkumuleres over tilladelsesperioden.

For så vidt angår miljøoprydning efter kulbrinteaktiviteter på havet sikrer Selvstyret, at der i forbindelse med de konkrete tilladelser stilles krav om betryggende forsikringer og garantier m.v. svarende til kravene vedrørende forsikringer og garantier m.v. i modeltilladelsen dateret juli 2006 for Disko Vest udbudsrunder samt de konkrete tilladelser meddelt i denne udbudsrunde. Selvstyret sikrer ligeledes, at der sker en administrativ opfølgning på disse vilkår.

Efter råstoflovens § 18, stk. 3, kan Råstofdirektoratet foretage ophørs- og oprydningsforanstaltninger m.v., herunder miljøoprydning, for en rettighedshavers regning og risiko, hvis denne ikke efterkommer påbud om foretagelse af sådanne foranstaltninger. Dette gælder både for kulbrintetilladelser og andre tilladelser.

Fremtidige love og tilladelsesvilkår kan indeholde lignende bestemmelser om Råstofdirektoratets foretagelse af sikkerheds-, sundheds-, miljø- og ophørsforanstaltninger m.v. for rettighedshaveres regning og risiko, når disse ikke selv foretager sådanne foranstaltninger, eller om rettighedshaveres refusion af udgifter i Råstofdirektoratets regi ved foretagelse af sådanne foranstaltninger m.v. i forbindelse med konkrete tilladelser. Indtægter som følge af refusion af udgifter i Råstofdirektoratets regi i forbindelse med sådanne foranstaltninger m.v. er undtaget fra indtægtsdefinitionen i forslaget § 7, stk. 2, nr. 1.

Undtaget fra indtægtsdefinitionen er endvidere refusionsbeløb til dækning af udgifter i Råstofdirektoratets regi i forbindelse med beredskabsforanstaltninger vedrørende sikkerhed, sundhed og miljø, som er direkte knyttet til rettighedshaveres råstofaktiviteter i Grønland. Dette gælder i det omfang, der er tale om aktiviteter, som udøves i medfør af udstedte tilladelser til forundersøgelse, efterforskning og udnyttelse af mineralske råstoffer, og som rettighedshaveren ikke er forpligtet til at få leveret af Råstofdirektoratet.

Såfremt en rettighedshavers beredskab ikke er tilstrækkeligt eller ikke bringes i funktion under udslip af olie eller i andre lignende tilfælde, og grønlandske eller danske myndigheder må iværksætte indsatsaktiviteter, vil refusionsbeløb, som disse myndigheder efterfølgende modtager til dækning af afholdte udgifter i forbindelse dermed, ikke være omfattet af indtægtsdefinitionen.”

I de almindelige bemærkninger til lov om Grønlands Selvstyre (afsnit 5.3.5.2) anføres følgende om indtægtsdefinitionens 2. led, der vedrører skatteindtægter:

”For selskaber skal det som hidtil ved meddelelsen af udnyttelsestilladelser sikres, at indtægter vedrørende udnyttelsesvirksomhed kan identificeres og holdes skattemæssigt adskilt fra indtægter og udgifter vedrørende anden virksomhed. Dette skal Selvstyret også sikre under en ny råstofordning, hvor Selvstyret har overtaget råstofområdet.

Det indebærer, at det i forbindelse med meddelelse eller ændring af udnyttelsestilladelser skal sikres, at rettighedshaver ikke meddeles skattefrihed som nævnt i § 3, stk. 3, i landstingslov om indkomstskat, medmindre Råstofdirektoratet påviser, at tilladelsen indebærer mindst lige så byrdefulde afgifter, som fuldt ud indgår i indtægtsfordelingen, at rettighedshaver alene udfører virksomhed i medfør af tilladelsen og anden virksomhed i henhold til råstofloven, at rettighedshaver ikke foretager investeringer i andre selskaber eller juridiske personer, at

rettighedshaver ikke kan blive sambeskattet med andre selskaber i Grønland eller Danmark, medmindre der er tale om tvungen sambeskatning, at rettighedshaver i indenlandske koncerner omfattes af samme kapitaliseringskrav som rettighedshaver i udenlandske koncerner, at rettighedshaver generelt handler til armslængdepriser og på armslængdevilkår, at rettighedshavers organisationsform, herunder forhold til et moderselskab, ikke kan ændres uden Råstofdirektoratets godkendelse, og at rettighedshavers hjemsted ikke kan ændres uden Råstofdirektoratets godkendelse.

Grønlands Selvstyre kan fastsætte krav om, at et selskab, der meddeles tilladelse til udnyttelse af mineralske råstoffer i Grønland, skal have hjemsted i Grønland, jf. tilsvarende råstoflovens § 7, stk. 3.

Udover selskaber kan også fysiske personer under visse omstændigheder og i nærmere defineret omfang meddeles udnyttelsestilladelser. Dette sker i form af tilladelser til småskala udnyttelse af hårde mineraler, jf. afsnit 5.3.4.

Til brug for beregningen af, hvilke indtægter der tilfalder Selvstyret, jf. lovens § 7, stk. 2, nr. 2, og hermed skal indgå i indtægtsopgørelsen, sikrer Selvstyret, at fysiske personers indtægter og udgifter vedrørende råstofvirksomhed kan identificeres og holdes adskilt fra personens øvrige indtægter og udgifter.

Med henblik på at sikre en administrativ enkel og entydig ordning - og for at undgå at indtægtsopgørelsen skal påvirkes af valget af organisationsform - beregnes det skattebeløb, som skal indgå i indtægtsopgørelsen, som om indtægten fra råstofvirksomhed (efter fradrag af hertil knyttede udgifter) var optjent i et aktieselskab, og overskuddet efter skat var udloddet i samme indkomstår.

Selvstyret sikrer endvidere, at (rettighedshavende) fysiske personer ikke meddeles skattefrihed som nævnt i § 3, stk. 3, i landstingslov om indkomstskat, medmindre Råstofdirektoratet påviser, at tilladelsen indebærer mindst lige så byrdefulde afgifter, som fuldt ud indgår i indtægtsfordelingen.

For rettighedshavende, fysiske personer, hvis årlige indtægter fra salg af hårde mineraler i forbindelse med småskala virksomhed ikke overstiger 400.000 kr., kan der i stedet for kravet til dokumenterede udgifter gives et fradrag på 60 pct. af salgsindtægterne. Fradraget er fastsat på baggrund af de grønlandske skattemyndigheders generelle erfaring vedrørende forholdet mellem indtægter og udgifter for mindre erhvervsdrivendes virksomhed inden for primære erhverv som fiskeri og fangst.

Et beløb svarende til de resterende 40 pct. indgår herefter i beregningen af det skattebeløb,

som er omhandlet i lovens § 7, stk. 2, nr. 2, og som dermed skal indgå i indtægtsopgørelsen. Beregningen af skattebeløbet sker også her, som om indtægten fra råstofvirksomhed var optjent i et aktieselskab, og overskuddet efter skat var udloddet i samme indkomstår.

De omhandlede skattebeløb beregnes alene til brug for indtægtsopgørelsen og har ikke betydning for den enkelte rettighedshavers faktiske skattemæssige forhold. De pågældende rettighedshavere forpligtes således ikke efter bestemmelsen til at skulle betale deres indtægter fra råstofvirksomhed til Grønlands Selvstyre.

Der er også for disse rettighedshavere oplysningspligt og dokumentation for alle indtægter fra råstofvirksomhed efter standardvilkårene, men kravet til dokumentation af udgifterne kan erstattes af ovennævnte fradrag til brug for indtægtsopgørelsen. Kravet til en dokumentation af udgifterne i forbindelse med småskalavirksomhed indtræder først, når indtægterne fra salget overstiger 400.000 kr. årligt.

§ 3 i Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 27 af 1. december 2006 om krav til det skattemæssige årsregnskab m.v. tilsigter at lempe regnskabskravene for fiskere, fangere og lignende mindre erhvervsdrivende. Disse personer har typisk ikke økonomisk formåen til at benytte professionel hjælp til at udarbejde regnskaberne og har samtidig vanskeligt ved at opfylde de almindelige regnskabskrav. Samme hensyn, som ligger til grund for denne bestemmelse, er vurderet at være relevante ved fastsættelse af en omsætningsgrænse for mulig anvendelse af standardfradrag i stedet for de faktiske, dokumenterede afholdte udgifter i forbindelse med fysiske personers småskala virksomhed på råstofområdet.”

Med hensyn til indtægter fra offentlig deltagelse i virksomhed på råstofområdet anføres følgende i de almindelige bemærkninger til lov om Grønlands Selvstyre (afsnit 5.3.5.3):

”Lovforslagets § 7, stk. 2, nr. 3, fastslår, at indtægtsdefinitionen omfatter indtægter fra grønlandske og danske offentlige myndigheders ejerandele i selskaber m.v., der driver virksomhed på råstofområdet i Grønland. Indtægtsordningen omfatter indtægter vedrørende råstofvirksomhed i Grønland, som direkte eller indirekte tilfalder offentlige danske og grønlandske myndigheder som ejere, og disse myndigheders indtægter ved overdragelse af ejerandele eller lignende i selskaber m.v., der driver råstofvirksomhed i Grønland. Enhver anden organisatorisk forankring af virksomhed på råstofområdet end selskabsformen, herunder forankring direkte i den offentlige administration m.v., er endvidere omfattet.

Ved virksomhed på råstofområdet forstås virksomhed i henhold til tilladelser vedrørende forundersøgelse, efterforskning eller udnyttelse af mineralske råstoffer i Grønland, jf. råstoflovens § 6 og § 7.”

I samme afsnit anføres følgende endvidere:

”Med henblik på at sikre, at det selskabsskattepligtige årsresultat giver et reelt billede af Selvstyrets indtægter vedrørende råstofaktiviteter i Grønland, skal Selvstyret sikre:

- 1) at meddelelse af tilladelser til forundersøgelse, efterforskning og udnyttelse af mineralske råstoffer sker på gennemskelige og lige vilkår,*
- 2) at virksomheden alene driver råstofvirksomhed, og at sådan råstofvirksomhed alene drives i henhold til meddelte tilladelser i Grønland, jf. i øvrigt § 7, stk. 2, nr. 2 og 4, samt råstoflovens § 7, stk. 3, og § 8, stk. 3,*
- 3) at virksomheder som nævnt i § 7, stk. 2, nr. 3, drives på et forretningsmæssigt grundlag, som indebærer, at virksomheden maksimerer indtægter og minimerer eksempelvis produktions-, leverandør- og lønomkostninger, og*
- 4) at årsrapporten for virksomheden udarbejdes efter International Financial Reporting Standards (IFRS).*

Grønlands Selvstyre skal ved tildelingen af tilladelser til forundersøgelse, efterforskning og udnyttelse af mineralske råstoffer sikre, at tildelingen - ud over at ske på gennemskelige og lige vilkår, jf. ovenfor - også sker på saglige vilkår. Heri ligger bl.a., at Selvstyret ikke må lægge vægt på, at Selvstyret ved at tildele tilladelser til bestemte selskaber, som er helt eller delvist ejet af offentlige danske myndigheder, vil få del i de indtægter, som danske myndigheder har i kraft af ejerskab i den pågældende virksomhed, jf. de foreslåede bestemmelser i §§ 7-8. Tildelingen af tilladelser må således indrettes på en måde, så det ikke kun er bestemte selskaber, som f.eks. DONG Grønland A/S, der kan komme i betragtning.”

1.3.4. Samarbejdet mellem Naalakkersuisut (Grønlands Landsstyre) og regeringen inden for råstofområdet

I de almindelige bemærkninger til lov om Grønlands Selvstyre (afsnit 5.3.6) anføres følgende vedrørende samarbejdet mellem grønlandske og danske myndigheder inden for råstofområdet:

”Indtil Selvstyret overtager råstofområdet efter bestemmelserne i dette lovforslag, er råstofområdet reguleret i hjemmestyreloven, råstofloven samt i de aftaler, som, baseret på denne lovgivning, er eller måtte blive indgået mellem landsstyret og regeringen, herunder »Aftalen mellem Grønlands landsstyre og regeringen om forvaltningen vedrørende mineralske råstoffer i Grønland fra 1. juli 1998«.

Råstofområdet er i dag præget af et omfattende samarbejde mellem grønlandske og danske myndigheder. Det forudses, at Selvstyret umiddelbart efter en overtagelse af råstofområdet vil have behov for, at samarbejdet med danske institutioner på det administrative og det forskningsmæssige niveau kan fortsætte.

Efter lovforslagets § 9 indgås derfor en aftale mellem Naalakkersuisut og regeringen gældende fra umiddelbart efter, at Grønland har overtaget sagsområdet. Det forudsættes, at aftalen skal gælde for en 5-årig periode. Forud for udløbet af den første femårige aftale kan Naalakkersuisut beslutte at forny aftalen i form af en flerårig aftale, som kan fornys successivt i form af flerårige aftaler. Sådanne aftaler forudsættes at indeholde følgende elementer:

Naalakkersuisut modtager mod betaling ydelser fra danske offentlige forskningsinstitutioner i form af rådgivning og anden opgavevaretagelse til brug for Selvstyrets varetagelse af råstofområdet. Hensigten er, at Naalakkersuisut får adgang til sådan rådgivning mv. i samme omfang som i det hidtidige samarbejde med GEUS og DMU (fra den 1. januar 2007 en del af Aarhus Universitet). Det forudsættes, at betalingen for disse ydelser svarer til de udgifter, som GEUS og DMU hidtil har haft som følge af udførelsen af disse opgaver, dvs. en årlig betaling, som i 2004 lå på henholdsvis 3,0 mio. kr. og 2,2 mio. kr. til GEUS og DMU. Selvstyret kan herudover indgå aftale med GEUS og DMU om supplerende rådgivning mv. fra GEUS og DMU eller fra anden side.

Som nævnt kan der efter udløbet af den første femårige aftale efter ønske fra Naalakkersuisut indgås efterfølgende flerårige aftaler om nævnte eller lignende ydelser. I givet fald er det tanken, at forhandlingerne indledes tolv måneder før udløbet af den indeværende aftale. Begrundelsen for den relativt lange aftaleperiode og indledningen af forhandlingerne i god tid før aftaleperiodens start er at sikre, at Selvstyrets råstofmyndigheder får mulighed for at afgøre, hvorvidt man ønsker et fortsat samarbejde med de danske forskningsinstitutioner, eller om man vil købe rådgivning fra anden side, samt at forskningsinstitutionerne får mulighed for at tilrettelægge deres aktivitetsniveau over en årrække.

Ved indgåelse af ovennævnte aftaler stiller regeringen forskning svarende til den hidtidige forskning fra offentlige danske forskningsinstitutioner af særlig relevans for råstofeftersforskningen i Grønland vederlagsfrit til rådighed for Naalakkersuisut, så længe aftalerne kontinuerligt videreføres. Der tænkes her på de basale institutions- og forskningsopgaver, herunder videreførelse og finansiering af driften af råstofs-specifikke databaser som f.eks. seismiske databaser, mineraldatabaser og databaser over følsomme naturområder, som GEUS og DMU hidtil har udført af relevans for råstofeftersforskningen i Grønland. Indsatsen vil i den første aftaleperiode være af samme økonomiske omfang som i 2005 (pris- og lønreguleret). GEUS og DMU har oplyst, at det beløbsmæssigt drejer sig om i alt ca. 29 mio. kr. årligt.

Det forudsættes endvidere, at Selvstyret på sin side under en sådan aftale gennemfører råstofprojekter til markedsføring af råstofpotentialet mv. af samme økonomiske omfang som

hidtil, og at Selvstyret i den første aftaleperiode gennemfører disse projekter som projektsamarbejde med GEUS og DMU i et omfang, der svarer til omfanget i perioden 2000-2004, dvs. for en aftaleperiode som helhed svarende til knap halvdelen af projektomfanget. Staten medfinansierer i samme omfang som i ovennævnte periode disse projektaktiviteter.

Samtidig med fremsættelsen af dette lovforslag vil der blive fremsat forslag til lov om forskellige forhold i forbindelse med Grønlands Selvstyre, der vil tilvejebringe hjemmel til, at regeringen kan opfylde sine forpligtelser i henhold til § 9.

Det står Selvstyret frit, om man efter den første femårige aftaleperiode ønsker at indgå nye flerårige aftaler med regeringen om træk på offentlige danske forskningsinstitutioner, ligesom dette lovforslag ikke begrænser Naalakkersuisuts muligheder for herefter at indgå lignende aftaler til anden side.

De grønlandske og danske institutioners og myndigheders opgaver og udgifter i forbindelse med den nuværende råstofordning er nærmere beskrevet i bilag 3 i rapport afgivet af Arbejdsgruppen vedrørende ikke-levende ressourcer under Selvstyrekommisionen.”

1.3.5. Forhandlinger hvis statstilskuddet reduceres til 0 kr.

I de almindelige bemærkninger til lov om Grønlands Selvstyre anføres i afsnit 5.3.7 følgende om forhandlinger mellem selvstyret og den danske regering, hvis statens tilskud til selvstyret reduceres til 0 kr.:

”Hvis statens tilskud til Selvstyret i et år reduceres til nul kroner, jf. § 8, indledes der forhandlinger mellem Naalakkersuisut og regeringen om de fremtidige økonomiske relationer mellem Selvstyret og staten, jf. bestemmelsen i § 10.

I forhandlingerne indgår navnlig spørgsmålet om en genoptagelse af statens tilskud til Grønlands Selvstyre, spørgsmålet om fordeling af indtægter fra råstofaktiviteter i Grønland samt spørgsmålet om en fortsættelse af aftalen om de i § 9 nævnte ydelser. I forhandlingerne kan endvidere indgå spørgsmålet om dækning af statens udgifter til sagsområder, der ikke kan overtages inden for rammerne af grundloven og rigsfællesskabet, og eventuelt andre sagsområder, som Selvstyret og regeringen ønsker løst i fællesskab.

Ingen af parterne er forpligtet på et bestemt forhandlingsresultat.

Hvis parterne i det tilfælde, hvor statens tilskud til Selvstyret er reduceret til nul kroner, ikke indgår aftale om genoptagelse af statens tilskud, skal staten ikke betale tilskud til Selvstyret i de efterfølgende år. Kun hvis der indgås en aftale mellem regeringen og Naalakkersuisut herom, vil statens betaling af tilskud til Grønlands Selvstyre således blive genoptaget i den

nævnte situation. Det forudsættes i den forbindelse, at en eventuel aftale om genoptagelse af statens tilskud til Selvstyret vil skulle gennemføres ved lovgivning, som således vil udgøre retsgrundlaget for genoptagelsen.

For så vidt angår spørgsmålet om fordeling af indtægter fra råstofaktiviteter i Grønland tilfalder disse indtægter Grønlands Selvstyre, jf. § 7, såfremt der ikke indgås aftale mellem parterne om en fordeling af indtægterne. Dette gælder dog ikke med hensyn til indtægter fra danske offentlige myndigheders ejerandele i selskaber m.v., der driver virksomhed på råstofområdet i Grønland, samt indtægter fra skatter og afgifter i Danmark, jf. § 7, stk. 2, nr. 2-4. Disse indtægter vil i den nævnte situation tilfalde de pågældende danske myndigheder.

Endelig skal det nævnes, at eventuelle aftaler mellem Naalakkersuisut og regeringen om rådgivning og anden opgavevaretagelse til brug for Selvstyrets varetagelse af råstofområdet, jf. § 9, ikke vil fortsætte i den omhandlede situation, hvor statens tilskud til Grønlands Selvstyre er reduceret til nul kroner, medmindre parterne indgår aftale herom.”

1.3.6. Grønlands rettigheder til råstoffer i undergrunden

I de almindelige bemærkninger til lov om Grønlands Selvstyre anføres i afsnit 6 følgende om Grønlands rettigheder til råstoffer i undergrunden:

”Efter forslaget kan råstofområdet overtages af Grønlands Selvstyre, jf. bilagets liste II, nr. 26). Ved Grønlands Selvstyres overtagelse af råstofområdet vil Selvstyret have den lovgivende og udøvende magt på råstofområdet.

Ved en grønlandsk overtagelse af råstofområdet vil det således være overladt til Grønlands Selvstyre at fastsætte de generelle rammer for virksomhed på råstofområdet og til at disponere bl.a. i form af tilladelser og bevillinger til forundersøgelser, efterforskning og udnyttelse af råstoffer i undergrunden. Når råstofområdet overtages, vil Grønland herefter have ejendomsretten til at råde over og udnytte råstofferne i den grønlandske undergrund. Staten vil dog fortsat have højhedsret over Grønland.

Der henvises til pkt. 5 ovenfor for så vidt angår indtægter fra råstofudnyttelse i Grønland.

Som det fremgår af forslagets § 21, stk. 4, vil selvstændighed for Grønland imidlertid indebære, at Grønland overtager højhedsretten over Grønland. Som nævnt nedenfor under pkt. 10.2 omfatter højhedsretten hele det grønlandske territorium (land-, sø- og luftterritoriet).”

2. Hovedpunkter i forslaget

2.1. Formål

Forslagets formål er at bidrage til en hensigtsmæssig og effektiv forundersøgelse, efterforskning og udnyttelse af mineraler og udførelse af aktiviteter i forbindelse dermed. Desuden tilstræbes en hensigtsmæssig regulering af forhold af betydning for mineralaktiviteter.

Det er hensigten, at forslaget skal være en rammelov, der fastsætter de væsentligste principper for forvaltningen af mineralaktiviteter, og at Naalakkersuisut inden for denne ramme bemyndiges til at fastsætte nærmere bestemmelser og vilkår. Naalakkersuisut kan blandt andet fastsætte bestemmelser i bekendtgørelser, modeltilladelser og standardvilkår for tilladelser og vilkår for tilladelser, der meddeles til en rettighedshaver. Råstofloven fungerer på samme måde som en rammelov for reguleringen af råstofområdet.

Forslagets formål indebærer blandt andet, at forslaget skal medvirke til at sikre samfundet en rimelig andel af det økonomiske udbytte ved udnyttelse af mineraler og udførelse af aktiviteter i forbindelse dermed, og at disse aktiviteter skal foretages i overensstemmelse med samfundets behov på længere sigt.

Endelig skal forslaget sikre, at de omfattede aktiviteter udføres forsvarligt med hensyn til sikkerhed, sundhed, miljø, ressourceudnyttelse og samfundsmæssig bæredygtighed og hensigtsmæssigt og i overensstemmelse med anerkendt god international praksis under tilsvarende forhold.

Forslaget tilsigter således eksempelvis at sikre beskyttelse af miljø, klima og natur ved forundersøgelse, efterforskning og udnyttelse af mineraler og aktiviteter i forbindelse dermed.

Ved forsvarlig ressourceudnyttelse forstås blandt andet, at aktiviteterne skal ske uden unødigt spild af ressourcer og under hensyntagen til samfundets interesser på kort og længere sigt. Det omfatter blandt andet samfundets interesser i udførelse af mineralaktiviteter og udnyttelse af mineraler, aktivitetsskabelse og opbygning af erfaringer og kompetencer for lokale arbejdstagere og leverandører af varer og tjenesteydelser og indtægtsskabelse for Grønlands Selvstyre og lokale arbejdstagere og leverandører af varer og tjenesteydelser.

Kravet om samfundsmæssig bæredygtighed indebærer blandt andet, at der skal tages hensyn til en mineralaktivitets samfundsmæssige bæredygtighed i bred forstand, når der træffes afgørelse om, hvorvidt der kan og bør meddeles godkendelse af aktiviteten. Der må for eksempel foretages vurderinger af de beskæftigelsesmæssige, sociale og strukturelle virkninger, som en aktivitet kan have på samfundet og samfundsmæssige og økonomiske forhold, og af de foranstaltninger og forhold, som eventuelt kan og bør gennemføres for at fremme positive virkninger og undgå eller modvirke væsentlige negative virkninger.

Forslagets regler om samfundsmæssig bæredygtighed skal bidrage til at sikre, at planlægningen og forvaltningen af aktiviteter omfattet af forslaget også baseres på vurderinger af de konsekvenser, som aktiviteterne nationalt og lokalt kan have på samfundet.

Forslaget baserer sig i væsentligt omfang på råstoflovens bestemmelser vedrørende mineraler og aktiviteter i forbindelse dermed og anbefalinger på området, herunder Grønlands Mineralstrategi 2020-2024 udarbejdet og vedtaget af Naalakkersuisut.

2.2. Tilladelsessystemet, tilladelser og bestemmelser og vilkår med videre

Det følger blandt andet af lov om Grønlands Selvstyre og bemærkningerne hertil, at selvstyret har ejendomsretten til at råde over og udnytte råstofferne i den grønlandske undergrund.

Ved Grønlands Selvstyres overtagelse af råstofområdet blev det overladt til Grønlands Selvstyre at fastsætte de generelle rammer for aktiviteter på råstofområdet og til at disponere inden for råstofområdet, herunder blandt andet i form af meddelelse af tilladelser til forundersøgelser, efterforskning og udnyttelse af råstoffer i undergrunden.

Det generelle princip for den foreslåede regulering af aktiviteter omfattet af forslaget er således, at mineralaktiviteter kun må finde sted, hvis Naalakkersuisut har meddelt en tilladelse dertil eller en godkendelse deraf efter forslaget. Dette er en videreførelse af principperne i råstofloven.

I forhold til råstofloven er der efter forslaget en tydeligere opdeling mellem de forskellige tilladelser og aktiviteter og rettighedshavernes rettigheder og forpligtelser i forbindelse dermed. Det bidrager generelt til en mere klar retsstilling på området, da forslagets bestemmelser bliver lettere at forstå og anvende i praksis. Det gælder særligt for personer og selskaber, som ikke eller kun i begrænset omfang har kendskab til reguleringen af mineralområdet og retssystemet i Grønland.

Bestemmelserne vedrørende tilladelser er fastsat i hver sit kapitel: Kapitel 5 om forundersøgelsestilladelser, kapitel 6 om efterforskningstilladelser, kapitel 7 om udnyttelsestilladelser og kapitel 9 om tilladelser til videnskabelige undersøgelser.

Kapitel 5-7 og 9 indeholder i et vist omfang bestemmelser om de samme forhold, men indholdet i disse bestemmelser er forskelligt afhængigt af tilladelsestypen. Kapitlerne indeholder blandt andet bestemmelser om følgende forhold:

- 1) Meddelelse af en tilladelse og tilladelsens indhold, herunder vedrørende tilladelsens karakter af en tilladelse uden eneret eller med eneret.
- 2) Krav til rettighedshaveren efter en tilladelse.
- 3) Mineralerne og tilladelsesområdet omfattet af tilladelsen.

- 4) Tilladelsesperiodens varighed og mulighed for forlængelse deraf.
- 5) Naalakkersuisuts adgang til at fastsætte bestemmelser eller vilkår om rettighedshaverens betalinger til Naalakkersuisut. Det kan være gebyrer for modtagelse og behandling af en ansøgning og meddelelse af en tilladelse, vederlag for opretholdelse af tilladelsen og aktiviteter efter tilladelsen eller indtægter i forbindelse dermed og beløb til dækning af Naalakkersuisuts udgifter i forbindelse med sagsbehandling og myndighedsbehandling efter forslaget vedrørende tilladelsen og aktiviteter efter tilladelsen.

Kapitel 5-7 og 9 indeholder desuden blandt andet bestemmelser vedrørende rettighedshaverens rapportering om undersøgelserne og aktiviteterne efter en tilladelse og resultaterne deraf. Efter bestemmelserne derom skal rettighedshaveren til Naalakkersuisut indlevere rapporter om de nævnte forhold og kopier af undersøgelsesresultaterne og data og prøver derfra og rettighedshaverens fortolkninger, konklusioner og anbefalinger derom. Formålet med bestemmelserne er blandt andet at sikre, at Naalakkersuisut kan få adgang til alle relevante oplysninger, rapporter og data med videre vedrørende Grønlands undergrund, og at Naalakkersuisut kan få en ret til at bruge dem og offentliggøre dem efter udløbet af en fortrolighedsperiode. Se bemærkningerne til forslagets §§ 32, 39, 55 og 63.

Kapitel 10 indeholder nogle generelle bestemmelser, der som udgangspunkt finder anvendelse på alle tilladelserne efter forslaget undtagen tilladelser til videnskabelige undersøgelser, medmindre andet fremgår af bestemmelserne.

Bestemmelserne i kapitel 10 vedrører blandt andet følgende forhold:

- 1) Yderligere krav til rettighedshaveren efter en tilladelse.
- 2) Rapportering om og betaling af skatter og afgifter.
- 3) Overdragelse af og retsforfølgning mod en tilladelse.
- 4) Rettighedshaverens sammenlægning med et andet selskab eller adskillelse i flere selskaber.

Bestemmelserne svarer i vidt omfang til råstoflovens tilsvarende bestemmelser derom og Naalakkersuisuts praksis for fastsættelse af bestemmelser og vilkår derom med nogle præciseringer og uddybninger med videre.

2.3. Aktivitetsplaner og ophør af aktiviteter efter en tilladelse

Forslagets kapitel 12 indeholder bestemmelser om rettighedshaverens aktivitetsplaner, Naalakkersuisuts godkendelser af aktivitetsplaner og rettighedshaverens nedlukning af aktiviteter og sikkerhedsstillelse med videre.

Bestemmelserne svarer i vidt omfang til råstoflovens bestemmelser om de samme forhold med enkelte præciseringer og uddybninger. Der er dog også indsat nye bestemmelser,

herunder yderligere bestemmelser om oprydning og bortfjernelse af aktiver, der har været anvendt i forbindelse med udførelse af aktiviteter efter en tilladelse, og om tilbagehold og salg af bortfjernede aktiver.

I forhold til råstoflovens bestemmelser om de samme forhold er bestemmelserne i forslaget om mineplan (tidligere benævnt udnyttelsesplan) og nedlukningsplan blevet samlet i det samme kapitel for at skabe et overblik over sammenhængen mellem disse planer, der skal være godkendt af Naalakkersuisut, før en rettighedshaver kan påbegynde sine aktiviteter efter en udnyttelsestilladelse. Det bidrager generelt til at skabe en klarere retsstilling på området. Desuden er forslagets bestemmelser dermed lettere at forstå og anvende i praksis. Det gælder særligt for personer og selskaber, som ikke eller kun i begrænset omfang har kendskab til reguleringen af mineralområdet og retssystemet i Grønland.

2.4. Myndighedsforhold

Forslaget indeholder i kapitel 4, blandt andet bestemmelser om Råstofstyrelsen og Miljøstyrelsen for Råstofområdet, som er de enheder, der forestår den daglige administration på råstofområdet.

De to styrelser har afgørelseskompetence i mindre spørgsmål, hvorimod afgørelser af mere vidtrækkende karakter træffes af det samlede Naalakkersuisut. Afgørelser truffet af styrelserne kan påklages til Naalakkersuisut.

Administrationen er delt op i to selvstændige enheder under to forskellige departementer, således at det ikke er den samme myndighed, der administrerer tilladelsesregimet, som træffer afgørelser vedrørende miljøforhold. Dette skal blandt andet sikre fokus på beskyttelse af miljøet og naturen, og at samfundsudviklingen derved sker på et bæredygtigt grundlag i respekt for menneskets livsvilkår og med respekt for bevarelsen af dyre- og plantelivet.

Opdelingen ændrer ikke ved princippet om en samlet myndighedsbehandling (one door-princippet). Råstofstyrelsen er den koordinerende forvaltningsmyndighed og indhenter nødvendige udtalelser og afgørelser fra Miljøstyrelsen for Råstofområdet, således at rettighedshavere efter forslaget kun kommunikerer med en myndighed.

2.5. Geologisk vidensdeling, data og markedsføring af mineralområdet i Grønland

Naalakkersuisut har siden råstoflovens ikrafttrædelse fået øget viden og erfaringer på mineralområdet. Der er blandt andet opnået større viden om grønlandske og internationale markedsforhold og konkurrenceforhold og om Grønlands potentiale inden for mineralområdet.

Naalakkersuisut ønsker fortsat at øge kendskabet til Grønlands mineralpotentiale og at sikre

en hensigtsmæssig vidensdeling af relevante oplysninger, rapporter og data med videre vedrørende Grønlands undergrund. Disse forhold er nævnt som vigtige forhold i Grønlands Mineralstrategi 2020-2024, der er udarbejdet og vedtaget af Naalakkersuisut.

Efter råstofloven kan Naalakkersuisut bruge og offentliggøre relevante oplysninger, rapporter og data med videre vedrørende Grønlands undergrund, herunder geologiske data, i det omfang de nævnte oplysninger og data med videre ikke er omfattet af fortrolighed.

Efter forslaget vil Naalakkersuisut fortsat kunne bruge og offentliggøre relevante oplysninger, rapporter og data med videre vedrørende Grønlands undergrund efter §§ 32, 39, 55 og 63.

Forslaget vil således sikre, at Naalakkersuisut kan få adgang til relevante oplysninger, rapporter og data med videre vedrørende Grønlands undergrund, og at Naalakkersuisut får ret til at bruge dem og offentliggøre dem efter udløbet af fortrolighedsperioden. Det vil bidrage til, at Naalakkersuisut forsat og på en hensigtsmæssig måde får ny viden inden for mineralområdet, og at Naalakkersuisut kan markedsføre og udbrede kendskab til Grønlands mineralpotentiale og geologi overfor grønlandske og internationale parter.

2.6. Samarbejde mellem Naalakkersuisut og regeringen inden for mineralområdet

Råstofloven indeholdt en særlig hjemmel til, at De Nationale Geologiske Undersøgelser for Danmark og Grønland (GEUS) og Nationalt Center for Miljø og Energi (DCE) kunne udføre forskning af særlig relevans for råstofefterforskningen i Grønland, i det omfang og så længe forskningen udføres for at opfylde regeringens forpligtelse til at stille sådan forskning til rådighed for Naalakkersuisut efter selvstyreloven § 9, stk. 4.

Da samarbejdet mellem Naalakkersuisut og GEUS og DCE er reguleret i lov om Grønlands Selvstyre, og forskningen udføres efter aftale med Naalakkersuisut, er samarbejdet ikke reguleret særskilt i forslaget.

2.7. Forhold vedrørende kulbrinteområdet (området for olie og naturgas) og anvendelse af undergrunden til lagring

Kulbrinteområdet og anvendelse af undergrunden til lagring er ikke omfattet af dette forslag, og vil fortsat være omfattet af råstofloven.

2.8. Forhold vedrørende miljø, natur og klima

Miljøforhold, herunder også forhold vedrørende natur og klima, er væsentlige forhold vedrørende aktiviteter omfattet af dette forslag, herunder særligt udnyttelsesaktiviteter og nedlukningsaktiviteter.

Forslaget regulerer miljøforhold inden for mineralområdet, herunder miljø-, klima- og

naturbeskyttelse, miljøansvar og erstatning for miljøskader med videre.

Forslaget viderefører i vid udstrækning bestemmelserne i råstofloven vedrørende miljøforhold, og forslagens bestemmelser om miljøforhold vil derfor finde anvendelse i forhold til alle aktiviteter og forhold omfattet af dette forslag. Forslaget indeholder således blandt andet kapitel 13 om miljø-, klima- og naturbeskyttelse, kapitel 14 vedrørende miljøansvar og kapitel 15 om miljøvurdering (VVM), ligesom kapitel 22 om erstatningsansvar og forsikring indeholder regler om erstatning for miljøskader.

2.9. Forhold vedrørende småskalaaktiviteter og udnyttelse af mineraler til brug for byggeprojekter og infrastrukturprojekter i Grønland med videre

Råstofområdet og råstofloven omfatter blandt andet følgende aktiviteter: Lokale museer og personers småskalaefterforskning og småskalaudnyttelse af mineraler efter småskalatilladelser dertil. Og geoturismeaktiviteter vedrørende fremvisning af mineraler og geologiske forhold i Grønland for turister. Kommuner og virksomheders udnyttelse af grus, sten og lignende mineraler til brug som byggematerialer eller anlægsmaterialer ved et byggeprojekt eller et infrastrukturprojekt i Grønland. Indsamling og brydning af mineraler uden en tilladelse dertil foretaget af personer, der har fast bopæl i Grønland og er fuldt skattepligtige til Grønland, (fastboende personer).

Dette forslag omfatter ikke sådanne småskalaaktiviteter og aktiviteter vedrørende udnyttelse af mineraler til brug for byggeprojekter og infrastrukturprojekter i Grønland med videre.

Naalakkersuisut planlægger at udarbejde og fremsætte et forslag til en Inatsisartutlov om sådanne småskalaktiviteter og andre aktiviteter med videre (en småskalalov). Forslaget planlægges fremsat snarest muligt efter fremsættelsen af dette forslag.

2.10. Samfundsmæssig bæredygtighed og vurdering deraf

Forslaget indeholder regler om samfundsmæssig bæredygtighed, blandt andet og særligt i §§ 1 og 103.

Forslagets kapitel 16 indeholder regler om foretagelse af vurdering af samfundsmæssig bæredygtighed (VSB). Kravene vedrørende samfundsmæssig bæredygtighed indebærer generelt, at en rettighedshaver skal udføre en vurdering af den samfundsmæssige bæredygtighed (VSB) ved udførelse af planlagte aktiviteter og udarbejde en redegørelse derom (en VSB-redegørelse), hvis aktiviteterne må antages at kunne få væsentlig indvirkning på samfundsmæssige forhold. Rettighedshaveren skal indlevere VSB-redegørelsen til Naalakkersuisut og opnå Naalakkersuisuts godkendelse af redegørelsen.

Kravet om samfundsmæssig bæredygtighed skal generelt sikre, at aktiviteterne tilrettelægges

og udføres på en sådan måde, at samfundsudviklingen kan ske på et bæredygtigt grundlag. Kravet skal også sikre, at der foretages de nødvendige foranstaltninger for at modvirke og begrænse negative virkninger på samfundet og skabe positive virkninger på samfundet, herunder at positive udviklingsmuligheder afdækkes og søges udnyttet.

Der henvises til bemærkningerne til bestemmelserne i kapitel 16.

2.11. Sundhed og sikkerhed for offshoreanlæg

Grønlands Selvstyre har ikke overtaget kompetencen vedrørende arbejdsmiljø i landterritoriet i Grønland. Kompetencen vedrørende arbejdsmiljø i landterritoriet kan overtages i medfør af selvstyrelovens § 3, stk. 2, efter forhandling med rigsmyndighederne.

Grønlands Selvstyre har overtaget den del af kompetencen vedrørende arbejdsmiljø, som vedrører arbejde vedrørende mineralaktiviteter i havområdet på offshoreanlæg. Forslagets kapitel 19, som kun omfatter §§ 113-114, indeholder bestemmelser om sikkerhed og sundhed for offshoreanlæg.

Forslagets bestemmelser svarer generelt til råstoflovens § 79.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget er i overensstemmelse med Naalakkersuisuts politik om, at mineralsektoren skal være et vækstområde, som bidrager til Grønlands samlede økonomiske og erhvervsmæssige aktiviteter og vækst. En del af disse aktiviteter og denne vækst forventes at kunne ske gennem beskæftigelse af flere arbejdstagere og udførelse af virksomhedsaktiviteter i større omfang inden for mineralsektoren i Grønland. Det vil generelt bidrage til at øge erhvervsaktiviteterne, erhvervsindtægterne, de offentlige indtægter og levestandarden i Grønland. Desuden vil det bidrage til samfundet generelt, blandt andet gennem øgede betalinger af personskatter og selskabsskatter.

Forslaget tilsigter således at understøtte en række positive økonomiske og administrative virkninger for det offentlige og for samfundet. Det er dog forbundet med stor usikkerhed at forsøge at anslå beløbsmæssigt, hvad forslaget virkninger vil være for den grønlandske økonomi og for de offentlige finanser. Det skyldes blandt andet, at mineralsektoren i meget vid udstrækning er påvirket af de globale konjunkturer og dermed efterspørgsel efter og markedspriser på mineraler. Desuden skyldes det, at mange og meget forskellige og varierende forhold vil have betydning for de mulige positive og negative virkninger for det offentlige og for samfundet.

Efter forslaget vil Naalakkersuisuts udgifter i forbindelse med sagsbehandling og anden myndighedsbehandling, herunder faglig opkvalificering og udvidelse af personale, der

beskæftiger sig med forvaltningen af mineralområdet, generelt blive dækket af rettighedshaveres refusion af sådanne udgifter. Det forventes således, at der generelt ikke skal afsættes flere midler i forbindelse med sagsbehandling og anden myndighedsbehandling, herunder faglig opkvalificering og udvidelse af personale, der beskæftiger sig med forvaltningen af mineralområdet.

Forslaget forventes derfor ikke at have væsentlige økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

De mulige positive virkninger for grønlandske virksomheder og udenlandske virksomheder vil blandt andet afhænge af, i hvilket omfang virksomhederne kan levere og af, at rettighedshavere bliver valgt til at levere de varer og tjenesteydelser, som skal bruges i forbindelse med udførelse af aktiviteter efter tilladelser efter forslaget.

Desuden vil de mulige positive virkninger for de grønlandske virksomheder og udenlandske virksomheder også afhænge af, i hvilket omfang virksomhederne bliver meddelt tilladelser efter forslaget, og om rettighedshavere udfører aktiviteter efter tilladelser og får indkomster i forbindelse dermed.

Forslaget tilsigter en række positive økonomiske og administrative virkninger for grønlandske virksomheder og udenlandske virksomheder.

Det er dog ikke muligt at opgøre eller anslå beløbsmæssigt, hvad forslagets positive virkninger vil være for virksomhederne. Det skyldes blandt andet de ovenfor nævnte forhold og de vidt forskellige mulige aktivitetsniveauer for mineralaktiviteter efter forslaget og mulige efterspørgselsniveauer efter og priser på forskellige typer mineraler. Mineralsektoren er i meget vid udstrækning påvirket af de globale konjunkturer og dermed efterspørgsel efter og markedspriser på mineraler. Desuden skyldes det, at mange og meget forskellige og varierende forhold vil have betydning for de mulige positive og negative virkninger for grønlandske virksomheder og udenlandske virksomheder.

Med hensyn til størrelsen af gebyrer og afgifter med videre, som rettighedshavere skal betale til Naalakkersuisut efter forslaget, henvises til forslagets § 31, stk. 1 og 3, § 38, stk. 1 og 4, og § 51, stk. 1 og 5.

Forslaget medfører generelt ikke en forøgelse af de økonomiske eller administrative byrder for erhvervslivet.

5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Forslaget forventes ikke at medføre væsentlige ændringer for miljø, natur eller folkesundhed.

6. Konsekvenser for borgerne

Forslaget er generelt rettet mod selskabers og forskningsinstitutioners mineralaktiviteter i Grønland. Forslaget udvider dog området for offentlige høringer i forhold til råstofloven, idet der efter forslaget skal foretages offentlige høringer i forbindelse med meddelelse af efterforskningstilladelser og udnyttelsestilladelser og vurderinger af samfundsmæssig bæredygtighed, og der gives mulighed for at kræve vurderinger af samfundsmæssig bæredygtighed i forbindelse med alle aktiviteter, der kan antages at få en væsentlig indflydelse på samfundsmæssige forhold. Forslaget giver således borgerne en større indflydelse på udviklingen af mineralindustrien i Grønland.

7. Andre væsentlige konsekvenser

Forslaget forventes ikke at have andre væsentlige konsekvenser.

8. Høring af myndigheder og organisationer med videre

Forslaget har i perioden 23. november 2022 til 22. december 2022 været offentliggjort på Grønlands Selvstyres høringsportal www.naalakkersuisut.gl.

Forslaget har i samme periode været i høring hos følgende myndigheder, organisationer med videre:

Air Greenland, AK, Arktisk Kommando, ASG, Asiaq, Avannaata Kommunia, AvataQ, DCE Nationalt Center for Miljø og Energi, GEUS, Greenland Venture, Grønlands Domstole, Grønlands Erhverv, Grønlands Naturinstitut – Pinngortitaleriffik, Grønlands Politi, ICC Grønland, KNAPK, Kommune Kujalleq, Kommune Qeqertalik, Kommuneqarfik Sermersooq, Landslægeembedet, Nationalmuseet, Nuna Advokater, Nunaoil A/S, Nunatsinni Advokatit/Grønlandske Advokater, NUSUKA, Nuummi Ujaqperituut Peqatigiiffiat – Kalaallit Nunaat (småskala foreningen), Ombudsmanden for Inatsisartut, Qeqqata Kommunia, RAL, Rigsombudsmanden, S.I.K., SIKUKI, SPS, Telepost A/S, Toldfunktionen i Grønland, Transparency International Greenland, UNESCO-styregruppe, Verdensnaturfonden, AVATAQ, Foreningen URANI NAAMIK/NEJ TIL URAN i Narsaq, Det Økologiske Råd, Vedvarende energi, Nuup Kangerluata Ikinngutai /Nuuk Fjords Venner, Fåreholdergruppen i Narsaq og Qassarsuk områderne, NOAH Friends of the Earth Denmark, Greenland Ruby A/S, Anglo American Exploration Overseas, Greenland Minerals A/S, Greenland Feldspar Aluminium Resources, Rimbal Pty. Ltd., FBC Mining (BA) Limited, Greenland Vanadium Energy Resources ApS, Disko Exploration Ltd., Nalunaq A/S, CGRG Ltd., North American Nickel Inc., Longland Resources Limited, Graphite Fields Resources Ltd., Obsidian Mining Ltd, Halmares Resources s.r.o, GEFIB s.r.o., Skaergaard Mining A/S, Greenland Silver Moly Resources ApS, Copenhagen Minerals Inc., Dundas Titanium A/S, Greenland Gold s.r.o, Bluejay Mining Plc, Zawar Natural Resources Pvt. Ltd., Resource 500 FeVTi Ltd., White Eagle Resources Limited, White Fox Resources Limited, GREENLAND RESOURCES Inc., Independence Newsearch Pty Ltd, Greenfields Exploration Ltd, 21st NORTH ApS, Lumina Sustainable Materials A/S, Ironbark A/S, London Mining Greenland A/S, Northground Ltd., Stallion Resources Limited, NAIP West Exploration A/S, Eclipse Metals Limited Greenland,

Greenland Anorthosite Mining ApS, Black Angel Mining A/S, Bright Star Resources Limited, R500 Greenmin Ltd., Skyfire Ltd. Greenland, Renowned Films, BPG plc., Ox Resources Pty Ltd Greenland, TANBREEZ Mining Greenland A/S, Navella AB, De Beers Marine (Pty) Ltd, Zawar Natural Resources Pvt. Ltd., Xploration Services Greenland A/S og samtlige småskalarettighedshavere.

Departementet for Råstoffer og Justitsområdet har modtaget høringssvar fra følgende myndigheder, organisationer og virksomheder:

Arbejdstilsynet, Asiaq, Dundas Titanium A/S, Explo Greenland, Greenfield Exploration Limited, GreenRoc Plc, Grønlands Erhverv, Grønlands Landsret, Grønlandske Advokater, Justitsministeriet, NOAH Friends of the Earth Denmark, Ombudsmanden for Inatsisartut, Qeqqata Kommunia, SIK, Søfartsstyrelsen, Transparency International Greenland og Foreningen URANI NAAMIK/NEJ TIL URAN i Narsaq.

Der henvises til den kommenterede høringsoversigt, der vedlægges som bilag.

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Bestemmelsen er en formålsparagraf og kan således ikke udgøre en selvstændig hjemmel til at fastsætte vilkår eller træffe afgørelser. Bestemmelsen angiver alene, hvilke lovlige hensyn Naalakkersuisut kan tage i forbindelse med myndighedsbehandling efter forslaget.

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse angiver forslagets hovedformål. Efter forslagets § 1, stk. 1, skal forslaget blandt andet sikre hensigtsmæssig regulering af mineralaktiviteter i Grønland. Det er således hensigten, at forslaget skal være en rammelov, der fastsætter de væsentligste principper for regulering og myndighedsbehandling af mineralaktiviteter og andre aktiviteter i forbindelse med mineralaktiviteter, og at Naalakkersuisut inden for disse rammer bemyndiges til at træffe afgørelse og fastsætte de nødvendige bestemmelser.

Naalakkersuisut kan blandt andet fastsætte nærmere bestemmelser om mineraltilladelser, mineralaktiviteter og forhold i forbindelse dermed i bekendtgørelser. Naalakkersuisut kan også fastsætte vilkår derom som vilkår i eller standardvilkår for tilladelser og godkendelser. Se forslagets § 16 og bemærkningerne dertil.

Bestemmelserne i forslaget fastsætter blandt andet de overordnede rammer for, hvilke hensyn og forhold, som vil blive inddraget og omfattet af de standardvilkår og modeltilladelser, som vil blive udarbejdet på mineralområdet, og de afgørelser, som vil blive truffet af Naalakkersuisut på mineralområdet. Forslaget sikrer generelt, at der kan foretages en dynamisk fortolkning på mineralområdet, således at ny viden og teknologi på mineralområdet straks kan finde anvendelse, uden at det vil være nødvendigt med en ændring af forslaget.

Ved hensigtsmæssig forundersøgelse, efterforskning og udnyttelse forudsættes generelt, at aktiviteterne tilrettelægges og udføres på en hensigtsmæssig måde, herunder i overensstemmelse med hensynene anført i stk. 2. Hensigtsmæssig udnyttelse indebærer blandt andet, at forslaget skal medvirke til at sikre samfundet en rimelig andel af det økonomiske udbytte ved udførelse af mineralaktiviteter, herunder særligt udnyttelse af mineraler, og at disse aktiviteter skal foretages i overensstemmelse med samfundets behov på kort og længere sigt.

Ved effektiv forundersøgelse, efterforskning og udnyttelse forudsættes generelt, at aktiviteterne udføres på en effektiv måde, herunder i overensstemmelse med hensynene anført

i stk. 2. Effektiv forundersøgelse, efterforskning og udnyttelse indebærer blandt andet, at forslaget skal medvirke til at sikre, at rettighedshaveren påbegynder udførelse af aktiviteterne omfattet af tilladelsen inden for rimelig tid efter, at det er muligt i perioden efter meddelelse af tilladelsen, og at rettighedshaveren udfører aktiviteterne i tilladelsesperioden i overensstemmelse med aktivitetsplaner, mineplaner og nedlukningsplaner uden unødige eller langvarige pauser eller afbrydelser.

Det præciseres således blandt andet i bestemmelsen, at forslaget forudsætter hensigtsmæssig og effektiv forundersøgelse, efterforskning og udnyttelse af mineraler og udførelse af aktiviteter i forbindelse dermed. Det skal blandt andet medvirke til at undgå en ubegrundet og unødvendig "arealreservation" af et tilladelsesområde efter en efterforskningstilladelse eller en udnyttelsestilladelse.

Ved udførelse af aktiviteter i forbindelse med forundersøgelse, efterforskning og udnyttelse af mineraler skal generelt forstås alle andre aktiviteter, der har en tilknytning til de pågældende aktiviteter, herunder biaktiviteter eller sideaktiviteter til aktiviteter vedrørende forundersøgelse, efterforskning og udnyttelse af mineraler. Udførelse af sådanne andre aktiviteter vil i nogle tilfælde kunne kræve en godkendelse dertil meddelt af Naalakkersuisut efter forslaget.

Til stk. 2

Efter den foreslåede bestemmelse forudsættes det blandt andet ved forslaget, at aktiviteter omfattet af forslaget udføres hensigtsmæssigt og forsvarligt med hensyn til sikkerhed, sundhed, miljø, ressourceudnyttelse og samfundsmæssig bæredygtighed.

Forslaget omfatter blandt andet den fysiske sikkerhed ved etablering og drift af bygninger, anlæg, installationer og infrastruktur med videre.

Forslagets sundhedsbegreb skal fortolkes bredt og dækker både sundhed i forhold til arbejdsmiljø i forbindelse med den enkelte aktivitet og den grønlandske befolknings sundhed generelt (folkesundheden).

Miljø omfatter almindelige miljøhensyn af betydning for mennesker, dyr, planter og natur ved foretagelse af aktiviteter omfattet af forslaget. Forslagets kapitel 13 indeholder regler om miljøbeskyttelse, klimabeskyttelse og naturbeskyttelse, og forslagens kapitel 14 og 22 indeholder regler om henholdsvis miljøansvar og erstatning for miljøskader. Efter forslagens kapitel 15 gælder endvidere, at visse aktiviteter kræver en forudgående vurdering af virkningerne på miljøet (VVM) og godkendelse af en redegørelse derfor (VVM-redegørelse).

Ved forsvarlig ressourceudnyttelse forstås blandt andet, at mineralaktiviteterne skal ske uden unødigt spild af ressourcer og under hensyntagen til samfundets interesser på kort og længere sigt. De omfatter blandt andet samfundets interesser i udførelse af mineralaktiviteter og udnyttelse af mineraler, aktivitetsskabelse, opbygning af erfaringer og kompetencer for lokale arbejdstagere og leverandører af varer og tjenesteydelser og indtægtsskabelse for Grønlands Selvstyre, lokale arbejdstagere og leverandører af varer og tjenesteydelser.

Forslagets regler om samfundsmæssig bæredygtighed skal bidrage til at sikre, at planlægningen og forvaltningen af aktiviteter omfattet af dette forslag også baseres på vurderinger af de konsekvenser, som aktiviteterne nationalt og lokalt kan have for samfundet. De foreslåede bestemmelser indebærer således krav om en helhedsorienteret planlægning og forvaltning af alle aktiviteter omfattet af forslaget. Ved vurderingen af den samfundsmæssige bæredygtighed, skal der bl.a. tages hensyn til befolkningens sociale, kulturelle, religiøse og åndelige værdier og skikke. Forslagets kapitel 16 indeholder regler om samfundsmæssig bæredygtighed og om foretagelse af vurderinger af samfundsmæssig bæredygtighed (VSB).

Til § 2

Bestemmelsen fastlægger forslagens geografiske anvendelsesområde i overensstemmelse med folkeretten, herunder De Forenede Nationers (FN's) havretskonvention af 10. december 1982.

Grønlands søterritorium strækker sig 3 sømil (5.556 meter) fra basislinjen.

Kontinentalsoklen omfatter havbunden og dens undergrund i det område, der strækker sig fra ydergrænsen af søterritoriet i hele den naturlige forlængelse af landterritoriet til yderkanten af kontinentalsokkelmargenen. Det følger af artikel 76 i havretskonventionen.

Kontinentalsoklen kan altid udstrækkes til en afstand af 200 sømil fra de basislinjer, hvorfra bredden af søterritoriet måles. Det gælder også i de tilfælde, hvor kontinentalmargenens yderkant ligger nærmere ved disse basislinjer. I de tilfælde, hvor kyststatens kontinentalsokkel grænser op til andre staters dele af soklen, skal afgrænsningen efter sokkelkonventionen fastsættes ved aftale mellem nabostaterne. Se artikel 76 i havretskonventionen.

Kontinentalsoklen ved Grønland er ikke fuldt afgrænset over for nabostaterne. En kyststats rettigheder over kontinentalsoklen er ikke betinget af formel okkupation eller nogen erklæring. Efter artikel 77 a i havretskonventionen eksisterer rettighederne over kontinentalsoklen som sådan i sig selv og uafhængigt af, om der foreligger en afgrænsning af kontinentalsoklen.

Til § 3

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår i stk. 1, nr. 1-4, hvilke aktiviteter forslaget finder anvendelse på.

Efter bestemmelsen finder forslaget anvendelse på forundersøgelse, efterforskning, udnyttelse og videnskabelige undersøgelser af mineraler og aktiviteter i forbindelse dermed og af betydning herfor. Se blandt andet forslagets § 22, stk. 2, nr. 1-4, og § 12 og bemærkningerne dertil.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår i stk. 2, nr. 1-3, hvilke aktiviteter forslaget ikke finder anvendelse på. Aktiviteterne nævnt i stk. 2, nr. 1-3, falder uden for forslagets anvendelsesområde, da aktiviteterne fortsat reguleres af råstofloven og dermed ikke er omfattet af forslaget.

Bestemmelsen skal bidrage til at sikre, at alle aktiviteter på råstofområdet og aktiviteter i forbindelse dermed vil være omfattet af enten dette forslag eller råstofloven, og at ingen af disse aktiviteter vil være omfattet af både dette forslag og råstofloven.

Til § 4

Bestemmelsen fastslår, at forslaget finder anvendelse på anlæg og indretninger med videre, som er i landterritoriet, søterritoriet, kontinentalsokkelområdet eller den eksklusive økonomiske zone ved Grønland, og som anvendes i forbindelse med aktiviteter omfattet af forslaget.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forslagets efterfølgende bestemmelser i §§ 5 og 6.

Til § 5

Bestemmelsen vedrører forslagets anvendelse på offshoreanlæg, jf. § 18, herunder både faste og mobile offshoreanlæg, og offshore-skibe, jf. § 19.

Bestemmelsen fastslår blandt andet, at forslaget finder anvendelse på offshoreanlæg, der befinder sig i søterritoriet, kontinentalsokkelområdet eller den eksklusive økonomiske zone ved Grønland, og som anvendes i forbindelse med udførelse af aktiviteter omfattet af forslaget. Se forslagets § 18 om offshoreanlæg og bemærkningerne dertil.

Det anføres også, at forslaget finder anvendelse på offshore-skibe, der befinder sig i søterritoriet, kontinentalsokkelområdet eller den eksklusive økonomiske zone ved Grønland, og som anvendes i forbindelse med udførelse af aktiviteter omfattet af forslaget. Se forslagets § 19 om offshore-skibe og bemærkningerne dertil.

Efter folkeretten har Grønlands Selvstyre eneret til efterforskning og udnyttelse af naturressourcer i søterritoriet, kontinentalsokkelområdet og den eksklusive økonomiske zone ved Grønland. I denne sammenhæng har det derfor ingen betydning, om et offshore-anlæg er registreret i Grønland, Danmark, Færøerne eller et andet land, eller om det er grønlandsk ejet eller udenlandsk ejet. Det fremgår nu også udtrykkeligt af forslagets § 6, stk. 3. Se den nævnte bestemmelse og bemærkningerne dertil.

Til § 6

Til stk. 1

Bestemmelsen omhandler sikkerhedszoner ved offshore-anlæg, jf. § 18.

Offshore-anlæg er omgivet af sikkerhedszoner. Sikkerhedszonerne er nærmere reguleret i forslagets §§ 115-117. Se de nævnte bestemmelser og bemærkningerne dertil. Se også stk. 2 og 3 om forslagets anvendelse i sikkerhedszoner og bemærkningerne dertil.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at forslaget finder anvendelse på alle fartøjer, anlæg, indretninger, udstyr og genstande med videre, som befinder sig i sikkerhedszoner omkring offshore-anlæg. Sikkerhedszonerne er nærmere reguleret i forslagets §§ 115-117. Se de nævnte bestemmelser og bemærkningerne dertil.

Staten har kompetencen med hensyn til almindelige søfartsforhold i Grønland. Forslaget medfører ingen ændringer i den for Grønland gældende søfartslovgivning. Statens kompetence omfatter blandt andet krav til skibe, der udfører almindelig søtransport af personer, udstyr og udnyttede mineraler med videre. Kravene til skibene kan for eksempel omfatte bygning, stand og isklasse med videre og regler om arbejdsmiljø om bord på skibe og mobile anlæg.

Grønlands Selvstyre har kompetence vedrørende råstofrelaterede havmiljøforhold. Naalakkersuisut kan for eksempel fastsætte vilkår i en rettighedshavers udnyttelsestilladelse om krav til skibe, der anvendes ved udførelse af aktiviteter efter tilladelsen.

Til stk. 3

Bestemmelsen præciserer, at forslaget finder anvendelse, uanset om anlæggene, skibene og fartøjerne med videre anført i stk. 2 er grønlandske, danske, færøske eller udenlandske.

Efter folkeretten har Grønlands Selvstyre eneret til efterforskning og udnyttelse af naturressourcer i søterritoriet, kontinentalsokkelområdet og den eksklusive økonomiske zone ved Grønland. I denne sammenhæng har det derfor ingen betydning, om et offshoreanlæg eller et skib med videre er registreret i Grønland, Danmark, Færøerne eller et andet land. Det har heller ingen betydning, om anlægget eller skibet er grønlandsk ejet eller udenlandsk ejet.

Til § 7

Til stk. 1

Bestemmelsen angiver, at forslaget i forhold til § 6 også finder anvendelse på fartøjer, som anvendes i forbindelse med udførelse af aktiviteter omfattet af en tilladelse efter forslaget, som befinder sig uden for sikkerhedszoner omkring offshoreanlæg.

Til stk. 2

Bestemmelsen angiver, at forslaget finder anvendelse, uanset om de i stk. 1 nævnte skibe, søfartøjer, anlæg og luftfartøjer med videre er grønlandske, danske, færøske eller udenlandske.

Efter folkeretten har Grønlands Selvstyre eneret til efterforskning og udnyttelse af naturressourcer i søterritoriet, kontinentalsokkelområdet og den eksklusive økonomiske zone ved Grønland. I denne sammenhæng har det derfor ingen betydning, om et offshoreanlæg eller et skib med videre er registreret i Grønland, Danmark, Færøerne eller et andet land. Det har heller ingen betydning, om anlægget eller skibet er grønlandsk ejet eller udenlandsk ejet.

Til § 8

Til stk. 1

Bestemmelsen angiver hvilke aktiviteter i søterritoriet, kontinentalsokkelområdet og den eksklusive økonomiske zone ved Grønland og luftrummet derover, der er omfattet af forslaget.

Bestemmelsen skal fortolkes og anvendes i overensstemmelse med stk. 2-4.

Bestemmelsen skal endvidere fortolkes i overensstemmelse med § 6 i Inatsisartutlov nr. 15 af 8. juni 2017 om beskyttelse af havmiljøet (havmiljøloven) og bemærkningerne hertil om den nærmere grænsedragning mellem havmiljøforhold og råstofrelaterede havmiljøforhold. Såfremt aktiviteter vurderes at være omfattet af havmiljøloven, jf. dennes § 6, er aktiviteterne således ikke omfattet af dette forslag.

Til stk. 2

Det følger af bestemmelsen, at aktiviteter, der ikke udføres af en rettighedshaver eller rettighedshaverens aftalepart, ikke er omfattet af en rettighedshaverens tilladelse i forhold til bestemmelsen i stk. 1, uanset at aktiviteten kan være omfattet af eller have en direkte forbindelse til tilladelsen. For eksempel vil sejlads som anført i stk. 1, nr. 2, i forbindelse med myndighedernes udførelse af deres tilsynsforpligtelse ikke være omfattet af en tilladelse, da aktiviteten ikke udføres af en rettighedshaver eller rettighedshaverens aftalepart, selvom aktiviteten har direkte forbindelse til den pågældende tilladelse, og at der er fastsat vilkår om tilsyn i tilladelsen.

Til stk. 3

Det følger af bestemmelsen, at forslaget kun finder anvendelse på en rettighedshaver efter en tilladelse med videre, i det omfang dennes aktiviteter eller forhold reguleres af forslaget eller vilkår i tilladelser med videre.

Til stk. 4

Bestemmelsen angiver, at anvendelse af forslaget på aktiviteterne og parterne nævnt i stk. 1-3, som anført i stk. 1-3, ikke fritager parterne for overholdelse af andre grønlandske eller danske love som også finder anvendelse på aktiviteterne og parterne nævnt i stk. 1-3. Det vil sige, at såfremt et forhold eller en aktivitet er omfattet af forslaget og anden lovgivning, skal den, der udfører aktiviteterne, iagttage de gældende bestemmelser i både forslaget og den anden lovgivning.

Endvidere bestemmes det, at forslagets bestemmelser og de bestemmelser og vilkår, der er fastsat efter forslaget, som udgangspunkt har forrang for anden lovgivning i tilfælde af uoverensstemmelser. Det vil typisk være tilfældet, hvor forslagets bestemmelser eller bestemmelser og vilkår, der er fastsat efter forslaget, stiller skærpede eller supplerende krav til den, der udfører aktiviteter efter forslaget, i forhold til hvad der gælder efter den anden lovgivning. Eksempelvis med henblik på at sikre, at aktiviteter udføres i overensstemmelse med anerkendt god international praksis,

Til § 9

Den foreslåede bestemmelse angiver anvendelsesområdet for forslagens regler om miljøbeskyttelse. Der foreslås et bredt anvendelsesområde for reglerne om miljøbeskyttelse, som således også omfatter beskyttelse af klimatiske forhold og beskyttelse af naturen.

Til stk. 1

Som det fremgår af den foreslåede bestemmelse i stk. 1, tager forslagens regler om miljøbeskyttelse også, men ikke udelukkende, sigte på klimatiske forhold (klimabeskyttelse) og beskyttelse af naturen (naturbeskyttelse). Dette er dog kun dette forslags udgangspunkt, idet bestemmelsen fastslår, at andet kan fremgå af konkrete bestemmelser.

I forhold til klimatiske forhold skal det bemærkes, at begrebet omfatter såvel de helt lokale mikroklimatiske forhold, aktivitetens CO₂-bidrag samt konsekvenserne af fremtidige klimaændringer som for eksempel vandstandsstigninger.

Der kan efter dette forslag være et overlap med konkrete bestemmelser i dette forslags øvrige kapitler, der også tager sigte på miljøforhold. I tilfælde af overlap eller sammenfald vil den regel, der medfører den højeste miljøstandard, hvorved forstås det højeste niveau for miljøbeskyttelse, have forrang.

Ved anvendelse af forslagens regler om miljøbeskyttelse kan der blandt andet lægges vægt på de arktiske VVM-retningslinjer (Guidelines for Environmental Impact Assessment (EIA) in the Arctic) udarbejdet af Arctic Council under programmet Arctic Environmental Protection Strategy.

Til stk. 2

Efter den foreslåede bestemmelse er klimabeskyttelse og naturbeskyttelse tilsvarende omfattet af forslagens regler om erstatningsansvar, andet ansvar for forurening, anden indvirkning på miljøet (miljøansvar) og erstatning for miljøskader.

Til § 10

Til stk. 1

Bestemmelsen angiver, hvad der forstås ved mineraler efter forslaget.

Bestemmelsen definerer mineraler, som alle andre mineralske råstoffer end kulbrinter. Det vil sige at forslaget definition af mineraler, udover hvad der i almindelig sprogbrug forstås ved mineraler, også omfatter industrielle gasser.

Bestemmelsen skal ses i lyset af ønsket om at foretage en selvstændig regulering af mineralområdet. Se afsnit 1.1 og 2.7 i de almindelige bemærkninger.

Til stk. 2

Bestemmelsen i stk. 1 definerer mineraler, som alle andre mineralske råstoffer end kulbrinter. Det er derfor nødvendigt nærmere at definere, hvad der efter forslaget forstås ved kulbrinter.

Til § 11

Bestemmelsen angiver, hvad der forstås ved mineralaktiviteter efter forslaget. Mineralaktiviteter er en generel samlebetegnelse for alle aktiviteter, der er omfattet af forslaget. Denne betydning anvendes generelt i forslaget.

Mineralaktiviteter omfatter for eksempel alle aktiviteter omfattet af en tilladelse meddelt efter forslaget, jf. § 12, og aktiviteter i forbindelse dermed. Aktiviteter efter en udnyttelsestilladelse, jf. § 12, stk. 4, omfatter for eksempel blandt andet selve udnyttelsen af mineralerne omfattet af tilladelsen. Mineralaktiviteter omfatter blandt andet også etablering og drift af mineanlægget, andre anlæg, installationer, bygninger og infrastruktur med videre til brug for udnyttelsen. Mineralaktiviteter omfatter desuden blandt andet oprydning og reetablering af tilladelsesområdet og andre berørte områder, nedlukning af udnyttelsesaktiviteterne og efterfølgende overvågning (monitering) med videre. Mineralaktiviteter omfatter også alle aktiviteter omfattet af andre tilladelser efter forslaget, herunder for eksempel forundersøgelsestilladelser og efterforskningstilladelser.

Mineralaktiviteter omfatter for eksempel også aktiviteter, der er omfattet af forslaget, men som kan udføres uden en tilladelse dertil. Se for eksempel forslagets § 22, stk. 4, om Naalakkersuisuts adgang til at udføre bestemte videnskabelige og praktiske undersøgelser uden tilladelse dertil.

Omtalen ovenfor af eksempler på mineralaktiviteter er ikke udtømmende. Begrebet mineralaktiviteter skal således forstås generelt og bredt som alle aktiviteter omfattet af forslaget.

Til § 12

Til stk. 1

Bestemmelsen angiver, hvad der forstås ved en tilladelse efter forslaget.

Efter forslaget findes der således 4 forskellige typer af tilladelser. Der findes forundersøgelsestilladelser, efterforskningsstilladelser, udnyttelsestilladelser og tilladelser til videnskabelige undersøgelser. Se stk. 2-5 og bemærkningerne dertil.

Til stk. 2

Bestemmelsen angiver, hvad der forstås ved en forundersøgelsestilladelse efter forslaget.

Forundersøgelseraktiviteter omfattet af en forundersøgelsestilladelse omfatter alle aktiviteter, der udføres af eller på vegne af rettighedshaveren efter tilladelsen og forhold i forbindelse dermed.

En forundersøgelsestilladelse omfatter generelt indledende og mere overordnede undersøgelseraktiviteter med henblik på at finde og afgrænse mulige mineralforekomster i et nærmere bestemt område. Det er for eksempel geologiske og geokemiske undersøgelser og prøvetagning ved hjælp af håndholdt udstyr med henblik på laboratorieundersøgelser. Forundersøgelser kan desuden for eksempel omfatte seismiske undersøgelser i havområder.

Efter de gældende standardvilkår for forundersøgelsestilladelser i Grønland kan en rettighedshaver efter en forundersøgelsestilladelse blandt andet udføre boringer med håndholdt udstyr. Aktiviteter efter en forundersøgelsestilladelse, der ikke fremgår af selve tilladelsen eller standardvilkårene, kræver dog meddelelse af en aktivitetsgodkendelse ved siden af forundersøgelsestilladelsen. Det er for eksempel anvendelse af eksplosive materialer og omfattende prøvetagning ved hjælp af håndholdt udstyr med henblik på laboratorieundersøgelser. Se forslagets §§ 15, stk. 3, og § 120, stk. 1, og bemærkningerne dertil.

En forundersøgelsestilladelse meddeles uden eneret og med ret til forundersøgelse vedrørende et eller flere mineraler. En forundersøgelsestilladelse meddeles generelt for et stort eller større geografisk område. En forundersøgelsestilladelse meddeles efter § 28. Se generelt forslagets § 28 og bemærkningerne dertil.

Se også omtalen af forskelle og ligheder mellem forundersøgelsestilladelser og efterforskningsstilladelser nedenfor i bemærkningerne til stk. 3.

Til stk. 3

Bestemmelsen angiver, hvad der forstås ved en efterforskningstilladelse efter forslaget.

Efterforskningsaktiviteter omfattet af en efterforskningstilladelse omfatter alle aktiviteter, der udføres af eller på vegne af rettighedshaveren efter tilladelsen, og forhold i forbindelse dermed.

En efterforskningstilladelse omfatter i vidt omfang de samme undersøgelsesaktiviteter som en forundersøgelsestilladelse. Se bemærkningerne til stk. 2. En efterforskningstilladelse omfatter dog typisk mere konkrete og dybdegående undersøgelser af mulige mineralforekomster og forhold i forbindelse dermed. Det kan for eksempel være geologiske, geokemiske og geofysiske undersøgelser. Det kan for eksempel også være seismiske undersøgelser i havområder.

En efterforskningstilladelse meddeles med eneret til mineralefterforskning og omfatter et eller flere mineraler inden for et nærmere afgrænset tilladelsesområde. En efterforskningstilladelse meddeles efter § 34. Se bestemmelsen og bemærkningerne dertil.

Nogle væsentlige forskelle på forundersøgelsestilladelser og efterforskningstilladelser er, om tilladelserne meddeles med eller uden eneret og tilladelsesområdets størrelse. En anden væsentlig forskel er, at rettighedshaveren efter en efterforskningstilladelse er forpligtet til at foretage efterforskningsaktiviteter i tilladelsesperioden.

Efter forslaget er der ikke nogen retlig sammenhæng mellem en forundersøgelsestilladelse og en efterforskningstilladelse på den måde, at en rettighedshaver efter en forundersøgelsestilladelse har ret til at få meddelt en efterforskningstilladelse. Det gælder for eksempel også, selvom rettighedshaveren har påvist og afgrænset en forekomst eller en mulig forekomst af mineraler eller udnyttelige mineraler.

En efterforskningstilladelse kan meddeles uden en forudgående forundersøgelsestilladelse. Da rettighedshaveren efter en efterforskningstilladelse har eneret til at udføre mineralefterforskning i tilladelsesområdet omfattet af efterforskningstilladelsen, har rettighedshaveren ret til at efterforske efter mineralerne i tilladelsesområdet, uden at andre parter efterforsker efter mineraler i det samme område. En efterforskningstilladelse medfører således generelt blandt andet større sikkerhed med hensyn til investering i efterforskningsaktiviteter og ret til de mulige indtægter, andre efterforskningsmæssige udbytter og fordele i forbindelse dermed.

En rettighedshaver efter en efterforskningstilladelse har desuden ret til at få meddelt en tilladelse til udnyttelse af mineraler, hvis rettighedshaveren har påvist og afgrænset en

udnyttelig forekomst af mineraler, som rettighedshaveren vil udnytte, og rettighedshaveren har opfyldt alle sine forpligtelser vedrørende efterforskningstilladelsen og aktiviteter efter tilladelsen. Det følger af forslaget § 41. Se bestemmelsen og bemærkningerne dertil. Dette ændrer imidlertid ikke ved, at forslaget øvrige bestemmelser skal efterkommes, herunder bestemmelserne om VVM- og VSB-redegørelser. Bestemmelsen udelukker derfor ikke, at der kan opstilles betingelser eksempelvis som følge af reglerne om VVM og VSB, der besværliggør eller umuliggør realiseringen af et projekt, som ellers har opnået ret til en udnyttelsestilladelse efter § 41.

Til stk. 4

Bestemmelsen angiver, hvad der forstås ved en udnyttelsestilladelse efter forslaget.

Udnyttelsesaktiviteter omfattet af en udnyttelsestilladelse omfatter alle aktiviteter, der udføres af eller på vegne af rettighedshaveren efter tilladelsen, og forhold i forbindelse dermed. Det er blandt andet etablering, drift og anvendelse af mineanlæg, andre anlæg, installationer, bygninger og nødvendig infrastruktur, herunder veje og havne, med videre. Det er blandt andet også udførelse af aktiviteter vedrørende udnyttelse, forarbejdning, opbevaring, transport og salg af mineraler og nedlukning af udnyttelsesaktiviteterne, herunder oprydning og reetablering af tilladelsesområdet og andre berørte områder.

En udnyttelsestilladelse meddeles med eneret til udnyttelse af et eller flere bestemte mineraler og for et nærmere afgrænset tilladelsesområde. En udnyttelsestilladelse kan meddeles uden en forudgående efterforskningstilladelse. I praksis kan det for eksempel ske i et tilfælde, hvor en rettighedshaver meddeles en udnyttelsestilladelse til udnyttelse af en udnyttelig forekomst af mineraler, der har været omfattet af en tidligere og nu ophørt udnyttelsestilladelse.

Meddelelse af en udnyttelsestilladelse forudsætter blandt andet, at rettighedshaveren efter udnyttelsestilladelsen opfylder nogle nærmere bestemte betingelser. Se §§ 41-46 og bemærkningerne dertil om betingelserne for meddelelse af en udnyttelsestilladelse med videre.

Til stk. 5

Bestemmelsen angiver, hvad der forstås ved en tilladelse til videnskabelige undersøgelser efter forslaget.

Videnskabelige undersøgelser vedrørende mineraler omfatter blandt andet undersøgelser vedrørende geologiske, geofysiske og geokemiske forhold. Det kan også omfatte andre forhold af betydning for aktiviteter omfattet af forslaget, herunder for forhold af betydning for

forundersøgelser, efterforskning eller udnyttelse af mineraler, glaciologiske og hydrologiske forhold eller forhold vedrørende udnyttelse af energi fra sol, vind eller undergrunden.

Resultater af videnskabelige undersøgelser kan for eksempel bidrage til kortlægning af mulige mineralforekomster i et bestemt område og deres udnyttelsespotentialer. Sådanne undersøgelsesresultater kan indgå i et selskabs vurdering af, om selskabet gerne vil ansøge om meddelelse af en tilladelse til mineralefterforskning i en eller flere relevante dele af det pågældende tilladelsesområde.

En tilladelse til udførelse af videnskabelige undersøgelser kan for eksempel meddeles til private virksomheder, forskningsinstitutioner, uddannelsesinstitutioner, offentlige myndigheder eller selvstyrejede selskaber.

En tilladelse til videnskabelige undersøgelser omfatter i et vist omfang de samme typer af undersøgelser som en forundersøgelsestilladelse, jf. stk. 2. Efter en forundersøgelsestilladelse udføres undersøgelsesaktiviteterne dog i kommerciel sammenhæng eller helt eller delvist med et kommercielt formål.

Efter den særlige tilladelse til videnskabelige undersøgelser i stk. 5 udføres undersøgelsesaktiviteterne i videnskabelig sammenhæng og med et videnskabeligt formål og dermed ikke i en kommerciel sammenhæng eller med et kommercielt formål.

En tilladelse til videnskabelige undersøgelser kan også meddeles til De Nationale Geologiske Undersøgelser for Danmark og Grønland (GEUS), hvis GEUS gerne vil udføre videnskabelige undersøgelser, og disse ikke udføres efter aftale med Naalakkersuisut efter forslaget § 22, stk. 4.

En tilladelse til udførelse af videnskabelige undersøgelser meddeles efter § 62. Se bestemmelsen og bemærkningerne dertil.

Til § 13

Til stk. 1

Bestemmelsen angiver, hvad der forstås ved en rettighedshaver efter forslaget.

En rettighedshaver efter en tilladelse til videnskabelige undersøgelser kan være et kapitalselskab eller en anden part. Det kan for eksempel også være De Nationale Geologiske Undersøgelser for Danmark og Grønland (GEUS). En rettighedshaver efter en forundersøgelser-, efterforsknings- eller udnyttelsestilladelse kan kun være et enkelt

kapitalselskab.

Ved et kapitalsselskab forstås i denne sammenhæng et aktieselskab (A/S) eller et anpartsselskab (ApS). En forundersøgelsestilladelse kan kun meddeles til et grønlandsk, færøsk, dansk eller udenlandsk kapitalsselskab. En efterforskningsstilladelse kan kun meddeles til et grønlandsk, færøsk, dansk eller udenlandsk kapitalsselskab. En udnyttelsestilladelse kan kun meddeles til et grønlandsk aktieselskab.

Begrænsningerne vedrørende udnyttelsestilladelser til grønlandske aktieselskaber med hjemsted i Grønland skyldes særligt, at udnyttelsestilladelser generelt medfører omfattende aktiviteter og forpligtelser, at selskabet bør være omfattet af det største egenkapitalkrav for et kapitalsselskab med hjemsted i Grønland og reglerne om bogføring regnskaber og årsrapporter med videre for aktieselskaber med hjemsted i Grønland, og at selskabet bør være omfattet af reglerne om rapportering og betaling af skatter og afgifter for aktieselskaber med hjemsted i Grønland. Begrænsningerne opfylder kravene til et sådant rettighedshaverselskab efter § 9, nr. 1, i lov nr. 474 af 13. juni 2009 om forskellige forhold i forbindelse med Grønlands Selvstyre.

Til § 14

Til stk. 1

Bestemmelsen angiver, hvad der forstås ved en godkendelse efter forslaget.

Naalakkersuisut kan meddele flere forskellige typer af godkendelser efter forslaget. Se stk. 2-3 og bemærkningerne dertil.

Det anføres i bestemmelsens sidste led, at forslagets definition af en godkendelse ikke finder anvendelse, hvis andet følger af sammenhængen. Denne del af bestemmelsen er blandt andet relevant i tilfælde af, at forslaget henviser til eller omtaler andre godkendelser efter anden lovgivning, herunder for eksempel råstofloven.

Stk. 2

Bestemmelsen angiver, hvad der forstås ved en aktivitetsgodkendelse efter forslaget.

Ved en aktivitetsgodkendelse forstås enhver godkendelse fra Naalakkersuisut af en aktivitet efter forslaget. En aktivitetsgodkendelse kan således både være en godkendelse af en plan for en rettighedshavers aktiviteter og en godkendelse af specifikke mineralaktiviteter.

Stk. 3

Bestemmelsen angiver, hvad der forstås ved en eksportgodkendelse efter forslaget.

Udførsel af mineraler fra Grønland må kun ske efter en godkendelse deraf meddelt efter § 75.

Naalakkersuisut kan desuden efter forslagets § 75 fastsætte vilkår om, at udførsel af mineraler fra Grønland kun må ske efter en godkendelse deraf, selvom de pågældende mineraler tidligere er lovligt udført fra eller indført i Grønland. Naalakkersuisut kan således fastsætte vilkår om, at alle udførelser af mineraler fra Grønland kun må ske efter en meddelt godkendelse deraf. Det gælder også, selvom mineralerne er i jævnlig cirkulation mellem Grønland og et eller flere andre lande.

En eksportgodkendelse meddeles efter § 75. Se bestemmelserne og bemærkningerne dertil.

Til § 15

Til stk. 1

Bestemmelsen angiver, hvad der forstås ved en mineplan efter forslaget.

Forslagets § 77 angiver, at rettighedshaveren efter en udnyttelsestilladelse har pligt til at udarbejde og indlevere en mineplan for aktiviteter og foranstaltninger med videre, inden rettighedshaveren påbegynder udnyttelse eller aktiviteter som forberedelse dertil eller i forbindelse dermed. Mineplanen skal være godkendt af Naalakkersuisut. Det betyder, at de nævnte aktiviteter ikke må udføres, før de er godkendt af Naalakkersuisut ved Naalakkersuisuts godkendelse af en mineplan udarbejdet og indgivet af rettighedshaveren. Se § 77 og bemærkningerne dertil.

Til stk. 2

Bestemmelsen angiver, hvad der forstås ved en nedlukningsplan efter forslaget.

Efter § 80 har rettighedshaveren pligt til at udarbejde, indlevere og få meddelt en godkendelse af en nedlukningsplan af Naalakkersuisut. Efter § 80, stk. 2, skal nedlukningsplanen være godkendt af Naalakkersuisut senest samtidig med godkendelse af mineplanen. Efter § 80, stk. 3, skal nedlukningsplanen være godkendt af Naalakkersuisut inden aktiviteten påbegyndes.

Nedlukningsplanen skal blandt andet indeholde en plan for rettighedshaverens aktiviteter og foranstaltninger med videre ved rettighedshaverens ophør med og nedlukning af udnyttelsen eller aktiviteten. Det skal blandt andet være en plan for, hvad rettighedshaveren skal gøre

vedrørende anlæg og bygninger med videre, som er etableret eller anvendt af rettighedshaveren, og tilladelsesområdet og andre berørte områder, og hvordan rettighedshaveren skal efterlade tilladelsesområdet og andre berørte områder. Se § 80 og bemærkningerne dertil.

Til stk. 3

Bestemmelsen angiver, hvad der forstås ved aktivitetsplan efter forslaget.

En aktivitetsplan kan være en mineplan, jf. stk. 1, en nedlukningsplan, jf. stk. 2, eller en anden plan vedrørende aktiviteter, der udføres i forbindelse med udførelse af aktiviteter efter en tilladelse, herunder boringer, nedsænkning af skakter og indsættelse af stoller med videre.

Rettighedshaveren må som udgangspunkt ikke udføre aktiviteter, før Naalakkersuisut har godkendt en plan for aktiviteternes udførelse eller godkendt aktiviteternes udførelse. Planen eller aktiviteterne skal godkendes efter forslagets § 77, § 80 eller § 120.

Efter bestemmelsen i § 120 skal der blandt andet foreligge en forudgående godkendelse ved etablering af bygninger, anlæg og installationer med videre i og uden for det af tilladelsen omfattede område. Det samme gælder for aktiviteter og foranstaltninger til opfyldelse af forpligtelser ved ophør af virksomheden og aktiviteterne omfattet af tilladelser efter forslaget. Se § 120 og bemærkningerne dertil.

Til § 16

Bestemmelsen angiver, hvad der forstås ved bestemmelser og vilkår efter forslaget.

Det anføres i første punktum sidste led, at forslagets definition af bestemmelser og vilkår ikke finder anvendelse, hvis andet følger af sammenhængen. Denne del af bestemmelsen er blandt andet relevant i tilfælde af, at forslaget henviser til eller omtaler andre bestemmelser eller vilkår end bestemmelser eller vilkår fastsat efter forslaget, herunder for eksempel bestemmelser eller vilkår fastsat efter råstofloven.

Definitionen af bestemmelser og vilkår i § 16 bidrager til at tydeliggøre, hvilke retlige instrumenter Naalakkersuisut har til at fastsætte nærmere bestemmelser og vilkår efter forslaget. Det sker særligt af hensyn til personer og virksomheder, som generelt ikke eller kun i begrænset omfang har kendskab til lovgivningen og retssystemet i Grønland.

Til § 17

Bestemmelsen angiver, hvad der forstås ved en rettighedshavers aftaleparter efter forslaget. Ved en rettighedshavers aftalepart forstås blandt andet en rettighedshavers leverandør af varer eller tjenesteydelser, herunder entreprisedelers eller rådgivningsydelser. Omtalen af eksempler af varer og tjenesteydelser er ikke udtømmende. En rettighedshavers aftalepart omfatter også en rettighedshavers aftaleparts aftalepart med videre.

Definitionen i § 17 omfatter for eksempel en entreprenørvirksomhed, der efter aftale med rettighedshaveren skal etablere en mine efter en udnyttelsestilladelse meddelt til rettighedshaveren. Definitionen i § 17 omfatter for eksempel også enhver underentreprenør og anden aftalepart, som entreprenørvirksomheden i det førstnævnte eksempel indgår aftale med i forbindelse med etablering af minen.

Definitionen i § 17 er blandt andet relevant i forhold til forskellige aftaleforhold mellem rettighedshaveren efter en tilladelse efter forslaget og rettighedshaverens aftaleparter og underaftaleparter. Definitionen bidrager sammen med forslagets andre bestemmelser til at sikre overholdelse af forslagets bestemmelser og tilladelsesvilkår med videre, herunder i forhold til rapportering om og betaling af skatter og andre forpligtelser for rettighedshaveren og rettighedshaverens aftaleparter og underaftaleparter med videre.

Bestemmelsen vedrører ikke aftaleforholdet i forbindelse med indgåelse af en aftale om samfundsmæssig bæredygtighed og andre socioøkonomiske forhold (en IBA-aftale) mellem en rettighedshaver og Naalakkersuisut sammen med eventuelt en eller flere kommuner. Se forslagets § 110 og bemærkningerne dertil om IBA-aftaler.

Til § 18

Til stk. 1

Bestemmelsen angiver, hvad der forstås ved offshoreanlæg efter forslaget.

Forslagets § 18, stk. 1, vedrører mineralaktiviteter i havområdet, det vil sige i søterritoriet, kontinentalsokkelområdet og den eksklusive økonomiske zone ved Grønland. Se forslagets § 2. Se også afsnit 1.1 og 2.11 i de almindelige bemærkninger.

Ved offshoreanlæg forstås blandt andet skibe, pramme, andre fartøjer, platforme og andre indretninger, som anvendes til udnyttelse af mineraler i et havområde, jf. stk. 1, nr. 1. Udnyttelse af mineraler i havområdet kan ske på, i eller under havbunden.

Ved offshoreanlæg forstås blandt andet også skibe, pramme, andre fartøjer, platforme og andre indretninger, som anvendes ved forarbejdning af mineraler, der er udnyttet i et havområde eller et landområde, jf. stk. 1, nr. 2.

Ved offshoreanlæg forstås desuden blandt andet skibe, pramme, andre fartøjer, platforme og andre indretninger, som anvendes ved opbevaring af mineraler, der er udnyttet i et havområde eller et landområde, jf. stk. 1, nr. 3.

Ved offshoreanlæg forstås endvidere blandt andet skibe, pramme, andre fartøjer, platforme og andre indretninger, som anvendes til modtagelse, opbevaring, omlastning eller afsendelse af anlæg, udstyr, varer eller andre ting, som anvendes i forbindelse med udførelse af aktiviteter omfattet af forslaget i et havområde eller et landområde, jf. stk. 1, nr. 4.

Ved offshoreanlæg forstås blandt andet også skibe, pramme, andre fartøjer, platforme og andre indretninger, som anvendes som ankomststed, skiftested eller afgangssted i forbindelse med transport, opholdssted eller overnatningssted for personer, der udfører arbejde eller aktiviteter i forbindelse med udførelse af aktiviteter omfattet af forslaget i et havområde eller et landområde, jf. stk. 1, nr. 5.

Ved offshoreanlæg forstås endvidere blandt andet skibe, pramme, andre fartøjer, platforme og andre indretninger, som anvendes til indkvartering af personer, der udfører aktiviteter omfattet af forslaget i et havområde eller et landområde, jf. stk. 1, nr. 6. Bestemmelsen omfatter blandt andet skibe med videre med indkvartering af personer, der udfører arbejde på skibe, pramme, andre fartøjer, platforme og andre indretninger omfattet af nr. 1-5. Bestemmelsen omfatter blandt andet også skibe med videre med indkvartering af personer, der udfører arbejde vedrørende udnyttelse af mineraler på land, men som uden for arbejdstiden sejles ud til et indkvarteringskib med henblik på overnatning med videre.

Til stk. 2

I bestemmelsen præciseres det, hvad der forstås ved et mobilt offshoreanlæg efter forslaget. Ved et mobilt offshoreanlæg forstås ethvert offshoreanlæg, der kan flyttes fra en position til en anden ved sejlads, forsejling eller bugsering, og som er tiltænkt anvendt på forskellige steder i dets levetid. Et mobilt offshoreanlæg er for eksempel et skib, en pram eller et andet søfartøj.

Til stk. 3

Bestemmelsen angiver, hvad der forstås ved faste offshoreanlæg efter forslaget. Faste offshoreanlæg omfatter generelt alle andre offshoreanlæg end mobile offshoreanlæg. Se

bemærkningerne til stk. 2 ovenfor.

Et fast offshoreanlæg er generelt et offshoreanlæg, der er fast placeret på et sted. Det er for eksempel en platform eller en anden indretning, som er placeret på et bestemt sted og ikke er tiltænkt anvendt andre steder i dens levetid.

Til § 19

Bestemmelsen i forslaget definerer offshore-skibe.

Ved offshore-skibe forstås skibe, pramme og andre fartøjer, som ikke er offshoreanlæg efter forslaget § 18, stk. 1, og som udfører aktiviteter i tilknytning til offshoreanlæg.

Bestemmelsen omfatter for eksempel serviceskibe, beredskabsskibe, slæbebåde, både til ankerhåndtering, flydekraner og andre fartøjer, der anvendes kortere tid ad gangen.

Bestemmelsen indebærer, at de opgaver, som de nævnte skibe, pramme eller andre fartøjer udfører i tilknytning til offshoreanlæg, er omfattet af relevante dele af forslaget.

Til § 20

Bestemmelsen definerer miljøskade og den ansvarlige for en miljøskade. Se også bemærkningerne til kapitel 14 om miljøansvar og kapitel 22 om erstatning for miljøskader.

Til stk. 1

Bestemmelserne definerer, hvad der efter forslaget skal forstås ved en miljøskade.

Generelt er en miljøskade kendetegnet ved, at der sker en forrykkelse af den naturlige økologiske balance – primært i form af forurening. Forurening skal forstås i bred forstand, og omfattet af begrebet er således også støj, rystelser, varme, lys eller lignende.

Til stk. 2

Efter den foreslåede bestemmelse gælder, at der ved den ansvarlige forstås den, der udfører, leder eller kontrollerer en aktivitet omfattet af dette forslag.

Til § 21

Bestemmelsen angiver, hvad der forstås ved lokale mineralaktiviteter efter forslaget.

Lokale mineralaktiviteter omfatter blandt andet småskalaaktiviteter, udnyttelse af grus, sten og lignende mineraler til brug som byggematerialer eller anlægsmaterialer ved et byggeprojekt eller et infrastrukturprojekt i Grønland og lokale personers ret til at indsamle og bryde mineraler uden tilladelse dertil, aktiviteter der er omfattet af råstoflovens kapitel 8 og 11.

Det bemærkes, at Naalakkersuisut planlægger at fremsætte et lovforslag, der regulerer disse forhold, snarest.

Til § 22

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at det er Grønlands Selvstyre, der har ejendomsretten til at råde over og udnytte mineraler i Grønlands undergrund og dermed også har retten til at udstede tilladelser vedrørende mineraler i Grønlands undergrund.

Det medfører blandt andet, at hvis mineraler er indsamlet eller udnyttet uden tilladelse, bør mineralerne eller indtægten fra udnyttelsen deraf tilfalde Grønlands Selvstyre.

Det betyder endvidere, at prøver udtaget efter en tilladelse efter forslaget tilhører Grønlands Selvstyre, når en tilladelse til en videnskabelig undersøgelse, forundersøgelsestilladelse, efterforskningstilladelse eller udnyttelsestilladelse ophører. Dette gælder både prøver, der befinder sig i Grønland ved tilladelsens ophør, og prøver, der befinder sig i udlandet.

Bestemmelsen er i overensstemmelse med selvstyreloven. Det følger af selvstyreloven, at Grønlands Selvstyre har ejendomsretten til at råde over og udnytte råstofferne i den grønlandske undergrund, når selvstyret har overtaget råstofområdet.

Se afsnit 6 i de almindelige bemærkninger til selvstyreloven. Grønlands Selvstyre overtog råstofområdet den 1. januar 2010. Se ovenfor i afsnit 1.1 og 1.3.1.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse medfører et generelt forbud mod at udføre aktiviteter omfattet af forslaget uden tilladelse dertil meddelt af Naalakkersuisut efter reglerne derom i forslaget.

Aktiviteter kan dog udføres uden tilladelse, i det omfang det følger af råstofloven. Det betyder, at alle aktiviteter på mineralområdet og aktiviteter i forbindelse dermed vil være

omfattet af enten dette forslag eller råstofloven.

Bestemmelsen præciserer i nr. 1-4, hvilke mineralaktiviteter efter forslaget, som kræver meddelelse af en tilladelse fra Naalakkersuisut.

Forslagets kapitel 5-7 og 9 indeholder regler om meddelelse af tilladelser til mineralaktiviteter. Kapitel 10 indeholder generelle regler for tilladelser. I forslaget kapitel 11 findes regler om mineraler med videre, herunder blandt andet om udførsel, forarbejdning af og handel med mineraler.

Selvom forslaget ikke indeholder bestemmelser om tilknyttede undergrundsaktiviteter, rørledninger og tilknyttede energiaktiviteter, medfører det ikke, at en rettighedshaver er afskåret fra at udføre sådanne aktiviteter efter forslaget. Sådanne aktiviteter kan udføres som tilknyttede aktiviteter (sideaktiviteter eller biaktiviteter) i forhold til hovedaktiviteterne efter en mineraltilladelse, se herved forslagets § 3, stk. 1, nr. 2. Udførelse af tilknyttede undergrundsaktiviteter eller energiaktiviteter kræver godkendelse deraf meddelt af Naalakkersuisut. En rettighedshaver kan for eksempel anmode om godkendelse dertil ved udarbejdelse og indlevering af en mineplan eller anden aktivitetsplan til Naalakkersuisut, som omfatter undergrundsaktiviteter og energiaktiviteter. Se forslagets § 120 og bemærkningerne dertil.

Til stk. 3

Bestemmelsen angiver, at aktiviteterne i stk. 3, nr. 1-2, kun må udføres i Grønland efter godkendelser meddelt af Naalakkersuisut efter reglerne i forslaget. Den foreslåede bestemmelse medfører et generelt forbud mod at udføre aktiviteter omfattet af forslaget uden godkendelser deraf meddelt af Naalakkersuisut, medmindre aktiviteterne er indeholdt i tilladelsen.

En godkendelse kan generelt kun meddeles til en part, der er rettighedshaver efter en tilladelse efter forslaget. En eksportgodkendelse kan dog også meddeles til en part, der ikke er rettighedshaver, jf. § 75, stk. 2. Det skyldes, at en godkendelse i de fleste tilfælde omfatter aktiviteter, der enten er hovedaktiviteterne efter en tilladelse eller er tilknyttede aktiviteter (sideaktiviteter eller biaktiviteter) i forhold til hovedaktiviteterne efter en tilladelse.

Formålet med bestemmelsen i nr. 2 er at præcisere, at andre aktiviteter end dem, der er nævnt i nr. 1, kan være omfattet af krav om godkendelse fra Naalakkersuisut, før aktiviteterne udføres. Dette vil gælde samtlige aktiviteter, der ikke er indeholdt i en tilladelse.

Aktiviteter indeholdt i en tilladelse vil typisk være mindre omfattende aktiviteter, som enhver rettighedshaver efter den pågældende tilladelsestype må forventes at udføre regelmæssigt, hvorfor det ville være forbundet med unødvendigt meget administration at kræve, at disse aktiviteter skulle godkendes i hvert enkelt tilfælde. Disse aktiviteter kan, hvis de er nævnt i tilladelsen, siges at være godkendt i selve tilladelsen.

Som et eksempel på aktiviteter, der kræver godkendelse, kan nævnes forslagens § 77. Efter § 77 har rettighedshaveren efter en udnyttelsestilladelse pligt til at udarbejde og indlevere en mineplan for aktiviteter og foranstaltninger med videre, inden rettighedshaveren begynder at udføre udnyttelse eller aktiviteter som forberedelse dertil eller i forbindelse dermed. Mineplanen skal være godkendt af Naalakkersuisut. Det betyder, at de nævnte aktiviteter ikke må udføres, før en mineplan udarbejdet og indgivet af rettighedshaveren er blevet godkendt af Naalakkersuisut.

Derudover kan det følge af vilkår i en tilladelse eller en godkendelse meddelt af Naalakkersuisut, at rettighedshaveren ikke må udføre bestemte aktiviteter, før Naalakkersuisut har godkendt en plan for aktiviteternes udførelse. Aktiviteterne vil da skulle godkendes efter vilkårene derom i tilladelsen eller godkendelsen efter forslagens § 120.

Til stk. 4

Bestemmelsen indeholder en særlig undtagelse til det generelle tilladelseskrav i forslagens § 22, stk. 2. Bestemmelsen er en stående bemyndigelse fra Inatsisartut til Naalakkersuisut til at udføre undersøgelser og kortlægning af relevans for mineralområdet. Det vil typisk dreje sig om undersøgelser og kortlægning som led i markedsføring af mineralområdet i Grønland eller Grønlands geologi, eller undersøgelser og kortlægning af generel samfundsmæssig interesse.

Naalakkersuisut kan udføre undersøgelsesaktiviteterne selv eller lade andre parter udføre aktiviteterne. Naalakkersuisut kan for eksempel indgå en aftale med De Nationale Geologiske Undersøgelser for Danmark og Grønland (GEUS), Nationalt Center for Miljø og Energi (DCE) eller en anden part om udførelse af aktiviteterne omfattet af stk. 3. I det nævnte tilfælde kan GEUS, DCE eller den anden part udføre aktiviteter omfattet af stk. 3 for Naalakkersuisut uden tilladelse dertil og i overensstemmelse med aftalen med Naalakkersuisut.

Til stk. 5

Bestemmelsen angiver, at stk. 1-3 ikke finder anvendelse på lokale mineralaktiviteter.

Råstofloven finder generelt fortsat anvendelse på småskalamineralaktiviteter, herunder småskalaefterforskning og småskalaudnyttelse af mineraler, udnyttelse af grus, sten og lignende mineraler til brug for lokale byggeprojekter og infrastrukturprojekter, lokales indsamling og brydning af mineraler uden meddelt tilladelse dertil og lokale personers udførelse af geoturismeaktiviteter vedrørende fremvisning af mineraler og geologiske forhold i Grønland for turister med videre.

Bestemmelsen skal bidrage til at sikre, at alle aktiviteter på mineralområdet og aktiviteter i forbindelse dermed vil være omfattet af enten dette forslag eller råstofloven.

Til § 23

Til stk. 1

Bestemmelsen omhandler myndighedsstrukturen inden for forslagens anvendelsesområde.

Kompetencen til at administrere forslagens bestemmelser og træffe afgørelser efter forslaget ligger som udgangspunkt hos Råstofstyrelsen og Miljøstyrelsen for Råstofområdet.

Naalakkersuisut træffer afgørelser af væsentlig karakter, og Råstofstyrelsens og Miljøstyrelsen for Råstofområdets afgørelser kan påklages til Naalakkersuisut, se § 24 og bemærkningerne hertil.

Det vil således, i praksis, alene være afgørelser om meddelelse, væsentlig ændring, overdragelse, tilbagekaldelse og godkendelse af tilbagelevering af en tilladelse til efterforskning eller udnyttelse af mineraler, der træffes af Naalakkersuisut. Derudover træffes afgørelser om forhold, der kan få væsentlig indvirkning på samfundet eller miljøet, af Naalakkersuisut, medmindre Naalakkersuisut har fastsat bestemmelser om, at bestemte afgørelser træffes af Råstofstyrelsen og Miljøstyrelsen for Råstofområdet.

Desuden vil Naalakkersuisut som udgangspunkt træffe afgørelse i konkrete sager, der har principiel betydning for afgørelsen af fremtidige tilsvarende sager, eller hvis der i øvrigt vurderes at være behov for at fastlægge en ny administrativ praksis på et område, afgørelser om iværksættelse af ekspropriation, afgørelser om at visse opgaver efter forslaget skal varetages af andre myndigheder eller private parter og fastsættelse af vilkår og bestemmelser i bekendtgørelsesform.

Alle andre afgørelser og al myndighedsbehandling vil som udgangspunkt blive varetaget af Råstofstyrelsen og Miljøstyrelsen for Råstofområdet.

Til stk. 2

Det foreslås, at Råstofstyrelsen fortsat er den administrative myndighed på mineralområdet, og at det miljømæssige område bliver varetaget af Miljøstyrelsen for Råstofområdet (Miljøstyrelsen), jf. stk. 3.

Råstofstyrelsen varetager myndighedsopgaver om alle forhold vedrørende mineralområdet, bortset fra forhold vedrørende miljø. Inden for sit kompetenceområde kan Råstofstyrelsen træffe afgørelser, herunder om godkendelse eller afvisning af godkendelse af rettighedshaveres aktivitetsplaner eller andre planer (bortset fra miljøplaner) eller om meddelelse af påbud om overholdelse af forslagens regler eller tilladelsesvilkår (bortset fra regler eller vilkår om miljøforhold).

En aktivitetsplan skal godkendes af Naalakkersuisut, hvis planen omfatter aktiviteter, der kan få væsentlig indvirkning på samfundet. Det samme gælder for redegørelser om samfundsmæssig bæredygtighed (VSB-redegørelse), jf. forslagens kapitel 16.

Klager over Råstofstyrelsens afgørelser kan indbringes for Naalakkersuisut, der så træffer afgørelse i sagerne, jf. forslagens § 24. Naalakkersuisut kan træffe endelig afgørelse i en klagesag eller hjemvise den til videre behandling og afgørelse i Råstofstyrelsen.

Til stk. 3

Miljøstyrelsen for Råstofområdet (Miljøstyrelsen) forbliver fagmyndighed under Naalakkersuisut på mineralområdet med hensyn til miljøforhold, herunder beskyttelse af miljø, klima og natur, miljøansvar og miljøvurdering.

Miljøstyrelsen varetager som udgangspunkt myndighedsopgaver om miljøforhold på mineralområdet.

Miljøstyrelsen er som administrativ myndighed på området for miljø kompetent til at træffe afgørelser eller lade udarbejde udkast til afgørelser samt vurderinger og udtalelser.

Herved er der dog ikke ændret på, at myndighedsbehandlingen og kommunikationen på mineralområdet er organiseret efter det såkaldte en-dørs-princip (one door principle).

Klager over Miljøstyrelsens afgørelser kan indbringes for Naalakkersuisut, der så træffer afgørelse i sagerne, jf. forslagens § 24. Naalakkersuisut kan træffe endelig afgørelse i en klagesag eller hjemvise den til videre behandling og afgørelse i Miljøstyrelsen.

Miljøstyrelsens vurderinger, indstillinger, afgørelser og udtalelser baseres på vurderinger og

udkast til afgørelser fra en eller flere videnskabelige og uafhængige miljøinstitutioner.

Hvor Naalakkersuisut ikke har delegeret kompetence til anden myndighed og således skal træffe afgørelse, vil myndighedernes indstilling til afgørelser med videre som altid være en samlet indstilling vedrørende samtlige forhold. Til myndighedernes indstilling vedlægges derfor også vurderinger med videre fra de uafhængige miljøinstitutioner i deres fulde udgave, ligesom det hidtil har været tilfældet efter råstofloven.

I overensstemmelse med praksis er hverken Naalakkersuisut eller myndighederne på mineralområdet bundet af vurderinger eller indstillinger fra de videnskabelige institutioner. Disse vurderinger indgår som delelementer i en helhedsafgørelse, og myndighederne kan i deres indstilling eller afgørelse vægte anderledes end de videnskabelige institutioner, herunder anlægge en skarpere eller mildere fortolkning. Den endelige beslutning og afgørelse tilkommer i alle tilfælde Naalakkersuisut, eller den myndighed til hvilken Naalakkersuisut har delegeret afgørelseskompetencen, og afgørelse træffes således af den pågældende myndighed på baggrund af en vægtning af samtlige forhold og en afvejning af samtlige elementer i forhold til kravene i forslaget.

Til stk. 4

Bestemmelsen fastslår, at myndighedsudøvelsen på mineralområdet organiseres som en samlet og integreret myndighedsbehandling. Myndighedsbehandlingen omfatter alle forhold vedrørende mineraler, mineralaktiviteter, anvendelse af undergrunden til lagring eller andre formål vedrørende mineralaktiviteter, tilknyttede energiaktiviteter, tilknyttede rørledningsaktiviteter og andre tilknyttede aktiviteter.

Den samlede og integrerede myndighedsbehandling skal bidrage til en fortsat helhedsorienteret sagsbehandling på de teknisk vanskelige forvaltningsområder, som forudsætter kendskab til mineralaktiviteter, tilknyttede aktiviteter, mineraltilladelser, geologiske, tekniske og økonomiske forhold i forbindelse dermed og forhold, der kan have betydning for sikkerhed, sundhed, miljø, ressourceudnyttelse og samfundsmæssig bæredygtighed i forbindelse dermed.

Endvidere skal den samlede og integrerede myndighedsbehandling sikre og styrke faglige miljøer, der til enhver tid kan varetage opgaver på det niveau, som forvaltningen af mineralområdet kræver, og som de nationale og internationale mineralvirksomheder forventer.

Bestemmelsen suppleres af den foreslåede bestemmelse i stk. 7. Den indebærer, at de i stk. 1 nævnte myndigheder også er den ansvarlige og kompetente myndighed efter andre love og

regler med hensyn til mineraler, mineralaktiviteter og tilknyttede aktiviteter. Se stk. 7 og bemærkningerne dertil.

Til stk. 5

Efter stk. 5 er myndighedsbehandlingen og kommunikationen på mineralområdet organiseret efter det såkaldte en-dørs-princip (one door principle). Det indebærer, at rettighedshavere og andre, der er omfattet af forslaget, generelt kommunikerer med en enkelt myndighed.

Til stk. 6

Efter bestemmelsen skal Råstofstyrelsen som hidtil koordinere tiltag med Miljøstyrelsen, i det omfang der er behov for miljømæssige vurderinger, udtalelser og afgørelser på mineralområdet.

Efter forslaget er behandlingen af sager på mineralområdet organiseret således, at Råstofstyrelsen ikke behandler en sag, træffer afgørelse eller afgiver en indstilling til Naalakkersuisut uden først at have hørt Miljøstyrelsen, hvis det i forbindelse dermed er nødvendigt at foretage en vurdering eller træffe en afgørelse vedrørende miljømæssige forhold.

Råstofstyrelsen skal i disse tilfælde, som koordinerende myndighed, indhente en udtalelse eller afgørelse fra Miljøstyrelsen.

Miljøstyrelsen skal endvidere af egen drift orientere Råstofstyrelsen om Miljøstyrelsens sagsbehandling og afgørelser. Det skal blandt andet sikre, at Råstofstyrelsen kan varetage sin funktion som koordinerende forvaltningsmyndighed på råstofområdet.

Forvaltningen af miljøforhold på råstofområdet er baseret på en grundlæggende forudsætning om, at Miljøstyrelsens tekniske rådgivere foretager miljøvurderinger og udarbejder udkast til afgørelser (indstillinger) vedrørende miljøforhold. Som nævnt ovenfor i bemærkningerne til stk. 3 sikres det dermed, at myndighedernes vurderinger og afgørelser vedrørende miljøforhold fortsat er baseret på vurderinger og udkast til afgørelser fra en videnskabelig og uafhængig miljøinstitution.

Det indebærer, at sager om vurderinger eller afgørelser vedrørende miljøforhold generelt skal behandles efter følgende procedurer og principper:

Når Råstofstyrelsen modtager en sag, der også vedrører miljømæssige forhold, sender Råstofstyrelsen sagen til Miljøstyrelsen og anmoder denne om en udtalelse eller afgørelse.

Miljøstyrelsen anmoder derefter den tekniske rådgiver om at udarbejde de nødvendige vurderinger, udtalelser og udkast til afgørelser. Når Miljøstyrelsen har modtaget materialet fra den tekniske rådgiver, gennemgår Miljøstyrelsen materialet og udarbejder i fornødent omfang bemærkninger dertil. Miljøstyrelsen fremsender den tekniske rådgivers materiale til Råstofstyrelsen sammen med Miljøstyrelsens eventuelle bemærkninger, indstilling og afgørelser i forbindelse dermed.

Hvis der er tale om en sag, der skal forelægges for Naalakkersuisut, forelægger Råstofstyrelsen sagen for Naalakkersuisut. I forbindelse dermed medsender Råstofstyrelsen i uændret form materialet fra den tekniske rådgiver og Miljøstyrelsen. Derefter træffer Naalakkersuisut afgørelse i sagen.

Til stk. 7

Forslagets stk. 7 bidrager til at sikre grundlaget for de i stk. 1 nævnte myndigheders samlede og integrerede myndighedsbehandling på mineralområdet i praksis, idet det fastslås, at de i stk. 1 nævnte myndigheder ved administrationen af forslaget også er den kompetente myndighed efter andre love og regler, i det omfang dette er muligt.

Til § 24

Det foreslås som hidtil, at en klage over en afgørelse truffet af Råstofstyrelsen eller Miljøstyrelsen for Råstofområdet kan indbringes for Naalakkersuisut, der så træffer afgørelse i sagen.

Klagereglerne giver således adgang til at få en sag behandlet og afgjort i 2 instanser, medmindre sagen i 1. instans er afgjort af Naalakkersuisut. Det er generelt i overensstemmelse med hensynet til retssikkerhed vedrørende den enkelte sags afgørelse.

Klagereglerne giver adgang til at få enhver sag behandlet og afgjort af Naalakkersuisut. Det er i overensstemmelse med hensynet til, at sager vedrørende forhold af væsentlig betydning generelt bør afgøres eller kunne afgøres af Naalakkersuisut som selvstyrets øverste forvaltningsmyndighed.

Til stk. 1

Efter stk. 1 kan de, der efter bestemmelsen anses som klageberettigede, klage til Naalakkersuisut over en afgørelse truffet af Råstofstyrelsen eller Miljøstyrelsen. En klage kan således ikke indbringes for andre administrative myndigheder eller klagenævn.

Alle, der må antages at have en væsentlig individuel interesse i sagens udfald, er at anse som part efter nr. 1. Desuden er visse foreninger og organisationer klageberettigede efter nr. 2.

Bestemmelsen afskærer ikke domstolsprøvelse eller behandling hos Ombudsmanden for Inatsisartut.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastsætter en klagefrist på 6 uger for indgivelse af en klage til Naalakkersuisut over en afgørelse truffet af Råstofstyrelsen eller Miljøstyrelsen.

Bestemmelsen indeholder 2 regler om klagefristens begyndelse. Hvis en afgørelse er meddelt til en part, regnes klagefristen fra dagen for meddelelsen. Hvis en afgørelse er offentligt bekendtgjort, regnes klagefristen fra dagen for offentliggørelsen.

Bestemmelsen indeholder en enkelt regel om klagefristen udløb. Udløber klagefristen på en lørdag eller en helligdag, forlænges klagefristen til den følgende hverdag.

En klage kan ikke indbringes for Naalakkersuisut efter klagefristens udløb.

Til stk. 3

Det følger af bestemmelsen, at en klage skal indgives skriftligt, herunder ved anvendelse af elektronisk kommunikation som for eksempel e-mail, og at klagen skal indgives til den myndighed, der har truffet afgørelsen. Myndigheden vil være Råstofstyrelsen eller Miljøstyrelsen.

Til stk. 4

Det foreslås i stk. 4, at en klage over en tilladelse, en godkendelse eller en dispensation ikke har opsættende virkning, medmindre Naalakkersuisut bestemmer andet. Efter stk. 5 kan Naalakkersuisut fastsætte bestemmelser om, at klager over andre typer afgørelser har opsættende virkning.

Til stk. 5

Efter stk. 5 kan Naalakkersuisut fastsætte bestemmelser om, at bestemte tilladelser, godkendelser og dispensationer ikke må udnyttes inden for klagefristen.

Til stk. 6

Bestemmelsen angiver, at klager over påbud eller forbud som udgangspunkt ikke har opsættende virkning. Dette er begrundet i, at påbud eller forbud som regel anvendes, hvor tilsynsmyndigheden har fundet behov for at standse en aktivitet omgående.

Til § 25

Til stk. 1

Bestemmelsen fastsætter en generel frist på 1 år for indbringelse af en afgørelse for domstolene. Valget af en generel frist på 1 år skal sikre en enkel og klar retsstilling vedrørende dette forhold. Forslaget viderefører retstillingen efter råstofloven.

Bestemmelsen finder anvendelse både for søgsmål vedrørende selve afgørelsen, herunder eksempelvis domstolsprøvelse af afgørelsens gyldighed eller virkninger, og for søgsmål om erstatningskrav, andre betalingskrav eller andre krav vedrørende eller i forbindelse med afgørelsen.

Bestemmelsen indeholder 2 regler om fristens begyndelse. Fristen regnes fra dagen for meddelelsen af afgørelsen til en part. Hvis en afgørelse er offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra dagen for offentliggørelsen. Bestemmelsen fastsætter også en regel om fristens udløb. Hvis den almindelige frist udløber på en lørdag eller en helligdag, forlænges fristen til den efterfølgende hverdag. Hvis fristen for eksempel begynder at løbe torsdag den 1. februar 2024, er sidste frist for at anlægge en sag ved domstolene den 1. februar 2025. Da den 1. februar 2025 er en lørdag, og den 2. februar 2025 er en søndag, er sidste frist for anlæggelse af sagen således mandag den 3. februar 2025.

Bestemmelsen i stk. 1 har til formål at sikre, at borgere, myndigheder og erhvervslivet opnår en endelig retsstilling inden for en rimelig frist. Rettighedshavere og andre, der udfører aktiviteter inden for forslagens område, har også behov for at kunne handle i tillid til trufne afgørelser uden uvished om, at sagen efter længere tid kan indbringes for og ændres af domstolene eller en voldgiftsret.

Lignende bestemmelser findes i dansk lovgivning. I den danske lov om miljøbeskyttelse gælder som udgangspunkt en frist på 6 måneder for indbringelse af afgørelser for domstolene om forhold omfattet af loven. Den danske lov om miljøbeskyttelse giver dog i visse tilfælde en frist på 1 år. I den danske lov om planlægning gælder også en frist på 6 måneder for indbringelse af afgørelser for domstolene.

Danske love om miljøbeskyttelse og planlægning har blandt andet det til fælles, at de

regulerer væsentlige samfundsmæssige interesser, hvor der er et samfundsmæssigt behov for at opnå en klar og endelig retsstilling inden for et rimeligt tidsrum. Det samme behov gør sig gældende inden for forslagetets område.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastsætter, at indbringelse af en afgørelse for domstolene ikke har opsættende virkning, medmindre Naalakkersuisut bestemmer andet.

Hvis indbringelse af en afgørelse for domstolene har opsættende virkning, får afgørelsen først virkning, når sagen er afgjort uden ophævelse eller ændring af afgørelsen, eller når sagen er afvist, frafaldet eller ophørt på anden måde.

Ved vurderingen af spørgsmålet om opsættende virkning kan der blandt andet tages hensyn til, om afgørelsen vil kunne medføre væsentlige negative indvirkninger på samfundet eller andre væsentlige forhold. Udgangspunktet er dog som nævnt, at indbringelse af en afgørelse for domstolene ikke har opsættende virkning.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastsætter, at en afgørelse omfattet af forslaget kun kan indbringes for domstolene med kompetence i Grønland.

Værneting i bødesager som føres af anklagemyndigheden, bestemmes efter reglerne derom i retsplejeloven.

Til § 26

Bestemmelsen medfører en pligt for Naalakkersuisut til hvert år at udarbejde og offentliggøre en redegørelse om ansøgninger om tilladelser, meddelte tilladelser og planlagte og gennemførte udbud af tilladelser. Det er hensigten, at redegørelsen skal fungere som Naalakkersuisuts generelle information til Inatsisartut og offentligheden om aktiviteter efter dette forslag.

Naalakkersuisut skal sende redegørelsen til Inatsisartuts medlemmer og offentliggøre redegørelsen.

Til § 27

Bestemmelsen medfører en pligt for Naalakkersuisut til at orientere et relevant udvalg i Inatsisartut, inden der træffes afgørelse om forhold, der kan få væsentlig indvirkning på samfundet eller miljøet, eksempelvis afgørelser om meddelelse af tilladelser til udnyttelse.

Erfaringen på mineralområdet har vist, at mineralområdet får og fortsat kan få en stadig stigende økonomisk og erhvervsmæssig betydning for Grønland. Der er derfor fortsat behov for parlamentarisk indsigt og kontrol med området. Det er ikke hensigten med forslaget at påvirke Inatsisartuts tidligere eller fremtidige beslutninger om nedsættelse af særlige udvalg eller fordeling af kompetence og arbejdsopgaver i øvrigt mellem udvalg i Inatsisartut.

Det forudsættes, at Naalakkersuisut og det relevante udvalg efterfølgende indgår en nærmere aftale vedrørende omfanget af orienteringen. Det er ikke hensigten med bestemmelsen, at udvalget skal belastes med tunge tekniske rapporter og lignende, men kun at de væsentligste forhold fremhæves.

Til § 28

Bestemmelsen vedrører meddelelse af tilladelse uden eneret til forundersøgelse vedrørende mineraler.

Forundersøgelser omfatter generelt indledende og mere overordnede undersøgelser med henblik på at finde og afgrænse mulige mineralforekomster i et nærmere bestemt område. Hensigten med forundersøgelser er blandt andet generelt at skabe grundlag for indledende vurderinger af mulighederne for at iværksætte egentlige efterforskninger efter mineraler i det pågældende område.

Se definitionen af en forundersøgelsestilladelse i § 12, stk. 2, og bemærkningerne dertil.

Efter forslaget kan en forundersøgelsestilladelse som nævnt kun meddeles uden eneret. Det betyder, at flere rettighedshavere kan få meddelt forundersøgelsestilladelser, der helt eller delvist omfatter det samme geografiske område. En forundersøgelsestilladelse meddeles generelt for et meget stort geografisk område.

En forundersøgelsestilladelse omfatter undersøgelser vedrørende et eller flere mineraler. At en tilladelse ikke omfatter alle mineraler skyldes, at der kan være visse mineraler, som Grønlands Selvstyre ikke ønsker udnyttet. I praksis vil en forundersøgelsestilladelse, efter standardvilkårene herfor, omfatte alle mineraler, med undtagelse af det eller de mineraler, der eventuelt, ved lov eller bekendtgørelse, er nedlagt forbud mod at udnytte.

At et mineral ikke er omfattet af tilladelsen, betyder ikke, at der ikke må foretages

undersøgelser vedrørende mineralet, eller at der ikke skal indsendes rapporter til Naalakkersuisut vedrørende mineralet. Det betyder, at der i visse områder, hvor mineralet forekommer, kan være restriktioner, der betyder, at disse områder ikke er dækket af tilladelsen eller, såfremt en tilladelse allerede er meddelt, udgår af tilladelsesområdet.

Naalakkersuisut kan fastsætte vilkår i forundersøgelsestilladelser om alle relevante forhold og hensyn. Vilkårene skal fastsættes i overensstemmelse med forslaget og dets formål. Se forslagens §§ 1 og 33 om fastsættelse af vilkår i en forundersøgelsestilladelse og bemærkningerne dertil.

Meddelelse af en forundersøgelsestilladelse efter forslagens § 28 indebærer ikke et tilsagn til rettighedshaveren om, at rettighedshaveren på et senere tidspunkt kan få ret eller fortrinsret til meddelelse af en tilladelse til efterforskning eller udnyttelse af mineraler med videre efter forslagens §§ 34 og 43.

Til § 29

Til stk. 1

Efter bestemmelsen skal rettighedshaveren efter en forundersøgelsestilladelse være et kapitalselskab.

Aktieselskaber og anpartsselskaber er kapitalselskaber og omfattes af lovgivning for kapitalselskaber i Grønland i den danske anordning for Grønland om ikrafttræden af lov om aktie- og anpartsselskaber (selskabsloven).

Naalakkersuisut træffer afgørelse om, hvorvidt et selskab med hjemsted i et andet land svarer til et aktieselskab eller et anpartsselskab med hjemsted i Grønland og dermed kan være et rettighedshaverselskab efter en forundersøgelsestilladelse.

En afgørelse derom træffes i overensstemmelse med § 29 og med det formål at sikre, at der til den konkrete type af selskaber stilles grundlæggende krav til regulering, herunder registrering.

Endvidere bestemmes det, at rettighedshaverselskabet skal være registreret som erhvervsdrivende i Grønland. Det vil efter de gældende regler herfor sige, at selskabet skal være CVR-registreret. Dette kræves blandt andet af hensyn til skattemæssige indberetninger fra selskabet.

Til stk. 2

Bestemmelsen angiver, at en rettighedshaver efter stk. 1 skal opfylde visse krav i hele tilladelsesperioden.

Til stk. 3

Bestemmelsen angiver, at Naalakkersuisut har afgørelseskompetence i forhold til hvilke udenlandske selskaber der anses for at svare til aktieselskaber og anpartsselskaber med hjemsted i Grønland.

Naalakkersuisut kan således træffe afgørelse om, at rettighedshaveren efter en forundersøgelsestilladelse kan eller ikke kan være en bestemt type kapitalsselskab med hjemsted i et andet land end Grønland.

Til § 30

Til stk. 1

Efter bestemmelsen meddeles en tilladelse til forundersøgelse for en tilladelsesperiode på indtil 5 år. En forundersøgelsestilladelse kan således meddeles for en tilladelsesperiode på mindre end 5 år, herunder for eksempel 3 år, men kan ikke meddeles for en tilladelsesperiode på mere end 5 år ad gangen.

Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at en tilladelse til forundersøgelse kan forlænges. Se stk. 2 og 3 og bemærkningerne dertil.

Til stk. 2

Bestemmelsen vedrører forlængelse af en tilladelsesperiode for en forundersøgelsestilladelse meddelt efter § 28.

Efter bestemmelsen kan tilladelsesperioden på indtil 5 år efter stk. 1 forlænges en eller flere gange af Naalakkersuisut med en periode på indtil 5 år hver gang.

En tilladelsesperiode kan for eksempel forlænges fra 5 år til 8 år eller 10 år ved en forlængelse efter stk. 2. Hvis rettighedshaveren ansøger derom, og Naalakkersuisut godkender ansøgningen, kan tilladelsesperioden forlænges yderligere fra for eksempel 8 år til 10 år eller fra 10 år til 12 år eller 15 år.

Årsagen til begrænsninger i tilladelsesperioderne for forundersøgelsestilladelser er, at Naalakkersuisut har en interesse i, at de indsamlede data under tilladelsen kan offentliggøres

hurtigst muligt. En forlængelse af en tilladelsesperiode vil derfor som udgangspunkt blive meddelt i tilfælde, hvor rettighedshaverens interesse i at holde de indsamlede data fortrolige, se herved § 32, stk. 2, findes at overstige Naalakkersuisuts interesse i offentliggørelse. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvis en rettighedshaver kontinuerligt indsamler større mængder data med henblik på videresalg. Ved afgørelser om forlængelse af en tilladelsesperiode vil rettighedshaverens begrundelse for at ansøge om en forlængelse oftest være udslagsgivende for, om en forlængelse meddeles.

Den samlede tilladelsesperiode for en forundersøgelsestilladelse kan ikke overstige 15 år, jf. stk. 4.

Til stk. 3

Bestemmelsen indeholder en hjemmel for Naalakkersuisut til at fastsætte ændrede tilladelsesvilkår ved enhver forlængelse af tilladelsesperioden til en længere samlet tilladelsesperiode end 10 år.

Bestemmelsen indebærer, at Naalakkersuisut kan fastsætte ændrede tilladelsesvilkår, når den oprindelige tilladelsesperiode bliver forlænget til en længere samlet tilladelsesperiode end 10 år.

Naalakkersuisut kan således ikke fastsætte ændrede vilkår ved første forlængelse af tilladelsesperioden, jf. stk. 2, da den første forlængelse af tilladelsen ikke kan medføre, at tilladelsen får en længere samlet tilladelsesperiode end 10 år. Hvis den oprindelige tilladelsesperiode var meddelt for en periode på 5 år, og den første forlængelse var meddelt for en periode på 5 år, kan Naalakkersuisut fastsætte ændrede tilladelsesvilkår ved en eventuelt anden forlængelse af tilladelsesperioden, jf. stk. 2.

Til stk. 4

Bestemmelsen fastsætter en øvre grænse for længden af den samlede tilladelsesperiode for en forundersøgelsestilladelse. Efter bestemmelsen kan en tilladelsesperiode for en forundersøgelsestilladelse ikke være længere end 15 år. Se også bemærkningerne til stk. 2 ovenfor.

Hvis en rettighedshaver ønsker at udføre yderligere forundersøgelseraktiviteter efter en tilladelsesperiode på 15 år, må rettighedshaveren ansøge om meddelelse af en ny forundersøgelsestilladelse efter § 28.

Til stk. 5

Bestemmelsen indebærer, at en forundersøgelsestilladelse kan ophøre på et tidligere tidspunkt end ved udløbet af tilladelsesperioden efter stk. 1-4. Det vil for eksempel ske, hvis Naalakkersuisut inden da godkender, at rettighedshaveren tilbageleverer forundersøgelsestilladelsen til Naalakkersuisut.

Til § 31

Til stk. 1

Bestemmelsen i stk. 1 præciserer og uddyber Naalakkersuisuts hjemmel til at fastsætte bestemmelser om betaling af gebyr for modtagelse og behandling af en ansøgning om meddelelse af en forundersøgelsestilladelse efter § 28 eller en forlængelse af tilladelsesperioden efter en forundersøgelsestilladelse efter § 30, stk. 2, og for meddelelse af en forundersøgelsestilladelse eller en forlængelse af tilladelsesperioden. Bestemmelsen i stk. 1 præciserer og uddyber desuden Naalakkersuisuts hjemmel til at fastsætte bestemmelser om betaling af gebyr for myndighedsbehandling vedrørende en forundersøgelsestilladelse eller en forlængelse af tilladelsesperioden for en forundersøgelsestilladelse.

Naalakkersuisut kan fastsætte bestemmelser om betaling af gebyrer som anført ovenfor i en bekendtgørelse. Se forslaget § 16 og bemærkningerne dertil.

Til stk. 2

Bestemmelsen i stk. 2 præciserer og uddyber Naalakkersuisuts hjemmel til at fastsætte bestemmelser og vilkår om rettighedshaverens betaling af vederlag for opretholdelse af en forundersøgelsestilladelse og aktiviteter efter tilladelsen med videre.

Der kan eksempelvis fastsættes bestemmelser om et årligt vederlag for retten til at foretage forundersøgelser, eller vederlag der relaterer sig til bestemte aktiviteter.

Et vederlag kan udgøre en del af landskassens mulige modtagelse af betalinger fra en rettighedshaver for dennes ret til udførelse af aktiviteter efter en forundersøgelsestilladelse og mulige økonomiske og kommercielle fordele i forbindelse dermed. Vederlagets størrelse kan blandt andet fastsættes under hensyntagen til de enhver tid gældende markedsforhold inden for mineralsektoren.

Et vederlag for udførelse af bestemte aktiviteter kan for eksempel også være et beløb, der tilgår en fond eller en pulje, som skal medgå til at dække Naalakkersuisuts udgifter til oprydning efter mineralaktiviteter i tilfælde, hvor rettighedshavere efter forslaget ikke

overholder deres oprydningsforpligtelser, og der ikke er stillet sikkerhed for disse forpligtelser, eller den stillede sikkerhed ikke er tilstrækkelig.

Fastsættelse af vederlag kan kun ske fremadrettet, det vil sige, at fastsættelse af vederlag i bekendtgørelsesform kun vil gælde tilladelser meddelt efter offentliggørelse af bekendtgørelsen, og at vederlag fastsat i tilladelser ikke kan ændres i løbet af den i tilladelsen fastsatte tilladelsesperiode.

Til stk. 3

Bestemmelsen udgør hjemmelsgrundlaget for Naalakkersuisuts mulighed for at opkræve beløb til dækning af udgifter, der afholdes af Naalakkersuisut i forbindelse med sagsbehandling og myndighedsbehandling efter dette forslag. Bestemmelsen omfatter for eksempel opkrævning vedrørende udgifter til sagsbehandling, tilsyn, anden myndighedsbehandling, tjenesterejser og eksterne rådgivere og konsulenter med videre.

Betalingen kan opkræves som gebyrer eller udgiftsrefusion.

Betalingen for myndighedsbehandlingen kan for eksempel opkræves på baggrund af en timesats for det aktuelle tidsforbrug ved sagsbehandling og anden myndighedsbehandling, herunder meddelelse af tilladelser og godkendelser med videre.

Enhver udgift kan opkræves som gebyr eller udgiftsrefusion, i det omfang betalingen generelt svarer til Naalakkersuisuts udgifter i forbindelse med sagsbehandling og myndighedsbehandling. Det er således ikke hensigten, at der med hjemmel i bestemmelsen kan opkræves gebyrer eller udgiftsrefusion udover, hvad Naalakkersuisut generelt har afholdt eller forventes at anvende til sagsbehandlingen og myndighedsbehandlingen.

Til § 32

Til stk. 1

Bestemmelsen vedrører rettighedshaveres rapportering til myndighederne.

Efter bestemmelsen skal rettighedshaveren efter en forundersøgelsestilladelse generelt indlevere rapporter til Naalakkersuisut om aktiviteter, rettighedshaveren udfører under tilladelsen, kopier af opnåede resultater samt prøver, i det omfang Naalakkersuisut fastsætter bestemmelser eller vilkår herom, se herved stk. 6 og bemærkningerne hertil.

Til stk. 2

Bestemmelsen angiver, at rettighedshaverens rapporteringer, forundersøgelsesresultater, data, prøver og fortolkninger, konklusioner og anbefalinger med videre, som indleveres til Naalakkersuisut, er fortrolige.

Det er nødvendigt at fastsætte regler om fortrolighed, da de nævnte oplysninger kan være forretningshemmeligheder eller erhvervshemmeligheder, som bør være og behandles som fortrolige i en rimelig fortrolighedsperiode. Det kan give andre en uberettiget fordel, hvis Naalakkersuisut er eller kan blive forpligtet til at udlevere disse oplysninger med videre, herunder eksempelvis ved en aktindsigtsanmodning.

Bestemmelsen er i overensstemmelse med landstingslov om offentlighed i forvaltningen. Det følger af lovens § 3, stk. 1, at Naalakkersuisut kan fastsætte regler om, at nærmere angivne myndigheder, sagsområder eller arter af dokumenter, for hvilke bestemmelserne i §§ 7-14 i almindelighed vil medføre, at begæring om aktindsigt kan afslås, skal være undtaget fra loven.

Oplysningerne efter stk. 1 vil som udgangspunkt være omfattet af §§ 12-14 i landstingslov om offentlighed i forvaltningen. Bestemmelsen i stk. 2 vil således sammen med de nævnte bestemmelser i landstingslov om offentlighed i forvaltningen sikre, at oplysninger, der udveksles i Naalakkersuisut og sendes til udvalg i Inatsisartut, er undtaget fra aktindsigt.

Efter bestemmelsen omfatter fortrolighedsperioden generelt hele tilladelsesperioden, jf. dog stk. 3 og 4, og 5 år efter tidsfristen for indlevering til Naalakkersuisut.

Oplysningerne efter stk. 1 vil således generelt være fortrolige, indtil tilladelsen ophører, og kan være fortrolige efter tilladelsen ophører, i det omfang tidsfristen for indlevering er mindre end 5 år før ophøret af tilladelsesperioden.

I det omfang oplysningerne efter stk. 1 skal indleveres på et tidspunkt, hvor der er mindre end 5 år tilbage af tilladelsesperioden, vil oplysningerne være fortrolige, indtil tilladelsen ophører, og i en periode efter tilladelsen ophører, som fastsættes fra tidspunktet for tidsfristen for indlevering og 5 år frem. Det vil sige, at oplysningerne efter stk. 1 er fortrolige indtil den 1. januar 2028, hvis de skal indleveres den 1. januar 2023, selvom den pågældende tilladelse ophører den 1. januar 2026. Hvis tilladelsen i stedet bliver forlænget efter forslaget § 30, stk. 2, således at tilladelsen først ophører den 1. januar 2031, er de nævnte oplysninger fortrolige indtil den dato.

Når fortrolighedsperioden ophører, har både rettighedshaveren og Grønlands Selvstyre ejendomsretten til rettighedshaverens rapporteringer, forundersøgelsesresultater, data, prøver

og fortolkninger, konklusioner og anbefalinger med videre, jf. stk. 5. Se bestemmelsen i stk. 5 og bemærkningerne dertil.

Til stk. 3

Bestemmelsen angiver, at Naalakkersuisut i fortrolighedsperioden kan offentliggøre generelle oplysninger om de fortrolige oplysninger, rapporter, forundersøgelsesresultater, data, prøver, fortolkninger, konklusioner og anbefalinger med videre.

Efter bestemmelsen skal Naalakkersuisut inden en offentliggørelse af sådanne generelle oplysninger sende oplysningerne til rettighedshaveren og oplyse til rettighedshaveren, at rettighedshaveren kan sende bemærkninger dertil og en eventuel begrundet indsigelse mod offentliggørelsen af alle eller nogle af oplysningerne inden for en fastsat rimelig tidsfrist på mindst 14 kalenderdage. Hvis rettighedshaveren inden for tidsfristen sender en indsigelse mod offentliggørelse af alle eller nogle af oplysningerne, offentliggør Naalakkersuisut ikke disse oplysninger, hvis hensynet til rettighedshaverens interesse i fortrolighed findes at overstige Naalakkersuisuts interesse i offentliggørelse af de omhandlede oplysninger.

Naalakkersuisuts interesse i at offentliggøre oplysninger af generel karakter kan eksempelvis være hensyn til befolkningens sikkerhed, en lovbunden pligt til at offentliggøre visse oplysninger eller i forbindelse med markedsføring af Grønlands geologi. Ved afgørelsen af, om generelle oplysninger efter bestemmelsen kan offentliggøres på trods af en indsigelse fra rettighedshaveren, kan der blandt andet tages hensyn til rettighedshaverens eventuelle kommercielle interesse i at holde oplysningerne fortrolige, om offentliggørelse af oplysningerne vil være i strid med regler på en børs, hvor rettighedshaveren er registreret, og om den enkelte rettighedshaver kan identificeres på trods af oplysningernes generelle karakter.

Til stk. 4

Bestemmelsen skal sikre, at Naalakkersuisut i alle tilfælde har mulighed for at offentliggøre miljødata og miljørapporter, som skønnes at have almen samfundsmæssig interesse. Dette kan navnlig være tilfældet, hvor borgere med bopæl eller erhvervsinteresser i umiddelbar nærhed af mineralaktiviteter kan påvirkes af aktiviteternes mulige miljømæssige konsekvenser.

Til stk. 5

Bestemmelsen angiver, at når fortrolighedsperioden er ophørt efter stk. 2, har både rettighedshaveren og Grønlands Selvstyre ejendomsret til og ret til frit at råde over og

anvende de indleverede rapporteringer, forundersøgelsesresultater, data, prøver, fortolkninger, konklusioner og anbefalinger med videre.

Grønlands Selvstyres ejendomsret omfatter alene materiale, der kan henføres til grønlandske mineralaktiviteter. Rettigheder til eksempelvis software og metoder, der er benyttet ved frembringelse af materialet, overgår ikke til Grønlands Selvstyre.

I praksis indeholder tilladelser eller vilkår for tilladelser efter råstofloven ofte tilsvarende eller lignende vilkår. Det samme forventes at komme til at gælde for tilladelser efter forslaget. Det vurderes dog at være mere hensigtsmæssigt, at bestemmelsen fremgår direkte af forslaget.

De gældende standardvilkår af 23. juni 2013 for efterforsknings- og forundersøgelsestilladelser for mineraler indeholder endvidere tilsvarende bestemmelser.

Til stk. 6

Bestemmelsen indeholder en hjemmel for Naalakkersuisut til at fastsætte nærmere bestemmelser og vilkår om forholdene nævnt i stk. 1-5. Det kan for eksempel være bestemmelser eller vilkår om rapporternes indhold, form og hyppighed, herunder om indlevering på bestemte tidspunkter, ved udførelse af bestemte aktiviteter og indtrædelse af bestemte begivenheder eller forhold.

Det kan for eksempel også være bestemmelser eller vilkår om Naalakkersuisuts mulighed for at offentliggøre generelle oplysninger om bestemte aktiviteter, resultater, begivenheder og forhold med videre.

Naalakkersuisut kan blandt andet fastsætte nærmere bestemmelser derom i bekendtgørelser. Naalakkersuisut kan også fastsætte vilkår derom som vilkår i eller standardvilkår for tilladelser og godkendelser. Se forslagets § 16 og bemærkningerne dertil.

Til § 33

Til stk. 1

Bestemmelsen indeholder en hjemmel for Naalakkersuisut til at fastsætte bestemmelser og vilkår om alle relevante forhold og hensyn ved meddelelse af en tilladelse til forundersøgelse af mineraler og forhold i forbindelse dermed.

Bestemmelsen skal fortolkes og anvendes i overensstemmelse med forslagets § 28 vedrørende meddelelse af en forundersøgelsestilladelse på nærmere fastsatte vilkår.

Naalakkersuisut kan blandt andet fastsætte bestemmelser i bekendtgørelser, modeltilladelser, ansøgningsprocedurer, andre procedurer og vejledninger vedrørende forundersøgelsestilladelser fastsat efter forslaget. Naalakkersuisut kan også fastsætte vilkår i standardvilkår for forundersøgelsestilladelser og godkendelser vedrørende forundersøgelsestilladelser og vilkår i afgørelser truffet efter forslaget. Se forslagets § 16 og bemærkningerne dertil, som angiver, hvad der forstås ved bestemmelser og vilkår efter forslaget.

Selve forundersøgelsestilladelsen vil indeholde en række formalia, såsom tilladelsestype, tilladelsesområde, tilladelsesperiode og identifikation af rettighedshaver.

Derudover vil der gælde en række vilkår, som kan være fastsat i bekendtgørelser, modeltilladelser, ansøgningsprocedurer, andre procedurer og vejledninger vedrørende forundersøgelsestilladelser eller i selve tilladelsen. Det kan eksempelvis være krav til rettighedshaverens organisation, aktiviteter omfattet af tilladelsen, under hvilke omstændigheder, tilladelsen kan bringes til ophør, rettighedshaverens forpligtelser efter tilladelsens ophør, rettighedshavers eventuelle forpligtelser til at udføre forundersøgelser i tilladelsesperioden, krav til sikkerhed, miljø og samfundsmæssig bæredygtighed, rettighedshaverens pligt til under visse omstændigheder at udarbejde vurderinger af virkninger på miljøet og redegørelser herfor (VVM-redegørelser), udarbejde vurderinger af samfundsmæssig bæredygtighed og redegørelser herfor (VSB-redegørelser) og indgå aftaler om samfundsmæssig bæredygtighed og andre socioøkonomiske forhold (IBA-aftaler), indlevering og godkendelse af aktivitetsplaner, sikkerhedsstillelse for rettighedshaverens forpligtelser efter forslaget, rettighedshaverens forsikringsforhold, rettighedshaverens erstatningsansvar, rettighedshaverens rapportering om forundersøgelser og indlevering til Naalakkersuisut af data, og prøver med videre, fortrolighed, rettighedshaverens betaling af gebyrer og vederlag til Naalakkersuisut, og rettighedshaverens anvendelse af lokale arbejdstagere og leverandører.

Til § 34

Den foreslåede bestemmelse vedrører meddelelse af en tilladelse med eneret til mineralefterforskning. Efter den foreslåede bestemmelse må en tilladelse til mineralefterforskning kun meddeles med eneret. Det betyder, at flere rettighedshavere ikke kan få meddelt efterforskningstilladelser, der helt eller delvist omfatter det samme geografiske område.

Efterforskningsaktiviteter omfatter typisk i vidt omfang de samme undersøgelsesaktiviteter som en forundersøgelsestilladelse, jf. § 28 og § 12, stk. 2. Efterforskningstilladelser omfatter

dog typisk mere konkrete og dybdegående undersøgelser af mulige mineralforekomster og forhold i forbindelse dermed. Det kan for eksempel være geologiske, geokemiske og geofysiske undersøgelser. Det kan for eksempel også være seismiske undersøgelser i havområder.

Efterforskningsaktiviteter omfatter samtlige aktiviteter, der udføres af eller på vegne af rettighedshaveren efter en efterforskningstilladelse, herunder etablering af nødvendige bygninger, installationer og infrastruktur med videre og andre aktiviteter i forbindelse med efterforskningen.

Det følger af bestemmelsen, at en efterforskningstilladelse meddeles for et nærmere afgrænset område og på nærmere fastsatte vilkår. Tilladelsen skal således blandt andet angive et tilladelsesområde. Tilladelsen skal også indeholde vilkår om andre relevante forhold i forbindelse med efterforskningsaktiviteterne.

En efterforskningstilladelse omfatter efterforskning af et eller flere mineraler. At en tilladelse ikke omfatter alle mineraler skyldes, at der kan være visse mineraler, som Grønlands Selvstyre ikke ønsker udnyttet. I praksis vil en efterforskningstilladelse, efter standardvilkårene herfor, omfatte alle mineraler, med undtagelse af det eller de mineraler, der eventuelt, ved lov eller bekendtgørelse, er nedlagt forbud mod at udnytte.

At et mineral ikke er omfattet af tilladelsen, betyder ikke, at der ikke må foretages undersøgelser vedrørende mineralet, eller at der ikke skal indsendes rapporter til Naalakkersuisut vedrørende mineralet. Hvilken betydning det nærmere har for efterforskningstilladelsen, at der er forbud mod udnyttelse af et eller flere mineraler, vil fremgå af de love og bekendtgørelser, der er udstedt i forbindelse med forbuddet, samt vilkårene for tilladelsen.

Naalakkersuisut kan fastsætte vilkår i efterforskningstilladelser om alle relevante forhold og hensyn. Se forslaget §§ 1 og 40 om fastsættelse af vilkår i en efterforskningstilladelse og bemærkningerne dertil.

Til § 35

Bestemmelsen foreskriver, at der skal foretages en offentlig høring af en ansøgning, før der meddeles en efterforskningstilladelse.

Bestemmelsen skal sikre, at alle interessenter, eksempelvis interesseorganisationer, kommuner eller borgere, der i henhold til anden lovgivning har rettigheder over samme område, som ansøgningen dækker, har mulighed for at gøre indsigelser mod meddelelse af

tilladelsen. Indsigelser kan resultere i, at tilladelsen ikke meddeles, eller at tilladelsen meddeles på særlige vilkår.

Det er vigtigt, at borgere og andre interesserede får mulighed for at gøre indsigelser gældende på dette tidspunkt, da en rettighedshaver efter en efterforskningstilladelse jf. § 34 har ret til at få meddelt en tilladelse til udnyttelse af mineraler jf. § 41, hvis kravene i denne bestemmelse er opfyldt.

Til § 36

Til stk. 1

Efter bestemmelsen skal rettighedshaveren efter en efterforskningstilladelse være et kapitalselskab.

Aktieselskaber og anpartsselskaber er kapitalselskaber og omfattes af lovgivning for kapitalselskaber i Grønland i den danske anordning for Grønland om ikrafttræden af lov om aktie- og anpartsselskaber (selskabsloven).

Naalakkersuisut træffer afgørelse om, hvorvidt et selskab med hjemsted i et andet land svarer til et aktieselskab eller et anpartsselskab med hjemsted i Grønland og dermed kan være et rettighedshaverselskab efter en efterforskningstilladelse.

En afgørelse derom træffes i overensstemmelse med § 36 og med det formål at sikre, at der til den konkrete type af selskaber stilles grundlæggende krav til regulering, herunder registrering.

Endvidere bestemmes det, at rettighedshaverselskabet skal være registreret som erhvervsdrivende i Grønland. Det vil efter de gældende regler herfor sige, at selskabet skal være CVR-registreret. Dette kræves blandt andet af hensyn til skattemæssige indberetninger fra selskabet.

Til stk. 2

Bestemmelsen angiver, at en rettighedshaver efter stk. 1 skal opfylde visse krav i hele tilladelsesperioden.

Til stk. 3

Bestemmelsen angiver, at Naalakkersuisut har afgørelseskompetence i forhold til, hvilke udenlandske selskaber der anses for at svare til aktieselskaber og anpartsselskaber med

hjemsted i Grønland.

Naalakkersuisut kan således træffe afgørelse om, at rettighedshaveren efter en efterforskningstilladelse kan eller ikke kan være en bestemt type kapitalselskab med hjemsted i et andet land end Grønland.

Til § 37

Til stk. 1

Bestemmelsen indeholder regler om tilladelsers varighed for så vidt angår mineralefterforskning. Det fremgår af bestemmelsen, at tilladelser til efterforskning meddeles for en periode på 5 år.

En tilladelse forlænges med henblik på efterforskning med 5 år første gang og derefter med 3 år ad gangen. Se stk. 2 og bemærkningerne dertil.

Til stk. 2

Bestemmelsen indeholder regler om forlængelse af efterforskningstilladelser. Forlængelse af en tilladelsesperiode sker på baggrund af en vurdering af nogle objektive kriterier, herunder en vurdering af om rettighedshaveren har opfyldt sine forpligtelser vedrørende tilladelsen og aktiviteter efter tilladelsen. En tilladelsesperiode kan dermed forlænges, uden at særlige og væsentlige forhold taler derfor.

Bestemmelsen angiver, at tilladelsesperioden på 5 år efter stk. 1 kan forlænges af Naalakkersuisut med henblik på efterforskning. En sådan forlængelse kan ske en eller flere gange. Tilladelsesperioden forlænges første gang med en periode på 5 år. Derefter forlænges tilladelsesperioden med en periode på 3 år hver gang. Den samlede tilladelsesperiode for efterforskning kan dog ikke være længere end 22 år. Se stk. 4 og bemærkningerne dertil.

Til stk. 3

Bestemmelsen indeholder en hjemmel for Naalakkersuisut til at fastsætte ændrede tilladelsesvilkår ved enhver forlængelse af tilladelsesperioden til en samlet længere tilladelsesperiode end 10 år.

Naalakkersuisut kan således ikke fastsætte ændrede vilkår ved første forlængelse af tilladelsesperioden, jf. stk. 2, da den første forlængelse af tilladelsen ikke kan medføre, at tilladelsen får en længere samlet tilladelsesperiode end 10 år. Naalakkersuisut kan således

fastsætte ændrede tilladelsesvilkår ved en eventuelt anden forlængelse af tilladelsesperioden, jf. stk. 2, da tilladelsen derved får en længere samlet tilladelsesperiode end 10 år.

Naalakkersuisut kan for eksempel fastsætte tilladelsesvilkår om rettighedshaverens efterforskningsforpligtelser og betaling af beløb til Naalakkersuisut.

Bestemmelsen tilsigter, at der på grundlag af en konkret vurdering kan meddeles en forlængelse med ændrede tilladelsesvilkår, når dette er velbegrundet, for eksempel for at sikre, at en igangværende efterforskning kan videreføres med henblik på vurdering af, om fund af mineraler er udnyttelige.

Stk. 4

Bestemmelsen fastsætter en øvre grænse for længden af den samlede tilladelsesperiode for en efterforskningstilladelse.

Bestemmelsen skal særligt medvirke til at sikre, at rettighedshaveren udfører effektiv efterforskning, herunder udfører efterforskningsaktiviteterne på en effektiv måde i overensstemmelse med hensynene anført i § 1, stk. 2. Effektiv efterforskning indebærer blandt andet, at rettighedshaveren påbegynder aktiviteterne omfattet af tilladelsen inden for rimelig tid efter, at det er muligt i perioden efter meddelelse af tilladelsen, og udfører aktiviteterne i tilladelsesperioden i overensstemmelse med tilladelsen uden unødige eller langvarige pauser eller afbrydelser. Det skal blandt andet medvirke til at undgå arealreservation af et tilladelsesområde, hvor der er en vis sandsynlighed for at finde udnyttelige forekomster af mineraler. Det medfører blandt andet, at der skal være en rimelig grund til, at en rettighedshaver efter en tilladelse ikke påbegynder aktiviteterne inden for rimelig tid efter, at det er muligt i perioden efter meddelelse af tilladelsen.

Til stk. 5

Bestemmelsen indebærer, at en efterforskningstilladelse kan ophøre på et tidligere tidspunkt end ved udløbet af tilladelsesperioden efter stk. 1-4. Det vil for eksempel ske, hvis Naalakkersuisut inden da godkender, at rettighedshaveren tilbageleverer efterforskningstilladelsen til Naalakkersuisut.

Til § 38

Til stk. 1

Bestemmelsen i stk. 1 præciserer og uddyber Naalakkersuisuts hjemmel til at fastsætte

bestemmelser om betaling af gebyr for modtagelse og behandling af en ansøgning om meddelelse af en efterforskningstilladelse efter § 34 eller en forlængelse af tilladelsesperioden efter en efterforskningstilladelse efter § 37, stk. 2, og for meddelelse af en efterforskningstilladelse eller en forlængelse af tilladelsesperioden. Bestemmelsen i stk. 1 præciserer og uddyber desuden Naalakkersuisuts hjemmel til at fastsætte bestemmelser om betaling af gebyr for myndighedsbehandling vedrørende en efterforskningstilladelse eller en forlængelse af tilladelsesperioden for en efterforskningstilladelse.

Naalakkersuisut kan fastsætte bestemmelser om betaling af gebyrer som anført ovenfor i en bekendtgørelse. Se forslaget § 16 og bemærkningerne dertil.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse vedrører muligheden for at fastsætte bestemmelser og vilkår om rettighedshaverens efterforskningsforpligtelser og betaling af beløb til Naalakkersuisut, hvis rettighedshaveren ikke opfylder sine efterforskningsforpligtelser.

Bestemmelsen vedrører muligheden for at fastsætte bestemmelser i en bekendtgørelse med videre og vilkår i en tilladelse om rettighedshaverens efterforskningsforpligtelser. Se forslaget § 16 og bemærkningerne dertil.

Efter de gældende standardvilkår af 23. juni 2013 for efterforsknings- og forundersøgelsestilladelser for mineraler udgør efterforskningsforpligtelserne pr. 1. januar 2009 følgende beløb pr. tilladelse pr. kalenderår:

År 1-2:	100.000 kr.
År 3-5:	200.000 kr.
År 6-10:	400.000 kr.
År 11-13:	1.128.800 kr.
År 14-16:	2.257.600 kr.
År 17-19:	4.515.200 kr.
År 20-22:	9.030.400 kr.

Beløb pr. km² pr. kalenderår:

År 1-2:	1.000 kr. pr. kvadratkilometer
År 3-5:	5.000 kr. pr. kvadratkilometer
År 6-10:	10.000 kr. pr. kvadratkilometer
År 11-13:	28.220 kr. pr. kvadratkilometer
År 14-16:	56.440 kr. pr. kvadratkilometer

År 17-19: 112.880 kr. pr. kvadratkilometer
År 20-22: 225.760 kr. pr. kvadratkilometer

Til stk. 3

Bestemmelsen i stk. 3 præciserer og uddyber Naalakkersuisuts hjemmel til at fastsætte bestemmelser og vilkår om rettighedshaverens betaling af vederlag for opretholdelse af en efterforskningstilladelse og aktiviteter efter tilladelsen med videre.

Der kan eksempelvis fastsættes bestemmelser om et årligt vederlag for retten til at foretage efterforskning, eller vederlag der relaterer sig til bestemte aktiviteter.

Et vederlag kan udgøre en del af landskassens mulige modtagelse af betalinger fra en rettighedshaver for dennes ret til udførelse af aktiviteter efter en efterforskningstilladelse og mulige økonomiske og kommercielle fordele i forbindelse dermed. Vederlagets størrelse kan blandt andet fastsættes under hensyntagen til de enhver tid gældende markedsforhold inden for mineralsektoren.

Et vederlag for udførelse af bestemte aktiviteter kan for eksempel også være et beløb, der tilgår en fond eller en pulje, som skal medgå til at dække Naalakkersuisuts udgifter til oprydning efter mineralaktiviteter i tilfælde, hvor rettighedshavere efter forslaget ikke overholder deres oprydningsforpligtelser, og der ikke er stillet sikkerhed for disse forpligtelser, eller den stillede sikkerhed ikke er tilstrækkelig.

Fastsættelse af vederlag kan kun ske fremadrettet, det vil sige, at fastsættelse af vederlag i bekendtgørelsesform kun vil gælde tilladelser meddelt efter offentliggørelse af bekendtgørelsen, og at vederlag fastsat i tilladelser ikke kan ændres i løbet af den i tilladelsen fastsatte tilladelsesperiode.

Til stk. 4

Bestemmelsen udgør hjemmelsgrundlaget for Naalakkersuisuts mulighed for at opkræve beløb til dækning af udgifter, der afholdes af Naalakkersuisut i forbindelse med sagsbehandling og myndighedsbehandling efter dette forslag. Bestemmelsen omfatter for eksempel opkrævning vedrørende udgifter til sagsbehandling, tilsyn, anden myndighedsbehandling, tjenesterejser og eksterne rådgivere og konsulenter med videre.

Betalingen kan opkræves som gebyrer eller udgiftsrefusion.

Betalingen for myndighedsbehandlingen kan for eksempel opkræves på baggrund af en

timesats for det aktuelle tidsforbrug ved sagsbehandling og anden myndighedsbehandling, herunder meddelelse af tilladelser og godkendelser med videre.

Enhver udgift kan opkræves som gebyr eller udgiftsrefusion, i det omfang betalingen generelt svarer til Naalakkersuisuts udgifter i forbindelse med sagsbehandling og myndighedsbehandling. Det er således ikke hensigten, at der med hjemmel i bestemmelsen kan opkræves gebyrer eller udgiftsrefusion udover, hvad Naalakkersuisut generelt har afholdt eller forventes at anvende til sagsbehandlingen og myndighedsbehandlingen.

Til § 39

Til stk. 1

Bestemmelsen vedrører rettighedshaveres rapportering til myndighederne.

Efter bestemmelsen skal rettighedshaveren efter en efterforskningstilladelse generelt indlevere rapporter til Naalakkersuisut om aktiviteter, rettighedshaveren udfører under tilladelsen, kopier af opnåede resultater samt prøver, i det omfang Naalakkersuisut fastsætter bestemmelser eller vilkår herom, se herved stk. 6 og bemærkningerne hertil.

Til stk. 2

Bestemmelsen angiver, at rettighedshaverens rapporteringer, efterforskningsresultater, data, prøver og fortolkninger, konklusioner og anbefalinger med videre, som indleveres til Naalakkersuisut, er fortrolige i en periode på 5 år fra fristen for indlevering til Naalakkersuisut.

Det er nødvendigt at fastsætte regler om fortrolighed, da de nævnte oplysninger kan være forretningshemmeligheder eller erhvervshemmeligheder, som bør være og behandles som fortrolige i en rimelig fortrolighedsperiode. Det kan give andre en uberettiget fordel, hvis Naalakkersuisut er eller kan blive forpligtet til at udlevere disse oplysninger med videre, herunder eksempelvis ved en aktindsigtsanmodning.

Bestemmelsen er i overensstemmelse med landstingslov om offentlighed i forvaltningen. Det følger af lovens § 3, stk. 1, at Naalakkersuisut kan fastsætte regler om, at nærmere angivne myndigheder, sagsområder eller arter af dokumenter, for hvilke bestemmelserne i §§ 7-14 i almindelighed vil medføre, at begæring om aktindsigt kan afslås, skal være undtaget fra loven.

Oplysningerne efter stk. 1 vil som udgangspunkt være omfattet af §§ 12-14 i landstingslov om

offentlighed i forvaltningen. Bestemmelsen i stk. 2 vil således sammen med de nævnte bestemmelser i landstingslov om offentlighed i forvaltningen sikre, at oplysninger, der udveksles i Naalakkersuisut og sendes til udvalg i Inatsisartut, er undtaget fra aktindsigt.

Efter bestemmelsen er fortrolighedsperioden 5 år efter tidsfristen for indlevering til Naalakkersuisut i hele tilladelsesperioden, jf. dog stk. 3 og 4.

Ved tilladelsens ophør bortfalder fortroligheden. Efter tilladelsens ophør er der ikke noget beskyttelseshensyn at tage i forhold til rettighedshaveren, og det er nødvendigt for Naalakkersuisut at kunne offentliggøre alt det indleverede materiale, for at sikre ligebehandling af alle potentielle ansøgere, i forbindelse med et eventuelt udbud af området efter § 59, stk. 2.

Når fortrolighedsperioden ophører, har både rettighedshaveren og Grønlands Selvstyre ejendomsretten til rettighedshaverens rapporter, efterforskningsresultater, data, prøver og fortolkninger, konklusioner og anbefalinger med videre, jf. stk. 5. Se bestemmelsen i stk. 5 og bemærkningerne dertil.

Til stk. 3

Bestemmelsen angiver, at Naalakkersuisut i fortrolighedsperioden kan offentliggøre generelle oplysninger om de fortrolige oplysninger, rapporter, efterforskningsresultater, data, prøver og fortolkninger med videre.

Efter bestemmelsen skal Naalakkersuisut inden en offentliggørelse af sådanne generelle oplysninger sende oplysningerne til rettighedshaveren og oplyse til rettighedshaveren, at rettighedshaveren kan sende bemærkninger dertil og en eventuel begrundet indsigelse mod offentliggørelsen af alle eller nogle af oplysningerne inden for en fastsat rimelig tidsfrist på mindst 14 kalenderdage. Hvis rettighedshaveren inden for tidsfristen sender en indsigelse mod offentliggørelse af alle eller nogle af oplysningerne, offentliggør Naalakkersuisut ikke disse oplysninger, hvis hensynet til rettighedshaverens interesse i fortrolighed findes at overstige Naalakkersuisuts interesse i offentliggørelse af de omhandlede oplysninger.

Naalakkersuisuts interesse i at offentliggøre oplysninger af generel karakter kan eksempelvis være hensyn til befolkningens sikkerhed, en lovbunden pligt til at offentliggøre visse oplysninger eller i forbindelse med markedsføring af Grønlands geologi. Ved afgørelsen af, om generelle oplysninger efter bestemmelsen kan offentliggøres på trods af en indsigelse fra rettighedshaveren, kan der blandt andet tages hensyn til rettighedshaverens eventuelle kommercielle interesse i at holde oplysningerne fortrolige, om offentliggørelse af oplysningerne vil være i strid med regler på en børs, hvor rettighedshaveren er registreret, og

om den enkelte rettighedshaver kan identificeres på trods af oplysningernes generelle karakter.

Til stk. 4

Bestemmelsen skal sikre, at Naalakkersuisut i alle tilfælde har mulighed for at offentliggøre miljødata og miljørapporter, som skønnes at have almen samfundsmæssig interesse. Dette kan navnlig være tilfældet, hvor borgere med bopæl eller erhvervsinteresser i umiddelbar nærhed af mineralaktiviteter, kan påvirkes af aktiviteterens mulige miljømæssige konsekvenser.

Til stk. 5

Bestemmelsen angiver, at når fortrolighedsperioden er ophørt efter stk. 2, har både rettighedshaveren og Grønlands Selvstyre ejendomsret til og ret til frit at råde over og anvende de indleverede rapporteringer, efterforskningsresultater, data, prøver og fortolkninger, konklusioner og anbefalinger med videre.

Grønlands Selvstyres ejendomsret omfatter alene materiale, der kan henføres til grønlandske mineralaktiviteter. Rettigheder til eksempelvis software og metoder, der er benyttet ved frembringelse af materialet, overgår ikke til Grønlands Selvstyre.

I praksis indeholder tilladelser efter råstofloven ofte tilsvarende bestemmelser. Det samme forventes at komme til at gælde for tilladelser efter forslaget. Det vurderes dog at være mere hensigtsmæssigt, at bestemmelsen fremgår direkte af forslaget.

De gældende standardvilkår af 23. juni 2013 for efterforsknings- og forundersøgelsestilladelser for mineraler indeholder endvidere tilsvarende bestemmelser.

Til stk. 6

Bestemmelsen indeholder en hjemmel for Naalakkersuisut til at fastsætte nærmere bestemmelser og vilkår om forholdene nævnt i stk. 1-5. Det kan for eksempel være bestemmelser eller vilkår om rapporternes indhold, form og hyppighed, herunder om indlevering på bestemte tidspunkter, ved udførelse af bestemte aktiviteter og indtrædelse af bestemte begivenheder eller forhold.

Det kan for eksempel også være bestemmelser eller vilkår om Naalakkersuisuts mulighed for offentliggørelse af generelle oplysninger om bestemte aktiviteter, resultater, begivenheder og forhold.

Naalakkersuisut kan blandt andet fastsætte nærmere bestemmelser derom i bekendtgørelser. Naalakkersuisut kan også fastsætte vilkår derom som vilkår i eller standardvilkår for tilladelser og godkendelser. Se forslaget § 16 og bemærkningerne dertil.

Til § 40

Bestemmelsen indeholder en hjemmel for Naalakkersuisut til at fastsætte bestemmelser og vilkår om alle relevante forhold og hensyn ved meddelelse af en tilladelse til efterforskning af mineraler og forhold i forbindelse dermed.

Bestemmelsen skal fortolkes og anvendes i overensstemmelse med forslaget § 34 vedrørende meddelelse af en efterforskningstilladelse på nærmere fastsatte vilkår.

Naalakkersuisut kan blandt andet fastsætte bestemmelser i bekendtgørelser, modeltilladelser, ansøgningsprocedurer, andre procedurer og vejledninger vedrørende efterforskningstilladelser fastsat efter forslaget. Naalakkersuisut kan også fastsætte vilkår i standardvilkår for efterforskningstilladelser og godkendelser vedrørende efterforskningstilladelser og vilkår i afgørelser truffet efter forslaget. Se forslaget § 16 og bemærkningerne dertil, som angiver, hvad der forstås ved bestemmelser og vilkår efter forslaget.

Selve efterforskningstilladelsen vil indeholde en række formalia, såsom tilladelsestype, tilladelsesområde, tilladelsesperiode og identifikation af rettighedshaver.

Derudover vil der gælde en række vilkår, som kan være fastsat i bekendtgørelser, modeltilladelser, ansøgningsprocedurer, andre procedurer og vejledninger vedrørende efterforskningstilladelser eller i selve tilladelsen. Det kan eksempelvis være krav til rettighedshaverens organisation, aktiviteter omfattet af tilladelsen, under hvilke omstændigheder, tilladelsen kan bringes til ophør, rettighedshaverens forpligtelser efter tilladelsens ophør, rettighedshavers eventuelle forpligtelser til at udføre efterforskning i tilladelsesperioden, krav til sikkerhed og miljø samt samfundsmæssig bæredygtighed, rettighedshaverens pligt til under visse omstændigheder at udarbejde vurderinger af virkninger på miljøet og redegørelser herfor (VVM-redegørelser) og vurderinger af samfundsmæssig bæredygtighed og redegørelser herfor (VSB-redegørelser) og indgå aftaler om samfundsmæssig bæredygtighed og andre socioøkonomiske forhold (IBA-aftaler), indlevering og godkendelse af aktivitetsplaner, sikkerhedsstillelse for rettighedshaverens forpligtelser efter forslaget, rettighedshaverens forsikringsforhold, rettighedshaverens erstatningsansvar, rettighedshaverens rapportering om efterforskning og indlevering til Naalakkersuisut af data, og prøver med videre, fortrolighed, rettighedshaverens betaling af gebyrer og vederlag til Naalakkersuisut, og rettighedshaverens anvendelse af lokale arbejdstagere og leverandører.

Til § 41

Til stk. 1

Bestemmelsen fastsætter en ret for rettighedshavere efter en efterforskningsstilladelse til på nærmere fastsatte og relevante vilkår at få meddelt en udnyttelsestilladelse vedrørende den eller de konstaterede udnyttelige forekomster.

Bestemmelsen medfører, at rettighedshaveren skal kunne påvise og afgrænse en udnyttelig forekomst af mineraler og dermed generelt sandsynliggøre med tilstrækkelig grad af sandsynlighed, at rettighedshaveren vil kunne foretage en udnyttelse af mineralerne.

Rettighedshaveren skal undersøge, vurdere og i en rapport oplyse og godtgøre over for Naalakkersuisut, om en forekomst af mineraler er påvist og afgrænset, og om en forekomst af mineraler er udnyttelig.

Det følger alene af forslaget, at en rettighedshaver skal påvise og afgrænse en udnyttelig forekomst. Naalakkersuisut kræver således ikke, at rettighedshaveren indgiver et lønsomhedsstudie eller en rapport med oplysninger om muligheden for at opnå et økonomisk udbytte ved udnyttelse af mineralerne.

Det følger af forslagets § 1, stk. 2, og § 118, at aktiviteter omfattet af forslaget blandt andet skal udføres i overensstemmelse anerkendt god international praksis under tilsvarende forhold.

Det betyder blandt andet, at en rettighedshaver skal anvende internationalt anerkendte metoder og standarder for undersøgelse og vurdering af, om en forekomst af mineraler er påvist og afgrænset.

En rettighedshaver skal desuden anvende gode og internationalt anerkendte rapporteringsstandarder for mineralindustrien ved udarbejdelse og indgivelse af rapporter til Naalakkersuisut om påvisning og afgrænsning af forekomster af mineraler. Sådanne rapporteringsstandarder omtales ofte som mineralrapporteringsstandarder. De fastsætter generelle bestemmelser om, hvordan en rettighedshaver skal rapportere efterforskningsresultater, reserver og ressourcer overfor investorer, potentielle investorer og deres rådgivere.

Betingelsen om, at en forekomst skal være påvist, for at en rettighedshaver opnår ret til at få meddelt en udnyttelsestilladelse, vil være opfyldt, hvis der er dokumenteret en ”indicated

resource” efter den australske rapporteringsstandard ”The JORC Code”, den canadiske rapporteringsstandard ”National Instrument 43-101 Standards of Disclosure for Mineral Projects”, som refererer til ”the CIM Definition Standards on Mineral Resources and Mineral Reserves, the “CIM Definition Standards”, den sydafrikanske rapporteringsstandard ”The SAMREC Code” eller den paneuropæiske rapporteringsstandard ”The PERC Reporting Standard”.

Dokumentationen for en ”indicated resource” skal godkendes af Naalakkersuisut. Naalakkersuisut har til enhver tid ret til at foretage sin egen vurdering af det indsendte materiale, herunder også med rådgivning og bistand fra eksterne parter. Naalakkersuisut er i den forbindelse ikke bundet af konklusionerne i den af rettighedshaver indsendte dokumentation, uanset om dokumentationen er udfærdiget og underskrevet af en dertil autoriseret person.

Formålet med bestemmelsen er blandt andet at undgå, at konstaterede udnyttelige forekomster forbliver uudnyttede, og at fremme efterforskningsaktiviteter.

Som anført ovenfor følger det af bestemmelsen, at en rettighedshaver har ret til at få meddelt en tilladelse til udnyttelse, når rettighedshaveren har påvist en udnyttelig forekomst af mineraler og i øvrigt har opfyldt de i efterforskningstilladelsen anførte vilkår. Det er Naalakkersuisuts vurdering, at en sådan rettighed er væsentlig for en rettighedshaver efter en efterforskningstilladelse, og at det kun i begrænset omfang kan forventes, at selskaber vil investere i efterforskningsaktiviteter i Grønland, hvis de ikke er sikret et vist udbytte deraf i form af en betinget ret til at udnytte en påvist forekomst.

En tilladelse til udnyttelse giver ikke ret til at foretage udnyttelsesaktiviteter. Enhver aktivitet der foretages efter en tilladelse til udnyttelse, kræver godkendelse af Naalakkersuisut.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at det er Naalakkersuisut der vurderer, om betingelserne for at kræve en udnyttelsestilladelse meddelt er opfyldt.

Naalakkersuisut har til enhver tid ret til at foretage sin egen vurdering af det indsendte materiale, herunder også med rådgivning og bistand fra eksterne parter. Naalakkersuisut er i den forbindelse ikke bundet af konklusionerne i den af rettighedshaver indsendte dokumentation, uanset om dokumentationen er udfærdiget og underskrevet af en dertil autoriseret person.

Til § 42

Til stk. 1

Bestemmelsen vedrører en ret for rettighedshaveren efter en tilladelse til småskalaefterforskning og småskalaudnyttelse af mineraler til at få meddelt en tilladelse til udnyttelse af mineralerne efter forslaget bestemmelser og andre bestemmelser og vilkår derom, hvis rettighedshaveren har påvist og afgrænset en udnyttelig forekomst af mineraler, som rettighedshaveren vil udnytte, og opfyldt alle forpligtelser vedrørende småskalatilladelsen og aktiviteter efter tilladelsen.

Se omtalen af udnyttelige forekomster i bemærkningerne til § 41, stk. 1.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at det er Naalakkersuisut, der vurderer, om betingelserne for at kræve en udnyttelsestilladelse meddelt er opfyldt.

Naalakkersuisut har til enhver tid ret til at foretage sin egen vurdering af det indsendte materiale, herunder også med rådgivning og bistand fra eksterne parter. Naalakkersuisut er i den forbindelse ikke bundet af konklusionerne i den af rettighedshaver indsendte dokumentation, uanset om dokumentationen er udfærdiget og underskrevet af en dertil autoriseret person.

Til § 43

Til stk. 1

Efter bestemmelsen kan Naalakkersuisut for et nærmere afgrænset område og på nærmere fastsatte vilkår meddele en tilladelse til udnyttelse af et eller flere mineraler.

Der meddeles en udnyttelsestilladelse til de mineraler, som rettighedshaveren har påvist og afgrænset en udnyttelig forekomst af. Se stk. 4 og 5 og bemærkningerne dertil.

En tilladelse til udnyttelse af mineraler kan kun meddeles med eneret. Det betyder, at flere rettighedshavere ikke kan få meddelt udnyttelsestilladelser, der helt eller delvist omfatter det samme geografiske område. Det følger endvidere af § 50, stk. 3, at i et tilladelsesområde efter en udnyttelsestilladelse må andre end rettighedshaveren efter tilladelsen ikke udføre aktiviteter efter tilladelser til forundersøgelse, efterforskning eller udnyttelse af mineraler efter forslaget. Se forslaget § 50 og bemærkningerne dertil om andre aktiviteter i et tilladelsesområde.

Udnyttelsesaktiviteter omfattet af en udnyttelsestilladelse omfatter alle aktiviteter, der udføres af eller på vegne af rettighedshaveren efter tilladelsen og forhold i forbindelse dermed. Det er blandt andet etablering og drift af bygninger, anlæg, installationer og nødvendig infrastruktur, herunder veje og havne, med videre. Det er blandt andet også sortering af mineraler og restprodukter, forarbejdning af mineraler og nedlukning af udnyttelsesaktiviteterne, herunder oprydning og reetablering af tilladelsesområdet og andre berørte områder.

Det følger af bestemmelsen, at en udnyttelsestilladelse meddeles for et nærmere afgrænset område og på nærmere fastsatte vilkår. Tilladelsen skal således blandt andet angive et tilladelsesområde, og hvilke mineraler der er omfattet af tilladelsen. Tilladelsen skal også indeholde vilkår om andre relevante forhold i forbindelse med udnyttelsesaktiviteterne.

Naalakkersuisut kan fastsætte vilkår i udnyttelsestilladelser om alle relevante forhold og hensyn. Vilkårene skal fastsættes i overensstemmelse med forslaget og dets formål. Se forslagets §§ 1 og 56 om fastsættelse af vilkår i en udnyttelsestilladelse og bemærkningerne dertil.

Til stk. 2

Bestemmelsen præciserer og uddyber muligheden for at meddele en eneret til udnyttelse af mineraler til en rettighedshaver efter en efterforskningstilladelse eller en småskalatilladelse.

Det er en forudsætning for meddelelse af en udnyttelsestilladelse, at rettighedshaveren efter en efterforskningstilladelse eller en småskalatilladelse opfylder betingelserne i forslagets §§ 41-42. Bestemmelsen skal således anvendes og fortolkes i overensstemmelse med §§ 41-42.

Til stk. 3

Efter bestemmelsen kan et andet selskab end rettighedshaveren efter en efterforskningstilladelse eller småskalatilladelse meddeles en udnyttelsestilladelse og dermed overtage rettighedshaverens udnyttelsesrettigheder, hvis der er påvist en udnyttelig forekomst af mineraler, og selskabet i øvrigt opfylder de vilkår, der er anført i rettighedshaverens efterforskningstilladelse eller småskalatilladelse.

Bestemmelsen giver mulighed for, at en rettighedshaver efter efterforskningstilladelsen eller en småskalatilladelse kan overdrage udnyttelsesrettighederne vedrørende rettighedshaverens påviste og afgrænsede udnyttelige forekomster af mineraler til et andet selskab, i det omfang selskabet opfylder kravene til en rettighedshaver efter en udnyttelsestilladelse.

Det er således en forudsætning for meddelelse af en udnyttelsestilladelse til et andet selskab end rettighedshaveren, at selskabet opfylder betingelserne i forslagets §§ 45-46 og 66-67. Bestemmelsen skal anvendes og fortolkes i overensstemmelse med de nævnte bestemmelser.

Se bestemmelserne i §§ 45-46 og 66-67 og bemærkningerne dertil.

Bestemmelsen varetager således generelt samme hensyn som bestemmelsen i forslagets § 69 vedrørende direkte eller indirekte overdragelse eller overførsel af en tilladelse.

Til stk. 4

Bestemmelsen omhandler muligheden for at meddele udnyttelsestilladelser i tilfælde, hvor en rettighedshaver efter en efterforskningsstilladelse eller en småskalatilladelse ikke kan eller ikke ønsker at udnytte en ret til at få meddelt en udnyttelsestilladelse til en påvist og afgrænset udnyttelig forekomst efter §§ 41-42.

Det kan for eksempel være et tilfælde, hvor en rettighedshaver efter en tilladelse til mineralefterforskning ikke har ret til eller ikke ansøger om meddelelse af en efterfølgende tilladelse til udnyttelse af mineraler, jf. §§ 41 og 43. Grunden dertil kan for eksempel være, at rettighedshaveren forgæves har forsøgt at få andre parter til at investere i eller yde lån til rettighedshaveren for at finansiere en gennemførelse af et udnyttelsesprojekt efter en udnyttelsestilladelse. Naalakkersuisut kan da meddele en udnyttelsestilladelse for området og forekomsten af mineraler efter en af procedurerne i forslagets § 59, stk. 1-3.

Et andet eksempel kan være et tilfælde, hvor en tidligere udnyttelsestilladelse er ophørt, herunder ved bortfald, tilbagelevering eller tilbagekaldelse, og tilladelsesområdet fortsat indeholder en del af en påvist og afgrænset udnyttelig forekomst af mineraler.

Naalakkersuisut kan da meddele en ny udnyttelsestilladelse for området og forekomsten af mineraler efter en af procedurerne i forslagets § 59, stk. 1-3.

Til stk. 5

Bestemmelsen fastslår, at rettighedshavere efter udnyttelsestilladelser alene har ret til at udnytte mineraler, som er indeholdt i den eller de påviste, afgrænsede og udnyttelige forekomster.

Rettighedshavere efter udnyttelsestilladelser har ret til at udføre efterforskningsaktiviteter i tilladelsesområdet jf. § 50, stk.1. Såfremt en rettighedshaver i den forbindelse påviser og afgrænser en udnyttelig forekomst af mineraler, der ikke er omfattet af udnyttelsestilladelsen,

vil rettighedshaveren have en ret til at få meddelt en tilladelse til udnyttelse af denne forekomst, på samme måde som det havde været tilfældet, hvis forekomsten var påvist og afgrænset under en efterforskningstilladelse. Meddelelse af tilladelse til udnyttelse af mineraler, som ikke er omfattet af den oprindelige udnyttelsestilladelse, kan ske ved en tilføjelse til den oprindelige tilladelse.

Retten til en tilføjelse til den oprindelige tilladelse er underlagt de samme betingelser, som retten til at få meddelt en udnyttelsestilladelse på grundlag af en efterforskningstilladelse. Dette vil sige, at forekomsten skal være dokumenteret efter internationale standarder, og at rettighedshaveren skal have opfyldt alle forpligtelser vedrørende tilladelsen med videre, se i det hele § 41, stk. 1, og bemærkningerne hertil. Endvidere vil det være Naalakkersuisut, der træffer afgørelse om, hvorvidt disse betingelser er opfyldt, se § 41, stk. 2, og bemærkningerne hertil.

Hvorvidt der i forbindelse med en tilføjelse til tilladelsen skal udarbejdes nye planer og redegørelser, eller om det vil være tilstrækkeligt at opdatere eksisterende dokumenter, vil bero på et skøn og være afhængigt af omfanget og arten af nye eller udvidede aktiviteter, udnyttelsen af de tilføjede mineraler afstedkommer. Skønnet foretages af Naalakkersuisut.

Naalakkersuisut må kræve tilstrækkelige oplysninger om projektet og planerne for disses udførelse til at kunne vurdere projektet som helhed, hvilket efter omstændighederne vil kræve nye mine- og nedlukningsplaner, jf. herved §§ 77 og 80-82. Men er der alene tale om få justeringer og udvidelser, vil et tillæg til de oprindelige planer være tilstrækkeligt. Det vil således ikke være nødvendigt at fremlægge planer for de forhold, der er redegjort for i de oprindelige planer, men tillæggene vil som minimum skulle indeholde en stillingtagen til en evt. udvidet sikkerhedsstilling. Er de tilføjede mineraler restprodukter fra udnyttelsen af de oprindeligt omfattede mineraler, vil det oftest være tilstrækkeligt med opdateringer af de i forvejen godkendte planer.

Hvad angår redegørelser for samfundsmæssig bæredygtighed og aftaler om samfundsmæssig bæredygtighed jf. kapitel 16 og 18, vil det sjældent være nødvendigt at udarbejde nye redegørelser og indgå nye aftaler, da de hidtidige redegørelser og aftaler oftest kan finde anvendelse på eventuelle udvidelser. Det kan dog i særlige tilfælde, hvor udnyttelsen af de nye mineraler vil medføre omfattende ændringer af grundlaget for redegørelserne/aftalerne, være nødvendigt at udarbejde nye redegørelser og indgå nye aftaler, særligt i tilfælde hvor der planlægges omfattende forarbejdning i Grønland.

For så vidt angår redegørelser om påvirkninger på miljøet jf. kapitel 15, vil det i visse tilfælde ligeledes være nødvendigt at udarbejde en helt ny redegørelse. Dette kan være tilfældet, hvor udnyttelsen af de nye mineraler medfører en risiko for yderligere forurening. Men også her vil

der skulle foretages en vurdering af omfanget i det konkrete tilfælde med henblik på at afgøre, om man skal kræve en ny redegørelse, eller om et tillæg til den oprindelige vurdering eller en redegørelse om forebyggende tiltag vil være tilstrækkelig.

I tilfælde hvor tilføjelsen af flere mineraler til tilladelsen ikke kan begrunde ændringer i eller tillæg til redegørelser for samfundsmæssig bæredygtighed, aftaler om samfundsmæssig bæredygtighed og/eller miljøredegørelser, vil en erklæring fra rettighedshaver med grundende til, at tilføjelsen ikke bør medføre opdateringer eller tillæg, være tilstrækkelig.

Til § 44

Til stk. 1

Det følger af bestemmelsen, at ansøgeren eller rettighedshaveren, som ønsker at få meddelt en udnyttelsestilladelse, skal udarbejde et kommissorium for projektet og anmelde dette ved indsendelse til Naalakkersuisut.

Anmeldelsen af projektet til Naalakkersuisut sker ved at indsende et kommissorium (en beskrivelse af udnyttelsesprojektet) til Naalakkersuisut. Anmeldelsen har til formål at igangsætte en proces, der skal sikre den brede offentligheds tidlige inddragelse i et mineralprojektets udvikling (idefasen). Anmeldelsen af kommissoriet ved indsendelsen deraf er en ansøgers eller en rettighedshavers første skridt mod en dialog med den brede offentlighed.

En rettighedshaver skal udarbejde et kommissorium og anmelde det ved indsendelse til Naalakkersuisut, uanset om projektet må antages at kunne få virkninger, der medfører, at der i forbindelse med projektet skal udarbejdes en vurdering af virkningerne på miljøet (VVM) efter § 100 og/eller en vurdering af den samfundsmæssige bæredygtighed (VSB) efter § 103.

Til stk. 2

Bestemmelsen angiver, at kommissoriet efter stk. 1 skal sendes i offentlig høring i 35 dage, inden en udnyttelsestilladelse kan meddeles.

Høring er offentlighedens første mulighed for at få indsigt i og kunne fremføre forslag og bekymringer i forhold til en ansøgers eller rettighedshavers planer for udvikling af det præsenterede forslag til et kommende mineralprojekt. Høringssvar fra høring for kommissoriet er vigtige for at sikre, at offentligheden på et tidligt tidspunkt i projektfasen kan bidrage til projektets udformning, således at indsigelser eller bemærkninger til kommissoriet kan få indvirkning på det videre arbejde med at udvikle mineralprojektet.

Naalakkersuisut vil tage relevante høringssvar i betragtning ved fastsættelse af vilkår ved meddelelsen af en udnyttelsestilladelse.

Bestemmelsen angiver videre, at hvis ansøgeren eller rettighedshaveren skal foretage offentlig forhøring for en projektbeskrivelse vedrørende miljøforhold eller samfundsmæssige forhold efter § 106, skal forhøringerne og høring for kommissoriet så vidt mulig foretages samlet. Det følger således af bestemmelsen, at høringen for kommissoriet og forhøringerne for projektbeskrivelserne skal søges gennemført samtidigt.

Der kan dog forekomme tilfælde, hvor det efter gennemførelsen af en høring efter denne bestemmelse bliver klart, at der skal foretages offentlig forhøring for en projektbeskrivelse vedrørende miljøforhold eller samfundsmæssige forhold efter § 106. I så fald må den eller disse forhøringer foretages efterfølgende.

Til stk. 3

Det følger af bestemmelsen, at der skal foretages en ny høring, hvis der går mere end 24 måneder, inden der meddeles en udnyttelsestilladelse. Bestemmelsen har til formål at sikre, at kommissoriet og høringen ikke bliver uaktuel og forældet inden meddelelsen af en udnyttelsestilladelse.

Til stk. 4

Bestemmelsen indeholder en hjemmel til at dispensere fra tidsfristen i stk. 3, i tilfælde hvor meddelelsen af udnyttelsestilladelsen tager længere tid end forventet. Bestemmelsen har primært til formål at sikre rettighedshavere, i tilfælde hvor Naalakkersuisuts behandling af en ansøgning bevirker, at tidsfristen ikke kan overholdes.

Til stk. 5

Bestemmelsen fastslår, at Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere bestemmelser og vilkår om indholdet af kommissoriet for et projekt og gennemførelsen af en høring.

Det kan for eksempel være bestemmelser eller vilkår om, hvilke forhold kommissoriet nærmere skal beskrive.

Til § 45

Til stk. 1

Bestemmelsen angiver, at en rettighedshaver efter en udnyttelsestilladelse kun kan være et aktieselskab. Aktieselskabet skal være registreret som et aktieselskab og have hjemsted i Grønland.

Andre selskabsformer end aktieselskaber kan ikke meddeles en udnyttelsestilladelse efter forslaget. Det skyldes blandt andet, at aktiviteter vedrørende udnyttelse af mineraler generelt er langt mere omfattende og generelt udføres over en længere periode end aktiviteter vedrørende forundersøgelse eller mineralefterforskning og videnskabelige undersøgelser om forhold af betydning derfor.

Desuden kan udnyttelsestilladelser medføre langt mere omfattende og væsentlige forpligtelser. Derfor må der være strengere krav til rettighedshaverens økonomiske og finansielle formåen (finansielle kapacitet). Desuden må der være mere omfattende krav til rettighedshaverens bogføring, regnskaber og årsrapporter.

Kravet om hjemsted i Grønland indebærer, at selskabet er registreret og drives som en virksomhed med hjemsted i Grønland i overensstemmelse med lovgivningen derom for Grønland.

Kravet om hjemsted i Grønland skal blandt andet bidrage til at sikre, at selskabet gennem udøvelse af erhvervsmæssig aktivitet har en reel tilknytning til Grønland, og at beskatning af indtægter fra mineralaktiviteter i Grønland tilfalder Grønlands Selvstyre. Det er i overensstemmelse med indtægtsdefinitionen i § 7 i lov om Grønlands Selvstyre.

Til stk. 2

Bestemmelsens krav om, at aktieselskabet skal have sit reelle hovedkontor i Grønland, skal blandt andet bidrage til at sikre, at selskabet gennem udøvelse af erhvervsmæssig aktivitet har en reel tilknytning til Grønland, og at beskatning af indtægter fra mineralaktiviteter i Grønland tilfalder Grønlands Selvstyre. Det er i overensstemmelse med indtægtsdefinitionen i § 7 i lov om Grønlands Selvstyre.

Bestemmelsen skal fortolkes og anvendes i sammenhæng med kravet om hjemsted i Grønland, jf. stk. 1.

Til stk. 3

Efter bestemmelsen kan Naalakkersuisut godkende, at en rettighedshaver i en periode ikke opfylder kravet i stk. 2 om, at rettighedshaveren skal have sit reelle hovedkontor, hvorfra

aktieselskabet ledes, i Grønland. Godkendelsen kan meddeles for en periode på op til 24 måneder efter meddelelsen af en udnyttelsestilladelse. En sådan godkendelse bør alene meddeles til en rettighedshaver, der har fremlagt en plan for, hvordan rettighedshaveren inden for en periode på højst 24 måneder vil etablere sit reelle hovedkontor, hvorfra aktieselskabet ledes, i Grønland.

Bestemmelsen har til formål at give Naalakkersuisut en hjemmel til at meddele udenlandske selskaber, der for eksempel har udført efterforskningsaktiviteter i Grønland, en rimelig frist til at etablere det reelle hovedkontor for rettighedshaverselskabet i Grønland efter meddelelsen af en udnyttelsestilladelse.

Til § 46

Til stk. 1

Bestemmelsen angiver, at aktieselskaber, der er rettighedshavere efter udnyttelsestilladelser, kun må udføre og tidligere have udført aktiviteter og virksomhed efter tilladelser meddelt efter forslaget. Ved tilladelser meddelt efter forslaget forstås i denne sammenhæng også tilladelser vedrørende mineraler eller kulbrinter meddelt efter råstofloven før eller efter forslagets ikrafttræden.

Et aktieselskab vil ikke kunne være rettighedshaver efter en udnyttelsestilladelse, hvis aktieselskabet tidligere har udført andre aktiviteter eller anden virksomhed end aktiviteter og virksomhed efter tilladelser efter forslaget eller tilladelser efter råstofloven.

Et aktieselskab vil heller ikke kunne være rettighedshaver efter en udnyttelsestilladelse, hvis aktieselskabet som det fortsættende selskab sammenlægges (fusioneres) med et andet aktieselskab som det ophørende selskab, og det andet aktieselskab tidligere har udført andre aktiviteter eller anden virksomhed end aktiviteter og virksomhed efter tilladelser efter forslaget eller tilladelser efter råstofloven.

Formålet med bestemmelsen er blandt andet at sikre, at der sker en adskillelse og afgrænsning mellem aktieselskaber, der kun udfører og tidligere har udført aktiviteter og virksomhed efter tilladelser efter forslaget og råstofloven, og andre aktieselskaber, der helt eller delvist udfører eller tidligere har udført andre aktiviteter og anden virksomhed. Formålet med denne adskillelse og afgrænsning er blandt andet at sikre en tilsvarende adskillelse og afgrænsning mellem de to typer aktieselskabernes erhvervsmæssige, økonomiske og skattemæssige forhold og forhold vedrørende betaling af vederlag (royalty) til Naalakkersuisut efter udnyttelsestilladelserne.

Et krav om denne adskillelse og afgrænsning følger af en fortolkning af § 9, nr. 1, i lov nr. 474 af 12. juni 2009 om forskellige forhold i forbindelse med Grønlands Selvstyre.

”En tilladelse til udnyttelse af mineralske råstoffer kan kun meddeles til aktieselskaber. Selskabet må alene udføre virksomhed i medfør af tilladelser i henhold til denne lov og må ikke sambeskattes med andre selskaber, medmindre der er tale om tvungen sambeskatning.”

Det følger af en fortolkning af § 9, nr. 1, og bestemmelsens formål, at forslaget skal indeholde en bestemmelse om, at et aktieselskab, der er rettighedshaver efter en udnyttelsestilladelse, kun må udføre og have udført aktiviteter og virksomhed efter tilladelser efter forslaget og råstofloven.

Til stk. 2

Bestemmelsen bygger på og gennemfører den tilsvarende bestemmelse i § 9, nr. 1, i lov nr. 474 af 12. juni 2009 om forskellige forhold i forbindelse med Grønlands Selvstyre og bemærkningerne til forslag til lov om Grønlands Selvstyre (selvstyreloven). I afsnit 5.3.5.2 om skatteindtægter i de almindelige bemærkninger til selvstyreloven anføres blandt andet følgende:

”For selskaber skal det som hidtil ved meddelelsen af udnyttelsestilladelser sikres, at indtægter vedrørende udnyttelsesvirksomhed kan identificeres og holdes skattemæssigt adskilt fra indtægter og udgifter vedrørende anden virksomhed. Dette skal selvstyret også sikre under en ny råstofordning, hvor selvstyret har overtaget råstofområdet.

Det indebærer, at det i forbindelse med meddelelse eller ændring af udnyttelsestilladelser skal sikres, at rettighedshaver ikke meddeles skattefrihed som nævnt i § 3, stk. 3, i lov om indkomstskat, medmindre Råstofdirektoratet påviser, at tilladelsen indebærer mindst lige så byrdefulde afgifter som fuldt ud indgår i indtægtsfordelingen, at rettighedshaver alene udfører virksomhed i medfør af tilladelsen og anden virksomhed i henhold til råstofloven, at rettighedshaver ikke foretager investeringer i andre selskaber eller juridiske personer, at rettighedshaver ikke kan blive sambeskattet med andre selskaber i Grønland eller Danmark, medmindre der er tale om tvungen sambeskatning, at rettighedshaver i indenlandske koncerner omfattes af samme kapitaliseringskrav som rettighedshaver i udenlandske koncerner, at rettighedshaver generelt handler til armslængdepriser og på armslængdevilkår, at rettighedshavers organisationsform, herunder forhold til et moderselskab, ikke kan ændres uden Råstofdirektoratets godkendelse, og at rettighedshavers hjemsted ikke kan ændres uden Råstofdirektoratets godkendelse.”

I bemærkningerne til § 9, nr. 1, i forslaget til lov nr. 474 af 12. juni 2009 om forskellige

forhold i forbindelse med Grønlands Selvstyre anføres blandt andet følgende om den tilsvarende bestemmelse i § 7, stk. 3, i den tidligere danske råstoflov for Grønland fra 1998:

”Med ændringen af § 7, stk. 3, gives der mulighed for, at selskaber omfattet af tvungen sambeskatning kan opnå udnyttelsestilladelse. Opgørelsen af indtægter, der er omfattet af indtægtsdefinitionen i § 7 i det samtidigt fremsatte forslag til lov om Grønlands Selvstyre, forudsættes korrigeret for virkningen af sambeskatningen, således at alene indtægter m.v. vedrørende udnyttelsesvirksomheden medregnes.”

Naalakkersuisut må i forbindelse med sin myndighedsbehandling efter forslaget, herunder ved behandling af en ansøgning om meddelelse eller godkendelse af overdragelse af en udnyttelsestilladelse, inddrage de ovenfor omtalte bestemmelser, bemærkninger og forudsætninger, som er en del af selvstyreaftalen og den senere vedtagne lov om Grønlands Selvstyre og lov om forskellige forhold i forbindelse med Grønlands Selvstyre.

Til stk. 3

Bestemmelsen bygger på og gennemfører den tilsvarende bestemmelse i § 9, nr. 1, i lov nr. 474 af 12. juni 2009 om forskellige forhold i forbindelse med Grønlands Selvstyre. I bemærkningerne til § 9, nr. 1, i forslaget til lov om forskellige forhold i forbindelse med Grønlands Selvstyre anføres blandt andet følgende om bestemmelsen:

”Endvidere skal selskabet forpligte sig til ikke at være tyndere kapitaliseret end den koncern, selskabet indgår i. Det indebærer, at forholdet mellem gæld og egenkapital i selskabet ikke må være større end forholdet mellem gæld og egenkapital i koncernen som helhed, uanset om långiver er koncernforbundet eller ej, og uanset om denne er indenlandsk eller udenlandsk. Selskabets fremmedkapital må dog altid overstige egenkapitalen indtil forholdet 2:1, svarende til grænsen i de gældende grønlandske skatteregler om tynd kapitalisering af udenlandsk ejede selskaber. Virkningen er således alene, at indenlandske koncerner omfattes af samme kapitaliseringskrav som udenlandske koncerner. Det medvirker til, at indkomster ikke vilkårligt flyttes til et andet udenlandsk eller et andet grønlandsk selskab, hvilket ville kunne udhule både selskabsskatteprovenuet og grundlaget for indtægtsdefinitionen eller kun sidstnævnte. Herudover finder skattelovgivningens regler om tynd kapitalisering uændret anvendelse på selskabet.”

Naalakkersuisut må i forbindelse med sin myndighedsbehandling efter forslaget, herunder ved behandling af en ansøgning om meddelelse eller godkendelse af overdragelse af en udnyttelsestilladelse, inddrage de ovenfor omtalte bestemmelser, bemærkninger og forudsætninger, som er en del af selvstyreaftalen og den senere vedtagne lov om Grønlands Selvstyre og lov om forskellige forhold i forbindelse med Grønlands Selvstyre.

Til stk. 4

Bestemmelsen bygger på og gennemfører den tilsvarende bestemmelse i § 9, nr. 1, i lov nr. 474 af 12. juni 2009 om forskellige forhold i forbindelse med Grønlands Selvstyre. I bemærkningerne til § 9, nr. 1, i forslaget til lov om forskellige forhold i forbindelse med Grønlands Selvstyre anføres følgende om bestemmelsen:

”De pågældende selskaber skal forpligte sig til generelt, dvs. ikke kun ved handel med interesseforbundne parter, at handle til armslængdepriser og på armslængdevilkår, dvs. til samme priser og på samme vilkår som ved transaktioner mellem uafhængige parter i overensstemmelse med OECD’s retningslinjer for principper og fremgangsmåder i transfer pricing-sager.

Dette bidrager til, at der ikke sker vilkårlig overflytning af rettighedshavers indtægter til selskaber, hvis indtægter ikke er omfattet af indtægtsdefinitionen i § 7 i forslag til lov om Grønlands Selvstyre.”

Naalakkersuisut må i forbindelse med sin myndighedsbehandling efter forslaget, herunder ved behandling af en rettighedshavers aktiviteter efter en udnyttelsestilladelse og handler i forbindelse dermed, inddrage de ovenfor omtalte bestemmelser, bemærkninger og forudsætninger, som er en del af selvstyreaftalen og den senere vedtagne lov om Grønlands Selvstyre og lov om forskellige forhold i forbindelse med Grønlands Selvstyre.

Til § 47

Til stk. 1

Bestemmelsen indeholder regler om tilladelsers varighed for så vidt angår udnyttelse af mineraler. Det fremgår af bestemmelsen, at tilladelser til udnyttelse af mineraler meddeles for en periode på op til 30 år. I praksis fastsættes perioden i tilladelsen.

Særlige forhold, der taler for meddelelse af en kortere tilladelsesperiode end 30 år, kan for eksempel være, hvis rettighedshaveren selv planlægger at foretage udnyttelse i færre år end 30 år. Som et eksempel derpå kan nævnes, at rettighedshaveren vurderer at kunne gennemføre mineplanen og aktiviteterne efter udnyttelsestilladelsen inden for en periode på 15 år. Naalakkersuisut kan i et sådant tilfælde meddele en udnyttelsestilladelse for en periode på 15 år. Naalakkersuisut kan også i et sådant tilfælde meddele en udnyttelsestilladelse for en periode på 15 år med tillæg af nogle yderligere år, hvis der efter en rimelig vurdering måtte være tvivl om, at rettighedshaveren vil kunne gennemføre mineplanen og aktiviteterne efter

udnyttelsestilladelsen inden for en periode på 15 år.

Naalackersuisut kan i alle tilfælde meddele en kortere tilladelsesperiode end 30 år, i det omfang det på baggrund af en vurdering af alle relevante oplysninger må antages, at en rettighedshaver kan gennemføre mineplanen og aktiviteterne efter udnyttelsestilladelsen på en kortere periode end 30 år.

Tilladelsesperioden kan forlænges en eller flere gange af Naalackersuisut efter bestemmelserne i stk. 2-5.

Den samlede tilladelsesperiode for udnyttelse må ikke være længere end 50 år, jf. stk. 5.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at den i stk. 1 angivne periode for en udnyttelsestilladelse kan forlænges af Naalackersuisut en eller flere gange. Efter bestemmelsen kan tilladelsesperioden hver gang kun forlænges med en periode på op til 20 år, jf. dog stk. 5.

Ved meddelelse om forlængelse af tilladelsesperioden skal der foretages et skøn vedrørende udstrækningen af forlængelsesperioden, jf. formuleringen ”op til 20 år”. Ved dette skøn kan der eksempelvis lægges vægt på hvor lang tid der kræves til en optimal udnyttelse af en påvist og afgrænset udnyttelig forekomst, hvor lang tid rettighedshaveren har behov for med henblik på at tjene eventuelle yderligere investeringer hjem og projektets indvirkning på samfundsmæssige forhold i forlængelsesperioden.

Såfremt aktiviteter, der planlægges i den forlængede tilladelsesperiode, må antages at kunne få væsentlig indvirkning på miljømæssige forhold og/eller samfundsmæssige forhold, som der ikke er taget højde for i en eksisterende vurdering af virkningerne på miljøet og en redegørelse herfor, jf. forslaget § 100, og/eller en vurdering af samfundsmæssig bæredygtighed og en redegørelse herfor jf. forslaget § 103, vil rettighedshaveren skulle lave nye vurderinger heraf og redegørelser herfor, jf. forslaget §§ 100 og 103.

Til stk. 3

Bestemmelsen sikrer, under visse betingelser, rettighedshaveren en ret til forlængelse af tilladelsesperioden.

Det er vigtigt for en rettighedshaver at kunne indrette sig efter tilladelsesperiodens udstrækning, særligt med henblik på at rejse kapital til mineprojekter, og i forhold til planlægningen af selve mineprojektet samt at sikre en optimal udnyttelse af en

mineralforekomst. Det er derfor vigtigt, at rettighedshaveren tillægges denne ret.

Betingelserne for at opnå retten til en forlængelse af tilladelsesperioden, svarer til betingelserne for at opnå retten til at få meddelt en udnyttelsestilladelse på grundlag af en efterforskningstilladelse. Rettighedshaveren skal dels have overholdt grønlandsk lovgivning og de vilkår, denne hidtil har været underlagt, og dels skal rettighedshaveren påvise og afgrænse en udnyttelig forekomst, som kan begrunde en meddelelse af en forlængelse af tilladelsesperioden.

Til stk. 4

Bestemmelsen indeholder en hjemmel for Naalakkersuisut til at fastsætte ændrede tilladelsesvilkår ved en forlængelse af tilladelsesperioden til en længere samlet tilladelsesperiode end 40 år.

Det kan for eksempel være ændrede vilkår om rettighedshaverens forpligtelser efter tilladelsen eller aktivitetsplanerne eller om gradvis indskrænkning af tilladelsesområdet, i det omfang det ikke anvendes i forbindelse med udførelsen af udnyttelsen af mineraler eller andre aktiviteter efter udnyttelsestilladelsen.

Til stk. 5

Bestemmelsen fastslår, at en tilladelse til udnyttelse af mineraler ikke kan være længere end 50 år.

Bestemmelsen skal blandt andet medvirke til at sikre, at rettighedshaveren udfører effektiv udnyttelse af mineraler, herunder udfører udnyttelsesaktiviteterne på en effektiv måde i overensstemmelse med hensynene anført i § 1. Effektiv udnyttelse indebærer blandt andet, at rettighedshaveren påbegynder aktiviteterne omfattet af udnyttelsestilladelsen inden for rimelig tid efter, at det er muligt i perioden efter meddelelse af tilladelsen, og gennemfører aktiviteterne i tilladelsesperioden i overensstemmelse med mineplanen og aktiviteterne efter udnyttelsestilladelsen uden unødige eller langvarige pauser eller afbrydelser. Det skal blandt andet medvirke til at undgå arealreservation af et tilladelsesområde, hvor der er påvist og afgrænset en eller flere forekomster af mineraler.

Til stk. 6

Bestemmelsen indebærer, at en udnyttelsestilladelse kan ophøre på et tidligere tidspunkt end ved udløbet af tilladelsesperioden efter stk. 1-5. Det vil for eksempel ske, hvis Naalakkersuisut inden da godkender, at rettighedshaveren tilbageleverer udnyttelsestilladelsen

til Naalakkersuisut.

Til § 48

Til stk. 1

Bestemmelsen angiver, at en udnyttelsestilladelse meddeles for et tilladelsesområde fastsat af Naalakkersuisut.

I et tilfælde omfattet af § 43, stk. 2, kan Naalakkersuisut for eksempel fastsætte et tilladelsesområde efter en udnyttelsestilladelse på grundlag af det område, hvori rettighedshaveren efter en forudgående efterforskningstilladelse eller småskatilladelse har påvist og afgrænset en udnyttelig forekomst af mineraler, som rettighedshaveren vil udnytte.

Det er en betingelse for meddelelse af en udnyttelsestilladelse, at rettighedshaveren har påvist og afgrænset en eller flere udnyttelige forekomster af mineraler, som rettighedshaveren vil udnytte. Se forslagets §§ 41 og 42 og bemærkningerne dertil.

Tilladelsesområdet efter en udnyttelsestilladelse kan omfatte det eller de område(r), hvori rettighedshaveren har påvist og afgrænset en udnyttelig forekomst af mineraler jf. §§ 41-42, et eller flere yderligere områder hvori rettighedshaveren har dokumenteret en ”inferred resource” efter den australske rapporteringsstandard ”The JORC Code”, den canadiske rapporteringsstandard ”National Instrument 43-101 Standards of Disclosure for Mineral Projects”, som refererer til ”the CIM Definition Standards on Mineral Resources and Mineral Reserves, the “CIM Definition Standards”, den sydafrikanske rapporteringsstandard ”The SAMREC Code” eller den paneuropæiske rapporteringsstandard ”The PERC Reporting Standard”, og et eller flere yderligere områder til brug for udførelse af udnyttelsesaktiviteterne og andre aktiviteter efter tilladelsen. De yderligere områder kan blandt andet være til brug for bygninger, anlæg, installationer, lagre, pladser, veje, havne og anden infrastruktur.

Hvorvidt et eller flere områder, hvori rettighedshaveren har dokumenteret en ”inferred resource”, kan omfattes af tilladelsesområdet i tillæg til det område, hvori rettighedshaveren har påvist og afgrænset en udnyttelig forekomst af mineraler jf. §§ 41-42, vil bero på Naalakkersuisuts afgørelse. Der vil blive lagt vægt på de omhandlede forekomsters sammenhæng med den forekomst, der har dannet grundlag for meddelelse af tilladelsen jf. forslagets §§ 41-42. Der kan i den sammenhæng blandt andet henses til forekomsternes placering i forhold til den forekomst, der har dannet grundlag for meddelelse af tilladelsen. Ligger de omhandlede forekomster ikke i umiddelbar forlængelse af den forekomst, der har dannet grundlag for meddelelse af tilladelsen, kan der lægges vægt på, hvor stor afstanden til den forekomst, der har dannet grundlag for meddelelse af tilladelsen, er, i hvilken grad de har

den samme mineralisering, geologiske struktur og sammensætning, og om de processeringsfaciliteter henholdsvis den infrastruktur med videre, som er tilknyttet den forekomst, der har dannet grundlag for meddelelse af tilladelsen, kan benyttes ved udnyttelse af de forekomster, der ligger i områder, hvori rettighedshaveren har dokumenteret en ”inferred resource”. Yderligere områder, hvori rettighedshaveren har dokumenteret en ”inferred resource”, kan kun i særlige tilfælde omfattes af tilladelsesområdet, i det omfang disse arealer er større end arealet, hvor rettighedshaveren har påvist og afgrænset en udnyttelig forekomst af mineraler jf. §§ 41-42.

Et tilladelsesområde kan ved meddelelse af en udnyttelsestilladelse dække et bruttoområde, som i tillæg til det eller de områder, hvor rettighedshaveren efter en efterforskningstilladelse har dokumenteret ”indicated resources” og ”inferred resources” som beskrevet ovenfor, omfatter flere mulige områder til placering af anlæg og infrastruktur.

Omfatter tilladelsesområdet således områder, der ikke er nødvendige til gennemførelse af en mineplan, jf. § 77, vil tilladelsesområdet blive indskrænket efter Naalakkersuisuts godkendelse af mineplanen jf. § 77, stk. 2, således at tilladelsesområdet, udover det eller de områder, hvor rettighedshaveren efter en efterforskningstilladelse har dokumenteret ”indicated resources” og ”inferred resources”, alene vil omfatte de områder der benyttes til anlæg og infrastruktur.

Til stk. 2

Bestemmelsen har til formål at give mulighed for, at en rettighedshaver, der både er rettighedshaver efter en eller flere udnyttelsestilladelser og en eller flere efterforskningstilladelser, kan udvide tilladelsesområdet efter en udnyttelsestilladelse til også at omfatte yderligere områder, hvori rettighedshaveren efter en efterforskningstilladelse har påvist og afgrænset en udnyttelig forekomst af mineraler, som rettighedshaveren vil udnytte, uden at der skal meddeles en ny tilladelse.

Det følger af bestemmelsen, at Naalakkersuisut kan fastsætte de samme vilkår i et tillæg til en tilladelse om udvidelse af et tilladelsesområde som i selve tilladelsen.

Ved Naalakkersuisuts vurdering af, om der kan meddeles et tillæg til en tilladelse, kan der tages hensyn til sammenhængen mellem den forekomst, der ligger til grund for udnyttelsestilladelsen, og den nye påviste og afgrænsede udnyttelige forekomst. Det vil tale for at meddele et tillæg, hvis den nye forekomst støder direkte op til den eksisterende, eller hvis den indeholder de samme mineraler.

Det bemærkes endvidere, at udførelse af aktiviteter efter tillægget kan være betinget af

udarbejdelse af en VVM-redegørelse, jf. forslaget kapitel 15, og/eller udarbejdelse af en VSB-redegørelse, jf. forslaget kapitel 16, hvis aktiviteterne må antages at kunne få væsentlige indvirkninger på miljøforhold eller samfundsmæssige forhold.

Til § 49

Til stk. 1

Bestemmelsen indeholder en hjemmel og forpligtelse for Naalakkersuisut til at fastsætte vilkår om, at meddelelse og opretholdelse af en udnyttelsestilladelse er betinget af, at rettighedshaveren inden for en nærmere fastsat rimelig tidsfrist skal have indgivet en fyldestgørende mineplan og nedlukningsplan til Naalakkersuisut efter §§ 77 og 80 og andre bestemmelser og vilkår derom.

Bestemmelsen præciserer og uddyber, at det er en betingelse for meddelelse og opretholdelse af en udnyttelsestilladelse, at rettighedshaveren inden for en nærmere fastsat rimelig tidsfrist har indgivet sine planer efter §§ 77 og 80 og andre bestemmelser og vilkår derom.

Se de anførte bestemmelser og bemærkningerne dertil.

Bestemmelsen angiver desuden, at tidsfristen for rettighedshaverens indgivelse af planerne ikke må være senere end 4 år efter meddelelsen af udnyttelsestilladelsen.

Til stk. 2

Bestemmelsen skal bidrage til at sikre, at rettighedshaveren inden for en nærmere fastsat rimelig tidsfrist har indgivet en fyldestgørende mineplan og nedlukningsplan til Naalakkersuisut. Se bestemmelsen i stk. 1 og bemærkningerne dertil.

Til stk. 3

Bestemmelsen præciserer, at Naalakkersuisut i en tilladelse til udnyttelse af mineraler har hjemmel til at fastsætte vilkår om bestemte tidsfrister for bestemte forhold vedrørende tilladelsen eller aktiviteter efter tilladelsen.

Det følger af forslaget § 43, at Naalakkersuisut kan meddele tilladelser til udnyttelse af mineraler på nærmere fastsatte vilkår. Efter bestemmelsen kan Naalakkersuisut generelt fastsætte alle relevante vilkår vedrørende udnyttelsestilladelser og alle aktiviteter efter tilladelse, herunder tidsfrister for bestemte forhold vedrørende tilladelsen eller aktiviteter efter tilladelsen. Fastsættelsen af tilladelsesvilkår skal ske i overensstemmelse med forslaget

formål efter § 1 og andre relevante bestemmelser. Den foreslåede bestemmelse er således en præcisering af Naalakkersuisuts hjemmel (adgang) til at fastsætte vilkår om bestemte tidsfrister for bestemte forhold vedrørende en tilladelse til udnyttelse af mineraler eller aktiviteter efter tilladelsen.

Naalakkersuisut kan for eksempel fastsætte tidsfrister for rettighedshaverens indsendelse af en opdateret mineplan efter forslaget § 77, en nedlukningsplan efter forslaget § 80, eller planer for andre forhold og aktiviteter efter forslaget §§ 120-121.

Naalakkersuisut kan blandt andet også fastsætte tidsfrister for rettighedshaverens indgåelse af en aftale om samfundsmæssig bæredygtighed og andre socioøkonomiske forhold.

Som andre eksempler kan nævnes tidsfrister for rettighedshaverens etablering af anlæg eller dele deraf med videre til udnyttelse af mineraler, sikkerhedsstillelse for nedlukningsomkostninger eller påbegyndelse af udnyttelsen af mineraler.

Bestemmelsen præciserer desuden, at Naalakkersuisut også kan fastsætte tilladelsesvilkår eller træffe afgørelse om, at en tilladelse bortfalder eller kan tilbagekaldes, hvis fastsatte tidsfrister eller forlængede tidsfrister ikke overholdes.

Til § 50

Til stk. 1

Efter bestemmelsen kan en rettighedshaver efter en udnyttelsestilladelse udføre efterforskningsaktiviteter på samme vilkår som en rettighedshaver efter en efterforskningstilladelse i tilladelsesområdet for udnyttelsestilladelsen. Rettighedshaveren vil dog ikke have nogen forpligtelse dertil.

Baggrunden for bestemmelsen er blandt andet, at en rettighedshaver efter en udnyttelsestilladelse i praksis ofte kan have behov for at kunne udføre og ofte udfører efterforskning eller tilsvarende aktiviteter for nærmere at undersøge og vurdere mulige nye udnyttelige forekomster af mineraler i tilladelsesområdet.

Til stk. 2

Bestemmelsen vedrører en pligt for rettighedshaveren efter en udnyttelsestilladelse til at foretage rapportering om efterforskning og resultaterne deraf med videre efter forslaget § 39, stk. 1. Efter bestemmelsen i § 39, stk. 2, er rettighedshaverens rapporter om efterforskning og resultaterne deraf med videre generelt fortrolige i 5 år efter tidsfristen for indlevering af de

nævnte rapporter om efterforskning og resultaterne deraf med videre til Naalakkersuisut indtil tilladelsens ophør. Når fortrolighedsperioden er ophørt, har både rettighedshaveren og Grønlands Selvstyre ejendomsretten til og ret til frit at råde over og anvende rettighedshaverens rapporter med videre, jf. § 39, stk. 5.

Se bestemmelserne i § 39 og bemærkningerne dertil.

Bestemmelsen skal bidrage til at sikre, at en rettighedshaver efter en udnyttelsestilladelse, der udfører mineralefterforskning og dermed forbundne aktiviteter efter tilladelsen efter stk. 1, generelt opfylder de forpligtelser, der gælder for rettighedshavere efter efterforskningstilladelser i hele tilladelsesperioden. Rettighedshaveren er dog ikke forpligtet til at udføre efterforskningsaktiviteter og opfylde efterforskningsforpligtelser efter § 38, stk. 2.

Til stk. 3

Rettighedshavere efter andre tilladelser til forundersøgelse, efterforskning eller udnyttelse af mineraler må ikke udføre mineralaktiviteter i tilladelsesområdet efter rettighedshaverens tilladelse til udnyttelse af mineraler. En forundersøgelsestilladelse uden eneret kan omfatte et område, der også er omfattet af en udnyttelsestilladelse med eneret. En efterforskningstilladelse med eneret eller en anden udnyttelsestilladelse med eneret kan ikke omfatte et område, der er omfattet af en udnyttelsestilladelse med eneret.

Andre parter, der ikke er rettighedshavere efter mineraltilladelser, må heller ikke udføre mineralaktiviteter i tilladelsesområdet efter udnyttelsestilladelsen.

Formålet med bestemmelsen er blandt andet at sikre, at rettighedshaveren efter en tilladelse til udnyttelse af mineraler er den eneste part, der i tilladelsesområdet efter udnyttelsestilladelsen må udføre aktiviteter vedrørende mineraler. Rettighedshaverens udførelse af udnyttelsesaktiviteter i tilladelsesområdet kan dermed ikke blive hindret, begrænset eller på anden måde negativt påvirket af andre parters aktiviteter vedrørende mineraler i tilladelsesområdet efter udnyttelsestilladelsen.

Forbuddet omfatter alle andre parters udførelse af alle aktiviteter vedrørende mineraler i tilladelsesområdet efter udnyttelsestilladelsen. Det gælder, uanset om de andre parters aktiviteter udføres efter tilladelser til forundersøgelse, efterforskning eller udnyttelse af mineraler, tilladelser til småskalaefterforskning og småskalaudnyttelse af mineraler eller godkendelser af udnyttelse af grus, sten og lignende materialer til brug for byggeprojekter og anlægsprojekter i Grønland. Forbuddet gælder endvidere, uanset om en forundersøgelsestilladelse, der dækker tilladelsesområdet, er meddelt før udnyttelsestilladelsen meddeles.

Til § 51

Til stk. 1

Bestemmelsen i stk. 1 præciserer og uddyber Naalakkersuisuts hjemmel til at fastsætte bestemmelser om betaling af gebyr for modtagelse og behandling af en ansøgning om meddelelse af en udnyttelsestilladelse efter § 43 eller en forlængelse af tilladelsesperioden efter en udnyttelsestilladelse efter § 47, stk. 2, og for meddelelse af en udnyttelsestilladelse eller en forlængelse af tilladelsesperioden. Bestemmelsen i stk. 1 præciserer og uddyber desuden Naalakkersuisuts hjemmel til at fastsætte bestemmelser om betaling af gebyr for myndighedsbehandling vedrørende en udnyttelsestilladelse eller en forlængelse af tilladelsesperioden for en udnyttelsestilladelse.

Naalakkersuisut kan fastsætte bestemmelser om betaling af gebyrer som anført ovenfor i en bekendtgørelse.

Se forslagets § 16 og bemærkningerne dertil.

Til stk. 2

Bestemmelsen præciserer og uddyber Naalakkersuisuts hjemmel til at fastsætte bestemmelser og vilkår om rettighedshaverens betaling af vederlag for opretholdelse af en udnyttelsestilladelse og aktiviteter efter tilladelsen med videre.

Der kan eksempelvis fastsættes bestemmelser om en årlig afgift for retten til at foretage udnyttelse, eller afgifter der relaterer sig til bestemte aktiviteter.

Et vederlag kan udgøre en del af landskassens mulige modtagelse af betalinger fra en rettighedshaver for dennes ret til udførelse af aktiviteter efter en udnyttelsestilladelse og mulige økonomiske og kommercielle fordele i forbindelse dermed. Vederlagets størrelse kan blandt andet fastsættes under hensyntagen til de enhver tid gældende markedsforhold inden for mineralsektoren.

Et vederlag for udførelse af bestemte aktiviteter kan for eksempel også være en afgift, der tilgår en fond eller en pulje, som skal medgå til at dække Naalakkersuisuts udgifter til oprydning efter mineralaktiviteter, i tilfælde hvor rettighedshavere efter forslaget ikke overholder deres oprydningsforpligtelser, og der ikke er stillet sikkerhed for disse forpligtelser, eller den stillede sikkerhed ikke er tilstrækkelig.

I stk. 2, nr. 1-3, præciseres og uddybes det, at Naalakkersuisut blandt andet også kan fastsætte bestemmelser og vilkår om betaling af royalties for udnyttelsestilladelser. Omtalen af eksempler er ikke udtømmende.

Royalties er rettighedshaverens betaling for retten til at udnytte mineraler og udgør således ikke en skat.

Fastsættelse af vederlag kan kun ske fremadrettet, det vil sige, at fastsættelse af vederlag i bekendtgørelsesform kun vil gælde tilladelser meddelt efter offentliggørelse af bekendtgørelsen, og at vederlag fastsat i tilladelser ikke kan ændres i løbet af den i tilladelsen fastsatte tilladelsesperiode.

Til stk. 3

Bestemmelsen vedrører fastsættelse af en rettighedshavers vederlag til Naalakkersuisut, herunder om muligheden for at fritage en rettighedshaver for beskatning af den virksomhed, der er omfattet af rettighedshaverens tilladelse.

Bestemmelsen fastslår, at der i sammenhæng med fastsættelse af en rettighedshavers vederlag til Naalakkersuisut efter stk. 2 kan meddeles rettighedshaveren fritagelse for beskatning af den virksomhed, der er omfattet af tilladelsen, hvis rettighedshaverens udnyttelsesvirksomhed dermed er pålagt vederlag (afgifter), der er mindst lige så byrdefulde, som beskatningen ville have været, og vederlaget (afgifterne) er fuldt ud omfattet af § 7 i lov om Grønlands Selvstyre.

Bestemmelsen svarer desuden til § 8, stk. 3, i den tidligere råstoflov fra 1998, som ændret ved § 9, nr. 2, i lov nr. 474 af 13. juni 2009 om forskellige forhold i forbindelse med Grønlands Selvstyre. I bemærkningerne til forslaget til § 9, nr. 2, i lov om forskellige forhold i forbindelse med Grønlands Selvstyre anføres blandt andet følgende om § 9, nr. 2:

”I sammenhæng med fastsættelse af en rettighedshavers ydelser til myndighederne efter stk. 1 og 2 kan der meddeles rettighedshaveren fritagelse for beskatning af den virksomhed, der er omfattet af tilladelsen, hvis virksomheden dermed er pålagt afgifter, der er mindst lige så byrdefulde, som beskatningen ville have været, og afgifterne fuldt ud er omfattet af indtægtsdefinitionen i § 7 i lov om Grønlands Selvstyre.”

I forslaget til selvstyreloven anføres blandt andet følgende i bemærkningerne til § 7:

”Efter § 7 i forslag til lov om Grønlands Selvstyre er indtægter ved enhver beskatning af råstofvirksomhed omfattet af indtægtsdefinitionen i § 7. Adgangen til at give skattefrihed

forudsætter derfor, at skatten erstattes af mindst lige så byrdefulde afgifter, der fuldt ud er omfattet af indtægtsdefinitionen i selvstyrelovens § 7.”

Fritagelse for beskatning forudsætter, at to betingelser er opfyldt. For det første skal virksomheden pålægges vederlag (afgifter) efter stk. 2, og vederlaget (afgiften) skal være mindst lige så byrdefuld, som beskatningen ville have været. For det andet skal de pålagte afgifter fuldt ud være omfattet af indtægtsdefinitionen i selvstyrelovens § 7. Begge betingelser skal være opfyldt, for at der kan ske fritagelse for beskatning efter bestemmelsen.

Til stk. 4

Bestemmelsen sikrer, at rettighedshavere efter udnyttelsestilladelser, der er meddelt på grundlag af efterforskningstilladelser meddelt før forslaget ikrafttræden, ikke rammes hårdere økonomisk, end det var forudsat ved meddelelsen af efterforskningstilladelsen.

Til stk. 5

Bestemmelsen udgør hjemmelsgrundlaget for Naalakkersuisuts opkrævning vedrørende udgifter, der afholdes af Naalakkersuisut i forbindelse med sagsbehandling og myndighedsbehandling efter dette forslag. Bestemmelsen omfatter for eksempel opkrævning vedrørende udgifter til sagsbehandling, tilsyn, anden myndighedsbehandling, tjenesterejser og eksterne rådgivere og konsulenter med videre.

Bestemmelsen vedrører opkrævning af betaling af gebyr eller beløb til dækning af udgifter ved myndighedsbehandling vedrørende udnyttelsestilladelsen og aktiviteter efter tilladelsen.

Betalingen kan opkræves som gebyrer eller udgiftsrefusion.

Betalingen for myndighedsbehandlingen kan for eksempel opkræves på baggrund af en timesats for det aktuelle tidsforbrug ved sagsbehandling og anden myndighedsbehandling, herunder meddelelse af tilladelser og godkendelser med videre.

Enhver udgift kan opkræves som gebyr eller udgiftsrefusion, i det omfang betalingen generelt svarer til Naalakkersuisuts udgifter i forbindelse med sagsbehandling og myndighedsbehandling. Det er således ikke hensigten, at der med hjemmel i bestemmelsen kan opkræves gebyrer eller udgiftsrefusion udover, hvad Naalakkersuisut generelt har afholdt eller forventes at anvende til sagsbehandlingen og myndighedsbehandlingen.

Derudover skaber bestemmelsen hjemmel til, at Naalakkersuisut i en tilladelse kan fastsætte vilkår om, at en rettighedshaver skal dække udgifter til Naalakkersuisuts ansattes uddannelse

og kompetenceudvikling.

Naalakkersuisut kan eksempelvis fastsætte vilkår om, at en rettighedshaver skal dække omkostninger i forbindelse med Naalakkersuisuts medarbejders kurser og andre kompetenceudviklende aktiviteter med et vist årligt beløb i tilladelsesperioden.

Til § 52

Til stk. 1

Efter bestemmelsen forpligtes Naalakkersuisut til at fastsætte vilkår om en rettighedshavers anvendelse af lokal arbejdskraft i en tilladelse til udnyttelse af mineraler.

Udgangspunktet er, at en rettighedshaver efter en tilladelse til udnyttelse af mineraler skal anvende lokal arbejdskraft, i det omfang dette er muligt.

Kravene til anvendelse af lokal arbejdskraft vil generelt svare til de krav, der er opstillet i Landstingslov nr. 27 af 30. oktober 1992 om regulering af arbejdskrafttilgangen i Grønland med senere ændringer, med den undtagelse, at kravene vil gælde samtlige stillinger i rettighedshaverens organisation. Ligesom definitionen af lokal arbejdskraft generelt vil være den samme som i Landstingslov nr. 27 af 30. oktober 1992 om regulering af arbejdskrafttilgangen i Grønland med senere ændringer.

Dette betyder blandt andet, at rettighedshaveren på relevant måde skal forsøge at besætte stillinger med lokal arbejdskraft, inden stillinger kan besættes af udefra kommende arbejdskraft.

Formålet med forslaget § 52, stk. 1, er at sikre, at lokale personer i størst muligt omfang anvendes som arbejdstagere til udførelse af aktiviteter i forbindelse med udnyttelse af mineraler.

Dette skal dels bidrage til at sikre beskæftigelse til lokale arbejdstagere, og dels til at maksimere den grønlandske landskasses udbytte af råstofprojekter.

Grønland har i forhold til EU og EU-reglerne status som et oversøisk land eller territorium (OLT) og er dermed et særligt associeret område. Det betyder, at de almindelige EU-regler ikke finder anvendelse for Grønland. Derimod finder EU's særlige ordning og særlige regler, afgørelser og aftaler om oversøiske lande og territorier (OLT'er) anvendelse for Grønland.

Det er blandt andet artikel 198-204 vedrørende oversøiske lande og territoriers associering

med EU i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (EUF-traktaten eller TEUF), Rådets afgørelse af 14. marts 2014 om forbindelserne mellem den Europæiske Union på den ene side og Grønland og Kongeriget Danmark på den anden side (2014/137/EU) (partnerskabsaftalen) og Rådets afgørelse af 25. november 2013 om de oversøiske landes og territoriers associering med Den Europæiske Union (2013/755/EU) (associeringsafgørelsen).

Der er generelt ikke vedtaget regler om arbejdskraftens frie bevægelighed mellem EU-landene og de oversøiske lande og territorier efter TEUF artikel 202 (tidligere artikel 186). Det følger af artikel 51, stk. 1, litra b, i associeringsafgørelsen (2013/755/EU), at myndighederne i oversøiske lande og territorier (OLT) skal indrømme fysiske og juridiske personer i EU en behandling, der ikke er mindre gunstig end den gunstigste behandling, der indrømmes lignende fysiske og juridiske personer i enhver stor handelsøkonomi, som OLT-myndigheden har indgået en aftale om økonomisk integration med efter den 1. januar 2014.

I artikel 51, stk. 3, i Rådets afgørelse af 25. november 2013 (2013/755/EU) anføres:

”Et OLT's myndigheder kan for at fremme eller støtte den lokale beskæftigelse vedtage bestemmelser, der er til fordel for dets fysiske personer og lokale aktiviteter. I så fald underretter det pågældende OLT's myndigheder Kommissionen om de vedtagne bestemmelser, hvorefter Kommissionen underretter medlemsstaterne herom.”

Hvis sådanne bestemmelser indføres, skal den pågældende OLT-myndighed således underrette Kommissionen om de bestemmelser, der er vedtaget, og Kommissionen underretter derefter medlemsstaterne. Favorisering af lokal arbejdskraft er således ikke i strid med EU-regler.

Kongeriget Danmark, og herunder Grønland, er medlem af Verdenshandelsorganisationen (World Trade Organisation (WTO)), der har fastsat en række regler. Der er blandt andet fastsat regler til fremme af international handel og udveksling af tjenesteydelser. Grønland er medlem af organisationen i kraft af rigsfællesskabet med Danmark. WTO-reglerne gælder således også for Grønland.

WTO-reglerne omfatter blandt andet General Agreement on Trade in Services (GATS), der indeholder regler om handel med tjenesteydelser. Efter artikel I (3), litra b (art. 1, stk. 3, litra b), i GATS omfatter begrebet tjenesteydelser enhver tjenesteydelse i enhver sektor, bortset fra tjenesteydelser, der leveres som led i myndighedsudøvelse.

GATS indeholder i artikel XVI (art. 16) og artikel XVII (art. 17) regler om markedsadgang og såkaldt nationalbehandling. Reglen om markedsadgang indebærer, at et medlem ikke må behandle tjenesteydelser og tjenesteydere fra andre medlemslande på mindre gunstig måde

end den, der følger af medlemsstatens vilkår, begrænsninger og betingelser angivet i den såkaldte koncessionsliste. Reglen om nationalbehandling indebærer, at et medlem ikke må behandle tjenesteydelser og tjenesteydere fra andre medlemslande på mindre gunstig måde end tjenesteydelser og tjenesteydere fra medlemslandet selv. Nationalitetsprincippet finder ligesom reglen om markedsadgang kun anvendelse, hvis medlemmet selv har angivet i koncessionslisten, at princippet skal gælde for alle eller bestemte sektorer inden for tjenesteydelsesområdet.

Danmark, og dermed også Grønland, har på nuværende tidspunkt ikke påtaget sig specifikke forpligtelser (såkaldte koncessioner) med hensyn til markedsadgang og nationalbehandling efter GATS-reglerne. Favorisering af lokal arbejdskraft er således ikke i strid med GATS.

Favorisering af lokal arbejdskraft vil dog kunne komme i strid med reglerne om markedsadgang og nationalbehandling i GATS, hvis Danmark, og dermed også Grønland, påtager sig specifikke forpligtelser inden for sektorer, der omfatter den arbejdskraft, rettighedshavere forpligtes til at anvende efter forslaget § 52, stk. 1.

Til stk. 2

Efter bestemmelsen forpligtes Naalakkersuisut til at fastsætte vilkår om en rettighedshavers anvendelse af lokale leverandører af varer og tjenesteydelser i en tilladelse til udnyttelse af mineraler.

Udgangspunktet er, at en rettighedshaver efter en tilladelse til udnyttelse af mineraler skal anvende lokale leverandører af varer og tjenesteydelser ved udførelse af aktiviteter under tilladelsen, i det omfang dette er muligt.

Kravene til anvendelse af lokale leverandører vil generelt betyde, at rettighedshaveren skal benytte lokale leverandører, medmindre der ikke findes lokale leverandører med de nødvendige kompetencer og erfaringer, eller ingen lokale leverandører, der har de nødvendige kompetencer og erfaringer, tilbyder levering af ydelserne og vil indgå aftale om levering ydelserne på de prisvilkår og andre aftalevilkår, som tilbydes af rettighedshaveren.

Derudover må prisvilkår og andre aftalevilkår, som tilbydes af rettighedshaveren til lokale leverandører, ikke være dårligere for leverandørerne end de prisvilkår og andre aftalevilkår, som tilbydes af rettighedshaveren til andre leverandører. Og rettighedshaveren skal på relevant måde forsøge at indgå aftaler med lokale leverandører, inden der kan kontraheres med udenlandske leverandører.

Lokale leverandører defineres som selskaber med hjemsted i Grønland, og personer der anses

for at have særlig tilknytning til Grønland efter Landstingslov nr. 27 af 30. oktober 1992 om regulering af arbejdskrafttilgangen i Grønland med senere ændringer.

Formålet med forslaget § 52, stk. 2, er at sikre, at lokale leverandører i størst muligt omfang anvendes ved udførelse af aktiviteter i forbindelse med udnyttelse af mineraler.

Dette skal dels bidrage til at sikre beskæftigelse til lokale arbejdstagere, og dels til at maksimere den grønlandske landskasses udbytte af råstofprojekter.

Som omtalt i bemærkningerne til stk. 1 har Grønland i forhold til EU og EU-reglerne status som et oversøisk land eller territorium (OLT) og er dermed et særligt associeret område. Det betyder, at de almindelige EU-regler ikke finder anvendelse for Grønland. Derimod finder EU's særlige ordning og særlige regler, afgørelser og aftaler om oversøiske lande og territorier (OLT'er) anvendelse for Grønland. Det er blandt andet artikel 198-204 vedrørende oversøiske lande og territoriers associering med EU i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (EUF-traktaten eller TEUF), Rådets afgørelse af 14. marts 2014 om forbindelserne mellem den Europæiske Union på den ene side og Grønland og Kongeriget Danmark på den anden side (2014/137/EU) (partnerskabsaftalen) og Rådets afgørelse af 27. november 2013 om de oversøiske landes og territoriers associering med Den Europæiske Union (2013/755/EU) (associeringsafgørelsen).

Det følger af OLT-reglerne, at OLT's myndigheder ikke må forskelsbehandle mellem medlemsstaternes selskaber, statsborgere og virksomheder, og at OLT's myndigheder ikke må behandle medlemsstaternes selskaber, statsborgere og virksomheder mindre gunstigt end den måde, hvorpå de behandler tredjelandes statsborgere, selskaber og virksomheder. Endvidere indeholder artikel 51, stk. 3, i associeringsafgørelsen regler om, at OLT's myndigheder kan vedtage bestemmelser, der er til fordel for dets egne indbyggere og lokale aktiviteter, for at fremme eller støtte den lokale beskæftigelse. Der henvises til den nærmere omtale heraf i bemærkningerne til stk. 1. Begunstigelsen af grønlandske entrepriser, leverancer og tjenesteydere efter bestemmelsen er således ikke i strid med EU-reglerne.

Som anført ovenfor i bemærkningerne til stk. 1 er Grønland medlem af Verdenshandelsorganisationen (World Trade Organisation (WTO)) i kraft af rigsfællesskabet med Danmark. WTO-reglerne gælder således også for Grønland.

WTO-reglerne indeholder blandt andet regler, der regulerer handel med varer i form af "General Agreement on Tariffs and Trade" (GATT), og regler, der regulerer handel med tjenesteydelser i form af "General Agreement on Trade in Services" (GATS).

GATT fastslår i artikel III princippet om nationalbehandling og ikke-diskrimination.

Bestemmelsen foreskriver, at importerede varer skal gives en behandling, som ikke er mindre gunstig end den, der gives lignende varer af national oprindelse.

Artikel III (4) (art. 3, stk. 4) i GATT fastslår, at varer fra et medlemsland, som importeres til et andet medlemsland, i relation til love, bestemmelser og krav, som har indflydelse på internt salg, udbud, køb, transport, distribution eller brug, skal behandles på en måde, der ikke er mindre gunstig end den måde, hvorpå lignende varer af national oprindelse bliver behandlet.

I GATT findes der dog regler, der giver et medlemsland mulighed for at blive fritaget for sine forpligtelser i GATT, herunder bestemmelsen i artikel XVIII (art. 18) i GATT om statsstøtte til økonomisk udvikling. Denne bestemmelse fastslår i stk. 1, at medlemslandene erkender, at målene med GATT nemmere vil blive opnået ved en stigende økonomisk udvikling, især for så vidt angår de medlemslandes økonomier, som kun kan opretholde en lav levestandard, og som befinder sig på et lavt udviklingsstadium. Bestemmelsen i stk. 2 konstaterer, at det, for at kunne indføre programmer og politikker om økonomisk udvikling, som har til formål at hæve folkets generelle levestandard, kan blive nødvendigt for disse medlemslande at træffe beskyttende eller andre foranstaltninger, som har indflydelse på importen. Efter artikel XVIII (4) (a) og (b) (art. 18, stk. 4, litra a og b) i GATT, er et medlemsland, hvis økonomi kun kan opretholde en lav levestandard, og som befinder sig på et tidligt udviklingsstadium, eller et medlemsland, der er under udvikling, således berettiget til midlertidigt at fravige bestemmelserne i GATT under nærmere fastsatte betingelser og under forudsætning af, at proceduren i artikel XVIII (art. 18) afsnit C eller D i GATT følges.

Et medlemsland, der er omfattet af artikel XVIII (4) litra (a) (art. 18, stk. 4, litra a) i GATT, er forpligtet til, forinden en påtænkt foranstaltning iværksættes, at informere de øvrige medlemslande om den påtænkte foranstaltning. Hvis de øvrige medlemslande ikke senest 30 dage efter meddelelsen om foranstaltningen opfordrer det relevante medlemsland til at rådføre sig med dem, er medlemslandet berettiget til at fravige de relevante bestemmelser i GATT. Hvis medlemslandet opfordres dertil, skal det dog rådføre sig med de øvrige medlemslande. Hvis medlemslandene ikke inden 90 dage erklærer sig enig, kan det pågældende medlemsland iværksætte foranstaltningen efter at have informeret medlemslandene derom.

Et medlemsland, der er omfattet af XVIII (4) litra (b) (art. 18, stk. 4, litra b) i GATT, skal anmode de øvrige medlemslande om godkendelse af en påtænkt foranstaltning. De øvrige medlemslande skal straks rådføre sig med det relevante medlemsland, og hvis de øvrige medlemslande samtykker, skal det pågældende medlemsland fritages for sine forpligtelser i relation til den pågældende foranstaltning.

GATT indeholder endvidere en generel undtagelsesbestemmelse til forpligtelserne i artikel XX (art. 20) i GATT. De saglige undtagelser, som kan påberåbes af et medlemsland, er

udtømmende opregnet i artikel XX (art. 20) i GATT. De omfatter blandt andet foranstaltninger, der er nødvendige af hensyn til beskyttelse af mennesker, dyr, planter eller sundhed. Det er derudover et krav, at foranstaltningen begrundes og håndhæves sagligt og proportionalt af medlemslandet. De hensyn, der begrundes bestemmelsen i stk. 2, falder formentlig i et vist omfang inden for den generelle undtagelsesbestemmelse i GATT.

Tjenesteydelser er som omtalt omfattet af GATS. Efter artikel I (3) (b) (art. 1, stk. 3, litra b) i GATS omfatter begrebet tjenesteydelser enhver tjenesteydelse i enhver sektor, bortset fra tjenesteydelser, der leveres som led i myndighedsudøvelse.

Som det fremgår af bemærkningerne til stk. 1, fastsætter GATS regler om markedsadgang og nationalbehandling. Disse regler finder dog kun anvendelse, hvis medlemslandet selv har angivet i koncessionslisten, at reglerne om markedsadgang henholdsvis nationalbehandling skal gælde for alle eller bestemte sektorer inden for tjenesteydelsesområdet. På nuværende tidspunkt har Danmark og Grønland ikke påtaget sig sådanne specifikke forpligtelser (koncessioner).

Favoriseringen af grønlandske tjenesteydere og tjenesteydelser er således ikke i strid med GATS. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslaget § 52, stk. 1.

Til § 53

Bestemmelsen vedrører det tilfælde, hvor en rettighedshaver efter en udnyttelsestilladelse selv forarbejder de udnyttede mineraler og skal medvirke til at sikre positive økonomiske og samfundsmæssige virkninger for Grønlands Selvstyre og samfundet.

Bestemmelsen giver Naalakkersuisut hjemmel til at fastsætte bestemmelser og vilkår for en udnyttelsestilladelse om, at rettighedshaveren kun må forarbejde de udnyttede mineraler uden for Grønland, hvis forarbejdning i Grønland vil medføre væsentlig større omkostninger eller ulemper for rettighedshaveren, og fordelene for samfundet ikke forringes væsentligt derved, og det godkendes af Naalakkersuisut.

Rettighedshaver skal som udgangspunkt forarbejde mineralerne i Grønland. Bestemmelsen giver Naalakkersuisut mulighed for at godkende forarbejdning uden for Grønland, i tilfælde hvor forarbejdning i Grønland vil gøre et mineprojekt urentabelt, eller forringe rettighedshaverens muligheder for indtjening væsentligt.

En godkendelse af at foretage forarbejdning uden for Grønland vil derudover kræve at fordelene for samfundet ikke forringes væsentligt derved. Dette vil sige, at Naalakkersuisut blandt andet kan tage hensyn til tab af indtægter til samfundet i form af skatter og tab af

arbejdspladser ved afgørelsen om godkendelse af at lade rettighedshaveren foretage forarbejdning i udlandet. Naalakkersuisut kan endvidere tage hensyn til fordele for samfundet i bred forstand, såsom at lokale arbejdstagere og leverandører af varer og tjenesteydelser mister muligheden for at udvikle kompetencer inden for mineindustrien, og at lokale leverandører af varer og tjenesteydelser mister muligheden for at skabe indtægter i forbindelse med forarbejdningen.

Som omtalt i bemærkningerne til forslaget § 52, stk. 1, har Grønland status som oversøisk land eller territorium (OLT) i forhold til EU, og begunstigelsen af lokale arbejdstagere og leverandører er ikke i strid med EU-reglerne. Der henvises i det hele til de uddybende bemærkninger til § 52, stk. 1

Som omtalt i bemærkningerne til § 52, stk. 1, er Grønland i kraft af rigsfællesskabet med Danmark medlem af verdenshandelsorganisationen (World Trade Organisation (WTO)). WTO-reglerne gælder således også for Grønland.

WTO-reglerne omfatter blandt andet General Agreement on Trade in Services (GATS), der omhandler handel med tjenesteydelser, og som indeholder regler om markedsadgang og nationalbehandling. Danmark, og dermed Grønland, har ikke på nuværende tidspunkt påtaget sig specifikke forpligtelser med hensyn til markedsadgang og nationalbehandling. En potentiel mulig begunstigelse af grønlandske tjenesteydere, der udfører ydelser vedrørende forarbejdning, er derfor ikke i strid med GATS. Der henvises til bemærkningerne til § 52, stk. 1.

Til § 54

Til stk. 1

Bestemmelsen indeholder en hjemmel for Naalakkersuisut til at fastsætte bestemmelser og vilkår for en udnyttelsestilladelse om, at rettighedshaveren skal opbevare udnyttede mineraler i Grønland og sælge dem til lokale personer eller selskaber med hjemsted i Grønland, i det omfang lokale personer eller selskaber med hjemsted i Grønland selv vil forarbejde mineralerne i Grønland eller på anden måde selv anvende mineralerne erhvervsmæssigt i Grønland.

Lokale personer defineres som selskaber med hjemsted i Grønland, og personer der anses for at have særlig tilknytning til Grønland efter Landstingslov nr. 27 af 30. oktober 1992 om regulering af arbejdskrafttilgangen i Grønland med senere ændringer.

Bestemmelsen giver mulighed for, at beboere og lokale virksomheder i Grønland, der ikke

selv har mulighed for eller ønsker at indsamle eller bryde mineraler, kan købe mineraler fra disse lagre til brug for deres forarbejdning eller anden erhvervsmæssige anvendelse af mineralerne.

Naalakkersuisut kan blandt andet fastsætte nærmere bestemmelser om opbevaringspligten og salgspigten og forhold i forbindelse dermed i bekendtgørelser. Naalakkersuisut kan også fastsætte vilkår derom som vilkår i udnyttelsestilladelser og godkendelser. Se forslagets § 16 og bemærkningerne dertil.

Det kan for eksempel være bestemmelser eller vilkår om forhold vedrørende omfang af mineraltyper og mængder af mineraler med videre, som skal opbevares og må sælges, tidsmæssig udstrækning og procedurer og vilkår for de nævnte personers eller selskabers køb af mineraler, herunder blandt andet om mindstemængder for hvert enkelt køb af mineraler.

Ved fastsættelse af bestemmelser og vilkår om salg til lokale personer eller selskaber skal der tages hensyn til rettighedshaverens muligheder for at indgå aftaler med andre aftagere.

Naalakkersuisut kan efter bestemmelsen alene fastsætte sådanne krav, hvis den lokale person eller selskab selv vil forarbejde mineralerne i Grønland eller på anden måde selv anvende mineralerne erhvervsmæssigt i Grønland.

Til stk. 2

Efter bestemmelsen skal rettighedshaverens salg af mineraler til enhver tid ske til markedspriser og på markedsvilkår.

Til § 55

Til stk. 1

Bestemmelsen vedrører rettighedshaveres rapportering til myndighederne.

Efter bestemmelsen skal rettighedshaveren efter en udnyttelsestilladelse indlevere rapporter til Naalakkersuisut om udnyttelsen, eventuel efterforskning og andre aktiviteter efter tilladelsen og resultaterne deraf. Rettighedshaveren skal desuden indlevere kopier af rapporter, opgørelser, regnskaber og andre dokumenter og data om udnyttelsen og resultaterne deraf og om eventuelle efterforskningsresultater og data og prøver derfra og rettighedshaverens fortolkninger, konklusioner og anbefalinger derom samt prøver og borekerner, i det omfang Naalakkersuisut kræver det, jf. stk. 7.

Til stk. 2

Bestemmelsen angiver, at rettighedshaverens rapporter, resultater, data, prøver og fortolkninger, konklusioner, anbefalinger med videre, som indleveres til Naalakkersuisut, er fortrolige.

Det er nødvendigt at fastsætte regler om fortrolighed, da de nævnte oplysninger generelt kan være forretningshemmeligheder eller erhvervshemmeligheder, som bør være og behandles som fortrolige i en rimelig fortrolighedsperiode. Det kan give andre en uberettiget fordel, hvis Naalakkersuisut er eller kan blive forpligtet til at udlevere disse oplysninger med videre, herunder eksempelvis ved en aktindsigtsanmodning.

Stk. 2 henviser ikke til stk. 1, nr. 4, 5 og 6, da disse indleveringer kan være fortrolige udover fortrolighedsperioden på 5 år.

Bestemmelsen er i overensstemmelse med landstingslov om offentlighed i forvaltningen. Det følger af lovens § 3, stk. 1, at Naalakkersuisut kan fastsætte regler om, at nærmere angivne myndigheder, sagsområder eller arter af dokumenter, for hvilke bestemmelserne i §§ 7-14 i almindelighed vil medføre, at begæring om aktindsigt kan afslås, skal være undtaget fra loven.

Oplysningerne efter stk. 1 vil som udgangspunkt være omfattet af §§ 12-14 i landstingslov om offentlighed i forvaltningen. Bestemmelsen i stk. 2 vil derfor også bidrage til at sikre, at oplysninger, der udveksles i Naalakkersuisut og sendes til udvalg i Inatsisartut, er undtaget fra aktindsigt.

Efter bestemmelsen er fortrolighedsperioden 5 år, jf. dog stk. 4 og 5, og 5 år efter tidsfristen for indlevering til Naalakkersuisut i hele tilladelsesperioden.

Ved tilladelsens ophør bortfalder fortroligheden. Efter tilladelsens ophør er der ikke noget beskyttelseshensyn at tage i forhold til rettighedshaveren, og det er nødvendigt for Naalakkersuisut at kunne offentliggøre alt det indleverede materiale, for at sikre ligebehandling af alle potentielle ansøgere, i forbindelse med et eventuelt udbud af området efter § 59.

Når fortrolighedsperioden ophører, har både rettighedshaveren og Grønlands Selvstyre ejendomsretten til de indleverede rapporter, eventuelle efterforskningsresultater, data, prøver og fortolkninger, konklusioner og anbefalinger med videre, jf. stk. 6. Se bestemmelsen i stk. 6 og bemærkningerne dertil.

Til stk. 3

Bestemmelsen præciserer, at dokumenter, der eksempelvis indeholder oplysninger om tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold eller lignende, for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for rettighedshaveren, ikke kan offentliggøres af Naalakkersuisut, i det omfang de er undtaget for aktindsigt efter landstingslov om offentlighed i forvaltningen.

At der ikke er nogen tidsgrænse for fortrolighedsperioden for så vidt angår de nævnte dokumenter skyldes, at Naalakkersuisut ikke har nogen interesse i offentliggørelse af disse.

Til stk. 4

Bestemmelsen angiver, at Naalakkersuisut i fortrolighedsperioden kan offentliggøre generelle oplysninger om de fortrolige oplysninger, rapporter, resultater, data, prøver og fortolkninger med videre.

Efter bestemmelsen skal Naalakkersuisut inden en offentliggørelse af sådanne generelle oplysninger sende oplysningerne til rettighedshaveren og oplyse til rettighedshaveren, at rettighedshaveren kan sende bemærkninger dertil og en eventuel begrundet indsigelse mod offentliggørelsen af alle eller nogle af oplysningerne inden for en fastsat rimelig tidsfrist på mindst 14 kalenderdage. Hvis rettighedshaveren inden for tidsfristen sender en indsigelse mod offentliggørelse af alle eller nogle af oplysningerne, offentliggør Naalakkersuisut ikke disse oplysninger, hvis hensynet til rettighedshaverens interesse i fortrolighed findes at overstige Naalakkersuisuts interesse i offentliggørelse af de omhandlede oplysninger.

Naalakkersuisuts interesse i at offentliggøre oplysninger af generel karakter kan eksempelvis være hensyn til befolkningens sikkerhed, en lovbunden pligt til at offentliggøre visse oplysninger eller i forbindelse med markedsføring af Grønlands geologi. Ved afgørelsen af, om generelle oplysninger efter bestemmelsen kan offentliggøres på trods af en indsigelse fra rettighedshaveren, kan der blandt andet tages hensyn til rettighedshaverens eventuelle kommercielle interesse i at holde oplysningerne fortrolige, om offentliggørelse af oplysningerne vil være i strid med regler på en børs, hvor rettighedshaveren er registreret og om den enkelte rettighedshaver kan identificeres på trods af oplysningernes generelle karakter.

Til stk. 5

Bestemmelsen skal sikre, at Naalakkersuisut i alle tilfælde har mulighed for at offentliggøre miljødata og miljørapporter, som skønnes at have almen samfundsmæssig interesse. Dette kan

navnlig være tilfældet, hvor borgere med bopæl eller erhvervsinteresser i umiddelbar nærhed af mineralaktiviteter kan påvirkes af aktiviteterens mulige miljømæssige konsekvenser.

Til stk. 6

Bestemmelsen angiver, at når fortrolighedsperioden er ophørt efter stk. 2, har både rettighedshaveren og Grønlands Selvstyre ejendomsret til og ret til frit at råde over og anvende de indleverede rapporter, eventuelle efterforskningsresultater, data, prøver og fortolkninger, konklusioner og anbefalinger med videre.

Grønlands Selvstyres ejendomsret omfatter alene materiale, der kan henføres til grønlandske mineralaktiviteter. Rettigheder til eksempelvis software og metoder, der er benyttet ved frembringelse af materialet, overgår ikke til Grønlands Selvstyre.

I praksis indeholder tilladelser efter råstofloven ofte tilsvarende bestemmelser. Det samme forventes at komme til at gælde for tilladelser efter forslaget. Det vurderes dog at være mere hensigtsmæssigt, at bestemmelsen fremgår direkte af forslaget.

Til stk. 7

Bestemmelsen indeholder en hjemmel for Naalakkersuisut til at fastsætte nærmere bestemmelser og vilkår om forholdene nævnt i stk. 1-6. Det kan for eksempel være bestemmelser eller vilkår om rapporternes indhold, form og hyppighed, herunder om indlevering på bestemte tidspunkter, ved udførelse af bestemte aktiviteter og indtrædelse af bestemte begivenheder eller forhold.

Det kan for eksempel også være bestemmelser eller vilkår om Naalakkersuisuts mulighed for offentliggørelse af generelle oplysninger om bestemte aktiviteter, resultater, begivenheder og forhold.

Naalakkersuisut kan blandt andet fastsætte nærmere bestemmelser derom i bekendtgørelser. Naalakkersuisut kan også fastsætte vilkår derom som vilkår i eller standardvilkår for tilladelser og godkendelser. Se forslagets § 16 og bemærkningerne dertil.

Til § 56

Bestemmelsen indeholder en hjemmel for Naalakkersuisut til at fastsætte bestemmelser og vilkår om alle relevante forhold og hensyn ved meddelelse af en tilladelse til udnyttelse af mineraler og forhold i forbindelse dermed.

Bestemmelsen skal fortolkes og anvendes i overensstemmelse med forslaget § 43 vedrørende meddelelse af en tilladelse til udnyttelse af mineraler på nærmere fastsatte vilkår.

Naalackersuisut kan blandt andet fastsætte bestemmelser i bekendtgørelser, modeltilladelser, ansøgningsprocedurer, andre procedurer og vejledninger vedrørende udnyttelsestilladelser fastsat efter forslaget. Naalackersuisut kan også fastsætte vilkår i standardvilkår for udnyttelsestilladelser og godkendelser vedrørende udnyttelsestilladelser og vilkår i afgørelser truffet efter forslaget. Se forslaget § 16 og bemærkningerne dertil, som angiver, hvad der forstås ved bestemmelser og vilkår efter forslaget.

Selve udnyttelsestilladelsen vil indeholde en række formalia, såsom tilladelsestype, tilladelsesområde, tilladelsesperiode og identifikation af rettighedshaver.

Derudover vil der gælde en række vilkår, som kan være fastsat i bekendtgørelser, modeltilladelser, ansøgningsprocedurer, andre procedurer og vejledninger vedrørende udnyttelsestilladelser eller i selve tilladelsen. Det kan eksempelvis være krav til rettighedshaverens organisation, aktiviteter omfattet af tilladelsen, under hvilke omstændigheder, tilladelsen kan bringes til ophør, rettighedshaverens forpligtelser efter tilladelsens ophør, krav til sikkerhed og samfundsmæssig bæredygtighed, rettighedshaverens pligt til under visse omstændigheder at udarbejde vurderinger af virkninger på miljøet og redegørelser herfor (VVM-redegørelser), vurderinger af samfundsmæssig bæredygtighed og redegørelser herfor (VSB-redegørelser) og indgå aftaler om samfundsmæssig bæredygtighed og andre socioøkonomiske forhold (IBA-aftaler), indlevering og godkendelse af aktivitetsplaner, sikkerhedsstillelse for rettighedshaverens forpligtelser efter forslaget, rettighedshaverens forsikringsforhold, rettighedshaverens erstatningsansvar, rettighedshaverens rapportering om efterforskning og indlevering til Naalackersuisut af data, og prøver med videre, fortrolighed, rettighedshaverens betaling af gebyrer og vederlag til Naalackersuisut og rettighedshaverens anvendelse af lokale arbejdstagere og leverandører.

Til § 57

Til stk. 1

Bestemmelsen vedrører procedurer og kriterier for meddelelse af en efterforskningstilladelse, jf. § 34.

Naalackersuisut bestemmer, hvilken en af måderne anført i §§ 58 og 59, Naalackersuisut ønsker at meddele en efterforskningstilladelse på. Meddelelse af en efterforskningstilladelse skal ske på grundlag af udvælgelseskriterierne anført i § 61.

Meddelelse af tilladelser til mineralefterforskning reguleres generelt af forslaget § 34. Se den anførte bestemmelse og bemærkningerne dertil.

Bestemmelserne i §§ 59 og 61 indeholder regler, der i et vist omfang svarer til det, der gælder efter EU's koncessionsdirektiv (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 30. maj 1994 om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter (94/22/EF)) med senere ændringer.

Koncessionsdirektivet eller tilsvarende regler og principper er gældende i mange lande med aktiviteter vedrørende mineralske råstoffer (olie, naturgas og mineraler), herunder også lande uden for EU. Koncessionsdirektivet finder alene anvendelse for kulbrinter (olie og naturgas), men det er også relevant og hensigtsmæssigt at anvende principperne i koncessionsdirektivet ved meddelelse af tilladelser til mineralefterforskning og udnyttelse af mineraler.

Til stk. 2

Bestemmelsen vedrører proceduren og kriterierne for meddelelse af en udnyttelsestilladelse.

Bestemmelsen skal fortolkes og anvendes i overensstemmelse med §§ 41 og 42. Se de anførte bestemmelser og bemærkningerne dertil.

Efter §§ 41 og 42 har en rettighedshaver efter en efterforskningstilladelse eller en småskalatilladelse ret til på nærmere fastsatte vilkår at få meddelt udnyttelsesrettigheder for afgrænsede og påviste udnyttelige forekomster. En rettighedshaver efter en efterforskningstilladelse har dermed ret til at få meddelt en tilladelse til udnyttelse, når rettighedshaveren har påvist en udnyttelig forekomst af mineraler og i øvrigt har opfyldt de i efterforskningstilladelsen anførte vilkår.

Bestemmelsen vedrører endvidere proceduren og kriterierne for meddelelse af en udnyttelsestilladelse i alle andre tilfælde end de tilfælde, hvor en udnyttelsestilladelse meddeles på grundlag af en forudgående tilladelse til mineralefterforskning, jf. § 41, eller en forudgående tilladelse til småskalaefterforskning og småskalaudnyttelse af mineraler, jf. § 42.

Bestemmelsen fastslår, at meddelelse af udnyttelsestilladelser i alle tilfælde bortset fra tilfælde efter §§ 41 og 42, skal konkurrenceudsættes på en måde, der giver mulighed for, at alle interesserede parter på lige vilkår kan få adgang til at byde på et tilladelsesområde.

Formålet med bestemmelsen er blandt andet at undgå, at udnyttelige forekomster forbliver uudnyttede, ved at tiltrække andre ansøgere i de tilfælde, hvor en rettighedshaver efter en efterforskningstilladelse eller en småskalatilladelse ikke ansøger om meddelelse af en

efterfølgende tilladelse til udnyttelse af mineraler.

Til § 58

Bestemmelserne vedrører måder, hvorpå Naalakkersuisut kan meddele en tilladelse til mineralefterforskning eller udnyttelse af mineraler.

Til stk. 1

Bestemmelsen svarer generelt til proceduren for meddelelse af efterforskningstilladelser efter de gældende standardvilkår af 25. juni 2013 for efterforsknings- og forundersøgelsestilladelser for mineraler i Grønland.

Bestemmelsen vedrører den såkaldte batch-procedure. Det følger af bestemmelsen, at Naalakkersuisut fastsætter en ansøgningsperiode (batch-periode), hvori ansøgere kan ansøge om meddelelse af tilladelser til efterforskning efter forslaget. Batch-proceduren vedrører ikke et nærmere bestemt område. Ansøgerne kan dermed ansøge om meddelelse af tilladelser for ethvert område, der ikke i forvejen er omfattet af en eneretstilladelse efter forslaget, i det omfang området ikke er omfattet af en af procedurerne nævnt i § 59, stk. 1-3. Der henvises til de nævnte bestemmelser og bemærkningerne dertil.

Alle ansøgninger modtaget inden for samme ansøgningsperiode (batch-periode) vil blive betragtet som modtaget samtidigt af Naalakkersuisut. Hvis Naalakkersuisut for eksempel fastsætter en ansøgningsperiode, der omfatter perioden fra den 2. januar 2024 til og med den 16. januar 2024, vil alle ansøgninger modtaget i denne periode blive betragtet som modtaget samtidigt.

Hvis Naalakkersuisut modtager ansøgninger i en anden og efterfølgende fastsat ansøgningsperiode (batch-periode), vil alle ansøgninger modtaget i denne periode blive betragtet som modtaget samtidigt, men efter de ansøgninger, der er modtaget i en forudgående ansøgningsperiode.

Alle modtagne ansøgninger inden for den første ansøgningsperiode vil blive behandlet af Naalakkersuisut først, og således inden Naalakkersuisut behandler eventuelle andre modtagne ansøgninger fra en eller flere efterfølgende ansøgningsperioder (batch-perioder).

En ansøgningsperiode (batch-periode) vil sædvanligvis omfatte en periode på 14 dage.

Naalakkersuisut kan dog fastsætte en længere eller kortere periode, jf. stk. 4. Naalakkersuisut kan desuden fastsætte nærmere bestemmelser og vilkår om indgivelse, modtagelse,

registrering og behandling af ansøgninger efter batch-proceduren. Der henvises til den nævnte bestemmelse og bemærkningerne dertil.

Naalakkersuisut kan blandt andet fastsætte krav til ansøgningers indhold og bestemmelser om, at ansøgninger skal være modtaget inden for almindelig kontortid med videre.

Til stk. 2

Efter bestemmelsen forlænges en batch-periode for et område, hvis en tidligere rettighedshaver efter en tilladelse til mineralefterforskning i samme område ansøger om en tilladelse til mineralefterforskning, mindre end 90 kalenderdage efter dennes tilladelsen er ophørt.

Formålet med bestemmelsen er at forhindre, at rettighedshavere efter efterforskningstilladelser kan tilbagelevere og ansøge om efterforskningstilladelser for samme område og derved nedsætte de efterforskningsforpligtelser, der påhviler tilladelsen, uden at andre potentielle ansøgere får mulighed for at ansøge om en tilladelse for samme område på samme vilkår som den rettighedshaver, der tilbageleverer tilladelsen. Ved at udstrække batch-perioden til 90 kalenderdage gives andre potentielle ansøgere en mulighed for at vurdere mineralpotentialet i det omhandlede område og ligestilles dermed med den rettighedshaver der har tilbageleveret tilladelsen.

Bestemmelsen finder også anvendelse i tilfælde af, at der modtages ansøgning fra nogen, der er interesseforbundet part med rettighedshaveren efter den ophørte efterforskningstilladelse.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastslår, at Naalakkersuisut kan undlade at meddele en tilladelse på grundlag af ansøgninger, der er indgivet efter stk. 1-2. Naalakkersuisut kan således frit træffe afgørelse, om Naalakkersuisut vil eller ikke vil meddele en tilladelse.

Til stk. 4

Efter bestemmelsen kan Naalakkersuisut fastsætte nærmere bestemmelser og vilkår om indgivelse, modtagelse, registrering og behandling af ansøgninger efter stk. 1-2.

Naalakkersuisut kan blandt andet fastsætte krav til ansøgningers indhold og form.

Til § 59

Til stk. 1

Bestemmelsen vedrører en af flere mulige procedurer, som Naalakkersuisut kan anvende i forbindelse med meddelelse af en tilladelse til mineralefterforskning eller udnyttelse af mineraler.

Baggrunden for bestemmelsen er blandt andet et ønske om at inddrage flest mulige selskaber i en ansøgningsrunde med henblik på at sikre øget konkurrence om adgang til mineralforekomsterne i Grønland.

Efter bestemmelsen offentliggør Naalakkersuisut meddelelse om åben dør-proceduren på Naalakkersuisuts hjemmeside og på anden relevant måde, herunder for eksempel i andre nyhedsmedier.

Meddelelsen skal indeholde oplysninger om, hvilke mineraler og områder, som er omfattet af åben dør-proceduren, og hvordan interesserede parter kan indhente nærmere oplysninger om vilkårene derfor.

I tilfælde af ændringer i en åben dør-procedure skal Naalakkersuisut offentliggøre en meddelelse derom på samme måde som ved offentliggørelsen af meddelelsen om åben dør-proceduren.

Ansøgninger om meddelelse af tilladelser efter åben dør-proceduren kan tidligst indgives 90 dage efter offentliggørelsen af bekendtgørelsen.

Til stk. 2

Bestemmelsen vedrører en af flere mulige procedurer, som Naalakkersuisut kan anvende i forbindelse med meddelelse af en tilladelse til mineralefterforskning eller udnyttelse af mineraler.

Baggrunden for bestemmelsen er blandt andet et ønske om at inddrage flest mulige selskaber i en ansøgningsrunde med henblik på at sikre øget konkurrence om adgang til mineralforekomsterne i Grønland.

Efter bestemmelsen offentliggør Naalakkersuisut en meddelelse om indkaldelse af ansøgninger mindst 90 dage inden ansøgningsfristens udløb på Naalakkersuisuts hjemmeside og på anden relevant måde, herunder for eksempel i andre nyhedsmedier.

Til stk. 3

Bestemmelsen vedrører en af flere mulige procedurer, som Naalakkersuisut kan anvende i forbindelse med meddelelse af en tilladelse til mineralefterforskning eller udnyttelse af mineraler.

Bestemmelsen svarer i vidt omfang til den danske undergrundslovs § 12, stk. 1, litra b, 1. og 2. pkt.

Den beskrevne fremgangsmåde åbner blandt andet mulighed for udbud af mindre områder (minirunder), hvis det skønnes hensigtsmæssigt på baggrund af opfordringer dertil fra selskaber eller erfaringer fra tidligere særlige udbudsrunder med videre.

Det er dog også muligt at anvende fremgangsmåden i stedet for en almindelig udbudsrunde efter stk. 2. I sådanne tilfælde betragtes ansøgninger til en almindelig udbudsrunde som indgivet i forbindelse med den særlige udbudsrunde.

Til stk. 4

Bestemmelsen fastslår, at Naalakkersuisut kan undlade at meddele en tilladelse på grundlag af ansøgninger, der er indgivet efter stk. 1-3. Naalakkersuisut kan således frit træffe afgørelse, om Naalakkersuisut vil eller ikke vil meddele en tilladelse, selvom der er foretaget offentlig indkaldelse af ansøgninger med videre.

Til stk. 5

Efter bestemmelsen kan Naalakkersuisut fastsætte nærmere bestemmelser og vilkår om indgivelse, modtagelse, registrering og behandling af ansøgninger efter stk. 1-3.

Naalakkersuisut kan blandt andet fastsætte krav til ansøgningers indhold og bestemmelser om, at flere fyldestgørende ansøgninger modtaget inden for kontortid samme arbejdsdag anses som modtaget samtidigt.

Til § 60

Bestemmelsen angiver, at Naalakkersuisut ikke er ansvarlig for og ikke skal erstatte, godtgøre, refundere eller på anden måde betale nogen udgift eller omkostning eller noget tab eller nogen skade, som opstår hos eller pådrages af en ansøger, der ansøger om meddelelse af en tilladelse.

Efter bestemmelsen gælder det, uanset om et tab eller en skade opstår hos eller pådrages af en ansøger som følge af eller i forbindelse med, at ansøgeren ansøger om meddelelse af en tilladelse, eller at ansøgeren i forbindelse dermed udfører arbejde, aktiviteter og undersøgelser med videre og afholder omkostninger med videre.

Det gælder desuden uanset, at ansøgeren i forbindelse dermed erhverver, opnår eller udarbejder oplysninger og dokumenter derom og indgiver dem til Naalakkersuisut.

Det gælder også uanset, at Naalakkersuisut behandler og afgør sagen om ansøgerens ansøgning om meddelelse af en tilladelse, eller at Naalakkersuisut træffer afgørelse om ikke at meddele en tilladelse til ansøgeren.

Bestemmelsen skal blandt andet anvendes og fortolkes i overensstemmelse med § 58, stk. 3, og § 59, stk. 4, hvorefter Naalakkersuisut frit kan træffe afgørelse om, hvorvidt Naalakkersuisut vil eller ikke vil meddele en tilladelse, også selvom der er foretaget offentlig indkaldelse af ansøgninger med videre. Hvis Naalakkersuisut for eksempel vælger at undlade at meddele en tilladelse, efter at der er foretaget offentlig indkaldelse af ansøgninger med videre, kan Naalakkersuisut ikke blive ansvarlig for at betale erstatning eller kompensation til ansøgeren for de udgifter, ansøgeren har haft i forbindelse med ansøgningsprocessen med videre.

Til § 61

Til stk. 1

Efter bestemmelsen meddeles en tilladelse omfattet af §§ 58 og 59 på grundlag af udvælgelseskriterierne i stk. 2-5.

Udvælgelseskriterierne anført i stk. 2-4 svarer til de kriterier, der bliver brugt i tilfælde af konkurrerende ansøgninger efter de gældende ansøgningsprocedurer og standardvilkår for efterforsknings- og forundersøgelsestilladelser for mineraler i Grønland. Endvidere svarer de i vidt omfang til de kriterier, der er anvendt ved tidligere udbudsrunder med videre i Grønland vedrørende kulbrinteefterforskning (olie og naturgas) efter råstofloven. Tilsvarende eller lignende kriterier er i nogle tilfælde også blevet anvendt ved udbudsrunder vedrørende andre naturressourcer i Grønland, herunder isressourcer og vandressourcer efter Inatsisartutlov nr. 11 af 27. november 2018 om kommerciel udnyttelse af is og vand (is- og vandloven).

Udvælgelseskriterierne anført i stk. 2-4 er generelt de lovlige og saglige kriterier, som kan indgå i vurderinger af flere ansøgere til det samme område. Naalakkersuisut kan ved anvendelsen af procedurerne efter § 59, stk. 1-3, fastsætte andre relevante, objektive og ikke-

diskriminerende udvælgelseskræterier med henblik på at foretage det endelige valg mellem flere ansøgere, der vurderes at stå lige efter bedømmelsen af ansøgerne baseret på udvælgelseskræterierne i stk. 2-4, jf. stk. 5.

Meddelelse af en tilladelse omfattet af §§ 57-59 skal ske på grundlag af alle udvælgelseskræterierne anført i nr. 2-4 og kan i relevant omfang suppleres af yderligere udvælgelseskræterier fastsat efter stk. 5 ved anvendelsen af procedureerne efter § 59, stk. 1-3. Udvalgelseskræterierne anført i stk. 2-4 er således obligatoriske og ufravigelige udvælgelseskræterier, som skal anvendes og indgå i vurderingen ved meddelelse af en tilladelse omfattet af §§ 58 og 59, uanset om der foreligger konkurrerende ansøgninger eller ej. En ansøgning om meddelelse af en tilladelse afvises således, hvis ansøgeren for eksempel ikke har den nødvendige tekniske og faglige formåen (sagkundskab) efter stk. 2 eller den nødvendige økonomiske eller finansielle formåen (finansielle kapacitet) efter stk. 3. Der henvises til stk. 2-4 og bemærkningerne dertil.

Til stk. 2

Bestemmelsen angiver det første udvælgelseskræterie. Udvalgelseskræteriet vedrører ansøgerens tekniske og faglige formåen, det vil sige ansøgerens sagkundskab.

Udvalgelseskræteriet er opdelt i to underkræterier. Efter stk. 2, nr. 1, skal der lægges vægt på ansøgerens tidligere erfaring med efterforskning eller udnyttelse af mineraler. Efter stk. 2, nr. 2, skal der også lægges vægt på ansøgerens tidligere erfaring med efterforskning og udnyttelse af mineraler i områder med tilsvarende forhold. Ved denne vurdering vil det være relevant at lægge vægt på, om ansøgeren har erfaringer med for eksempel forundersøgelse i det ansøgte område.

Udvalgelseskræteriet i stk. 2 er et af de obligatoriske og ufravigelige udvalgelseskræterier, som altid skal indgå i vurderingen ved meddelelse af en tilladelse omfattet af §§ 57-59. Se bemærkningerne til stk. 1.

Til stk. 3

Bestemmelsen angiver det andet udvalgelseskræterie. Udvalgelseskræteriet vedrører ansøgerens økonomiske og finansielle formåen, det vil sige ansøgerens finansielle kapacitet.

Det er en væsentlig forudsætning for meddelelse af en tilladelse, at ansøgeren har den fornødne finansielle kapacitet til at kunne afholde de omkostninger, der er forbundet med efterforskning eller udnyttelse af mineraler og aktiviteter i forbindelse dermed.

Udvælgelseskriteriet i stk. 3 er et af de obligatoriske og ufravigelige udvælgelseskriterier, som skal anvendes og indgå i vurderingen ved meddelelse af en tilladelse omfattet af §§ 57-59. Se bemærkningerne til stk. 1.

Til stk. 4

Bestemmelsen angiver, at Naalakkersuisut også eller i tillæg til kriterierne i stk. 2-3 skal lægge vægt på ansøgerens eventuelle manglende effektivitet eller manglende opfyldelse af forpligtelser i forbindelse med andre eksisterende eller tidligere tilladelser i Grønland.

Det vil således generelt indgå i Naalakkersuisuts vurdering af en ansøgning, om, og eventuelt i hvilket omfang, ansøgeren har opfyldt sine forpligtelser efter andre eksisterende eller tidligere tilladelser i Grønland. Ved andre eksisterende eller tidligere tilladelser efter stk. 4 forstås tilladelser til mineralefterforskning eller udnyttelse af mineraler efter råstofloven og forslaget.

Ved Naalakkersuisuts vurdering af en ansøgers eventuelle manglende effektivitet eller manglende opfyldelse af forpligtelser i forbindelse med andre eksisterende eller tidligere tilladelser i Grønland, skal Naalakkersuisut inddrage alle relevante forhold og hensyn, herunder blandt andet væsentligheden af ansøgerens eventuelle manglende opfyldelse af sine forpligtelser.

Efter bestemmelsen lægger Naalakkersuisut ved sin vurdering også vægt på, om personer i ansøgerens ledelse, herunder en bestyrelse, en direktion, et tilsynsråd eller lignende ledelsesorgan, er eller har været en del af ledelsen af, ejer eller har ejet eller udøver eller har udøvet bestemmende indflydelse over et rettighedshaverselskab, der i forbindelse med andre eksisterende eller tidligere tilladelser i Grønland har udvist manglende effektivitet eller manglende opfyldelse af forpligtelser som rettighedshaver.

Efter bestemmelsen lægger Naalakkersuisut ved sin vurdering desuden vægt på, om virksomheder, der ejer eller udøver bestemmende indflydelse over ansøgeren, også ejer eller har ejet eller udøver eller har udøvet bestemmende indflydelse over et rettighedshaverselskab, der i forbindelse med andre eksisterende eller tidligere tilladelser i Grønland har udvist manglende effektivitet eller manglende opfyldelse af forpligtelser som rettighedshaver.

Bestemmelsen skal blandt andet bidrage til at sikre, at personer i ledelsen, ejerkredsen eller med bestemmende indflydelse over et selskab, der ansøger om meddelelse af en tilladelse efter forslaget, ikke tidligere i forbindelse med sin ledelse af eller sit ejerskab eller bestemmende indflydelse over et rettighedshaverselskab efter andre eksisterende eller

tidligere tilladelser i Grønland har udvist manglende effektivitet eller manglende opfyldelse af forpligtelser som rettighedshaver efter disse tilladelser.

Bestemmelsen skal desuden bidrage til at sikre, at virksomheder, der ejer eller udøver bestemmende indflydelse over et selskab, der ansøger om meddelelse af en tilladelse efter forslaget, ikke tidligere i forbindelse med sit ejerskab eller sin bestemmende indflydelse over et rettighedshaverselskab efter andre eksisterende eller tidligere tilladelser i Grønland har udvist manglende effektivitet eller manglende opfyldelse af forpligtelser som rettighedshaver efter disse tilladelser.

Udvælgelseskriteriet i stk. 4 er det sidste af de obligatoriske og ufravigelige udvælgelseskriterier i stk. 2-4, som skal indgå og anvendes i vurderingen ved meddelelse af en tilladelse omfattet af §§ 57-59. Se bemærkningerne til stk. 1.

Til stk. 5

Forslagets stk. 5 indeholder en hjemmel for Naalakkersuisut til at fastsætte yderligere udvælgelseskriterier (sekundære udvælgelseskriterier) ved anvendelsen af procedurerne efter § 59, stk. 1-3, med henblik på at foretage det endelige valg mellem ansøgere, der vurderes at stå lige efter en bedømmelse efter de primære udvælgelseskriterier i stk. 2-4. Det er et krav, at kriterierne fastsat af Naalakkersuisut efter stk. 5 er relevante, objektive og ikke-diskriminerende.

Bestemmelsen i stk. 5 finder kun anvendelse ved anvendelse af procedurerne efter § 59, stk. 1-3, og bestemmelsen er kun relevant i tilfælde, hvor 2 eller flere ansøgere har fået tildelt lige mange point og dermed er konkurrerende (står lige) efter vurderingen af ansøgerne på grundlag af de primære udvælgelseskriterier i stk. 2-4. I det nævnte tilfælde har Naalakkersuisut efter stk. 5 hjemmel til at fastsætte og anvende relevante, objektive og ikke-diskriminerende sekundære udvælgelseskriterier med henblik på at foretage det endelige valg mellem 2 eller flere ansøgere.

Naalakkersuisut afgør efter en konkret vurdering af alle relevante forhold i det enkelte tilfælde, hvilke sekundære udvælgelseskriterier der efter Naalakkersuisuts vurdering er relevante at fastsætte. De sekundære udvælgelseskriterier fastsat efter stk. 5 skal være fastsat på forhånd ved anvendelse af procedurerne efter § 59, stk. 1-3, og offentliggøres i overensstemmelse med stk. 6. Se stk. 6 og bemærkningerne dertil. Formålet er særligt at sikre gennemsigtighed og ligebehandling af alle ansøgere ved, at ansøgerne kender alle udvælgelseskriterierne på forhånd.

Til stk. 6

Bestemmelsen angiver, at udvælgelseskriterierne nævnt i stk. 2-5 og bestemmelser om deres indbyrdes vægtning ved anvendelse af procedurerne efter § 59, stk. 1-3, skal offentliggøres sammen med de indkaldelser af ansøgninger, som er anført i § 59, stk. 1-3.

Ved fastsættelsen af bestemmelser om udvælgelseskriteriernes indbyrdes vægtning kan der for eksempel anvendes primære og sekundære udvælgelseskriterier. Sådanne primære og sekundære kriterier har tidligere været fastsat i udbudsrunder for kulbrintetilladelser i Grønland.

Til § 62

Til stk. 1

Bestemmelsen vedrører meddelelse af tilladelse til at udføre videnskabelige undersøgelser vedrørende mineraler.

Udførelse af videnskabelige undersøgelser kræver en tilladelse efter forslaget, hvis formålet med undersøgelserne falder inden for forslagets anvendelsesområde, det vil sige at undersøgelserne skal have til formål at belyse emner vedrørende mineralaktiviteter.

Det kan for eksempel være videnskabelige undersøgelser om geologiske, geofysiske eller geokemiske forhold. Det kan også være videnskabelige undersøgelser vedrørende andre forhold af betydning for aktiviteter omfattet af forslaget.

Indebærer videnskabelige undersøgelser, som ikke er målrettet forhold af betydning for mineralaktiviteter, at der udtages mindre mineralprøver af ringe værdi, eksempelvis jordprøver, vil disse undersøgelser som udgangspunkt ikke kræve en tilladelse efter forslaget. Det er formålet med de videnskabelige undersøgelser der er afgørende. Ønskes de udtagne prøver udført fra Grønland, vil dette dog kræve en eksportgodkendelse efter § 75, stk. 2.

Efter bestemmelsen kan Naalakkersuisut på nærmere fastsatte vilkår meddele en sådan tilladelse til udførelse af videnskabelige undersøgelser.

En tilladelse til udførelse af videnskabelige undersøgelser kan for eksempel meddeles til private virksomheder, forskningsinstitutioner, uddannelsesinstitutioner, offentlige myndigheder eller selvstyrejede selskaber.

En tilladelse til videnskabelige undersøgelser omfatter i et vist omfang de samme typer af undersøgelser som en forundersøgelsestilladelse. Efter en forundersøgelsestilladelse udføres

undersøgelsesaktiviteterne dog i kommerciel sammenhæng eller helt eller delvist med et kommercielt formål. Rettighedshaveren efter en forundersøgelsestilladelse kan for eksempel selv bruge undersøgelsesresultaterne som grundlag for efterfølgende efterforskning og eventuel udnyttelse af mineraler, eller som grundlag for at sælge oplysninger og rapporter om undersøgelsesresultaterne og kopier af undersøgelsesdata med videre til interesserede parter. Interesserede parter kan for eksempel være virksomheder, der gerne vil udføre mineralefterforskning eller eventuelt udnyttelse af mineraler.

Efter en tilladelse til videnskabelige undersøgelser efter § 62 udføres undersøgelsesaktiviteterne i videnskabelig sammenhæng og med et videnskabeligt formål og dermed ikke i en kommerciel sammenhæng eller med et kommercielt formål.

En tilladelse til videnskabelige undersøgelser kan også meddeles til De Nationale Geologiske Undersøgelser for Danmark og Grønland (GEUS) eller Nationalt Center for Miljø og Energi (DCE), hvis GEUS eller DCE gerne vil udføre videnskabelige undersøgelser, som ikke udføres efter aftale med Naalakkersuisut efter forslaget § 22, stk. 4.

Ved meddelelse af tilladelse til udførelse af videnskabelige undersøgelser fastsættes der vilkår om, at rettighedshaveren til Naalakkersuisut skal indlevere rapporter om de videnskabelige undersøgelser og aktiviteter efter tilladelsen og resultaterne deraf og indlevere kopier af undersøgelsesresultaterne, data og prøver derfra og rettighedshaverens fortolkninger, konklusioner og eventuelle anbefalinger derom med videre. Sådanne vilkår fastsættes særligt med henblik på at varetage Naalakkersuisuts, samfundets og andre parter interesse deri, herunder som en del af grundlaget for efterfølgende videnskabelige undersøgelser, forundersøgelser, efterforskning og udnyttelse af mineraler.

En tilladelse til videnskabelige undersøgelser efter § 62 kan og bør generelt meddeles som en almindelig tilladelse til udførelse af bestemte videnskabelige undersøgelser.

En tilladelse til videnskabelige undersøgelser efter § 62 kan dog i særlige tilfælde meddeles som en rammetilladelse, hvis særlige og væsentlige forhold taler derfor, herunder hvis de videnskabelige undersøgelser er omfattet af en samarbejdsaftale med en forskningsinstitution. Naalakkersuisut træffer afgørelse om, hvorvidt dette er tilfældet, og om en tilladelse til videnskabelige undersøgelser efter § 62 skal meddeles som en rammetilladelse.

En rammetilladelse kan omfatte alle eller nogle af de videnskabelige undersøgelser, der planlægges udført det pågældende år eller i en anden længere periode.

Det er hensigten med indgåelse af brede rammeaftaler at sikre uafbrudte forskningsforløb og undgå, at forskningsinstitutioner påføres unødige ekstra administrative byrder i form af en

ressourcekrævende sagsbehandling.

Aktiviteter omfattet af en sådan rammetilladelse må dog ikke udføres uden forudgående godkendelse fra Naalakkersuisut, medmindre dette fremgår af tilladelsen.

Til stk. 2

Efter bestemmelsen meddeles en tilladelse til videnskabelige undersøgelser for en tilladelsesperiode på op til 3 år. En tilladelse til udførelse af videnskabelige undersøgelser kan således meddeles for en tilladelsesperiode på mindre end 3 år, herunder for eksempel 2 år, men kan ikke meddeles for en tilladelsesperiode på mere end 3 år ad gangen.

Bestemmelsen i stk. 2 er ikke til hinder for, at en tilladelse til videnskabelige undersøgelser kan forlænges. Se stk. 3 og 4 og bemærkningerne dertil.

Til stk. 3

Bestemmelsen vedrører forlængelse af en tilladelsesperiode for en tilladelse til videnskabelige undersøgelser meddelt efter stk. 1.

Efter bestemmelsen kan tilladelsesperioden på op til 3 år efter stk. 2 forlænges en eller flere gange af Naalakkersuisut med en periode på op til 3 år hver gang.

En tilladelsesperiode kan for eksempel forlænges fra 3 år til 4 år eller 6 år ved en forlængelse. Hvis rettighedshaveren ansøger derom, og Naalakkersuisut godkender ansøgningen, kan tilladelsesperioden forlænges yderligere fra for eksempel 4 år til 6 år eller fra 6 år til 7 år eller 9 år.

Den samlede tilladelsesperiode for en tilladelse til videnskabelige undersøgelser må dog ikke være længere end 12 år, jf. stk. 4.

Naalakkersuisut kan dog undlade at meddele en godkendelse af en forlængelse af en tilladelsesperiode, hvis rettighedshaveren ikke har opfyldt alle forpligtelser vedrørende tilladelsen og aktiviteter efter tilladelsen i den oprindelige tilladelsesperiode efter stk. 2 eller en forlænget tilladelsesperiode stk. 3.

Efter bestemmelsen kan Naalakkersuisut desuden fastsætte ændrede vilkår ved enhver forlængelse af tilladelsesperioden. Det kan for eksempel være ændrede vilkår om rettighedshaverens forpligtelser, herunder for eksempel nærmere eller ændrede vilkår om rettighedshaverens forpligtelser vedrørende indlevering til Naalakkersuisut af rapporter om de

videnskabelige undersøgelser og aktiviteter efter tilladelsen og resultaterne deraf og indlevering til Naalakkersuisut af kopier af undersøgelsesresultaterne og data og prøver derfra og rettighedshaverens fortolkninger, konklusioner og eventuelle anbefalinger derom med videre.

Bestemmelsen tilsigter, at der på grundlag af en konkret vurdering kan meddeles en forlængelse med ændrede tilladelsesvilkår, når dette er velbegrunder, for eksempel for at sikre, at igangværende undersøgelser af videnskabelig karakter kan videreføres med henblik på at varetage rettighedshaverens, Grønlands Selvstyres og samfundets interesser.

Til stk. 4

Bestemmelsen fastsætter en øvre grænse for længden af den samlede tilladelsesperiode for en tilladelse til videnskabelige undersøgelser meddelt efter stk. 1. Efter bestemmelsen må en tilladelsesperiode for en tilladelse til videnskabelige undersøgelser ikke være længere end 12 år.

Hvis en rettighedshaver ønsker at udføre yderligere aktiviteter vedrørende videnskabelige undersøgelser efter en tilladelsesperiode på 12 år, må rettighedshaveren ansøge om meddelelse af en ny tilladelse til videnskabelige undersøgelser efter stk. 1.

Til § 63

Til stk. 1

Bestemmelsen vedrører rettighedshaveres rapportering til myndighederne.

Efter bestemmelsen skal rettighedshaveren efter en tilladelse til videnskabelige undersøgelser generelt indlevere rapporter til Naalakkersuisut om aktiviteter, rettighedshaveren udfører under tilladelsen, kopier af opnåede resultater samt prøver, i det omfang Naalakkersuisut fastsætter bestemmelser eller vilkår herom, se herved stk. 6 og bemærkningerne hertil.

Til stk. 2

Bestemmelsen angiver, at rettighedshaverens rapporteringer, videnskabelige resultater, data, prøver og fortolkninger, konklusioner og anbefalinger med videre, som indleveres til Naalakkersuisut, er fortrolige.

Det er nødvendigt at fastsætte regler om fortrolighed, da de nævnte oplysninger kan være forretningshemmeligheder eller erhvervshemmeligheder, som bør være og behandles som

fortrolige i en rimelig fortrolighedsperiode. Det kan give andre en uberettiget fordel, hvis Naalakkersuisut er eller kan blive forpligtet til at udlevere disse oplysninger med videre, herunder eksempelvis ved en aktindsigtsanmodning.

Bestemmelsen er i overensstemmelse med landstingslov om offentlighed i forvaltningen. Det følger af lovens § 3, stk. 1, at Naalakkersuisut kan fastsætte regler om, at nærmere angivne myndigheder, sagsområder eller arter af dokumenter, for hvilke bestemmelserne i §§ 7-14 i almindelighed vil medføre, at begæring om aktindsigt kan afslås, skal være undtaget fra loven.

Oplysningerne efter stk. 1 vil som udgangspunkt være omfattet af §§ 12-14 i landstingslov om offentlighed i forvaltningen. Bestemmelsen i stk. 2 vil således sammen med de nævnte bestemmelser i landstingslov om offentlighed i forvaltningen sikre, at oplysninger, der udveksles i Naalakkersuisut og sendes til udvalg i Inatsisartut, er undtaget fra aktindsigt.

Efter bestemmelsen omfatter fortrolighedsperioden generelt hele tilladelsesperioden, jf. dog stk. 3 og 4, og 5 år efter tidsfristen for indlevering til Naalakkersuisut.

Oplysningerne efter stk. 1 vil således generelt være fortrolige, indtil tilladelsen ophører, og kan være fortrolige efter tilladelsen ophører, i det omfang tidsfristen for indlevering er mindre end 5 år før ophøret af tilladelsesperioden.

I det omfang oplysningerne efter stk. 1 skal indleveres på et tidspunkt, hvor der er mindre end 5 år tilbage af tilladelsesperioden, vil oplysningerne være fortrolige, indtil tilladelsen ophører, og i en periode efter tilladelsen ophører, som fastsættes fra tidspunktet for tidsfristen for indlevering og 5 år frem. Det vil sige, at oplysningerne efter stk. 1 er fortrolige indtil den 1. januar 2028, hvis de skal indleveres den 1. januar 2023, selvom den pågældende tilladelse ophører den 1. januar 2026. Hvis tilladelsen i stedet bliver forlænget efter forslaget § 61, stk. 3, således at tilladelsen først ophører den 1. januar 2031, er de nævnte oplysninger fortrolige indtil den dato.

Når fortrolighedsperioden ophører, har både rettighedshaveren og Grønlands Selvstyre ejendomsretten til rettighedshaverens rapporteringer, forundersøgelsesresultater, data, prøver og fortolkninger, konklusioner og anbefalinger med videre, jf. stk. 5. Se bestemmelsen i stk. 5 og bemærkningerne dertil.

Til stk. 3

Bestemmelsen angiver, at Naalakkersuisut i fortrolighedsperioden kan offentliggøre generelle oplysninger om de fortrolige oplysninger, rapporter, de videnskabelige undersøgelsesresultater, data, prøver, fortolkninger, konklusioner og anbefalinger med videre.

Efter bestemmelsen skal Naalakkersuisut inden en offentliggørelse af sådanne generelle oplysninger sende oplysningerne til rettighedshaveren og oplyse til rettighedshaveren, at rettighedshaveren kan sende bemærkninger dertil og en eventuel begrundet indsigelse mod offentliggørelsen af alle eller nogle af oplysningerne inden for en fastsat rimelig tidsfrist på mindst 14 kalenderdage. Hvis rettighedshaveren inden for tidsfristen sender en indsigelse mod offentliggørelse af alle eller nogle af oplysningerne, offentliggør Naalakkersuisut ikke disse oplysninger, hvis hensynet til rettighedshaverens interesse i fortrolighed findes at overstige Naalakkersuisut interesse i offentliggørelse af de omhandlede oplysninger.

Naalakkersuisut interesse i at offentliggøre oplysninger af generel karakter kan eksempelvis være hensyn til befolkningens sikkerhed, en lovbunden pligt til at offentliggøre visse oplysninger eller i forbindelse med markedsføring af Grønlands geologi.

Til stk. 4

Bestemmelsen skal sikre, at Naalakkersuisut i alle tilfælde har mulighed for at offentliggøre miljødata og miljørapporter, som skønnes at have almen samfundsmæssig interesse. Dette kan navnlig være tilfældet, hvor borgere med bopæl eller erhvervsinteresser i umiddelbar nærhed af mineralaktiviteter kan påvirkes af aktiviteternes mulige miljømæssige konsekvenser.

Til stk. 5

Bestemmelsen angiver, at når fortrolighedsperioden er ophørt efter stk. 2, har både rettighedshaveren og Grønlands Selvstyre ejendomsret til og ret til frit at råde over og anvende de indleverede rapporter, forundersøgelsesresultater, data, prøver, fortolkninger, konklusioner og anbefalinger med videre.

Grønlands Selvstyres ejendomsret omfatter alene materiale, der kan henføres til grønlandske mineralaktiviteter. Rettigheder til eksempelvis software og metoder, der er benyttet ved frembringelse af materialet, overgår ikke til Grønlands Selvstyre.

I praksis indeholder tilladelser eller vilkår for tilladelser efter råstofloven ofte tilsvarende eller lignende vilkår. Det samme forventes at komme til at gælde for tilladelser efter forslaget. Det vurderes dog at være mere hensigtsmæssigt, at bestemmelsen fremgår direkte af forslaget.

De gældende standardvilkår af 23. juni 2013 for efterforsknings- og

forundersøgelsestilladelser for mineraler indeholder endvidere tilsvarende bestemmelser.

Til stk. 6

Bestemmelsen indeholder en hjemmel for Naalakkersuisut til at fastsætte nærmere bestemmelser og vilkår om forholdene nævnt i stk. 1-5. Det kan for eksempel være bestemmelser eller vilkår om rapporternes indhold, form og hyppighed, herunder om indlevering på bestemte tidspunkter, ved udførelse af bestemte aktiviteter og indtrædelse af bestemte begivenheder eller forhold.

Det kan for eksempel også være bestemmelser eller vilkår om Naalakkersuisuts mulighed for at offentliggøre generelle oplysninger om bestemte aktiviteter, resultater, begivenheder og forhold med videre.

Naalakkersuisut kan blandt andet fastsætte nærmere bestemmelser derom i bekendtgørelser. Naalakkersuisut kan også fastsætte vilkår derom som vilkår i eller standardvilkår for tilladelser og godkendelser. Se forslaget § 16 og bemærkningerne dertil.

Til § 64

Til stk. 1

Bestemmelsen indeholder en hjemmel for Naalakkersuisut til at fastsætte bestemmelser og vilkår om alle relevante forhold og hensyn ved meddelelse af en tilladelse til videnskabelige undersøgelser af mineraler og forhold i forbindelse dermed.

Bestemmelsen skal fortolkes og anvendes i overensstemmelse med forslaget § 62 vedrørende meddelelse af en tilladelse til at udføre videnskabelige undersøgelser på nærmere fastsatte vilkår.

Naalakkersuisut kan blandt andet fastsætte bestemmelser i bekendtgørelser, modeltilladelser, ansøgningsprocedurer, andre procedurer og vejledninger vedrørende tilladelser til videnskabelige undersøgelser fastsat efter forslaget. Naalakkersuisut kan også fastsætte vilkår i standardvilkår for tilladelser til videnskabelige undersøgelser og godkendelser vedrørende videnskabelige undersøgelser og vilkår i afgørelser truffet efter forslaget. Se forslaget § 16 og bemærkningerne dertil, som angiver, hvad der forstås ved bestemmelser og vilkår efter forslaget.

Selve tilladelsen til videnskabelige undersøgelser vil indeholde en række formalia, såsom tilladelsestype, tilladelsesområde, tilladelsesperiode og identifikation af rettighedshaver.

Derudover vil der gælde en række vilkår, som kan være fastsat i bekendtgørelser, modeltilladelser, ansøgningsprocedurer, andre procedurer og vejledninger vedrørende tilladelser til videnskabelige undersøgelser eller i selve tilladelsen. Det kan eksempelvis være krav til rettighedshaverens organisation, aktiviteter omfattet af tilladelsen, under hvilke omstændigheder, tilladelsen kan bringes til ophør, rettighedshaverens forpligtelser efter tilladelsens ophør, rettighedshavers eventuelle forpligtelser til at udføre videnskabelige undersøgelser i tilladelsesperioden, krav til sikkerhed og samfundsmæssig bæredygtighed, rettighedshaverens pligt til under visse omstændigheder at udarbejde vurderinger af virkninger på miljøet og redegørelser herfor (VVM-redegørelser), vurderinger af samfundsmæssig bæredygtighed og redegørelser herfor (VSB-redegørelser) og indgå aftaler om samfundsmæssig bæredygtighed og andre socioøkonomiske forhold (IBA-aftaler), indlevering og godkendelse af aktivitetsplaner, sikkerhedsstillelse for rettighedshaverens forpligtelser efter forslaget, rettighedshaverens forsikringsforhold, rettighedshaverens erstatningsansvar, rettighedshaverens rapportering om videnskabelige undersøgelser og indlevering til Naalakkersuisut af data, og prøver med videre, fortrolighed og rettighedshaverens anvendelse af lokale arbejdstagere og leverandører.

Til stk. 2

Det følger af bestemmelsen, at Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere bestemmelser om rettighedshaverens betaling af udgifter i forbindelse med redningsaktioner. Det kan for eksempel være bestemmelser om rettighedshaverens betaling af udgifter i forbindelse med redningsaktioner af forskere eller andre parter, der udfører aktiviteter efter en tilladelse til videnskabelige undersøgelser.

Det har i praksis blandt andet vist sig, at der kan være et behov for at kunne stille krav om, at sådanne udgifter er omfattet af en forsikringsdækning eller en anden sikkerhedsstillelse. Naalakkersuisut kan således også fastsætte nærmere bestemmelser om sådan forsikringsdækning og sikkerhedsstillelse.

Til § 65

Bestemmelsen præciserer, at bestemmelserne i kapitlet alene finder anvendelse på tilladelser til forundersøgelse, mineralefterforskning og udnyttelse af mineraler.

Til § 66

Til stk. 1

Bestemmelsen stiller krav til rettighedshaveres sagkundskab og finansielle kapacitet.

Den sagkundskab og økonomiske baggrund, der kræves i et konkret tilfælde, vil afhænge af aktiviteterens omfang, kompleksitet og risiko med videre. Der tilstræbes en rimelig proportionalitet mellem aktiviteterens omfang og karakter og de krav, der stilles til en rettighedshaver efter en konkret tilladelse.

Da aktiviteter efter en udnyttelsestilladelse vil medføre langt mere omfattende og væsentlige forpligtelser end aktiviteter efter en forundersøgelsestilladelse, må der være strengere krav til rettighedshaverens fornødne sagkundskab og økonomiske og finansielle formåen (finansielle kapacitet), end til rettighedshaveren efter en forundersøgelsestilladelse.

Til stk. 2

Bestemmelsen angiver, at rettighedshaveren efter en tilladelse skal have fuld rådighed over sin formue.

Rettighedshaveren må desuden ikke være insolvent eller omfattet af en retlig eller administrativ proces for insolvens, rekonstruktion eller lignende, herunder ikke være i betalingsstandsning, under konkurs, likvidation eller rekonstruktion eller i en lignende situation.

Bestemmelsen skal bidrage til at sikre, at rettighedshavere efter en tilladelse har den nødvendige økonomiske og finansielle formåen til udførelse af aktiviteterne efter tilladelsen. Det indebærer blandt andet, at rettighedshaveren ikke må være insolvent eller omfattet af en retlig eller administrativ proces for insolvens, rekonstruktion eller lignende med videre.

Til § 67

Til stk. 1

Bestemmelsen angiver, at rettighedshaveren, personer, der ejer eller udøver bestemmende indflydelse i rettighedshaveren, og personer i rettighedshaverens ledelse, herunder en bestyrelse, en direktion, et tilsynsråd eller et lignende ledelsesorgan, ikke må være dømt eller have vedtaget (accepteret) bøde eller anden straf eller sanktion inden for de seneste 4 år for bestikkelse, svig eller kartelvirksomhed, deltagelse i en kriminel organisation, terrorhandlinger eller strafbare handlinger med forbindelse til terroraktivitet, hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme og brug af børnearbejde eller menneskehandel.

Bestemmelsen svarer i vidt omfang til § 18 i Inatsisartutlov om udbud i forbindelse med

indkøb af varer og tjenesteydelser i offentlige myndigheder og institutioner (udbudsloven).

I bemærkningerne til udbudslovens § 18, anføres blandt andet følgende:

”Bestemmelsen fastlægger de obligatoriske udelukkelsesgrunde. Det er ikke muligt for ordregiver at fravælge disse udelukkelsesgrunde. De finder anvendelse i ethvert udbud, som foretages i henhold til forslaget.

Er man som ansøger eller tilbudsgiver omfattet af en obligatorisk udelukkelsesgrund, kan man ikke opnå deltagelse i udbuddet.

Hvis en ansøger eller tilbudsgiver har tilkendegivet f.eks. i en tro- og loveerklæring, at denne ikke er omfattet af de obligatoriske udelukkelsesgrunde, har ordregiver som udgangspunkt ikke pligt til at undersøge dette yderligere. Får ordregiver imidlertid anledning til tvivl om, hvorvidt en obligatorisk udelukkelsesgrund gør sig gældende, både om den ikke er tilstede eller om den er tilstede, har ordregiver pligt til at foretage en effektiv kontrol heraf, f.eks. ved at kræve yderligere dokumentation fra ansøgeren eller tilbudsgiveren.

Det er ikke kun grønlandske domme, som er omfattet af bestemmelsen. En dom fra et andet land medfører også en pligt til at udelukke en ansøger eller tilbudsgiver.”

Til stk. 2

Bestemmelsen angiver, at rettighedshaveren og de nævnte personer, herunder personer i rettighedshaverens ledelse med videre, skal opfylde alle kravene efter stk. 1 og § 66 ved meddelelsen af tilladelsen og i hele tilladelsesperioden.

Til § 68

Til stk. 1

Bestemmelsen skal medvirke til at sikre, at en rettighedshaver og andre personer eller virksomheder, der udfører eller medvirker ved udførelsen af aktiviteter efter en tilladelse, foretager skatterapporteringer og skatteindbetalinger i overensstemmelse med de til enhver tid gældende regler i Grønland.

Det følger af bestemmelsen, at Naalakkersuisut kan fastsætte bestemmelser og vilkår eller træffe afgørelse om, at rettighedshaveren skal afgive oplysninger om, hvilke virksomheder og personer, som udfører eller medvirker ved udførelsen af aktiviteter efter en tilladelse efter forslaget.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at de grønlandske myndigheder kan føre kontrol med, hvilke virksomheder og personer, som udfører eller medvirker ved udførelsen af aktiviteter efter en tilladelse efter forslaget.

Naalakkersuisut kan eksempelvis fastsætte bestemmelser og vilkår eller træffe afgørelse om, at rettighedshaveren skal afgive sådanne oplysninger regelmæssigt for eksempel efter udgangen af hver måned.

Til stk. 2

Bestemmelsen har til hensigt at skabe et klart hjemmelsgrundlag for, at Naalakkersuisut kan kræve, at rettighedshaveren og virksomheder og personer, som udfører eller medvirker ved udførelsen af aktiviteter efter en tilladelse, afgiver oplysninger og dokumenter vedrørende skattemæssige og afgiftsmæssige forhold til Naalakkersuisut og andre grønlandske myndigheder. Derved kan der føres effektiv kontrol med, om de nævnte virksomheder og personer foretager skatteindbetalinger i overensstemmelse med de til enhver tid gældende regler i Grønland.

Bestemmelsen ændrer ikke en rettighedshavers eller andre virksomheder eller personers forpligtelse til at foretage skatterapportering eller skatteindbetaling efter den almindelige gældende skattelovgivning i Grønland.

Forslaget har heller ikke til hensigt at pålægge rettighedshavere at foretage skatteindrapportering eller skatteindbetaling på vegne af sine aftaleparter.

Til stk. 3

Efter bestemmelsen kan Naalakkersuisut meddele en rettighedshaver påbud om, at rettighedshaveren ved udførelsen af aktiviteter efter en tilladelse ikke må anvende aftaleparter, jf. § 17, som ikke har afgivet oplysninger og dokumenter vedrørende skattemæssige og afgiftsmæssige forhold til Naalakkersuisut og andre grønlandske myndigheder efter stk. 2, eller som ikke foretager indbetalinger af skatter og afgifter til Naalakkersuisut og andre grønlandske myndigheder i overensstemmelse med de til enhver tid gældende regler i Grønland. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med stk. 2. Der henvises til stk. 2 og bemærkningerne dertil.

Bestemmelsen ændrer ikke en rettighedshavers eller dennes aftaleparters forpligtelse til at foretage skatterapportering eller skatteindbetaling efter den almindelige gældende skattelovgivning i Grønland.

En rettighedshaver har efter bestemmelsen pligt til at afbryde samarbejdet med en aftalepart, hvis denne ikke foretager korrekt skatterapportering og skatteindbetaling, og Naalakkersuisut på baggrund deraf meddeler rettighedshaveren påbud om ikke at anvende den pågældende aftalepart.

Forslaget har ikke til hensigt at pålægge en rettighedshaver at foretage skatterapportering eller skatteindbetaling på vegne af sine aftalepart.

Til stk. 4

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med stk. 1-3. Der henvises til de nævnte bestemmelser og bemærkningerne dertil.

Det følger af de almindelige forvaltningsretlige principper, herunder princippet om proportionalitet, at inden en rettighedshaver påbydes at ophøre med at udføre aktiviteter, må rettighedshaveren meddeles en passende frist til at imødekomme kravet.

Bestemmelsen ændrer ikke en rettighedshavers eller dennes aftaleparters forpligtelse til at foretage skatterapportering eller skatteindbetaling efter den almindelige gældende skattelovgivning i Grønland.

Til § 69

Til stk. 1

Bestemmelsen vedrører overdragelser af tilladelser.

En overdragelse eller overførsel omfatter enhver direkte eller indirekte overdragelse eller overførsel af en tilladelse fra et rettighedshaverselskab til enhver anden part, herunder et selskab, en virksomhed eller en person, uanset om erhververen opfylder eller ikke opfylder kravene til en rettighedshaver efter tilladelsen.

En tilladelse kan kun overdrages eller overføres til et selskab, som opfylder kravene til en rettighedshaver efter tilladelsen.

En direkte overdragelse eller overførsel omfatter en overdragelse eller overførsel af en tilladelse fra en rettighedshaver til enhver anden part.

En indirekte overdragelse eller overførsel omfatter en eller flere ændringer i eller vedrørende

et rettighedshaverselskab, hvis det ændrer den eller de parter, der har bestemmende indflydelse i selskabet, eller som enkeltvist eller i fællesskab eller samarbejde direkte eller indirekte (gennem en eller flere andre parter) ejer, kontrollerer eller har råderet over mindst halvdelen af selskabets kapital eller stemmerettigheder.

Der foreligger således kun en indirekte overdragelse i forbindelse med pantsætningen eller option om køb af aktier, hvis disse forhold medfører en ændring af den eller de parter, der har bestemmende indflydelse i selskabet, eller som enkeltvist eller i fællesskab eller samarbejde, direkte eller indirekte (gennem en eller flere andre parter) ejer, kontrollerer eller har råderet over mindst halvdelen af selskabets kapital eller stemmerettigheder.

Den nærmere betydning af begrebet bestemmende indflydelse afgøres generelt efter bestemmelserne og principperne derom i lovgivningen for Grønland om aktieselskaber, anpartsselskaber og eventuelle andre kapitalselskaber. Det er nu anordning for Grønland om ikrafttræden af lov om aktie- og anpartsselskaber (selskabsloven). Loven omfatter også iværksætterselskaber.

Anordning for Grønland om ikrafttræden af lov om aktie- og anpartsselskaber (selskabsloven) indeholder i § 7 nærmere bestemmelser om bestemmende indflydelse. Efter stk. 1 er bestemmende indflydelse beføjelsen til at styre en dattervirksomheds økonomiske og driftsmæssige beslutninger. Efter stk. 2 har et moderselskab bestemmende indflydelse i forhold til en dattervirksomhed, når moderselskabet direkte eller indirekte gennem en dattervirksomhed ejer mere end halvdelen af stemmerettighederne i en virksomhed, medmindre det i særlige tilfælde klart kan påvises, at et sådant ejerforhold ikke udgør bestemmende indflydelse. Det bestemmes i stk. 3, at hvis et moderselskab ikke ejer mere end halvdelen af stemmerettighederne i en virksomhed, foreligger der bestemmende indflydelse, hvis moderselskabet har (1) råderet over mere end halvdelen af stemmerettighederne i kraft af en aftale med andre investorer, (2) beføjelse til at styre de finansielle og driftsmæssige forhold i en virksomhed i henhold til en vedtægt eller aftale, (3) beføjelse til at udpege eller afsætte flertallet af medlemmerne i det øverste ledelsesorgan og dette organ besidder den bestemmende indflydelse på virksomheden eller (4) råderet over det faktiske flertal af stemmerne på generalforsamlingen eller i et tilsvarende organ og derved besidder den faktiske bestemmende indflydelse over virksomheden. Stk. 4 bestemmer, at eksistensen og virkningen af potentielle stemmerettigheder, herunder tegningsretter og købsoptioner på kapitalandele, som aktuelt kan udnyttes eller konverteres, skal tages i betragtning ved vurderingen af, om et selskab har bestemmende indflydelse. Ved opgørelsen af stemmerettigheder i en dattervirksomhed ses der bort fra stemmerettigheder, som knytter sig til kapitalandele, der besiddes af dattervirksomheden selv eller dens dattervirksomheder. Det følger af stk. 5.

Principperne i lovbestemmelserne skal så vidt muligt anvendes tilsvarende i forhold til andre

moderselskaber og selskaber end grønlandske og danske kapitalselskaber, herunder andre grønlandske og danske virksomheder og udenlandske kapitalselskaber og andre virksomheder, og i forhold til personer, der ejer kapitalandele i rettighedshaverselskabet.

Hvis rettighedshaverselskabet har sit hjemsted i et andet land end Grønland, må der også tages hensyn til det andet lands regler for rettighedshaverselskabet, når det afgøres, om et andet selskab, en virksomhed eller en person udøver bestemmende indflydelse i rettighedshaverselskabet.

Overdragelser eller overførsler af tilladelser er ikke usædvanlige og indgår ofte som et naturligt led i udviklingen fra indledende forundersøgelser til eventuel udnyttelse. En overdragelse eller overførsel foretages ofte på baggrund af finansieringsmæssige årsager.

På denne baggrund vil godkendelse af en overdragelse eller overførsel ikke blive nægtet uden rimelig grund dertil. Inden meddelelsen af en godkendelse vil det blandt andet skulle sikres, at grundlaget for opfyldelsen af de forpligtelser, der påhviler rettighedshaveren, ikke forringes eller fjernes ved en overdragelse eller overførsel.

Bestemmelsen har således blandt andet til formål at sikre, at Naalakkersuisut får mulighed for at påse, at det forud for en eventuel overdragelse eller overførsel sikres, at grundlaget for opfyldelse af forpligtelserne efter tilladelsen ikke forringes ved overdragelsen eller overførslen. Bestemmelsen har desuden til formål at sikre, at Naalakkersuisut får mulighed for at sikre, at grundlaget for en kvalificeret drift af mineralaktiviteterne ikke forringes ved en overdragelse.

Bestemmelsen har videre til formål at sikre, at Naalakkersuisut blandt andet får mulighed for at tage hensyn til økonomiske, afgiftsmæssige og skattemæssige forhold, og at Naalakkersuisut kan afvise meddelelsen af en godkendelse af overdragelser eller overførsler, hvis det kan medføre negative skattemæssige eller afgiftsmæssige virkninger for Grønlands Selvstyre og samfundet. Dette vil typisk kun være tilfældet, hvor der spekuleres i at flytte skattemæssige overskud fra Grønland til udlandet, eller hvor der spekuleres i at flytte skattemæssige underskud fra udlandet til Grønland.

Naalakkersuisut kan blandt andet fastsætte vilkår i en tilladelse om, at en rettighedshaver skal oplyse Naalakkersuisut, hvis der foretages ændringer vedrørende den bestemmende indflydelse i rettighedshaverselskabet.

Til stk. 2

Efter bestemmelsen kan Naalakkersuisut fastsætte vilkår i forbindelse med en godkendelse af

en overdragelse.

Bestemmelsen skal medvirke til at sikre, at den nye rettighedshaver lever op til de samme krav, som overdrageren, og at Grønlands Selvstyres muligheder for at varetage sine interesser, herunder økonomiske interesser, ikke forringes ved en overdragelse.

Til stk. 3

Bestemmelsen angiver, at en tilladelse efter dette forslag er undtaget fra retsforfølgning. Det vil sige, at en retsforfølgning mod en tilladelse er uden retsvirkning.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med stk. 1. Bestemmelsen er derfor ikke udtryk for stillingtagen til muligheden for at indbringe en tilladelse for domstolene med henblik på prøvelse af eksempelvis dens gyldighed eller virkninger.

Ved retsforfølgning tænkes alene på kreditorforfølgning. Bestemmelsen fastslår således, at en kreditor ikke ved rettens hjælp kan overtage en tilladelse efter dette forslag.

Til § 70

Til stk. 1.

Bestemmelsen angiver, at en rettighedshavers sammenlægning (fusion) med et andet selskab er uden retsvirkning i forhold til rettighedshaverens tilladelse efter forslaget og forslaget, medmindre sammenlægningen er godkendt af Naalakkersuisut.

Bestemmelsen har blandt andet til formål at sikre, at Naalakkersuisut får mulighed for at påse, at det forud for en eventuel sammenlægning sikres, at grundlaget for opfyldelse af rettighedshaverens forpligtelser efter tilladelsen ikke forringes ved sammenlægningen.

Bestemmelsen medfører desuden, at Naalakkersuisut får mulighed for at sikre, at grundlaget for en kvalificeret drift af mineralaktiviteterne ikke forringes ved en sammenlægning.

Til stk. 2

Bestemmelsen angiver, at en rettighedshavers adskillelse (spaltning) i flere selskaber er uden retsvirkning i forhold til rettighedshaverens tilladelse efter forslaget og forslaget, medmindre adskillelsen er godkendt af Naalakkersuisut.

Bestemmelsen har blandt andet til formål at sikre, at Naalakkersuisut får mulighed for at påse,

at det forud for en eventuel adskillelse af rettighedshaverselskabet i flere selskaber sikres, at grundlaget for opfyldelse af rettighedshaverens forpligtelser efter tilladelsen ikke forringes ved adskillelsen.

Bestemmelsen medfører desuden, at Naalakkersuisut får mulighed for at sikre, at grundlaget for en kvalificeret drift af mineralaktiviteterne ikke forringes ved en adskillelse af rettighedshaverselskabet i flere selskaber.

Til stk. 3

Bestemmelsen angiver, at Naalakkersuisut kan fastsætte vilkår for en godkendelse af en sammenlægning eller en adskillelse efter stk. 1 eller 2, herunder vilkår vedrørende rettighedshaverens opfyldelse af kravene til en rettighedshaver efter tilladelsen ved gennemførelsen af sammenlægningen eller adskillelsen og i hele den resterende del af tilladelsesperioden.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at Naalakkersuisut blandt andet får mulighed for at tage hensyn til og fastsætte vilkår vedrørende økonomiske, afgiftsmæssige og skattemæssige forhold, og at Naalakkersuisut kan afvise en sammenlægning eller adskillelse efter stk. 1 og 2, hvis det kan medføre negative skattemæssige eller afgiftsmæssige virkninger for Grønlands Selvstyre og samfundet. Dette vil typisk kun være tilfældet, hvor der spekuleres i at flytte skattemæssige overskud fra Grønland til udlandet, eller hvor der spekuleres i at flytte skattemæssige underskud fra udlandet til Grønland.

Til § 71

Til stk. 1

Efter de almindelige lovvalgsregler vil det generelt også være således, at tilladelsen, aktiviteter efter tilladelsen og forhold i forbindelse dermed er underlagt og reguleres af forslaget og anden grønlandsk ret og dansk ret, som til enhver tid finder anvendelse i Grønland. Den foreslåede bestemmelse har dog til formål at sikre, at tilladelsen, aktiviteter efter tilladelsen og forhold i forbindelse dermed ikke på grundlag af andre forhold bliver underlagt eller skal reguleres af et andet lands ret end grønlandsk ret og dansk ret, som til enhver tid finder anvendelse i Grønland.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at tilladelsen, aktiviteter efter tilladelsen og forhold i forbindelse dermed blandt andet er underlagt og reguleres af bestemmelserne fastsat i forslaget, herunder også bestemmelser fastsat efter forslaget. Det medfører, at alle forhold vedrørende mineaktiviteter og forhold i forbindelse dermed med videre, som er omfattet af

forslaget, er underlagt og reguleres af forslaget og anden grønlandsk ret og dansk ret, som til enhver tid finder anvendelse i Grønland.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastsætter, at tvister vedrørende tilladelsen, aktiviteter efter tilladelsen eller forhold i forbindelse dermed, herunder for eksempel tvister om godkendelser, aftaler og garantier med videre, skal afgøres efter forslaget og anden grønlandsk ret og dansk ret, som til enhver tid finder anvendelse i Grønland.

Bestemmelsen finder anvendelse, uanset om tvisten indbringes for en domstol eller en voldgiftsret.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre, at tvister vedrørende tilladelsen, aktiviteter efter tilladelsen eller forhold i forbindelse dermed bliver afgjort efter grønlandsk ret og dansk ret, som til enhver tid finder anvendelse i Grønland, og under hensyntagen til særlige grønlandske forhold, herunder særlige forhold vedrørende mineralområdet efter forslaget.

Til § 72

Det følger af grundlovens § 63 om retten til domstolsprøvelse af forvaltningsafgørelser, at domstolene er berettigede til at påkende ethvert spørgsmål om forvaltningsmyndighedernes grænser. Denne domstolsprøvelse omfatter generelt kun retlige spørgsmål. Det betyder, at domstolene generelt alene efterprøver, om forvaltningens afgørelser, herunder deres retsanvendelse med videre, er i overensstemmelse med gældende ret. Det vil sige, at domstolene generelt ikke tager stilling til, om en afgørelse eller andet forhold fra forvaltningsmyndigheden er hensigtsmæssig eller rimelig, og domstolene tager generelt heller ikke stilling til forvaltningsmyndighedens afvejning af saglige hensyn.

Domstolene kan således blandt andet tage stilling til spørgsmålet om, hvorvidt en forvaltningsmyndigheds afgørelser med videre har fornøden hjemmel, herunder om en forvaltningsmyndigheds afgørelser med videre er omfattet af det nærmere indhold og rækkevidden af en retsregel. Domstolene kan også tage stilling til spørgsmålet om, hvorvidt en afgørelse med videre er truffet i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige regler og principper, herunder om saglighed, proportionalitet og ligebehandling.

Den foreslåede bestemmelse finder således anvendelse på en tvist vedrørende en lovpligtig eller skønsmæssig afgørelse truffet af Naalakkersuisut vedrørende tilladelsen eller aktiviteter eller forhold i forbindelse med tilladelsen.

Til § 73

Bestemmelsen vedrører muligheden for at indbringe visse tvister mellem rettighedshaver og Naalakkersuisut for en voldgiftsret. I tilladelser efter dette forslag kan fastsættes, at tvister vedrørende opfyldelsen af forpligtelser efter tilladelsen kan indbringes for en voldgiftsret, hvis afgørelse er endelig.

Bestemmelsen tager sigte på at sikre, at eventuelle tvister kan afgøres hurtigt og af personer med særlig ekspertise på området. Det er tanken, at der med hjemmel i bestemmelsen kan fastsættes nærmere vilkår i bestemmelsen, som angiver, hvorledes en eventuel voldgift skal afvikles, herunder om voldgiftsrettens sammensætning, kompetence, sagsbehandling med videre.

Voldgiftsrettens afgørelse vil være endelig og ikke kunne appelleres.

Afgørelser, som efter dette forslag skal afgøres af tilsynsmyndigheden, kan ikke undergives voldgift, jf. grundlovens § 63 om retten til domstolsprøvelse af forvaltningsafgørelser. Det er følgelig kun privatretlige tvister, der kan gøres til genstand for et vilkår om voldgift.

Bestemmelsen fastsætter en generel frist på 1 år for indbringelse af en afgørelse for en voldgift. Valget af en frist på 1 år skal sikre en enkel og klar fastsættelse af vilkår vedrørende dette forhold. Forslaget viderefører retstillingen efter råstofloven.

Til § 74

Tvister mellem rettighedshaveren og Naalakkersuisut, der for eksempel opstår efter en tilladelse er ophørt, skal efter bestemmelsen fortsat afgøres i overensstemmelse med bestemmelserne i §§ 72 og 73. Sådanne tvister kan blandt andet vedrøre forhold og forpligtelser, der består efter en tilladelses ophør.

Til § 75

Til stk. 1

Bestemmelsen angiver, at Naalakkersuisut til en rettighedshaver efter en tilladelse kan meddele en godkendelse af, at rettighedshaveren udfører mineraler fra Grønland. Forslagets § 14, stk. 3, angiver, hvad der forstås ved en eksportgodkendelse efter forslaget. Efter bestemmelsen kan en godkendelse meddeles på nærmere fastsatte vilkår.

Bestemmelsen indeholder en generel hjemmel for Naalakkersuisut til at regulere, hvilke

mineraller som må udføres fra Grønland efter en godkendelse dertil meddelt af Naalakkersuisut.

Udførsel af mineraller fra Grønland må kun ske efter en godkendelse deraf, i det omfang mineralerne er udnyttet i Grønland eller hidrører fra prøver udtaget i Grønland.

Naalakkersuisut kan desuden fastsætte vilkår om, at udførsel af mineraller fra Grønland kun må ske efter en godkendelse deraf, selvom de pågældende mineraller tidligere er lovligt udført fra Grønland. Naalakkersuisut kan således fastsætte vilkår om, at alle udførsler af mineraller fra Grønland kun må ske efter en godkendelse deraf. Det gælder også, selvom mineralerne er i jævnlig cirkulation mellem Grønland og et eller flere andre lande.

En godkendelse efter bestemmelsen kan kun meddeles til en part, der er rettighedshaver efter en tilladelse efter forslaget. En eksportgodkendelse efter stk. 2 kan dog også meddeles til en part, der ikke er rettighedshaver. Se bestemmelsen i stk. 2 og bemærkningerne dertil.

Til stk. 2

Bestemmelsen vedrører adgangen for en anden part end en rettighedshaver til at udføre mineraller, der er udnyttet lovligt i Grønland, eller hidrører fra prøver udtaget i Grønland, fra Grønland. En godkendelse meddeles som en selvstændig eksportgodkendelse. Forslagets § 14, stk. 3, angiver, hvad der forstås ved en eksportgodkendelse efter forslaget.

En godkendelse kan meddeles på nærmere fastsatte vilkår.

Bestemmelsen indeholder en generel hjemmel for Naalakkersuisut til at regulere, hvilke mineraller udnyttet lovligt i Grønland, eller hidrørende fra prøver udtaget i Grønland, som må udføres fra Grønland efter en eksportgodkendelse dertil meddelt af Naalakkersuisut til en anden part end en rettighedshaver.

Til § 76

Til stk. 1

Bestemmelsen vedrører en adgang for Naalakkersuisut til at fastsætte nærmere regler om mineraller, herunder om forarbejdning, opbevaring, deponering, transport, handel, udførsel, indførsel og certificering. Det er med bestemmelsen præciseret, at Naalakkersuisut også kan fastsætte vilkår og ikke kun bestemmelser.

Bestemmelsen giver blandt andet mulighed for at stille kvalitetskrav med videre til

forarbejdning af udenlandske mineraler i Grønland, og forarbejdning af grønlandske mineraler som forarbejdes af andre end rettighedshavere efter forslaget.

Bestemmelsen giver desuden blandt andet mulighed for, at Naalakkersuisut kan fastsætte bestemmelser om opbevaring og deponering af mineraler og transport, handel, indførsel og udførsel af mineraler. Der kan for eksempel fastsættes regler om, at indførsel af mineraler skal godkendes af Naalakkersuisut for at sikre, at der kan ske registrering af og opbygning af viden om de mineraler, der indføres.

Derudover giver bestemmelsen også mulighed for, at Naalakkersuisut kan fastsætte regler om certificering af mineraler. Det kan for eksempel bestemmes, at der skal oprettes en oprindelsescertificering vedrørende ædelsten. En sådan certificering kan blandt andet kombineres med Kimberley-processens certificeringsordning (KPCS), der alene omfatter rådiamanter. For at kunne markedsføre fremtidige slebne diamanter fra Grønland mere målrettet, vil der for eksempel kunne oprettes et certificeringssystem på de slebne diamanter.

En oprindelsescertificering vil kunne anvendes på alle mineraler, herunder særligt hvis det kan give det endelige produkt en merværdi.

Naalakkersuisut kan fastsætte bestemmelser som anført ovenfor i en eller flere bekendtgørelser. Naalakkersuisut kan også fastsætte vilkår derom som vilkår i eller standardvilkår for tilladelser og godkendelser. Se forslagets § 16 og bemærkningerne dertil.

Til stk. 2

Bestemmelsen sikrer blandt andet, at Naalakkersuisut kan fastsætte bestemmelser om, at forarbejdning af ædelsten kræver en godkendelse.

Bestemmelsen kan for eksempel anvendes til at sikre, at virksomheder, der beskæftiger sig med forarbejdning af og handel med mineraler, har de rette kvalifikationer. Bestemmelsen kan også anvendes til at sikre, at samfundet får størst muligt udbytte af mineralaktiviteter.

Naalakkersuisut kan fastsætte bestemmelser som anført ovenfor i en eller flere bekendtgørelser. Naalakkersuisut kan også fastsætte vilkår derom som vilkår i eller standardvilkår for tilladelser og godkendelser. Se forslagets § 16 og bemærkningerne dertil.

Til stk. 3

Det følger af bestemmelsen, at Naalakkersuisut har hjemmel til at meddele en godkendelse som nævnt i stk. 2 og fastsætte bestemmelser eller vilkår for en sådan godkendelse, når

Naalakkersuisut har fastsat bestemmelser eller vilkår efter stk. 2.

Til § 77

Til stk. 1

Bestemmelsen indeholder en liste med 4 forhold, som en mineplan blandt andet skal indeholde.

De eksisterende udnyttelsesplaner og godkendelser af udnyttelsesplanerne efter råstofloven indeholder generelt disse forhold og andre forhold. Den eksisterende praksis vedrørende udnyttelsesplaner og godkendelse deraf videreføres således efter forslaget bestemmelser. En udnyttelsesplan kaldes dog efter forslaget for en mineplan.

Til stk. 2

Det følger af bestemmelsen, at Naalakkersuisut skal godkende en mineplan for en rettighedshavers udnyttelsesaktiviteter, herunder produktionens tilrettelæggelse og anlæggene dertil, inden rettighedshaveren påbegynder udnyttelse og dertil tilknyttede foranstaltninger. Bestemmelsen indeholder således regler om forudgående godkendelse fra Naalakkersuisut af planer for udnyttelse.

Naalakkersuisut skal ved godkendelsen af en mineplan sikre, at foranstaltningerne udføres forsvarligt i teknisk henseende og med hensyn til sikkerhed, sundhed, miljø og samfundsmæssig bæredygtighed, og at udførelsen foretages med så lidt spild af mineraler som muligt.

Naalakkersuisut kan meddele afslag på en godkendelse, i det omfang afslaget er begrundet i saglige hensyn, herunder hensyn til forhold vedrørende teknik, sikkerhed, sundhed, miljø, ressourceudnyttelse eller samfundsmæssig bæredygtighed, jf. også forslaget § 1, stk. 2.

I forbindelse med myndighedsbehandlingen vedrørende godkendelse af planer efter bestemmelsen er det væsentligt, at Naalakkersuisut kan træffe afgørelse på et tilstrækkeligt oplyst grundlag med henblik på at foretage en vurdering af udnyttelsesaktiviteter. Det indebærer blandt andet, at der som altovervejende udgangspunkt må foretages en vurdering af virkningerne på miljøet (VVM) og en vurdering af samfundsmæssig bæredygtighed (VSB).

Forslagets kapitel 15 indeholder regler om VVM-redegørelser, og forslaget kapitel 16 indeholder regler om VSB-redegørelser. Se bestemmelserne i §§ 100-102 og §§ 103-105 og bemærkningerne dertil.

Ved Naalakkersuisuts godkendelse af en mineplan efter bestemmelsen kan Naalakkersuisut på nærmere fastsatte vilkår også godkende tilknyttede aktiviteter, såsom etablering og drift af energianlæg og infrastruktur.

Til stk. 3

Bestemmelsen angiver, at mineplanen skal opdateres og ændres i relevant omfang.

En ændring i mineplanen kan blandt andet komme på tale, hvor rettighedshaveren ønsker at udføre andre ikke uvæsentlige udnyttelsesaktiviteter end dem, som Naalakkersuisut oprindeligt har meddelt godkendelse til efter stk. 1 og 2. Det kan for eksempel være, hvor rettighedshaveren ønsker at udføre nye væsentlige udnyttelsesaktiviteter, som i forhold til de godkendte aktiviteter i et større omfang vil medføre, at der skal ske etablering af nye eller flere bygninger, anlæg og installationer med videre. Det kan også være nye aktiviteter, der kan få betydning for forhold omfattet af forslaget, herunder aktiviteter der får betydning for anvendelsen af lokale arbejdstagere med videre.

Bestemmelsen skal bidrage til at sikre, at mineplanen til enhver tid indeholder en opdateret beskrivelse af udnyttelsesaktiviteterne, produktionens tilrettelæggelse og anlæggene dertil med videre.

Til stk. 4

Bestemmelsen skal fortolkes og anvendes i overensstemmelse med stk. 3.

Efter bestemmelsen skal rettighedshaveren snarest muligt udarbejde og indlevere en opdateret eller ændret mineplan, når ændrede forhold efter en konkret og samlet vurdering gør det nødvendigt. Sådanne forhold er generelt de forhold, der er anført i stk. 3. Rettighedshaveren skal desuden snarest muligt udarbejde og indlevere en opdateret eller ændret mineplan, når Naalakkersuisut træffer afgørelse derom.

Rettighedshaveren skal også opnå Naalakkersuisuts godkendelse af den opdaterede eller ændrede mineplan.

Naalakkersuisut kan fastsætte en frist for udarbejdelse af en mineplan til godkendelse og gennemførelse af påkrævede ændringer.

Bestemmelsen skal ligesom stk. 3 bidrage til at sikre, at en mineplan til enhver tid indeholder en opdateret beskrivelse af udnyttelsesaktiviteterne, produktionens tilrettelæggelse og

anlæggene dertil med videre.

Til stk. 5

Bestemmelsen indeholder en hjemmel for Naalakkersuisut til at fastsætte vilkår for en godkendelse efter stk. 2 eller 4 efter § 121, Naalakkersuisut kan blandt andet fastsætte vilkår om varetagelse af sikkerhedsmæssige, sundhedsmæssige, miljømæssige og andre relevante hensyn i forbindelse med udførelsen af aktiviteterne efter tilladelsen.

Til § 78

Til stk. 1

Det følger af bestemmelsen, at rettighedshaveren efter en tilladelse i hele tilladelsesperioden skal fjerne anlæg og bygninger med videre, som er etableret af rettighedshaveren, og som ikke anvendes af rettighedshaveren, medmindre andet godkendes af Naalakkersuisut, og foretage oprydning og relevant genopretning af natur med videre i de berørte områder, i det omfang det er muligt.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at rettighedshaveren opfylder sine nedlukningsforpligtelser ved at foretage løbende nedlukning, oprydning og genopretning af natur med videre i hele tilladelsesperioden

Til stk. 2

Bestemmelsen angiver, at rettighedshaveren ved ophør af virksomheden og aktiviteterne efter tilladelsen skal fjerne anlæg og bygninger med videre, som er etableret af rettighedshaveren, medmindre andet godkendes af Naalakkersuisut, og foretage oprydning og relevant genopretning af natur med videre i de berørte områder, jf. også §§ 80 og 81 vedrørende en udnyttelsestilladelse. Se de nævnte bestemmelser og bemærkningerne dertil.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at rettighedshaveren foretager fuldstændig nedlukning, oprydning og genopretning af natur med videre ved ophør af udnyttelsesvirksomheden, medmindre andet godkendes af Naalakkersuisut.

Til stk. 3

Efter bestemmelsen kan Naalakkersuisut gennemføre foranstaltningerne med videre nævnt i stk. 1 og 2 for rettighedshaverens regning og risiko, hvis rettighedshaveren ikke efterkommer et påbud om iværksættelse af foranstaltningerne efter den godkendte nedlukningsplan.

Efter forslaget § 123 kan Naalakkersuisut meddele sådanne påbud, herunder også om enhver anden overholdelse af forslaget og bestemmelser og tilladelsesvilkår fastsat efter forslaget. Se den nævnte bestemmelse og bemærkningerne dertil.

Til stk. 4

Det følger af bestemmelsen, at hvis rettighedshaveren ikke efterkommer et påbud fra Naalakkersuisut om gennemførelse af aktiviteterne og foranstaltningerne med videre nævnt i stk. 1 og 2, kan Naalakkersuisut meddele andre virksomheder og personer påbud om at fjerne anlæg og bygninger med videre, når de pågældende anlæg og bygninger med videre (1) tilhører de pågældende virksomheder og personer, (2) er blevet anvendt ved udførelsen af aktiviteter efter tilladelsen og (3) befinder sig i de berørte områder. Betingelserne er kumulative og skal alle være opfyldt.

Bestemmelsen skal læses i sammenhæng med stk. 1, 2, 3 og 5. Der henvises til disse bestemmelser og bemærkningerne dertil.

Bestemmelsen medfører, at hvis rettighedshaveren ikke opfylder sine forpligtelser til at fjerne for eksempel maskiner eller udstyr, som er anvendt ved udførelsen af aktiviteter efter en tilladelse, fra de berørte områder, og de pågældende maskiner eller det pågældende udstyr er ejet af en anden end rettighedshaveren, kan Naalakkersuisut ligeledes meddele ejeren påbud om at fjerne de pågældende maskiner eller det pågældende udstyr. Det gælder, uanset om de pågældende maskiner eller det pågældende udstyr er ejet af for eksempel en underentreprenør, der udfører arbejder i tilladelsesområdet eller en udlejnings- eller leasingvirksomhed, der alene har udlejet eller leaset en maskine eller udstyr til rettighedshaveren.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at der i videst muligt omfang foretages oprydning efter tilladelsesaktiviteter, uden at en sådan oprydning skal foretages og betales af de grønlandske myndigheder.

Bestemmelsen begrænser ikke rettighedshaverens forpligtelser efter stk. 3, og Naalakkersuisut kan lade tredjemands maskiner og udstyr fjerne for rettighedshaverens regning og risiko, uden forinden at meddele ejeren deraf påbud om at fjerne dette.

Hvis ejeren af for eksempel maskiner eller udstyr ikke efterkommer et påbud om at fjerne de pågældende maskiner eller det pågældende udstyr, hæfter rettighedshaveren og ejeren solidarisk for fjernelsen af de pågældende maskiner eller det pågældende udstyr, jf. stk. 3 og 5.

Til stk. 5

Bestemmelsen skal læses i sammenhæng med stk. 3 og 4. Der henvises til disse bestemmelser og bemærkningerne dertil.

Hvis ejeren af for eksempel maskiner eller udstyr ikke efterkommer et påbud om at fjerne de pågældende maskiner eller det pågældende udstyr efter stk. 4, hæfter rettighedshaveren og ejeren solidarisk for fjernelsen af de pågældende maskiner eller det pågældende udstyr, jf. stk. 3.

Til § 79

Til stk. 1

Bestemmelsen har til formål at sikre, at Naalakkersuisut har en klar hjemmel til at tilbageholde de af rettighedshaverens aktiver, der repræsenterer en værdi, og som Naalakkersuisut har fjernet efter § 78, stk. 3, indtil rettighedshaveren har betalt udgifterne til fjernelsen af det pågældende aktiv, herunder udgifter til myndighedsbehandling i forbindelse med fjernelse af aktivet.

Bestemmelsen skal medvirke til at sikre, at rettighedshaveren foretager og afholder udgifterne ved nedlukning og oprydning af aktiviteter efter en tilladelse.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med stk. 3 og § 78, stk. 3. Der henvises til disse bestemmelser og bemærkningerne dertil.

Til stk. 2

Bestemmelsen har til formål at sikre, at Naalakkersuisut har en klar hjemmel til at tilbageholde en persons eller virksomheds aktiver, der repræsenterer en værdi, og som Naalakkersuisut har fjernet efter § 78, stk. 5, indtil den pågældende har betalt udgifterne til fjernelsen af det pågældende aktiv.

Bestemmelsen skal medvirke til at sikre, at landskassen får dækket så meget som muligt af sine udgifter til oprydning, i de tilfælde hvor aktiver, der har været benyttet i forbindelse med aktiviteter efter forslaget, og som ikke er ejet af rettighedshaveren, efterlades.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med stk. 3 og § 78, stk. 5. Der henvises til disse bestemmelser og bemærkningerne dertil.

Til stk. 3

Bestemmelsen skal læses i sammenhæng med stk. 1 og 2. Der henvises til disse bestemmelser og bemærkningerne dertil.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at Naalakkersuisut har en klar hjemmel til at søge sine krav efter stk. 1 eller 2 fyldestgjort i den forpligtedes aktiver, uden at Naalakkersuisut først skal foretage udlæg deri.

Til stk. 4

Naalakkersuisut skal inden en offentlig auktion undersøge, hvem der ejer aktivet, og om der er andre, hvis rettigheder eller forpligtelser med hensyn til aktivet, som må antages at ville blive berørt af salget. Det kan for eksempel være en panthaver, der har pant i det pågældende aktiv. Naalakkersuisut skal undersøge relevante offentlige registre og i relevant omfang spørge rettighedshaveren eller ejeren af aktivet derom.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at alle hvis rettigheder eller forpligtelser, der kan berøres af salget af aktivet, orienteres om salget og gives mulighed for at varetage sine interesser i forbindelse med salget.

Til stk. 5

Bestemmelsen angiver, at ved offentlig auktion efter stk. 3 udbyder Naalakkersuisut de enkelte aktiver til salg på et auktionsmøde eller ved elektronisk auktion. Det er således op til Naalakkersuisut at afgøre, hvilken auktionsform der konkret må antages at ville medføre den højeste pris for aktivet.

Det følger videre af bestemmelsen, at hvis Naalakkersuisut efter gennemførelsen af en auktion skønner, at der kan opnås et væsentligt højere bud på en ny auktion, kan Naalakkersuisut bestemme, at der skal afholdes en ny auktion.

Til stk. 6

Bestemmelsen omhandler muligheden for, at interessenter, som ikke opnår fuld dækning for deres rettigheder i aktivet, mod sikkerhedsstillelse kan forlange en ny auktion.

Der kan for eksempel stilles sikkerhed ved deponering af et pengebeløb eller ved en bankgaranti.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at ejeren af et aktiv og andre, som ikke ved budet opnår fuld dækning for deres rettigheder i forhold til aktivet, kan varetage deres interesser. Bestemmelsen medvirker desuden til at sikre, at aktiver sælges til markedsprisen.

Til stk. 7

Bestemmelsen betyder, at auktionsomkostningerne fratrækkes salgsprovenuet, inden andre rettigheder i forhold til aktivet dækkes.

Til stk. 8

Bestemmelsen fastslår, hvorledes salgsprovenuet vil blive anvendt. Salgsprovenuet dækker følgende krav i nævnte rækkefølge:

- 1) Auktionsomkostningerne, jf. stk. 7.
- 2) Naalakkersuisuts krav, jf. stk. 1 eller 2.
- 3) Andre rettigheder i forhold til aktivet (eksempelvis panterrettigheder).

Et eventuelt overskud udbetales til ejeren af aktivet.

Til § 80

Til stk. 1

Bestemmelsen indeholder en liste med 7 forhold, som en nedlukningsplan blandt andet skal indeholde. For nærmere om en nedlukningsplan se § 15, stk. 2, og bemærkningerne dertil.

Nedlukningsplanen skal blandt andet indeholde en plan for, hvad rettighedshaveren skal gøre vedrørende anlæg og bygninger med videre, som er etableret eller brugt af rettighedshaveren, og tilladelsesområdet og andre berørte områder, og hvordan rettighedshaveren skal efterlade tilladelsesområdet og andre berørte områder ved rettighedshaverens ophør med og nedlukning af udnyttelsen, herunder virksomheden og aktiviteterne i forbindelse dermed.

Nedlukningsplanen skal også angive, hvordan rettighedshaveren stiller sikkerhed for opfyldelsen af sine forpligtelser og mulige forpligtelser vedrørende nedlukningen, gennemførelsen af nedlukningsplanen og aktiviteterne og foranstaltninger i forbindelse dermed. Det følger af § 82.

De eksisterende nedlukningsplaner og godkendelser af nedlukningsplanerne indeholder disse forhold og andre forhold. Den eksisterende praksis vedrørende nedlukningsplaner og godkendelse deraf kan videreføres efter forslaget bestemmelser.

Bestemmelsen har særligt fokus på varetagelse af sikkerheds-, sundheds-, og miljømæssige hensyn og sikring af oprydning med videre ved nedlukning og ophør af udnyttelsesaktiviteter i overensstemmelse med de hensyn, der er angivet i forslaget formålsbestemmelse, jf. § 1.

Til stk. 2.

Bestemmelsen angiver, at hvis rettighedshaveren planlægger at efterlade eller overdrage anlæg eller bygninger med videre i tilladelsesområdet eller andre berørte områder, kan dette kun ske efter godkendelse fra Naalakkersuisut.

Til stk. 3.

Bestemmelsen angiver, at hvis der sker efterladelse af anlæg eller bygninger med videre i tilladelsesområdet eller andre berørte områder, og disse anlæg eller bygninger med videre af sundhedsmæssige, sikkerhedsmæssige, miljømæssige eller andre grunde kræver vedligeholdelse, overvågning eller andre aktiviteter eller foranstaltninger med videre efter nedlukningen, skal nedlukningsplanen indeholde planer derfor, samt at der skal stilles behørig sikkerhed.

Til § 81

Til stk. 1

Bestemmelsen fastsætter rettighedshaverens pligt til at udarbejde og indlevere en nedlukningsplan til Naalakkersuisut. Nedlukningsplanen skal være godkendt af Naalakkersuisut og skal indeholde en rettighedshavers plan for rettighedshaverens senere ophør med og nedlukning af udnyttelsen af mineraler og aktiviteter i forbindelse dermed efter en udnyttelsestilladelse.

Bestemmelsen angiver således, at rettighedshaveren efter en udnyttelsestilladelse skal udarbejde og indlevere en nedlukningsplan til Naalakkersuisut, som skal godkendes af Naalakkersuisut.

Nedlukningsplanen skal udarbejdes, indsendes og godkendes, inden rettighedshaveren begynder at udføre udnyttelse eller aktiviteter som forberedelse dertil eller i forbindelse dermed.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at rettighedshaveren skal indlevere nedlukningsplanen til Naalakkersuisut og have opnået Naalakkersuisuts godkendelse af nedlukningsplanen senest samtidig med, at rettighedshaveren indleverer mineplanen til Naalakkersuisut og opnår Naalakkersuisuts godkendelse af mineplanen, jf. § 77. Se den nævnte bestemmelse og bemærkningerne dertil.

Til stk. 3

Efter bestemmelsen kan Naalakkersuisut stille vilkår om, at en rettighedshaver skal udarbejde og indsende en nedlukningsplan, som skal godkendes af Naalakkersuisut, i forbindelse med andre aktiviteter end udnyttelse af mineraler.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at rettighedshavere i forbindelse med omfattende aktiviteter, der ikke har forbindelse med udnyttelse af mineraler, foretager en relevant og tilstrækkelig oprydning ved ophør af aktiviteterne, og at Naalakkersuisut kan kræve økonomisk sikkerhedsstillelse for rettighedshaveres opfyldelse af sine forpligtelser i forbindelse hermed.

Der vil alene blive stillet vilkår om udarbejdelse af nedlukningsplan i forbindelse med ansøgninger om aktiviteter, der strækker sig over mere end 1 år, eller som vil kræve et omfattende eller økonomisk tungt oprydningsarbejde.

Til stk. 4

Bestemmelsen angiver, at nedlukningsplanen skal opdateres og ændres i relevant omfang.

En ændring i nedlukningsplanen kan blandt andet være relevant, hvis rettighedshaveren ønsker at udføre andre ikke uvæsentlige udnyttelsesaktiviteter end dem, som Naalakkersuisut oprindeligt har meddelt godkendelse til. Det kan for eksempel være, hvor rettighedshaveren ønsker at udføre nye udnyttelsesaktiviteter, som i forhold til de godkendte aktiviteter i et større omfang vil medføre, at der skal ske etablering af nye eller flere bygninger, anlæg og installationer med videre. Det kan også være aktiviteter, der kan få betydning for forhold omfattet af forslaget, herunder aktiviteter der får betydning for anvendelsen af lokale arbejdstagere med videre.

Bestemmelsen skal bidrage til at sikre, at nedlukningsplanen til enhver tid indeholder en opdateret beskrivelse af udnyttelsesaktiviteterne, produktionens tilrettelæggelse og anlæggene

dertil med videre.

Til stk. 5

Bestemmelsen skal fortolkes og anvendes i overensstemmelse med stk. 4.

Efter bestemmelsen skal rettighedshaveren snarest muligt udarbejde og indlevere en opdateret eller ændret nedlukningsplan, når ændrede forhold efter en konkret og samlet vurdering gør det nødvendigt. Sådanne forhold er generelt de forhold, der er anført i stk. 4.

Rettighedshaveren skal desuden snarest muligt udarbejde og indlevere en opdateret eller ændret mineplan, når Naalakkersuisut træffer afgørelse derom.

Rettighedshaveren skal også opnå Naalakkersuisuts godkendelse af den opdaterede eller ændrede nedlukningsplan.

Naalakkersuisut kan fastsætte en frist for udarbejdelse af en nedlukningsplan til godkendelse og gennemførelse af påkrævede ændringer, herunder med hensyn til sikkerhedsstillelse.

Bestemmelsen skal ligesom stk. 4 bidrage til at sikre, at en nedlukningsplan til enhver tid indeholder en opdateret beskrivelse af relevante forhold.

Til stk. 6

Bestemmelsen angiver, at Naalakkersuisut kan fastsætte vilkår for en godkendelse som nævnt i stk. 1, 3 eller 5 efter § 121. Naalakkersuisut kan blandt andet fastsætte vilkår om varetagelse af sikkerhedsmæssige, sundhedsmæssige, miljømæssige og andre relevante hensyn efter virksomhedens ophør, herunder vilkår om overvågning i en periode eller andre foranstaltninger efter nedlukningen.

Overvågning i en periode efter nedlukningen vil blandt andet være relevant, i tilfælde hvor en rettighedshaver efterlader anlæg med videre i området. I sådanne tilfælde kan Naalakkersuisut for eksempel fastsætte vilkår for en godkendelse om, at rettighedshaveren skal vedligeholde og overvåge de efterladte anlæg i en periode efter nedlukningen.

Til § 82

Til stk. 1

Bestemmelsen skal anvendes og fortolkes i overensstemmelse med forslagets §§ 80 og 85 om de forhold, en nedlukningsplan skal omfatte, og rettighedshaverens pligt til at stille sikkerhed.

Se de nævnte bestemmelser og bemærkningerne dertil.

Til stk. 2

Bestemmelsen præciserer, at nedlukningsplanen skal indeholde en beskrivelse af, hvordan rettighedshaveren stiller sikkerhed efter § 85. Se bestemmelsen og bemærkningerne dertil.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at nedlukningsplanen indeholder bestemmelser vedrørende rettighedshaverens sikkerhedsstillelse, herunder at nedlukningsplanen indeholder en detaljeret beskrivelse af det økonomiske grundlag for opfyldelsen af rettighedshaverens forpligtelser vedrørende nedlukningen, gennemførelsen af nedlukningsplanen og aktiviteterne og foranstaltningerne i forbindelse dermed.

Til stk. 3

Det præciseres, at nedlukningsplanens bestemmelser om rettighedshaverens sikkerhedsstillelse for opfyldelse af sine nedlukningsforpligtelser og rettighedshaverens sikkerhedsstillelse skal godkendes af Naalakkersuisut.

Til stk. 4

Bestemmelsen præciserer en pligt for en rettighedshaver til at opdatere bestemmelserne om sikkerhedsstillelse i nedlukningsplanen og stille sikkerhed efter de ændrede bestemmelser, når ændrede forhold gør det nødvendigt at ændre på sikkerhedsstillelsen.

Til stk. 5

Bestemmelsen indeholder en hjemmel for Naalakkersuisut til at fastsætte vilkår for en godkendelse som nævnt i stk. 3 eller 4 efter § 121. Se bestemmelsen i § 121 og bemærkningerne dertil.

Til § 83

Til stk. 1

Bestemmelsen afspejler det forhold, at der kan forekomme perioder under en tilladelse, hvor en fortsat udnyttelsesaktivitet vil være tabsgivende. Det kan for eksempel ske som følge af varierende prisforhold og afsætningsforhold for mineraler. I disse tilfælde kan det ikke udelukkes, at forholdene vil ændre sig tilbage igen, således at projektet igen kan blive overskudsgivende. Det er således hensigtsmæssigt, at der er mulighed for indstilling af

udnyttelsesaktiviteterne for en periode med henblik på senere genoptagelse af aktiviteterne, når en endelig indstilling (nedlukning) af aktiviteterne ikke ønskes gennemført.

Der kan også være tale om forbigående vanskeligheder, der betyder, at aktiviteterne må indstilles for en periode på mere end 60 kalenderdage.

Bestemmelsen omfatter indstilling af udnyttelsesaktiviteter efter en udnyttelsestilladelse og kan først anvendes, når udnyttelsesaktiviteterne er påbegyndt.

Efter bestemmelsen skal en midlertidig indstilling af udnyttelsesaktiviteterne godkendes af Naalakkersuisut. En godkendelse skal ske med henblik på at sikre blandt andet sikkerhedsmæssige og vedligeholdelsesmæssige forhold i den periode, hvor aktiviteterne er midlertidigt nedlukkede og at nedlukningsplanen gennemføres, hvis det senere må konstateres, at aktiviteterne ikke genoptages.

En godkendelse kan meddeles for indtil 2 år ad gangen. En fornyet godkendelse kan meddeles på ændrede vilkår. Det indebærer, at der kan ske en ændring af de oprindelige vilkår for indstillingen af udnyttelsesaktiviteterne, hvis forholdene tilsiger det.

Til stk. 2

Efter bestemmelsen kan Naalakkersuisut fastsætte vilkår for en godkendelse efter § 121. En godkendelse skal blandt andet sikre, at rettighedshaveren vedligeholder, sikrer og overvåger anlæg og bygninger med videre, mens udnyttelsesaktiviteterne er indstillet, og at nedlukningsplanen nævnt i § 80 kan gennemføres, hvis udnyttelsesaktiviteterne ikke genoptages. En godkendelse skal også sikre, at planer for sikkerhed, sundhed, miljø med videre er tilpasset den midlertidige indstilling af udnyttelsesaktiviteterne og en mulig efterfølgende endelig indstilling af udnyttelsesaktiviteterne.

Naalakkersuisut kan eksempelvis også fastsætte vilkår om, at rettighedshaveren skal foretage efterforskningsaktiviteter i den periode, hvor udnyttelsesaktiviteterne er indstillet.

Der vil kun blive stillet vilkår for godkendelsen af indstillingen af udnyttelsesaktiviteter, i det omfang det er nødvendigt for at sikre de nævnte forhold. Indstilles aktiviteterne eksempelvis i en kortere periode grundet midlertidige praktiske vanskeligheder, der umuliggør udførelsen af planlagte aktiviteter, vil der typisk ikke blive stillet vilkår for godkendelsen.

Til § 84

Bestemmelsen fastslår, at når en midlertidig indstilling efter § 83 har varet i en periode på

mindst 6 år, eller hvis vilkårene for godkendelsen af den midlertidige indstilling ikke overholdes, kan Naalakkersuisut påbyde rettighedshaveren at gennemføre nedlukningsplanen nævnt i § 80. Se den nævnte bestemmelse og bemærkningerne dertil.

Til § 85

Til stk. 1

Det følger af forslaget § 82, stk. 2, at en rettighedshaver skal stille sikkerhed for opfyldelsen af sine forpligtelser og mulige forpligtelser vedrørende nedlukningen, gennemførelsen af nedlukningsplanen og aktiviteterne og foranstaltninger i forbindelse dermed.

Denne bestemmelse indeholder en hjemmel for Naalakkersuisut til at fastsætte vilkår til sikring af, at rettighedshaveren efter en tilladelse opfylder sine forpligtelser vedrørende tilladelsen og aktiviteterne efter tilladelsen.

Efter stk. 2 kan Naalakkersuisut fastsætte nærmere bestemmelser om, hvordan sikkerhedsstillelsen skal ske.

Vilkårene for sikkerhedsstillelsen fastsættes under hensyn til den konkrete virksomhed og omfanget og karakteren af de forventede foranstaltninger i forbindelse med udførelse af aktiviteterne med videre i tilladelsesperioden og virksomhedens ophør. Udformningen af sikkerhedsstillelsen vil i øvrigt ske efter drøftelse med rettighedshaveren.

Formålet med bestemmelsen er at etablere mulighed for at fastsætte vilkår med henblik på at sikre, at rettighedshaverens forpligtelser opfyldes, samtidig med at vilkårene for virksomhedens udførelse ikke forringes på en afgørende måde. De vilkår, der fastsættes efter bestemmelsen, vil derfor skulle udformes ved en afbalancering af hensynet til forpligtelsernes gennemførelse og hensynet til, at mineralprojekterne realiseres.

Til stk. 2

Bestemmelsen indeholder en hjemmel for Naalakkersuisut til at fastsætte nærmere bestemmelser og vilkår om sikkerhedsstillelsen efter stk. 1.

Naalakkersuisut kan fastsætte bestemmelser og vilkår om alle relevante forhold, i det omfang de er i overensstemmelse med forslaget formål i § 1 og andre bestemmelser.

Naalakkersuisut kan blandt andet fastsætte nærmere bestemmelser om sikkerhedsstillelsen vedrørende mineralaktiviteter og forhold i forbindelse dermed i bekendtgørelser.

Naalakkersuisut kan også fastsætte vilkår derom som vilkår i eller standardvilkår for tilladelser og godkendelser. Se forslaget § 16 og bemærkningerne dertil.

Naalakkersuisut kan blandt andet fastsætte bestemmelser og vilkår om, hvilke former for sikkerheder, der kan anvendes, og hvilke vilkår, der skal gælde for sikkerhedsstillelsen.

Til § 86

Til stk. 1

Bestemmelsen skal fortolkes og anvendes i sammenhæng med forslaget § 85, stk. 1. Bestemmelsen i § 85, stk. 1, anfører, at Naalakkersuisut kan fastsætte bestemmelser og vilkår om, at rettighedshaveren efter enhver tilladelse efter forslaget skal stille og opretholde sikkerhed for opfyldelsen af sine forpligtelser vedrørende tilladelsen og aktiviteterne efter tilladelsen.

Efter bestemmelsen har rettighedshaveren pligt til at opdatere og ændre sikkerhedsstillelsen løbende, i det omfang det er relevant.

Det kan for eksempel være relevant, i tilfælde hvor en rettighedshaver efter en meddelt godkendelse af en aktivitetsplan opnår godkendelse af en ændret aktivitetsplan, der nødvendiggør etablering af nye eller flere bygninger, anlæg og installationer med videre. I et sådan tilfælde vil det være relevant at udvide sikkerhedsstillelsen til at omfatte de nævnte bygninger, anlæg og installationer med videre.

Det kan for eksempel også være relevant, i tilfælde hvor en rettighedshaver ophører med at bruge nogle bygninger og anlæg og fjerner dem, og rettighedshaveren på den baggrund ønsker at sikkerhedsstillelsen skal omfatte et mindre beløb end hidtil.

Naalakkersuisut har ligeledes efter bestemmelsen en pligt til at medvirke til at opdatere og ændre sikkerhedsstillelsen løbende, i det omfang det er relevant. Naalakkersuisut har således blandt andet pligt til at frigive en sikkerhedsstillelse helt eller delvist, hvis vilkårene for en sådan frigivelse er opfyldt.

Bestemmelsen skal desuden anvendes og fortolkes i sammenhæng med forslaget § 82, stk. 2 og 3. Det følger af § 82, stk. 2, at rettighedshaveren efter en udnyttelsestilladelse skal stille sikkerhed for opfyldelsen af sine forpligtelser og mulige forpligtelser vedrørende nedlukningen, gennemførelsen af nedlukningsplanen og aktiviteterne og foranstaltninger i forbindelse dermed efter § 85. Bestemmelsen i § 82, stk. 4, præciserer en pligt for en rettighedshaver til at opdatere bestemmelserne om sikkerhedsstillelse i nedlukningsplanen og

stille sikkerhed efter de ændrede bestemmelser, når ændrede forhold gør det nødvendigt at ændre på sikkerhedsstillelsen.

Til stk. 2

Bestemmelsen skal fortolkes og anvendes i overensstemmelse med stk. 1.

Efter bestemmelsen skal rettighedshaveren snarest muligt ændre sikkerhedsstillelsen og opnå Naalakkersuisuts godkendelse af den ændrede sikkerhedsstillelse, når ændrede forhold nødvendiggør det. Sådanne ændrede forhold er generelt de forhold, der er anført i stk. 1. Rettighedshaveren skal desuden snarest muligt ændre sikkerhedsstillelsen og opnå Naalakkersuisuts godkendelse af den ændrede sikkerhedsstillelse, når Naalakkersuisut træffer afgørelse derom.

Bestemmelsen skal bidrage til at sikre, at en rettighedshavers sikkerhedsstillelse efter § 85 til enhver tid er opdateret i forhold til rettighedshaverens forpligtelser efter forslaget, bestemmelser og vilkår fastsat efter forslaget, tilladelsen, aktivitetsplaner og godkendelserne af planerne.

Naalakkersuisut har ligeledes en pligt til at medvirke til at opdatere og ændre sikkerhedsstillelsen løbende, i det omfang det er relevant. Naalakkersuisut har således blandt andet pligt til at frigive en sikkerhedsstillelse helt eller delvist, hvis vilkårene for en sådan frigivelse er opfyldt.

Bestemmelsen fastslår, at enhver ændring af en sikkerhedsstillelse kræver godkendelse deraf meddelt af Naalakkersuisut.

Til stk. 3

Bestemmelsen skal fortolkes og anvende i overensstemmelse med stk. 1-2.

Bestemmelsen skal bidrage til at sikre, at en rettighedshavers sikkerhedsstillelse efter § 85 til enhver tid er opdateret med hensyn til rettighedshaverens forpligtelser efter forslaget, bestemmelser og vilkår fastsat efter forslaget, tilladelsen, aktivitetsplaner og godkendelserne af planerne.

Til stk. 4

Naalakkersuisut kan blandt andet fastsætte nærmere bestemmelser om sikkerhedsstillelsen vedrørende mineralaktiviteter og forhold i forbindelse dermed i bekendtgørelser.

Naalakkersuisut kan også fastsætte vilkår derom som vilkår i eller standardvilkår for tilladelser og godkendelser. Se forslaget § 16 og bemærkningerne dertil.

Til § 87

Bestemmelsen regulerer miljøbeskyttelse, herunder klimabeskyttelse og naturbeskyttelse, i forbindelse med mineralaktiviteter og er i vidt omfang en sammenskrivning og dermed videreførelse af den miljøbeskyttelse, der følger af råstoflovens §§ 51, 55 og 59.

Til stk. 1

Bestemmelsen i stk. 1 angiver, at en sikring af menneskenes levevilkår og de økologiske kredsløb gør det nødvendigt, at areal- og naturressourcerne udnyttes som led i en bæredygtig udvikling. Bestemmelsen bygger således på den voksende erkendelse af, at miljøproblemerne ikke blot er lokale og veldefinerede, men at de tværtimod er globale, mangfoldige og komplekse. Med bestemmelsen lægges der således op til, at miljøpolitik tager udgangspunkt i et helhedssyn på menneskets samspil med naturen – lige fra udnyttelse af mineraler, over produktion og forbrug, til affaldsbortskaffelse.

Forslaget skal således også værne om klimaet og naturen, så samfundsudviklingen kan ske på et bæredygtigt grundlag i respekt for klimatiske forhold og deres betydning for menneskets livsvilkår og bevarelsen af dyre- og plantelivet.

Ved anvendelse af forslaget bestemmelser om miljø-, klima- og naturbeskyttelse, skal der lægges vægt på de samlede konsekvenser for miljø, klima og natur.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse angiver kapitlets primære beskyttelsesobjekter. Bestemmelsens formulering er i vid udstrækning baseret på internationale anerkendte principper, som også genfindes i formulering af den danske havmiljølovs formålsbestemmelse.

Det foreslås, at det med dette forslags regler om miljø-, klima- og naturbeskyttelse tilsigtes at forebygge, begrænse og bekæmpe forurening og anden påvirkning af miljø, klima og natur fra aktiviteter, der direkte eller indirekte kan bringe menneskets sundhed i fare, skade dyre- eller plantelivet eller naturværdier på eller i jorden eller havet eller i undergrunden, være til gene for den retmæssige udnyttelse af jorden, havet, undergrunden eller naturressourcer, forringe menneskets livsvilkår eller forringe rekreative værdier eller aktiviteter.

Til stk. 3

I det foreslåede stk. 3 foretages en nærmere præcisering af de hensyn, der skal varetages ved lovens administration.

Nr. 1 angiver kapitlets primære målsætninger. Det fremgår således, at der skal ske forebyggelse, begrænsning og bekæmpelse af forurening af hav, havbund, undergrund, vand, luft og skadelige indvirkninger på klimatiske forhold samt vibrations- og støjulemper.

For at forebygge og begrænse spild af ressourcer, jf. nr. 2, og forurening og anden skadelig påvirkning af omgivelserne og dermed skabe bedre grundlag for en bæredygtig udvikling, foreslås det i nr. 3 at fremme af renere teknologi skal være et formål i sig selv ved lovens administration. Renere teknologi kan defineres som ændrede produktionsprocesser, råvarer, hjælpestoffer og produkter, som mindsker ressourceforbruget og hindrer, at forurening opstår, ikke alene i produktionsprocessen, men også i senere led i vare- og produktkredsløbet.

Derfor er rensningsforanstaltninger, som har været den traditionelle måde at angribe forureningsproblemer på, ikke omfattet af betegnelsen "renere teknologi". Det har vist sig, at rensning af spildevand og luft har medført problemer ved deponering af restprodukter, hvorved et forureningsproblem afløses af et andet. Målsætningen i nr. 4 om at fremme genanvendelse og begrænse problemer i forbindelse med affaldsbortskaffelse (herunder også de problemer, som selve mængden af affald betyder) bygger også på kredsløbsperspektivet og har således tæt sammenhæng med målsætningen om at fremme renere teknologi. Se nærmere herom også bemærkningerne til § 88, stk. 1.

Til § 88

Bestemmelsen er en videreførelse af råstoflovens § 52 og regulerer de forhold, der skal lægges vægt på ved anvendelsen og administration af forslagens bestemmelser om miljø-, klima- og naturbeskyttelse.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at der ved anvendelsen og administrationen af dette forslags regler skal lægges vægt på den bedst tilgængelige teknik.

Ved den bedst tilgængelige teknik forstås det mest effektive og avancerede trin i udviklingen af aktiviteter og driftsmetoder og den tekniks praktiske egnethed til at forhindre eller, hvor dette ikke er muligt, generelt begrænse emissionerne og anden indvirkning på miljøet som helhed, herunder følsomme områder og perioder.

Der forstås ved:

Teknik: Både den anvendte teknologi og den måde, hvorpå anlæg konstrueres, bygges, vedligeholdes, drives og lukkes ned.

Tilgængelig: Udviklet i en målestok, der medfører, at den pågældende teknik kan anvendes i den relevante industrisektor på økonomisk og teknisk mulige vilkår, idet der tages hensyn til omkostninger og fordele, uanset hvor teknikken produceres eller i forvejen anvendes, når blot rettighedshaveren kan disponere over teknikken på rimelige vilkår.

Bedste: Den mest effektive teknik til opnåelse af et højt generelt beskyttelsesniveau for miljøet som helhed.

Princippet om renere teknologi, der sigter på at begrænse unødige ressourceanvendelse og spild gennem en forebyggende indsats, står ikke i modsætning til rensningsforanstaltninger. Rensningsløsninger er – og vil fortsat i væsentligt omfang være – nødvendige elementer i miljøbeskyttelsesarbejdet. Men princippet udtrykker nødvendigheden af en prioritering ud fra en økologisk og samfundsøkonomisk helhedsbetragtning.

For den enkelte virksomhed er det af afgørende betydning at kunne overskue virksomhedens aktuelle situation i forhold til de miljøkrav, der stilles, ligesom virksomheden skal have mulighed for at kunne planlægge sine investeringer med størst mulig sikkerhed for, at også fremtidige krav er kendte.

Ydermere må man ved anvendelsen af princippet om renere teknologi nødvendigvis tage hensyn til opretholdelsen af virksomhedernes internationale konkurrenceevne og udviklingsmuligheder ved fastsættelsen af krav efter dette forslag.

Disse overordnede hensyn og principper for dette forslags administration skal både finde anvendelse ved konkrete afgørelser efter dette forslag, ved fastsættelsen af vejledninger og normer som rammer og retningslinjer for Naalakkersuisuts praksis og ved fastsættelsen af generelle regler efter dette forslag.

Administrationen af Inatsisartutlovens bestemmelser om Miljøbeskyttelse, klimabeskyttelse og naturbeskyttelse tager i vidt omfang udgangspunkt i internationale konventioner.

Til stk. 2

Bestemmelsen vedrører principper for bedømmelse af omfanget og arten af foranstaltninger til forebyggelse og imødegåelse af forurening.

Til § 89

Bestemmelsen er med visse sproglige og redaktionelle ændringer en videreførelse af råstoflovens § 53, stk. 1-2, og fastsætter regler om forurening i forbindelse med aktiviteter omfattet af forslaget.

Til stk. 1

Efter bestemmelsen skal enhver, der vil påbegynde aktiviteter omfattet af loven, som kan give anledning til forurening, vælge et sådant tidspunkt og sted for udførelsen af aktiviteterne, at faren for forurening begrænses mest muligt. Der skal ved valg af tidspunkt og sted for udførelsen tages hensyn til områdets natur og beskaffenhed, herunder den nuværende og planlagte fremtidige udnyttelse. Der skal endvidere tages hensyn til mulighederne for at bortskaffe spildevand, affald og andre forurenende stoffer og materialer på en hensigtsmæssig måde.

Det foreslåede lokaliseringsprincip indebærer, at en forurenende aktivitet skal placeres i omgivelser, der er robuste over for forurening, og at følsomme områder i videst muligt omfang skal friholdes for forureningsmæssige påvirkninger.

Til stk. 2

Efter bestemmelsen skal enhver, der vil påbegynde, påbegynder eller udfører aktiviteter omfattet af loven, som kan give anledning til forurening, træffe foranstaltninger, der kan forebygge og imødegå denne forurening, og tilrettelægge virksomhedens etablering, indretning og drift på en sådan måde, at den i mindst muligt omfang medfører forurening.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at en forurenende virksomhed skal træffe de nødvendige forureningsbegrænsende foranstaltninger og tilrettelægge driften på en sådan måde, at forureningen begrænses mest muligt. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forslagets § 9.

Til stk. 3.

Efter bestemmelsen skal enhver, der vil påbegynde, påbegynder eller udfører aktiviteter omfattet af loven, som kan give anledning til forurening, sikre, at forurening, emissioner, affalds-frembringelse og ressourceanvendelse begrænses bedst muligt ved valg, etablering og indretning af anlæg med videre, herunder maskiner, udstyr og eventuelle indkvarteringsfaciliteter.

Bestemmelsen fastslår, at det samme skal sikres ved tilrettelæggelse af driften, herunder ved valg af efterforskningsprocesser, udnyttelsesprocesser, anvendelsesprocesser, arbejdsprocesser, råvarer, stoffer og materialer til brug i forbindelse med driften og procedurer for beredskab og forureningsbekæmpelse.

Til § 90

Bestemmelsen uddyber forslaget § 88, stk. 1 og 2, og lokaliseringsprincippet og forureningsbegrænsningsprincippet i forslaget § 89, og er en videreførelse af råstoflovens § 53, stk. 3-5.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at virksomheder eller personer, der har forpligtelser efter loven vedrørende miljøbeskyttelse eller forebyggelse, begrænsning eller bekæmpelse af forurening, ved opfyldelsen af forpligtelserne skal sikre og fremme anvendelse af den bedste tilgængelige teknik og de bedst mulige forureningsbekæmpende foranstaltninger, i det omfang dette er teknisk, praktisk og økonomisk muligt for den pågældende.

Der henvises til bemærkningerne til forslaget §§ 88 og 89.

Til stk. 2

Efter bestemmelsen skal virksomheder eller personer, der efter loven skal sørge for, at miljømæssige risici identificeres, vurderes og nedbringes så meget, som det er rimeligt praktisk muligt, tillige med hensyn til miljøbeskyttelse sikre og fremme anvendelse af den bedste tilgængelige teknik og de bedst mulige forureningsbekæmpende foranstaltninger, i det omfang dette er teknisk, praktisk og økonomisk muligt for den pågældende.

Der henvises til bemærkningerne til stk. 1 og forslaget §§ 88 og 89.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastslår, at forpligtelserne efter stk. 2 tillige gælder i en række situationer.

Efter nr. 1 gælder forpligtelserne, når en virksomhed eller en person skal sørge for, at en anden part planlægger og udfører arbejde eller andre aktiviteter således, at miljømæssige risici identificeres, vurderes eller nedbringes så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

Efter nr. 2 gælder forpligtelserne, når en virksomhed eller en person skal sørge for, at der føres tilsyn med, at en anden part planlægger og udfører arbejde eller andre aktiviteter således, at miljømæssige risici identificeres, vurderes og nedbringes så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

Efter nr. 3 gælder forpligtelserne, når en virksomhed eller en person skal medvirke til, at miljømæssige risici identificeres, vurderes og nedbringes så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

Efter nr. 4 gælder forpligtelserne, når en arbejdsgiver eller en anden virksomhed eller en anden person skal sørge for, at en ansat person får nødvendig oplæring og instruktion i at udføre arbejdet, så miljømæssige risici identificeres, vurderes og nedbringes så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

Efter nr. 5 gælder forpligtelserne, når en virksomhed eller en person skal sørge for, at miljømæssige risici fjernes eller nedbringes.

Slutteligt gælder efter nr. 6 forpligtelserne, når en virksomhed eller en person skal sikre sig, at anlæg, indretninger, skibe eller andre fartøjer, herunder den pågældende genstands konstruktion, indretning og udstyr med videre, er i miljømæssig fuldt forsvarlig stand.

Til § 91

Bestemmelsen vedrører forhold, der vil blive lagt vægt på af Naalakkersuisut ved afgørelse om meddelelse af godkendelse af aktiviteter eller etablering og drift af anlæg omfattet af loven.

Efter den foreslåede bestemmelse vil Naalakkersuisut blandt andet lægge vægt på hensynet til at undgå forringelse eller anden negativ påvirkning af klimatiske forhold, når Naalakkersuisut træffer afgørelse om meddelelse af godkendelse af en aktivitet eller etablering og drift af et anlæg, som er omfattet af dette forslag. Naalakkersuisut vil dertil blandt andet lægge vægt på hensynet til at undgå forringelse af naturen samt naturtyperne og levestederne for arterne i udpegede nationale og internationale naturbeskyttelsesområder og forstyrrelse af de arter, for hvilke områderne er udpeget.

Det afgøres efter national ret og international ret, der er gældende i Grønland, hvilke områder der er nationale og internationale naturbeskyttelsesområder, og hvilke nationale og internationale regler der gælder for sådanne områder.

Til § 92

Bestemmelsen fastslår følgen af, at en aktivitet eller et anlæg omfattet af loven må antages at kunne få væsentlig indvirkning på miljømæssige, klimatiske eller naturmæssige forhold.

Til stk. 1

Det foreslås, at en aktivitet eller et anlæg nævnt i § 91, der må antages at kunne påvirke miljømæssige, klimatiske og naturmæssige forhold på væsentlig måde, kun kan meddeles en godkendelse på baggrund af en vurdering af aktivitetens eller anlæggets virkninger på miljømæssige, klimatiske og naturmæssige forhold. Det kræves desuden efter den foreslåede bestemmelse, at offentligheden og berørte myndigheder og organisationer har haft lejlighed til at udtale sig herom.

Det foreslås, at vurderingen sker efter reglerne for vurdering af virkninger på miljøet (VVM-vurdering), jf. forslagens kapitel 15.

Til stk. 2

Det foreslås efter stk. 2, at en aktivitet eller et anlæg nævnt i forslagens § 91, som må antages at kunne få væsentlige indvirkninger på et udpeget nationalt eller internationalt naturbeskyttelsesområde, kun kan meddeles en godkendelse på baggrund af en vurdering af aktivitetens eller anlæggets virkninger på lokaliteten under hensyn til bevaringsmålsætningerne for denne.

Hvis Naalakkersuisut anser det for nødvendigt, skal offentligheden høres om vurderingen af virkningerne på lokaliteten, inden godkendelsen meddeles. Dette vil eventuelt kunne ske i forbindelse med høring om VVM-redegørelsen. Det vil bero på en konkret vurdering i det enkelte tilfælde, om en vurdering af virkningerne på lokaliteten skal udsendes i høring. Det kan blandt andet bero på, hvor omfattende virkningerne er, og om der samtidig udarbejdes en VVM.

Det vil i mange tilfælde være relevant at gennemføre en vurdering af de miljømæssige konsekvenser, før der meddeles godkendelse til en aktivitet eller et anlæg. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med reglerne om VVM i forslagens kapitel 15. Bestemmelsen tager sigte på, at der gennemføres en vurdering af projektets virkninger på lokaliteten under hensyn til bevaringsmålsætningerne for denne. En sådan vurdering vil normalt ikke ske som led i en VVM-undersøgelse.

Det foreslås, at det afgøres efter national ret og international ret, som er gældende i Grønland, hvilke områder der er nationale og internationale naturbeskyttelsesområder, og hvilke

nationale og internationale regler der gælder for sådanne områder.

Til stk. 3-4

Efter de foreslåede bestemmelser kan en godkendelse i de tilfælde, der er nævnt i stk. 1 og 2, kun meddeles, hvis

- 1) aktiviteten eller anlægget ikke skader et nationalt eller internationalt naturbeskyttelsesområdes integritet eller
- 2) væsentlige samfundsinteresser, herunder af social eller økonomisk art, gør det nødvendigt at udføre aktiviteten eller etablere og drive anlægget, jf. dog stk. 4.

Hvis en vurdering af virkningerne viser, at projektet ikke skader internationale naturbeskyttelsesområder, kan der umiddelbart gives godkendelse af projektet under forudsætning af, at øvrige relevante betingelser herfor er opfyldt.

Hvis det derimod er vurderingen, at området udsættes for en væsentlig negativ belastning ved gennemførelse af projektet, kan der kun gives godkendelse af projektet, hvis væsentlige samfundsinteresser, herunder af social eller økonomisk art, gør det nødvendigt at gennemføre projektet, fordi projektet skønnes at være af afgørende betydning for landet eller regionen, og fordi alternative placeringer af projektet ikke findes mulig.

Den i stk. 3 omtalte prioritering af samfundsmæssige hensyn skal under alle omstændigheder kunne rummes inden for de internationale retlige forpligtelser, Grønland er bundet af i forbindelse med et områdes udpegning til nationalt eller internationalt naturbeskyttelsesområde. En godkendelse, som vedrører et beskyttelsesområde, som er udpeget ved lov, må ikke være mere vidtgående, end hvad beskyttelsesloven giver mulighed for.

Til stk. 5

Det foreslås, at Naalakkersuisut fastsætter passende kompensationsforanstaltninger, herunder ved vilkår for godkendelsen, når en godkendelse meddeles efter stk. 3 eller stk. 4.

Efter den foreslåede bestemmelse skal udgifter til eventuelle kompensationsforanstaltninger dækkes af den, der har ansøgt om godkendelsen.

Hvis godkendelse gives efter det foreslåede stk. 3 eller efter stk. 4, selvom der må konstateres en væsentlig negativ belastning af området, skal der fastsættes passende kompensationsforanstaltninger. Det kan eksempelvis være vilkår til ansøgeren om særlige

tiltag for at kompensere for de negative miljømæssige virkninger i form af anvendelse af den bedst tilgængelige teknik og bedst tilgængelige praksis ved anlæg, drift og vedligehold, udpegning af alternative naturbeskyttelsesområder eller gennemførelse af restriktioner for jagt, drift med videre. Fastsættelse af passende kompensationsforanstaltninger vil bero på en konkret vurdering i det enkelte tilfælde og vil ske inden for rammerne af proportionalitetsprincippet.

Til § 93

Det foreslås, at Naalakkersuisut bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om miljø-, klima- og naturbeskyttelse, herunder særligt om de forhold, der er nævnt i forslagets §§ 87-92, herunder om anvendelse af nationale eller internationale regler, aftaler eller retningslinjer vedrørende miljø-, klima- og naturbeskyttelse.

Det er tanken, at Naalakkersuisut med hjemmel i den foreslåede bestemmelse kan supplere reglerne i §§ 87-92, i det omfang det er hensigtsmæssigt for at sikre dette forslags effektivitet og er i overensstemmelse med forslagets formål.

Til § 94

Bestemmelsen er i vidt omfang en videreførelse af råstoflovens § 84 og § 85, stk. 2 for så vidt angår miljø-, klima- og naturforhold.

Med bestemmelsen foreslås, at Naalakkersuisut som hidtil kan fastsætte og opdatere nærmere regler og detailforskrifter om miljø-, klima- og naturmæssige forhold ved udførelse af mineralaktiviteter.

Eksempelvis vil behandlingsanlæg, transportanlæg samt infrastruktur i øvrigt, der er etableret som led i efterforsknings- eller udnyttelsesvirksomhed, være placeret helt eller delvis uden for det område, tilladelsen omfatter. Det er i den forbindelse afgørende, at de beføjelser, myndighedsbehandlingen er baseret på, også gælder sådanne anlæg med videre.

Naalakkersuisut kan blandt andet fastsætte bestemmelser om beskyttelse af miljø, klima og natur og forpligtelser, ansvar og andre forhold i forbindelse dermed. Naalakkersuisut kan fastsætte sådanne bestemmelser med respekt af lovgivning af betydning for forhold vedrørende miljø, klima eller natur i forbindelse med mineraler eller aktiviteter, der er omfattet af forslaget, hvorved kompetence er henlagt til andre myndigheder.

Til § 95

Bestemmelsen regulerer miljøansvar.

Til stk. 1

Efter den foreslåede bestemmelse gælder, at der ved den ansvarlige forstås den, der udfører, leder eller kontrollerer en aktivitet omfattet af dette forslag. Hvis den pågældende er en anden end rettighedshaveren efter en tilladelse eller godkendelse vedrørende aktiviteten, er rettighedshaveren også ansvarlig for aktiviteten. De to parter er da i fællesskab (solidarisk) forpligtede og ansvarlige samt den ansvarlige efter reglerne i dette kapitel.

Ansaret for forureninger, der hidrører fra aktiviteter omfattet af forslaget, og som indebærer en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, er efter forslaget ubetinget og påhviler den ansvarlige for driften af disse aktiviteter.

Begrebet ”den ansvarlige” er den fysiske eller juridiske, privatretlige eller offentligretlige person, der driver eller kontrollerer den erhvervsmæssige aktivitet.

Til stk. 2

Det foreslås, at den ansvarlige for en aktivitet efter stk. 1, der har forårsaget eller medvirket til en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, er ansvarlig for miljøskaden. Det gælder, uanset hvordan skaden eller den overhængende fare for en skade er opstået, og selvom skaden eller den overhængende fare for en skade er opstået som følge af hændelige forhold.

Udgangspunktet er således, at den ansvarlige for aktiviteten anses som den ansvarlige for en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade. Der gælder således et ubetinget ansvar for en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, der er forårsaget ved forureninger, der hidrører fra aktiviteter omfattet af forslaget.

Til § 96

Bestemmelsen regulerer forpligtelserne for den ansvarlige for en miljøskade eller en overhængende fare for miljøskade og er i vidt omfang en videreførelse af råstoflovens § 64, idet råstoflovens § 64, stk. 1, foreslås opdelt i stk. 1 og 2.

Til stk. 1-2

Det foreslås, at den ansvarlige for en overhængende fare for en miljøskade straks skal iværksætte nødvendige forebyggende foranstaltninger, der kan afværge den overhængende

fare for en miljøskade, og underrette Naalakkersuisut om faren og foranstaltningerne. Efter den foreslåede bestemmelse skal den ansvarlige for en miljøskade desuden straks iværksætte ethvert praktisk gennemførligt tiltag, der kan begrænse skadens omfang og forhindre yderligere skade, og underrette Naalakkersuisut om skaden og tiltagene.

Der fastlægges således en pligt for den ansvarlige for en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade til straks at iværksætte de nødvendige foranstaltninger for at afværge en overhængende fare for en miljøskade samt, hvis skaden er indtrådt, straks at iværksætte ethvert praktisk gennemførligt tiltag til at begrænse og hindre yderligere miljøskade.

Det vil således ikke nødvendigvis være tilstrækkeligt at hindre forurening eller yderligere forurening, men derimod tillige nødvendigt hurtigt at begrænse konsekvenserne af en sket forurening, for eksempel ved at hindre, at forureningen spredes. Disse handlepligter kan således indebære, at den ansvarlige skal fjerne en sket forurening, for eksempel ved bortgravning, hurtigst muligt. Det bemærkes, at handlepligterne og håndhævelsen af dem forudsætter, at det umiddelbart er muligt for den ansvarlige at konstatere, at en sket forurening indebærer, at der er indtrådt en miljøskade, eller at en overhængende fare herfor er opstået.

Til stk. 3

Efter den foreslåede bestemmelse fører Naalakkersuisut tilsyn med, at pligterne opfyldes, og Naalakkersuisut kan meddele påbud om deres opfyldelse og foretagelse af foranstaltninger i forbindelse hermed.

Til § 97

Bestemmelsen regulerer muligheden for, at Naalakkersuisut kan meddele påbud i relation til reglerne om miljøskader, og er med visse sproglige ændringer en videreførelse af råstoflovens § 65.

Til stk. 1

Det foreslås, at Naalakkersuisut kan påbyde den ansvarlige at give oplysninger, som har betydning for vurderingen af, om der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade. Efter den foreslåede bestemmelse kan det blandt andet påbydes, at den ansvarlige for egen regning skal foretage undersøgelser, analyser, måling af stoffer eller materialer eller lignende med henblik på at klarlægge årsagen til og virkningen af en stedfunden forurening.

Naalakkersuisut kan meddele den ansvarlige påbud om for egen regning at give oplysninger,

foretage undersøgelser med videre, som er nødvendige for bedømmelsen af, om der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare herfor.

Til stk. 2

Det foreslås, at påbud kan meddeles, uanset om den ansvarlige ikke har rådighed over den ejendom eller det område, hvor der er påvist forurening. Efter den foreslåede bestemmelse kan der i påbuddet fastsættes en pligt til retablering af den forurenede ejendom eller det forurenede område med videre.

Efter forslaget i stk. 2 kan påbud også udstedes, selv om den ansvarlige ikke har rådighed over den ejendom, som er berørt af forureningen, og hvor eventuelle undersøgelser med videre skal gennemføres. Bestemmelsen er nødvendig, fordi det ikke altid er sådan, at den, der er ansvarlig for den aktivitet, der har medført forureningen, også har rådighed over den forurenede ejendom. I disse tilfælde skal der i påbuddet fastsættes pligt til retablering af ejendommen, efter undersøgelserne med videre er afsluttet.

Til stk. 3

Det foreslås, at Naalakkersuisut kan meddele den, der har rådighed over ejendommen eller området, påbud om at tåle, at den ansvarlige eller andre foretager undersøgelser eller retablering med videre, hvis den ansvarlige ikke har rådighed over ejendommen eller området.

Bestemmelserne i stk. 2 og 3 skal forstås med den begrænsning, at der ikke vil kunne meddeles påbud, hvor påbuddene vil udgøre en ekspropriation.

Til stk. 4

Det foreslås, at påbud efter stk. 3 er bindende for den, der til enhver tid har rådighed over den ejendom eller det område, hvor der er påvist forurening.

Der henvises til bemærkningerne til stk. 1-3.

Til § 98

Bestemmelsen regulerer afgørelser truffet af Naalakkersuisut efter reglerne om miljøskade og er i vidt omfang en videreførelse af råstoflovens § 66, idet råstoflovens § 66, stk. 3, efter forslaget videreføres som en særskilt bestemmelse.

Til stk. 1

Bestemmelsen giver Naalakkersuisut kompetence til at træffe afgørelse om eventuelle foranstaltninger med videre i de tilfælde, hvor en forurening indebærer en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade.

Til stk. 2

Det foreslås, at Naalakkersuisut, udover at meddele afgørelsen til den ansvarlige, skal offentliggøre afgørelsen på Naalakkersuisuts hjemmeside eller på en anden passende måde. Efter den foreslåede bestemmelse sker offentliggørelse af en afgørelse om, at der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, for den ansvarliges regning.

Til § 99

Det foreslås, at Naalakkersuisut bemyndiges til at fastsætte nærmere bestemmelser om miljøansvar. Med den foreslåede bemyndigelse kan Naalakkersuisut fastsætte nærmere bestemmelser, hvor dette viser sig hensigtsmæssigt for at sikre dette forslags effektivitet, når det er i overensstemmelse med dette forslags formål.

Til § 100

Bestemmelsen regulerer vurdering af virkning på miljøet (VVM) og redegørelse derfor (VVM-redegørelse) og er med visse ændringer en videreførelse af råstoflovens § 73.

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at godkendelse af en VVM-pligtig aktivitet først kan meddeles, når der er foretaget en vurdering af virkningerne på miljøet ved udførelsen af aktiviteten. Det følger desuden af den foreslåede bestemmelse, at aktivitetens udførelse først må påbegyndes, når VVM-redegørelsen er godkendt af Naalakkersuisut. Ved tilføjelsen af henvisningen til kapitel 12 er det præciseret, at det er godkendelser efter forslagets kapitel 12, der ikke kan meddeles for VVM-pligtige aktiviteter, før reglerne om VVM er iagttaget.

I bestemmelsen er det direkte angivet, hvilke aktiviteter der er VVM-pligtige, da dette vurderes at være mere brugervenligt. De nævnte aktiviteter medfører således, at der skal udarbejdes en VVM-redegørelse, før Naalakkersuisut kan tage stilling til en godkendelse af planer og aktiviteter samt indstilling heraf efter forslagets kapitel 12.

Efter den foreslåede bestemmelse kan Naalakkersuisut ikke meddele godkendelse af en VVM-pligtig aktivitet, før der er gennemført en VVM-vurdering og udarbejdet en redegørelse

herom.

Det foreslås i nr. 1, at lokale mineralaktiviteter ikke er VVM-pligtige efter dette forslag.

Til stk. 2

Det foreslås, at rettighedshavere kan søge om fritagelse for kravet om udarbejdelse af en miljøvurdering (VVM) og redegørelse derfor (VVM-redegørelse) forud for godkendelse af udnyttelse af mineraler. Dette kræver, at rettighedshaveren kan godtgøre, at udnyttelsen ikke vil have væsentlig indflydelse på miljøet.

Bestemmelsen forudsættes at have et relativt snævert anvendelsesområde, da det med forslaget påtænkes, at udnyttelse af mineraler som udgangspunkt fortsat skal være en VVM-pligtig aktivitet. Bestemmelsen påtænkes således primært anvendt i tilfælde, hvor der som følge af mere formelle årsager indtræder VVM-pligt, men hvor det kan godtgøres, at udnyttelsen ikke som følge af disse forhold vil have væsentlig påvirkning på miljøet.

Til stk. 3

Efter den foreslåede bestemmelse kan Naalakkersuisut, i tilfælde hvor eksempelvis en ændring eller udvidelse antages at kunne få en væsentlig indvirkning på miljøet, stille krav om, at der udarbejdes en vurdering af virkningerne på miljøet (VVM) med tilhørende redegørelse. Dette indebærer eksempelvis, at der kan stilles krav om udarbejdelse af en VVM med tilhørende redegørelse, når en aktivitet eller driften af et af de i stk. 1 nævnte anlæg ønskes indstillet midlertidigt, og den midlertidige indstilling må antages at få væsentlig (skadelig) indvirkning på miljøet. Det samme gælder demontering (bortfjernelse) eller nedlukning af et af de i stk. 1 nævnte anlæg.

Formålet med VVM-reglerne er at vurdere aktivitetens miljømæssige påvirkning som en helhedsbetragtning i forhold til områdets miljømæssige bæreevne. Det betyder, at i øvrigt fuldstændig ens aktiviteter i visse sammenhænge kan være VVM-pligtige og i andre situationer ikke. Et af de forhold, der gør sig gældende, er omfanget af aktivitetens miljøpåvirkning – både hvad angår intensitet og geografisk udstrækning – sammenholdt med områdets andre aktiviteter og sårbarhed. En udvidelse af et eksisterende anlæg skal derfor ikke kun vurderes isoleret som et selvstændigt anlæg i relation til tålegrænser og vejledende grænseværdier. Anlægsprojektet skal vurderes i sammenhæng med miljøpåvirkningen fra allerede eksisterende anlæg. Dette kan betyde, at et anlægsprojekt, der isoleret set ikke vil påvirke miljøet væsentligt, alligevel kan være VVM-pligtigt. Dette vil klart være tilfældet, hvis det eksisterende anlæg allerede giver anledning til væsentlige miljøpåvirkninger.

I spørgsmålet om VVM-pligt indgår også anlæggets placering i forhold til det geografiske områdes sårbarhed. En aktivitet vil være VVM-pligtig, hvis den må forventes at være i konflikt med områdets arealanvendelse, naturressourcernes relative rigdom, kvaliteten og regenereringskapaciteten eller det naturlige miljøes bæreevne.

Hvis der kan opstå konflikt mellem en planlagt aktivitet og den nuværende arealanvendelse – ikke nødvendigvis blot for det pågældende område, men også i forhold til tilstødende områder, som kunne blive berørt direkte eller indirekte af en aktivitet – vil det som udgangspunkt give anledning til en væsentlig miljøpåvirkning og dermed VVM-pligt.

For naturparker gælder som oftest, at der i forbindelse med udpegningen eller etableringen findes en nærmere beskrivelse af sigtet med den pågældende naturpark. Endvidere vil der ofte blive gennemført en nærmere planlægning, der indeholder mål og beskyttelsesinteresser. Aktiviteter, der kan forhindre eller vanskeliggøre formålet med naturparken, må antages at kunne påvirke miljøet væsentligt og vil dermed være VVM-pligtige i medfør af de kriterier, som Naalakkersuisut agter at udstede efter stk. 7. Dette gælder, uanset om årsagen til påvirkningen af reservatet eller naturparken er en direkte følge af aktivitetens tilstedeværelse eller en følge af aktivitetens drift, herunder også mere indirekte påvirkninger som eksempelvis trafik til og fra aktiviteten eller nødvendig infrastruktur i tilknytning dertil.

Hvis aktiviteten forudsætter etablering eller udvidelse af rensningsanlæg til rensning af spildevandet, vil en væsentlig miljøpåvirkning ikke kunne udelukkes, og aktiviteten kan være VVM-pligtig. Indebærer aktiviteten, at der vil være behov for bortskaffelse af farligt affald, vil aktiviteten som udgangspunkt være VVM-pligtig, hvis bortskaffelsen og håndteringen af det farlige affald ikke kan finde sted gennem allerede godkendte eller lovligt eksisterende affaldsordninger, bortskaffelsesmetoder eller genanvendelsesmetoder. For det øvrige affald gælder også, at dette kan føre til VVM-pligt, hvis bortskaffelsen ikke kan finde sted inden for rammerne af allerede godkendte eller lovligt eksisterende affaldsordninger, bortskaffelsesmetoder eller genanvendelsesmetoder.

En aktivitet kan give anledning til forurening og gener, for hvilke der er fastsat enten vejledende eller bindende normer eller grænseværdier. Det skal således allerede ved planlægning af aktiviteten sikres, at de vejledende normer og grænseværdier kan opfyldes.

Til stk. 4

Efter stk. 4 er det Naalakkersuisut, der afgør, hvornår der efter stk. 2 og 3 skal laves en VVM med tilhørende redegørelse. I de tilfælde, hvor en aktivitet ikke antages at få væsentlig indvirkning på miljøet, kan Naalakkersuisut bestemme, at der skal foretages en Vurdering af Forebyggende Tiltag (VFT) og udarbejdes en VFT-redegørelse herom efter stk. 5.

Det er hensigten, at Naalakkersuisut, hvor det er relevant, kan rette henvendelse til lokale eller centrale myndigheder, der har særlig indsigt i eksempelvis de lokale eller biologiske forhold i de relevante områder.

Til stk. 5

Ved den foreslåede bestemmelse præciseres det, at Naalakkersuisut i de tilfælde, hvor en aktivitet ikke antages at få væsentlig indvirkning på miljøet og derfor ikke er fundet VVM-pligtig efter stk. 2 og 3, kan bestemme, at der skal foretages en Vurdering af Forebyggende Tiltag (VFT) og udarbejdes en VFT-redegørelse herom.

Til stk. 6

Det foreslås som noget nyt, at Naalakkersuisut kan bestemme, at en aktivitet omfattet af forslaget skal miljøgodkendes.

Naalakkersuisut kan bestemme, at en aktivitet skal miljøgodkendes i tilfælde af, at aktiviteten er omfattet af forslaget, men hvor aktiviteten ikke kræver en miljøvurdering (VVM) eller vurdering af forebyggende tiltag (VFT).

Bestemmelsen forudsættes således anvendt på mineralaktiviteter af mindre karakter, der med sikkerhed ikke har væsentlig eller anden betydelig påvirkning på miljøet.

Med den foreslåede bestemmelse gives Naalakkersuisut en mulighed for at skabe åbenhed omkring miljøforholdene for også sådanne mindre aktiviteter.

Til stk. 7

Naalakkersuisut kan efter stk. 7 fastsætte nærmere bestemmelser om kriterierne, som skal tillægges vægt, når der skal træffes afgørelse efter stk. 4.

Det foreslås, at Naalakkersuisut også bemyndiges til at fastsætte nærmere bestemmelser om vurdering af forebyggende tiltag (VFT) og kriterierne for denne efter stk. 5.

Desuden bemyndiges Naalakkersuisut til at fastsætte nærmere bestemmelser om miljøgodkendelser efter stk. 6.

Til § 101

Bestemmelsen er med sproglige og redaktionelle ændringer i det væsentligste en videreførelse af råstoflovens § 74 og regulerer nærmere krav til ansøgeren, når der efter reglerne i § 100 kræves en godkendt VVM-redegørelse.

Redegørelsen med vurdering af virkninger på miljøet (VVM) er en vigtig redegørelse, som er en forudsætning for, at der kan meddeles godkendelse af et mineralprojekt. Redegørelsen skal belyse de forventelige miljømæssige konsekvenser af ansøgers eller rettighedshavers projektforslag. Endvidere skal redegørelsen reflektere berørte samfunds og borgeres bekymringer og indsigelser. Redegørelsen skal bidrage til, at ansøgers eller rettighedshavers projekt udvikles på en miljømæssig forsvarlig måde.

Til stk. 1

Efter den foreslåede bestemmelse er ansøgeren og – i det omfang der ikke måtte være sammenfald – den, der er ansvarlig for en VVM-pligtig aktivitet, forpligtet til at udarbejde og fremsende VVM-redegørelsen til Naalakkersuisut tillige med et ikke-teknisk resumé af redegørelsen. Omfang, form og indhold af det ikke-tekniske resumé kan reguleres nærmere i de retningslinjer, der er omtalt i stk. 3.

Til stk. 2

Bestemmelsen angiver, hvad VVM-redegørelsen skal indeholde.

En VVM-redegørelse skal bidrage til at sikre, at planlægningen og forvaltningen af aktiviteter omfattet af forslaget baseres på undersøgelser af de virkninger, som aktiviteter nationalt og lokalt kan have på det grønlandske miljø.

VVM-redegørelsen skal ikke blot omfatte de enkelte miljømæssige forhold, men også redegøre for samspillet mellem forholdene, indbyrdes påvirkninger mellem forholdene og kumulerede virkninger af påvirkninger af forholdene. Det skyldes, at der tilsigtes en helhedsorienteret redegørelse for aktiviteterne miljømæssige virkninger.

Bestemmelsen suppleres af retningslinjer for udarbejdelse af VVM-redegørelse for mineraludnyttelse i Grønland, som indeholder nærmere kriterier med videre for udarbejdelse af VVM-redegørelser.

Til stk. 3

Det foreslås, at Naalakkersuisut kan bestemme, at yderligere materiale til miljøvurderingen skal tilvejebringes, eller at særlige forhold skal gøres til genstand for yderligere

undersøgelser.

Til stk. 4

Efter den foreslåede bestemmelse kan Naalakkersuisut fastsætte nærmere bestemmelser om foretagelse af miljøvurderinger og udarbejdelse og godkendelse af VVM-redegørelser, herunder om det materiale, der skal tilvejebringes til brug for miljøvurderinger.

Til § 102

Bestemmelsen regulerer bekendtgørelse for offentligheden af en endelig VVM-redegørelse.

Til stk. 1

Efter den foreslåede bestemmelse skal Naalakkersuisut offentliggøre en meddelelse herom, når en VVM-redegørelse er indgivet til Naalakkersuisut. Bestemmelsen indebærer desuden, at der skal ske offentliggørelse på Naalakkersuisuts hjemmeside og på anden passende måde, eksempelvis i en landsdækkende avis eller gennem de elektroniske medier.

Til stk. 2

Bestemmelsen angiver, at et udkast til en VVM-redegørelse og oplysninger, dokumenter og data i forbindelse dermed, som indleveres til Naalakkersuisut, er fortrolige, indtil det indleverede offentliggøres på Naalakkersuisuts hjemmeside og på anden passende måde jf. stk. 1.

Det findes hensigtsmæssigt, at offentligheden ikke kan få kendskab til indholdet af et udkast til en VVM-redegørelse og oplysninger, dokumenter og data i forbindelse dermed, som forelægges Naalakkersuisut, inden den officielle indlevering til Naalakkersuisut.

Bestemmelsen skal dermed bidrage til at sikre, at rettighedshaveren får arbejdsro til at udarbejde og færdiggøre den endelige VVM-redegørelse.

Den endelige VVM-redegørelsen skal under alle omstændigheder i offentlig høring, og oplysninger, dokumenter og data i forbindelse dermed bør være omfattet af almindelig offentlighed efterfølgende.

Til stk. 3

Bestemmelsen angiver, at Naalakkersuisut i fortrolighedsperioden kan offentliggøre generelle

oplysninger om et fortroligt udkast til en VVM-redegørelse omfattet af § 101 og fortrolige oplysninger, dokumenter og data i forbindelse dermed, som er indleveret til Naalakkersuisut.

Efter bestemmelsen skal Naalakkersuisut inden en offentliggørelse af sådanne generelle oplysninger sende oplysningerne til rettighedshaveren og oplyse til rettighedshaveren, at rettighedshaveren kan sende bemærkninger dertil og en eventuel begrundet indsigelse mod offentliggørelsen af alle eller nogle af oplysningerne inden for en fastsat rimelig tidsfrist på mindst 14 kalenderdage. Hvis rettighedshaveren inden for tidsfristen sender en indsigelse mod offentliggørelse af alle eller nogle af oplysningerne, offentliggør Naalakkersuisut ikke disse oplysninger, hvis hensynet til rettighedshaverens interesse i fortrolighed findes at overstige Naalakkersuisuts interesse i offentliggørelse af de omhandlede oplysninger.

Naalakkersuisuts interesse i at offentliggøre oplysninger af generel karakter kan eksempelvis være hensyn til befolkningens sikkerhed eller en lovbunden pligt til at offentliggøre visse oplysninger. Ved afgørelsen af, om generelle oplysninger efter bestemmelsen kan offentliggøres på trods af en indsigelse fra rettighedshaveren, kan der blandt andet tages hensyn til rettighedshaverens eventuelle kommercielle interesse i at holde oplysningerne fortrolige, om offentliggørelse af oplysningerne vil være i strid med regler på en børs, hvor rettighedshaveren er registreret, og om den enkelte rettighedshaver kan identificeres på trods af oplysningernes generelle karakter.

Til stk. 4

Det foreslås, at der uanset bestemmelserne i stk. 2 og 3 kan ske offentliggørelse af miljødata og miljørapporter, som myndighederne skønner, har almen samfundsmæssig interesse. Formålet hermed er at sikre muligheden for at efterleve principperne udtrykt i Aarhuskonventionen. Desuden er formålet, at der til enhver tid kan ske oplysning af borgerne om miljøforhold, der har almen samfundsmæssig interesse.

Til stk. 5

Bestemmelsen indeholder hjemmel for Naalakkersuisut til at fastsætte nærmere bestemmelser og vilkår om forholdene nævnt i stk. 1-4.

Det kan for eksempel også være bestemmelser eller vilkår om Naalakkersuisuts mulighed for offentliggørelse af generelle oplysninger om et fortroligt udkast til en VVM-redegørelse og oplysninger, dokumenter og data i forbindelse dermed.

Til § 103

Til stk. 1

Bestemmelsen omhandler vurdering af samfundsmæssig bæredygtighed (VSB).

Bestemmelsen indebærer, at aktiviteter, der er omfattet af forslaget, og som må antages at kunne få væsentlig indvirkning på samfundsmæssige forhold, kun må udføres, hvis der er foretaget en vurdering af samfundsmæssig bæredygtighed (VSB), herunder en vurdering af virkningerne på samfundet ved udførelse af aktiviteterne, og Naalakkersuisut har godkendt en redegørelse derfor (VSB-redegørelse).

Aktiviteter, der vedrører etablering eller placering, drift og anvendelse af større anlæg eller bygninger med videre, som anvendes ved udførelse af aktiviteter omfattet af en tilladelse efter forslaget, herunder mineanlæg, større forarbejdningsanlæg, større bygninger, større energiproducerende anlæg, større og længere veje, større landingsbaner for fly, helikoptere eller andre luftfartøjer, større havneanlæg eller større offshoreanlæg, må som udgangspunkt antages at kunne få væsentlig indvirkning på samfundsmæssige forhold.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forslagets formålsbestemmelse i § 1, stk. 2, hvorefter der tilstræbes samfundsmæssig bæredygtighed i forbindelse med mineralaktiviteter. Kravet om samfundsmæssig bæredygtighed skal sikre, at aktiviteterne tilrettelægges på en sådan måde, at samfundsudviklingen kan ske på et bæredygtigt grundlag, og at der foretages de nødvendige foranstaltninger for at modvirke negative virkninger på samfundet, samtidigt med at positive udviklingsmuligheder afdækkes og søges udnyttet.

Efter bestemmelsen vil det ikke altid være nødvendigt at foretage en vurdering af den samfundsmæssige bæredygtighed (VSB) og udarbejde en redegørelse derfor (VSB-redegørelse) ved udførelse af udnyttelsesaktiviteter. Der kan således forekomme udnyttelsesaktiviteter, som ikke må antages at kunne få væsentlig indvirkning på samfundsmæssige forhold. Det kan særligt forekomme ved udnyttelsestilladelser, der meddeles på grundlag af småskatilladelser.

Efter forslaget skal der generelt først foretages en vurdering af den samfundsmæssige bæredygtighed (VSB) ved udførelse af aktiviteter og udarbejdes en redegørelse derfor (VSB-redegørelse), når en rettighedshaver er blevet meddelt en tilladelse. Inden der meddeles en udnyttelsestilladelse, skal der dog foretages en forhøring. Se § 44 og bemærkningerne dertil.

Til stk. 2

Det følger af bestemmelsen, at det er Naalakkersuisut, der afgør, om et konkret tilfælde er omfattet af stk. 1. I det omfang Naalakkersuisut afgør, at et konkret tilfælde efter en tilladelse

er omfattet af stk. 1, skal rettighedshaveren, der ansøger om meddelelse af en godkendelse, foretage en VSB, udarbejde en VSB-redegørelse og opnå Naalakkersuisuts godkendelse af VSB-redegørelsen.

Til stk. 3

Naalakkersuisut kan efter bestemmelsen fastsætte nærmere bestemmelser eller vilkår om kriterierne, der anvendes ved en afgørelse om, hvorvidt der i det enkelte tilfælde stilles krav om udarbejdelse af VSB og VSB-redegørelse samt godkendelse heraf.

Til § 104

Til stk. 1

Bestemmelsen medfører en forpligtelse for rettighedshaveren, der ansøger om meddelelse af en godkendelse, til at foretage en VSB, udarbejde en VSB-redegørelse og indlevere VSB-redegørelsen til Naalakkersuisut, når det kræves efter § 103.

Efter bestemmelsen skal rettighedshaveren også udarbejde en ikke-teknisk sammenfatning af VSB-redegørelsen og indlevere sammenfatningen til Naalakkersuisut.

Til stk. 2

Bestemmelsen angiver, hvad VSB-redegørelsen skal indeholde.

En VSB-redegørelse skal bidrage til at sikre, at planlægningen og forvaltningen af aktiviteter omfattet af forslaget baseres på undersøgelser af de virkninger, som aktiviteter nationalt og lokalt kan have på samfundet. En VSB-redegørelse skal indeholde en beskrivelse og vurdering af virkningerne på samfundslivet i de berørte lokalsamfund, herunder beskæftigelsesmuligheder, den sociale ligevægt og de sociale, kulturelle, religiøse og åndelige værdier og skikke. En VSB-redegørelse skal desuden indeholde en beskrivelse og vurdering af foranstaltninger til at sikre, at samfundsudviklingen kan ske på et bæredygtigt grundlag.

VSB-redegørelsen skal ikke blot omfatte de enkelte samfundsmæssige forhold, men også redegøre for samspillet mellem forholdene, indbyrdes påvirkninger mellem forholdene og kumulerede virkninger af påvirkninger af forholdene. Det skyldes, at der tilsigtes en helhedsorienteret redegørelse for aktiviteternes samfundsmæssige virkninger.

En VSB-redegørelse bør indeholde følgende oplysninger:

En beskrivelse af aktiviteten eller det anlæg med videre, som aktiviteten vedrører, og en beskrivelse af væsentlige alternativer vedrørende aktiviteten eller anlægget, herunder de væsentligste alternativer, som rettighedshaveren har undersøgt, og virkningerne af, at aktiviteten ikke udføres, eller at anlægget ikke etableres og drives.

En oversigt over de væsentligste relevante alternative aktiviteter og alternative placeringer, som derudover eventuelt er blevet undersøgt eller nærmere overvejet af andre end rettighedshaveren, og som er kommet frem under den offentlige høring.

En beskrivelse af de væsentligste grunde til rettighedshaverens valg af alternativ under hensyn til virkningerne på samfundsmæssige forhold og af de væsentligste kriterier for valget.

En beskrivelse af de samfundsmæssige forhold før udførelse af aktiviteten eller etablering og drift af anlægget med henblik på en vurdering af forudsigelige ændringer af de samfundsmæssige forhold med en beskrivelse af anlæggets kortsigtede og langsigtede virkninger på samfundsmæssige forhold.

Beskrivelsen skal omfatte aktivitetens eller anlæggets direkte virkninger og aktivitetens eller anlæggets indirekte kortsigtede og langsigtede, positive og negative virkninger. Beskrivelsen skal indeholde en angivelse af de metoder, rettighedshaveren har anvendt til forudberegning af virkningerne på samfundsmæssige forhold.

Derudover bør en VSB-redegørelse beskrive de foranstaltninger, der påtænkes anvendt med henblik på at undgå, nedbringe og om muligt neutralisere væsentlige negative indvirkninger på samfundsmæssige forhold.

VSB-redegørelsen bør indeholde en oversigt over eventuelle vanskeligheder (tekniske mangler eller manglende viden), som er opstået i forbindelse med rettighedshaverens indsamling eller vurdering af de påkrævede oplysninger, og eventuelle mangler ved oplysningerne eller vurderingen af samfundspåvirkningerne. Derudover skal VSB-redegørelsen i relevant omfang tage stilling til de forhold, som offentligheden eller berørte myndigheder har tilkendegivet.

Til stk. 3

Bestemmelsen indeholder en hjemmel for Naalakkersuisut til at kræve, at oplysninger eller dokumenter, såsom baggrundsdata, til brug for en VSB skal tilvejebringes, eller at der skal foretages yderligere undersøgelser eller vurderinger af nærmere bestemte forhold.

Til stk. 4

Bestemmelsen indeholder hjemmel for Naalakkersuisut til at fastsætte nærmere bestemmelser og vilkår om processen vedrørende udarbejdelse af en VSB-redegørelse.

Det kan for eksempel være bestemmelser eller vilkår om VSB-redegørelsens indhold, form og løbende opdatering på grund af ændringer i samfundet eller andre relevante forhold.

Til § 105

Til stk. 1.

Bestemmelsen indeholder en pligt for Naalakkersuisut til at offentliggøre en meddelelse derom, når en endelig VSB-redegørelse er indgivet til Naalakkersuisut.

Bestemmelsen indebærer, at der skal ske offentliggørelse på Naalakkersuisuts hjemmeside og på anden passende måde. Det kan for eksempel være i en landsdækkende grønlandsk avis.

Bestemmelsen skal medvirke til at sikre offentlighedens inddragelse og mulighed for at kunne fremkomme med tilkendegivelser.

Til stk. 2

Bestemmelsen angiver, at et udkast til en VSB-redegørelse og oplysninger, dokumenter og data i forbindelse dermed, som indleveres til Naalakkersuisut, er fortrolige, indtil det indleverede offentliggøres på Naalakkersuisuts hjemmeside og på anden passende måde jf. stk. 1.

Det findes hensigtsmæssigt, at offentligheden ikke kan få kendskab til indholdet af et udkast til en VSB-redegørelse og oplysninger, dokumenter og data i forbindelse dermed, som forelægges Naalakkersuisut inden den officielle indlevering til Naalakkersuisut.

Bestemmelsen skal dermed bidrage til at sikre, at rettighedshaveren får arbejdsro til at udarbejde og færdiggøre den endelige VSB-redegørelse.

Den endelige VSB-redegørelsen skal under alle omstændigheder i offentlig høring, og oplysninger, dokumenter og data i forbindelse dermed bør være omfattet af almindelig offentlighed efterfølgende.

Til stk. 3

Bestemmelsen angiver, at Naalakkersuisut i fortrolighedsperioden kan offentliggøre generelle oplysninger om et fortroligt udkast til en VSB-redegørelse omfattet af § 104 og fortrolige oplysninger, dokumenter og data i forbindelse dermed, som er indleveret til Naalakkersuisut.

Efter bestemmelsen skal Naalakkersuisut inden en offentliggørelse af sådanne generelle oplysninger sende oplysningerne til rettighedshaveren og oplyse til rettighedshaveren, at rettighedshaveren kan sende bemærkninger dertil og en eventuel begrundet indsigelse mod offentliggørelsen af alle eller nogle af oplysningerne inden for en fastsat rimelig tidsfrist på mindst 14 kalenderdage. Hvis rettighedshaveren inden for tidsfristen sender en indsigelse mod offentliggørelse af alle eller nogle af oplysningerne, offentliggør Naalakkersuisut ikke disse oplysninger, hvis hensynet til rettighedshaverens interesse i fortrolighed findes at overstige Naalakkersuisuts interesse i offentliggørelse af de omhandlede oplysninger.

Naalakkersuisuts interesse i at offentliggøre oplysninger af generel karakter kan eksempelvis være hensyn til befolkningens sikkerhed, en lovbunden pligt til at offentliggøre visse oplysninger eller i forbindelse med markedsføring af Grønlands geologi. Ved afgørelsen af, om generelle oplysninger efter bestemmelsen kan offentliggøres på trods af en indsigelse fra rettighedshaveren, kan der blandt andet tages hensyn til rettighedshaverens eventuelle kommercielle interesse i at holde oplysningerne fortrolige, om offentliggørelse af oplysningerne vil være i strid med regler på en børs, hvor rettighedshaveren er registreret og om den enkelte rettighedshaver kan identificeres på trods af oplysningernes generelle karakter.

Til stk. 4

Bestemmelsen indeholder hjemmel for Naalakkersuisut til at fastsætte nærmere bestemmelser og vilkår om forholdene nævnt i stk. 1-3.

Det kan for eksempel også være bestemmelser eller vilkår om Naalakkersuisuts mulighed for offentliggørelse af generelle oplysninger om et fortroligt udkast til en VSB-redegørelse og oplysninger, dokumenter og data i forbindelse dermed.

Til § 106

Til stk. 1

Anmeldelse af aktiviteter til Naalakkersuisut sker ved at indsende et idéoplæg til Naalakkersuisut. Såfremt Naalakkersuisut på grundlag af idéoplægget vurderer, at den påtænkte aktivitet må antages at kunne få væsentlig indvirkning på miljøet, jf. § 100, eller på samfundsmæssige forhold, jf. § 103, skal der udarbejdes en projektbeskrivelse, som Naalakkersuisut sender i offentlig forhøring jf. stk. 2.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at projektbeskrivelsen efter stk. 1 skal sendes i offentlig forhøring i 35 dage, inden indholdet for vurdering af virkninger på miljøet (VVM) og/eller samfundsmæssig bæredygtighed (VSB) fastlægges.

Forhøring er offentlighedens første mulighed for at få indsigt i og kunne fremføre forslag og bekymringer i forhold til en ansøgers eller rettighedshavers planer for udvikling af det præsenterede forslag til en aktivitet. Høringssvar fra forhøring er vigtige for at sikre, at offentligheden på et tidligt tidspunkt kan bidrage til aktivitetens udformning, således at indsigelser eller bemærkninger til projektbeskrivelsen kan få indvirkning på den videre planlægning af aktiviteten.

Bestemmelsen angiver også, at hvis der skal foretages offentlig forhøring for både en redegørelse om vurdering af virkninger på miljøet (VVM-redegørelse) og en redegørelse om samfundsmæssig bæredygtighed (VSB) vedrørende de samme aktiviteter omfattet af bestemmelsen, skal forhøringerne foretages samlet. Dette gælder også i tilfælde, hvor der alene er et delvist sammenfald mellem de aktiviteter, der må antages at kunne få væsentlig indvirkning på samfundsmæssige forhold, og de aktiviteter, der må antages at kunne få væsentlig indvirkning på miljømæssige forhold.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastslår, at Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere bestemmelser og vilkår om indholdet af projektbeskrivelsen.

Det kan for eksempel være bestemmelser eller vilkår om, hvilke forhold projektbeskrivelsen nærmere skal beskrive, herunder blandt andet hvordan rettighedshaveren eller ansøgeren forventes at tage hensyn til eller forsøge at mindske de væsentlige virkninger, som mineralaktiviteter forventes at få på miljømæssige og/eller samfundsmæssige forhold.

Til § 107

Til stk. 1

Efter bestemmelsen sender Naalakkersuisut en redegørelse om vurdering af virkninger på miljøet (VVM) og/eller en redegørelse om vurdering af samfundsmæssig bæredygtighed (VSB) i offentlig høring.

Redegørelsen skal belyse de forventede miljømæssige og samfundsmæssige konsekvenser af en rettighedshavers mineralprojektforslag.

Derudover skal redegørelsen reflektere de berørte borgere og lokalsamfunds eventuelle bekymringer og indsigelser, som er fremkommet ved den offentlige høring af projektbeskrivelsen.

VVM- og VSB-redegørelsen skal bidrage til at sikre, at en rettighedshavers mineralprojekt udvikles på en miljømæssigt og samfundsmæssigt forsvarlig og ønskelig måde.

Det følger også af bestemmelsen, at hvis der skal foretages offentlig høring for både en redegørelse om vurdering af virkninger på miljøet (VVM-redegørelse) og en redegørelse om samfundsmæssig bæredygtighed (VSB-redegørelse) vedrørende de samme aktiviteter omfattet af bestemmelsen, skal høringerne foretages samlet. Dette gælder også i tilfælde, hvor der alene er et delvist sammenfald mellem de aktiviteter, der må antages at kunne få væsentlig indvirkning på samfundsmæssige forhold, og de aktiviteter, der må antages at kunne få væsentlig indvirkning på miljømæssige forhold.

Til stk. 2

Høringsperiodens varighed på 8 uger er sædvanlig for høringsperioder i Danmark, herunder også ved meget store projekter. Efter bestemmelsen forlænges fristen, hvis den udløber på en dag, som ikke er en arbejdsdag. Hvis høringsperioden udløber på en lørdag, søndag eller helligdag, forlænges høringsperioden til den følgende hverdag.

Ved høringsmateriale forstås en elektronisk version af VSB-redegørelsen, et ikke-tekniske resumé af VSB-redegørelsen, samt bilag på grønlandsk og dansk og evt. engelsk. Først når alle versioner på alle sprog er afleveret, og myndighederne har bekræftet, at formalia er overholdt, når teksten er korrekt, og redegørelsen i øvrigt følger de kriterier, som fremgår af vejledninger og relaterede love, kan VSB-redegørelsen sendes i offentlig høring. Den endelige VSB-redegørelse og det ikke-tekniske resumé samt alle bilag skal indleveres til Naalakkersuisut på grønlandsk, dansk og evt. engelsk. Resuméerne skal både indgå som en del af VSB-redegørelsen og som separate dokumenter. Høringsperioden vil derfor først kunne begynde, når materialet er fremsendt og godkendt på de angivne sprog.

Andet relevant baggrundsmateriale til VSB-redegørelsen gøres tilgængeligt på selskabets hjemmeside, fra og med den dag høringen igangsættes, således at alt høringsmateriale er offentligt tilgængeligt.

Høringsmaterialet anses for at være offentligt tilgængeligt, når det fremgår af

Naalakkersuisuts internetsideside.

Til stk. 3

Bestemmelsen skal sikre en nødvendig fleksibilitet til at forlænge høringsperioden. Den omstændighed, at høringsmøderne ikke kan gennemføres på en hensigtsmæssig måde, kan skyldes flere forhold. Det kan for eksempel være nødvendigt i forbindelse med samlinger i Inatsisartut, herunder hvor en Naalakkersuisoq ikke kan være bortrejst på grund af en samling i Inatsisartut. Det kan for eksempel også skyldes manglende tolke eller lokaler til at afholde høringsmøderne.

Til § 108

Bestemmelsen skal sikre et stort omfang af borgerinddragelse i de områder, der særligt berøres af mineralaktiviteterne. Der vil ofte være tale om byer og bygder, som er beliggende nærmest i forhold til aktiviteterne. Der kan også være tale om byer eller bygder, som ikke er de nærmeste i forhold til aktiviteterne, hvis de for eksempel har nogle faciliteter, som projektselskabet ønsker at benytte i forbindelse med mineralaktiviteterne, og at mineralaktiviteten derfor får indvirkning på byen eller bygden.

Uanset hvor mineralaktiviteten finder sted, skal offentligheden inddrages. Derfor vil Naalakkersuisut kunne træffe afgørelse om, hvor der skal afholdes borgermøder, hvis aktiviteterne geografisk er langt fra byer og bygder eller uden for den kommunale inddeling.

Til § 109

Til stk. 1

Bestemmelsen skal give borgere mulighed for at planlægge deres deltagelse i borgermøderne og give borgere tid til at sætte sig ind i det materiale, der skal drøftes på borgermøderne. Høringsmøderne vil blive afholdt i selve høringsperioden, jf. § 107, således at borgerne fortsat har mulighed for at indsende høringsvar.

Til stk. 2

Bestemmelsen skal bidrage til at sikre, at så mange borgere som muligt får besked om, at der afholdes borgermøder. Det vil være en konkret vurdering, hvilke andre medier der er relevante, som blandt andet vil afhænge af, hvor borgermøderne afholdes.

Til stk. 3

Bestemmelsen skal gøre det muligt for borgere, der ikke havde mulighed for at deltage i høringsmøderne, at gøre sig bekendte med indholdet af og drøftelserne på møderne.

Til stk. 4

Bestemmelsen giver mulighed for, at deltagerne ved mødet får taletid med videre på høringsmøderne, således at de kan give udtryk for deres holdninger og eventuelle bekymringer og forventninger i forbindelse med et mineralprojekt.

Til stk. 5

Formålet med udpegelsen af en person til at lede høringsmøderne er blandt andet at imødekomme et ønske om åbenhed og transparens ved gennemførelsen af høringsmøderne.

Til § 110

Til stk. 1

Bestemmelsen omhandler rettighedshaveres pligt til i visse tilfælde, efter Naalakkersuisuts bestemmelse, at indgå aftaler om samfundsmæssig bæredygtighed og andre socioøkonomiske forhold.

Det skal afgøres ud fra en væsentlighedsvurdering af projektets virkninger på den samfundsmæssige bæredygtighed, om en rettighedshaver skal forpligtes til at indgå og opfylde en aftale om samfundsmæssig bæredygtighed og andre socioøkonomiske forhold (en IBA-aftale).

IBA er en forkortelse for den type af aftaler, der på engelsk kaldes ”Impact Benefit Agreement”.

Rettighedshaveren skal i en IBA-aftale forpligte sig til at foretage foranstaltninger med henblik på at sikre samfundsmæssig bæredygtighed.

En IBA-aftale indgås mellem rettighedshaveren og Naalakkersuisut sammen med eventuelt 1 eller flere kommuner, jf. stk. 2 og 3. Rettighedshaveren skal i en IBA-aftale forpligte sig til at foretage foranstaltninger med henblik på at sikre samfundsmæssig bæredygtighed.

Grønland stræber mod at gøre mineralindustrien til en af landets vigtigste erhvervssektorer. For at dette kan blive muligt, må udviklingen af mineralsektoren ske i samarbejde med

befolkningen i Grønland.

Det er afgørende, at de negative virkninger af et mineralprojekt mindskes mest muligt og erstattes med positive virkninger. Det kan blandt andet ske ved at forpligte rettighedshavere til at foretage foranstaltninger med henblik på at sikre den samfundsmæssige bæredygtighed, herunder gennem inddragelse af lokal arbejdskraft, etablering af ordninger for overførsel og opbygning af ny viden inden for mineralområdet, og sikring af de sociokulturelle værdier og traditioner i Grønland, herunder befolkningens sociale, kulturelle, religiøse og åndelige værdier og skikke.

Til stk. 2

En IBA-aftale indgås mellem Naalakkersuisut og rettighedshaveren, men kan også indgås mellem Naalakkersuisut, rettighedshaveren og 1 eller flere kommuner, jf. stk. 3.

Til stk. 3

Bestemmelsen angiver, at IBA-aftalen også indgås med en kommune, hvis tilladelsens tilladelsesområde er i kommunens område. IBA-aftalen indgås således mellem rettighedshaveren og Naalakkersuisut og en kommune, hvis tilladelsens tilladelsesområde er i kommunens område.

Til stk. 4

Bestemmelsen indeholder en hjemmel for Naalakkersuisut til at fastsætte bestemmelser eller vilkår om, at rettighedshaveren skal indgå en IBA-aftale med Naalakkersuisut og 1 eller flere kommuner, der er nærtliggende i forhold til tilladelsens tilladelsesområde, i tilfælde hvor tilladelsesområdet ikke er placeret i en kommunes område.

Til stk. 5

Efter bestemmelsen kan Naalakkersuisut træffe afgørelse om, at IBA-aftalen ikke også skal indgås med en kommune, hvis krav vedrørende aftalens forhandling, indgåelse eller indhold efter Naalakkersuisuts vurdering ikke er i overensstemmelse med § 111 eller bestemmelser eller vilkår fastsat af Naalakkersuisut efter § 112. Det vil for eksempel være relevant at træffe afgørelse derom, hvis en kommunes krav til rettighedshaverens foranstaltninger med videre må anses for at være for byrdefulde i forhold til mineprojektets virkninger på den samfundsmæssige bæredygtighed.

Til § 111

Til stk. 1

Bestemmelsen omhandler IBA-aftalens indhold.

Bestemmelsen skal fortolkes og anvendes i overensstemmelse med §§ 1, 110 og 112. Se de nævnte bestemmelser og bemærkningerne dertil.

Det indebærer blandt andet, at de foranstaltninger, som rettighedshaveren forpligter sig til at foretage efter IBA-aftalen, skal være forsvarlige og hensigtsmæssige med hensyn til samfundsmæssig bæredygtighed og bidrage til at sikre, at aktiviteter omfattet af forslaget medfører økonomiske og andre samfundsmæssige positive virkninger for Grønlands Selvstyre og samfundet.

IBA-aftalen skal desuden forhandles, indgås og have et indhold i overensstemmelse med § 110. Indholdet efter § 110 afhænger blandt andet af tilladelsens type, og om tilladelsesområdet er placeret i en kommunes område. Se bestemmelsen og bemærkningerne dertil.

Til stk. 2

Det følger af bestemmelsen, at det er et krav til en IBA-aftale efter § 110, at aftalen indeholder vilkår om rettighedshaverens anvendelse af lokale arbejdstagere og leverandører og om uddannelse og videreuddannelse af lokal arbejdskraft.

Formålet med bestemmelsen er at bidrage til at sikre økonomiske og andre samfundsmæssige positive virkninger for Grønlands Selvstyre og samfundet gennem anvendelse af lokale arbejdstagere og lokale leverandører af varer og tjenesteydelser og uddannelse og videreuddannelse af lokal arbejdskraft.

Det skal bidrage til at sikre, at lokale personer og virksomheder i størst muligt omfang anvendes som arbejdstagere og leverandører i forbindelse med udførelse af aktiviteter efter tilladelser meddelt efter forslaget.

Til stk. 3

Det følger af bestemmelsen, at en aftale efter forslagets § 110 kan indeholde vilkår om, hvorvidt en tvist vedrørende en aftale skal indbringes for og afgøres af en domstol eller en voldgiftsret. I det omfang der for eksempel er fastsat sådanne vilkår i en udnyttelsestilladelse, jf. § 56, skal vilkårene i IBA-aftalen svare til disse.

Hvis aftalen dog også er indgået med en eller flere kommuner, jf. § 110, stk. 3-4, skal vilkårene fra tilladelsen ændres i aftalen, så de er tilpasset det forhold, at kommunen eller kommunerne også er parter i aftalen og dermed også vil være parter i en tvist vedrørende aftalen.

Til § 112

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at Naalakkersuisut har hjemmel til at fastsætte bestemmelser og vilkår om alle relevante forhold vedrørende en IBA-aftale.

Naalakkersuisut kan fastsætte bestemmelser og vilkår efter § 112 som bestemmelser i en bekendtgørelse eller som vilkår i eller standardvilkår for tilladelser eller godkendelser, jf. § 16. Se den nævnte bestemmelse og bemærkninger dertil.

Til § 113

Til stk. 1

Bestemmelsen er i vidt omfang baseret på det såkaldte ALARP-princip. ALARP er en forkortelse for det princip, der på engelsk kaldes ”As Low As Reasonably Practicable”.

ALARP-princippet medfører generelt, at risici skal nedbringes så meget, som det er rimeligt praktisk muligt. ALARP-princippet er et internationalt anerkendt og anvendt princip i offshorebranchen. Det anvendes generelt af myndighederne i lande med offshoreaktiviteter, hvor sikkerhed og sundhed offshore har en høj prioritet. Princippet benyttes også i andre sammenhænge, hvor risikovurdering og risikoreduktion udgør et væsentligt forhold. På samme måde er det hensigtsmæssigt, at dette forslag også omfatter og anvender ALARP-princippet.

Efter bestemmelsen medfører kravet om, at rettighedshaveren skal nedbringe risiciene efter ALARP-princippet, at alle krav, anvisninger og grænseværdier fastsat i forslaget eller anden lovgivning og bestemmelser fastsat efter forslaget eller anden lovgivning skal overholdes. Rettighedshaveren skal desuden vurdere, om de sikkerhedsmæssige og sundhedsmæssige risici kan fjernes helt, eller om de kan nedbringes yderligere. Det gælder, uanset om der ikke er fastsat konkrete krav, anvisninger eller grænseværdier i forslaget eller anden lovgivning, eller bestemmelser fastsat efter forslaget eller anden lovgivning.

Efter bestemmelsen forpligtes rettighedshaveren til at sikre, at de sikkerhedsmæssige og sundhedsmæssige risici nedbringes så meget, som det til enhver tid er rimeligt praktisk muligt

i overensstemmelse med den tekniske og samfundsmæssige udvikling.

Bestemmelsen skal desuden anvendes og fortolkes i overensstemmelse med bestemmelsen i forslaget § 1, stk. 2. Det følger af denne bestemmelse, at aktiviteter omfattet af tilladelser efter dette forslag skal udføres i overensstemmelse med, hvad der under tilsvarende forhold er anerkendt som god international praksis på området.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at rettighedshaveren efter en tilladelse er forpligtet til at sikre, at driften af et offshoreanlæg foregår i overensstemmelse med forslaget, anden lovgivning, bestemmelser fastsat efter forslaget og anden lovgivning og bestemmelser og vilkår fastsat for tilladelsen, og at der føres tilsyn dermed.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastslår, at rettighedshaveren er forpligtet til at sikre, at det er muligt for aftaleparter, der udfører aktiviteter på et offshoreanlæg, at leve op til de sikkerhedsmæssige krav, og at disse aftaleparter også lever op til disse sikkerhedsmæssige krav.

Til § 114

Til stk. 1

Naalakkersuisuts bemyndigelse efter denne bestemmelse sikrer, at Naalakkersuisut i overensstemmelse med forslagets formål efter § 1 og andre bestemmelser, kan fastsætte bestemmelser og vilkår vedrørende sikkerhed og sundhed i forbindelse med offshoreanlæg, der stemmer overens med gældende international og anerkendt praksis på området og i takt med at praksis udvikler sig.

Naalakkersuisut kan blandt andet fastsætte bestemmelser og vilkår om rettighedshaverens ansvar og forpligtelser, og ansvar og forpligtelser for andre virksomheder og personer, der udfører aktiviteter under tilladelsen, rettighedshaverens udarbejdelse og indlevering af rapporter om sikkerhed og sundhed til Naalakkersuisut, styring af sikkerhed og sundhed og sikkerheds- og beskyttelseszoner.

Naalakkersuisut kan endvidere blandt andet fastsætte bestemmelser og vilkår vedrørende sikkerhed og sundhed i forhold til konstruktion, etablering, placering, drift, anvendelse, demontering og fjernelse af offshoreanlægget. Og offshoreanlæggets udstyr og godkendelser med videre, tilsyn, beredskab, redningsforanstaltninger, uddannelseskraft og arbejdstid.

Til § 115

Til stk. 1

Bestemmelsen angiver, at et offshoreanlæg generelt er omgivet af en sikkerhedszone, når det ikke er under forsejling eller bugsering.

Udstrækningen på sikkerhedszonen er fastsat i stk. 3. Se bemærkningerne til stk. 3 nedenfor.

Til stk. 2

Bestemmelsen gælder for offshoreanlæg, der ikke er under forsejling eller bugsering, og som efter en konkret vurdering vurderes ikke at være umiddelbart synlige på havoverfladen for andre offshoreanlæg eller fartøjer med videre. Sådanne offshoreanlæg skal afmærkes med bøjle eller anden let synlig afmærkning, som er godkendt af Naalakkersuisut.

Til stk. 3

Den foreslåede bestemmelse angiver udstrækningen af sikkerhedszonerne fastsat i stk. 1.

Naalakkersuisut kan træffe afgørelse om fravigelse af denne fastsatte udstrækning af en sikkerhedszone efter forslagets § 116, stk. 1. Se den nævnte bestemmelse og bemærkningerne dertil.

Til stk. 4

Det følger af bestemmelsen, at positionen for et offshoreanlæg, der er omgivet af en sikkerhedszone, jf. stk. 1, skal offentliggøres i Efterretninger for Søfarende (EfS).

Søfartsstyrelsen i Danmark skal underrettes om positionen for et offshoreanlæg, således at der kan bringes meddelelse herom i Efterretninger for Søfarende.

Det følger desuden af bestemmelsen, at offentliggørelsen i Efterretninger for Søfarende foretages af rettighedshaveren, medmindre andet bestemmes af Naalakkersuisut.

Til § 116

Til stk. 1

Det følger af bestemmelsen, at Naalakkersuisut kan træffe afgørelse om fravigelse af den i § 115, stk. 3, fastsatte udstrækning af en sikkerhedszone.

Det følger af havretskonventionens artikel 60, stk. 5, at kyststaten skal fastsætte bredden af sikkerhedszonerne under hensyn til gældende internationale normer. Disse zoner skal udformes på en sådan måde, at de har en rimelig forbindelse med offshoreanlæggets art og funktion. Bredden af sikkerhedszonerne rundt om dem må ikke overstige 500 meter, beregnet fra noget punkt på deres ydre kant, undtagen hvor dette er tilladt ifølge almindeligt anerkendte internationale normer eller anbefalet af den kompetente internationale organisation.

Det følger også i overensstemmelse dermed af bestemmelsen, at Naalakkersuisut kan træffe afgørelse om, at en fravigelse kan udvide eller indskrænke en sikkerhedszone og kan fastsættes for en bestemt periode.

En fravigelse offentliggøres i Efterretninger for Søfarende (EfS) eller på anden måde bestemt af Naalakkersuisut. Offentliggørelsen i Efterretninger for Søfarende eller på anden måde bestemt af Naalakkersuisut foretages af rettighedshaveren, medmindre andet bestemmes af Naalakkersuisut.

Bestemmelsen skal anvendes i overensstemmelse med havretskonventionens artikel 60, stk. 5.

Til stk. 2

Bestemmelsen bemyndiger i overensstemmelse med havretskonventionens artikel 60, stk. 5, Naalakkersuisut til at udvide eksisterende sikkerhedszoner eller oprette nye zoner i faresituationer eller ulykkessituationer, hvis sådanne situationer medfører risiko for personskade, tab af menneskeliv, alvorlig forurening, stor materiel skade eller en væsentlig hindring af aktiviteter på et offshoreanlæg, og i det omfang det anses for nødvendigt for at forebygge, hindre eller begrænse de nævnte skadevirkninger.

Bestemmelsen skal anvendes i overensstemmelse med havretskonventionens artikel 60, stk. 5.

Til § 117

Til stk. 1

Kravene efter bestemmelsen vedrørende sikkerhedszoner, jf. § 115, har generelt til formål at mindske risici for kollision mellem skibe, pramme og andre søfartøjer med videre og offshoreanlæg, og at fangstredskaber med videre ikke kommer i kontakt med undersøiske indretninger.

Et lovligt formål efter bestemmelsen kan for eksempel være, hvor rettighedshaveren eller tilsynsmyndighederne har meddelt en godkendelse til, at en part kommer ind i sikkerhedszone ved et offshoreanlæg.

Et lovligt formål kan desuden for eksempel være, at myndighederne sejler ind i sikkerhedszone ved et offshoreanlæg i forbindelse med en inspektion eller tests eller for at udføre miljøforanstaltninger i forbindelse med en miljøforurening.

Et lovligt formål kan for eksempel også være, at en part sejler ind i sikkerhedszone på grund af havsnød.

Til stk. 2

Det følger af bestemmelsen, at Naalakkersuisut kun i visse tilfælde, når særlige forhold taler derfor, kan træffe afgørelser om undtagelse fra forbuddet i stk. 1.

Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere bestemmelser og vilkår vedrørende undtagelse fra forbuddet i stk. 1, herunder med hensyn til fiskeri og fangst. Disse bestemmelser og vilkår kan blandt andet vedrøre, i hvilke tidsrum og perioder der må foretages fiskeri og fangst inde i en sikkerhedszone, og hvilke redskaber der må anvendes i forbindelse med fiskeriet og fangsten inde i sikkerhedszonen.

Til § 118

Til stk. 1

Bestemmelsen fastsætter en generel og overordnet regel for udførelse af aktiviteter efter forslaget. Udførelse af aktiviteterne skal foregå på en ordentlig måde og i overensstemmelse med anerkendt, god international praksis under tilsvarende forhold. Begrebet god international praksis er et dynamisk begreb, og ved fastlæggelsen deraf skal der tages højde for den udvikling, der sker internationalt inden for områderne sikkerhed, sundhed og miljø.

Fastlæggelse af god international praksis vil som hidtil kunne ske med støtte i almindeligt anerkendte internationale principper, herunder for eksempel ALARP og BAT.

ALARP er en forkortelse for det princip, der på engelsk kaldes ”As Low As Reasonably Practicable”. Se nærmere om ALARP i bemærkningerne til forslagets § 113.

BAT er en forkortelse for det princip, der på engelsk kaldes ”Best Available Techniques”.

Mineralområdet er generelt underlagt en dynamisk udvikling. Derfor vil en nærmere udspecificering af gældende standarder alene vise et øjebliksbillede og vil hurtigt være uden relevans.

Til stk. 2

Udførelse af aktiviteterne efter forslaget skal være hensigtsmæssig og forsvarlig med hensyn til sikkerhedsmæssige, miljømæssige og ressourcemæssige forhold og samfundsmæssig bæredygtighed. Det er de samme overordnede principper, der vil være centrale i myndighedsbehandlingen. Bestemmelsen inddrager hensynene i forslagets formålsbestemmelser. Se forslagets § 1 og bemærkningerne dertil.

Sikkerhed og sundhed omfatter blandt andet den fysiske sikkerhed, ansattes sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdet med aktiviteterne ved udførelse af mineralaktiviteter, undergrundsaktiviteter eller tilknyttede energiaktiviteter i Grønland.

Forslagets sundhedsbegreb skal i øvrigt fortolkes bredt og dækker både sundhed i forhold til arbejdsmiljø i forbindelse med den enkelte aktivitet og den grønlandske befolknings sundhed generelt (folkesundheden). Efter bestemmelsen skal mineralaktiviteterne tilrettelægges på en sådan måde, at hensynet til sundhed inddrages.

Miljø omfatter almindelige miljøhensyn af betydning for mennesker, dyr, planter og natur.

Ved forsvarlig ressourceudnyttelse forstås blandt andet, at mineralaktiviteterne skal ske uden unødigt spild af ressourcer og under hensyntagen til samfundets interesser på kort og længere sigt. De omfatter blandt andet samfundets interesser i udførelse af mineralaktiviteter og udnyttelse af mineraler, aktivitetsskabelse og opbygning af erfaringer og kompetencer for lokale arbejdstagere og leverandører af varer og tjenesteydelser og indtægtsskabelse for Naalakkersuisut og lokale arbejdstagere og leverandører af varer og tjenesteydelser.

En ressourcemæssig forsvarlig udnyttelse indebærer blandt andet, at spild af mineraler så vidt muligt skal undgås, og at udnyttelsen udføres i overensstemmelse med god international praksis for at opnå den størst mulige udnyttelse af den pågældende mineralressource.

Til § 119

Bestemmelsen indeholder en hjemmel for Naalakkersuisut til at fastsætte bestemmelser og vilkår eller træffe afgørelser med henblik på at gennemføre eller anvende internationale aftaler eller regler, som er indgået af Grønlands Selvstyre eller af Danmark på vegne af

Grønlands Selvstyre, om forhold, der er omfattet af forslaget, i Grønland.

Bestemmelsen skal blandt andet bidrage til at sikre, at Naalakkersuisut har hjemmel til at fastsætte regler om opfyldelse af internationale konventioner, der vedrører forhold omfattet af dette forslag.

Til § 120

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at aktiviteter omfattet af tilladelser og dermed forbundne aktiviteter efter dette forslag ikke må udføres, medmindre Naalakkersuisut forinden har godkendt disse. Efter bestemmelsen skal der blandt andet foreligge en forudgående godkendelse inden etablering af bygninger, anlæg og installationer og aktiviteter og foranstaltninger til opfyldelse af forpligtelser ved ophør af virksomheden og aktiviteter omfattet af tilladelser efter forslaget. Det forudsættes herved, at rettighedshaveren udarbejder en plan til Naalakkersuisuts godkendelse for de planlagte aktiviteter.

Det følger dog af bestemmelsen, at Naalakkersuisut kan fastsætte bestemmelser og vilkår om, at bestemte aktiviteter efter en tilladelse ikke skal godkendes. Naalakkersuisut kan for eksempel fastsætte vilkår derom i standardvilkår eller i en bekendtgørelse. I de gældende standardvilkår for forundersøgelsestilladelser og efterforskningstilladelser findes der vilkår om, at visse mindre aktiviteter efter en forundersøgelsestilladelse og en efterforskningstilladelse kan udføres uden særskilt godkendelse. Denne retstilstand kan efter bestemmelsen videreføres.

Bestemmelsen medfører, at de forskellige aktiviteter efter tilladelser som udgangspunkt skal godkendes, inden de iværksættes. Bestemmelsen omfatter alle aktiviteter omfattet af en tilladelse, både i og uden for det område, der i tilladelsen afgrænser den mineralressource, der efterforskes eller udnyttes.

Ved godkendelser efter bestemmelsen kan der fastsættes en række vilkår for aktiviteterne udførelse jf. § 121, herunder vedrørende tekniske, sikkerhedsmæssige, sundhedsmæssige, miljømæssige, ressourcemæssige og samfundsmæssige forhold. Derudover kan Naalakkersuisut fastsætte vilkår om for eksempel godkendelsens varighed, rettighedshaverens rapportering om bestemte forhold og monitoring (overvågning).

Til stk. 2.

Bestemmelsen angiver, at Naalakkersuisut skal godkende alle foranstaltninger i forbindelse

med en midlertidig indstilling af udnyttelsesaktiviteter.

Ved godkendelser efter bestemmelsen kan der fastsættes en række vilkår for aktiviteterernes udførelse jf. § 121, herunder vedrørende tekniske, sikkerhedsmæssige, sundhedsmæssige, miljømæssige, ressourcemæssige og samfundsmæssige forhold. Derudover kan Naalakkersuisut fastsætte vilkår om for eksempel godkendelsens varighed, rettighedshaverens rapportering om bestemte forhold og monitorering (overvågning).

Til stk. 3

Efter bestemmelsen skal større eller væsentlige aktiviteter, der udføres i forbindelse med udførelse af aktiviteter efter en tilladelse, herunder boringer, nedsenkning af skakter og indsættelse af stoller med videre, i ethvert tilfælde godkendes af Naalakkersuisut inden iværksættelse. Det skyldes, at de nævnte aktiviteter er komplicerede og kan være forbundet med en særlig risiko.

Ved godkendelser efter bestemmelsen kan der fastsættes en række vilkår for aktiviteterernes udførelse jf. § 121, herunder vedrørende tekniske, sikkerhedsmæssige, sundhedsmæssige, miljømæssige, ressourcemæssige og samfundsmæssige forhold. Derudover kan Naalakkersuisut fastsætte vilkår om for eksempel godkendelsens varighed, rettighedshaverens rapportering om bestemte forhold og monitorering (overvågning).

Til § 121

Bestemmelsen indeholder en hjemmel for Naalakkersuisut til at fastsætte bestemmelser og vilkår for enhver godkendelse efter forslaget om alle relevante forhold vedrørende godkendelsen, mineplanen, nedlukningsplanen, en anden aktivitetsplan og aktiviteter efter planerne med henblik på at sikre, at rettighedshaveren udfører aktiviteterne efter planerne i overensstemmelse med forslagets formål i § 1 og andre bestemmelser, herunder kan Naalakkersuisut kræve udarbejdelse af en nedlukningsplan jf. § 81, stk. 3.

Bestemmelsen skal blandt andet bidrage til at sikre, at aktiviteterne efter aktivitetsplanerne er i overensstemmelse med forslagets formål efter § 1.

De eksisterende planer og godkendelser deraf efter råstofloven indeholder vilkår om relevante forhold, der skal sikre, at rettighedshavere udfører aktiviteterne omfattet af aktivitetsplanerne i overensstemmelse med råstoflovens formål. Den eksisterende praksis vedrørende aktivitetsplaner og godkendelser deraf kan videreføres efter forslagets bestemmelser. Desuden kan ændrede eller nye bestemmelser eller vilkår fastsættes i overensstemmelse med forslagets § 121.

Til § 122

Efter bestemmelsen fører Naalakkersuisut tilsyn med rettighedshaveres og andres virksomhed og aktiviteter omfattet af forslaget, herunder bestemmelser og vilkår fastsat efter forslaget.

Bestemmelsen medfører desuden, at tilsynsmyndigheden til enhver tid har adgang til alle dele af en rettighedshavers og andres virksomhed og aktiviteter omfattet af forslaget. I det omfang det er nødvendigt for at udføre tilsynet efter bestemmelsen, kan medarbejdere i tilsynsmyndigheden således mod behørig legitimation få adgang dertil uden retskendelse.

Adgang til virksomheden og aktiviteterne er dog udelukkende forbeholdt tilfælde, hvor det er påkrævet for varetagelsen af et tilsyn af virksomhedens aktiviteter, der er omfattet af forslaget.

Udtrykket ”tilsynsmyndighedens medarbejdere” er valgt frem for ”Naalakkersuisut” for at understrege, at det kun er en begrænset kreds af medarbejdere, som kan legitimere sig som tilsynsmedarbejdere, der kan kræve adgang efter denne bestemmelse. Begrebet ”tilsynsmyndighedens medarbejdere” omfatter også eksterne konsulenter, rådgivere og eksperter, som udfører tilsyn på vegne af eller sammen med tilsynsmyndigheden efter aftale med tilsynsmyndigheden derom.

Tilsynet kan for eksempel gennemføres ved en stikprøvekontrol, der foretages, uden at rettighedshaveren forudgående er orienteret. Tilsynet kan også foretages med kort varsel derom eller som en regelmæssig, rutinemæssig kontrol. Tilsynsmyndighedens medarbejdere og de personer, som er særligt bemyndiget dertil, kan også gennemføre andre former for tilsyn og kontroller end de ovenfor nævnte.

Til § 123

Bestemmelsen angiver, at Naalakkersuisut har adgang til at meddele påbud om overholdelse af forslaget og bestemmelser og vilkår fastsat efter forslaget. Bestemmelsen angiver også, at Naalakkersuisut kan meddele påbud og forbud med henblik på at sikre overholdelse af forslaget og bestemmelser og vilkår fastsat efter forslaget.

Efter bestemmelsen kan påbud og forbud meddeles til rettighedshavere eller andre parter omfattet af forslaget. Det kan for eksempel være rettighedshaverens aftalparter, jf. § 17.

Til § 124

Bestemmelsen pålægger en vis oplysningspligt for rettighedshavere og andre parter omfattet af dette forslag.

Bestemmelsen omfatter alle oplysninger, som er nødvendige for myndighedsbehandling i forbindelse med eksempelvis behandling af en ansøgning om meddelelse af en tilladelse efter forslaget eller oplysninger til brug for et fyldestgørende tilsyn med aktiviteter efter forslaget.

Naalakkersuisut har efter bestemmelsen mulighed for at pålægge de personer eller selskaber, der er omfattet af bestemmelsen, at indsende oplysninger, som Naalakkersuisut finder nødvendige til brug for Naalakkersuisuts vurdering af en sag. Naalakkersuisut har mulighed for at bestemme, at indsendelse af oplysninger skal ske i bestemt form, herunder eksempelvis på et USB-stik, som elektroniske datafiler eller andet egnet medie.

Til § 125

Bestemmelsen har til formål at sikre, at Naalakkersuisut kan indstille sin sagsbehandling og anden myndighedsbehandling i tilfælde af, at en rettighedshaver ikke betaler udestående vedrørende sagsbehandling og anden myndighedsbehandling efter forslaget.

I det tilfælde, hvor Naalakkersuisut meddeler et påbud om at indstille aktiviteterne efter en tilladelse, vil rettighedshaveren have en vis passende periode til at betale ethvert skyldigt beløb til Naalakkersuisut, inden Naalakkersuisut indstiller sin behandling og afgørelse af enhver sag vedrørende rettighedshaveren.

Det vurderes hensigtsmæssigt, at Naalakkersuisut kan indstille sin sagsbehandling og anden myndighedsbehandling af enhver sag vedrørende en rettighedshaver eller anden part, hvis der er risiko for, at Naalakkersuisut ikke vil modtage betaling derfor i overensstemmelse med forslaget.

Til § 126

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse præciserer, at en rettighedshaver, der er meddelt en tilladelse eller godkendelse efter dette forslag, ikke derved er undtaget fra pligten til at indhente fornødne godkendelser eller tilladelser efter anden lovgivning. Det samme gælder for andre parter omfattet af forslaget.

Som et eksempel derpå kan nævnes det tilfælde, hvor der som led i en rettighedshavers aktiviteter efter forslaget blandt andet indgår aktiviteter vedrørende etablering og drift af

flyvepladser eller andre luftfartsanlæg. I et sådant tilfælde skal rettighedshaveren og rettighedshaverens eventuelle aftaleparter, jf. § 17, iagttage luftfartslovens bestemmelser ved at sikre, at de nødvendige godkendelser eller tilladelser efter luftfartsloven indhentes hos luftfartsmyndighederne. I det omfang aktiviteter af denne art er et led i en rettighedshavers aktiviteter efter forslaget, indgår de dog også i den samlede myndighedsbehandling efter dette forslag. Naalakkersuisuts godkendelse af forhold i forbindelse dermed er således også nødvendig.

Bestemmelsen kan ses som en opsamlingsbestemmelse, da langt størstedelen af de forhold, der er relevante i forhold til udførelse af mineralaktiviteter, er reguleret efter forslaget. Der kan dog være tale om forhold, der samtidig med tilladelse eller godkendelse efter dette forslag kræver tilladelse eller godkendelse efter anden lovgivning. Det er eksempelvis tilfældet med vandkraftressourceloven og luftfartsloven.

Det fastslås i bestemmelsen, at det påhviler rettighedshaveren at sikre sig, at de fornødne tilladelser eller godkendelser indhentes.

Til stk. 2

Bestemmelsen indeholder en undtagelse til stk. 1, idet den fastslår, at en tilladelse efter forslaget fritager en rettighedshaver for at skulle opfylde krav i areallovgivningen om arealtildeling i og uden for tilladelsesområdet til bygninger og anlæg, der er godkendt efter forslaget.

Naalakkersuisuts godkendelse af mineplan efter § 78, herunder for eksempel om etablering af et mineanlæg, andre anlæg eller bygninger, vil samtidig være en tilladelse til at bruge det pågældende areal omfattet af tilladelsen på den godkendte måde efter areallovgivningen.

Til § 127

Til stk. 1

Bestemmelsen vedrører muligheden for at gennemføre ekspropriation af ejendom med henblik på at kunne udføre aktiviteter efter forslaget.

Hjemmestyret (i dag selvstyret) overtog i 1992 kompetence til at fastsætte regler om hjemmel til og fremgangsmåden ved ekspropriation på sagsområder, der henhører under selvstyret. Det skete ved lov nr. 1012 af 19. december 1992 om ekspropriation på sagsområder, der henhører under Grønlands hjemmestyre. Ekspropriation i Grønland er reguleret i landstingslov nr. 25 af 30. november 1992 om ekspropriation.

Landstingsloven bygger på den danske ekspropriationslov fra 1992 og er således en ren procedurelov. Det medfører, at dette forslag alene indeholder en hjemmel til at foretage ekspropriation efter reglerne derom i landstingsloven, jf. også stk. 2.

Bestemmelsen medfører, at Naalakkersuisut i nødvendigt omfang kan bestemme, at der iværksættes ekspropriation af en ejendom med henblik på etablering og drift af virksomhed og udførelse af aktiviteter efter dette forslag.

Det er en betingelse efter bestemmelsen, at ekspropriation skal være nødvendig. Ved nødvendig forstås normalt, at der ikke foreligger rimelige alternativer til at ekspropriere ejendommen.

Naalakkersuisut kan også bestemme, at der skal ske ekspropriation, hvor der ikke sker arealafståelse, men hvor etablering og drift af virksomhed og udførelse af aktiviteter efter dette forslag medfører så stor ulempe eller skade for en ejendom, virksomhed med videre, at indgrebet kan danne grundlag for ekspropriationserstatning efter bestemmelsen.

I tilfælde af, at ekspropriation af en del af en ejendom i væsentlig grad vil forringe brugsværdien af den øvrige del af ejendommen, kan rettighedshaveren tilpligtes at erhverve hele ejendommen, hvis ejeren af ejendommen nedlægger påstand derom.

Udgifterne til ekspropriationen forudsættes at blive pålagt rettighedshaveren efter landstingslov om ekspropriation § 9, stk. 3. Det vil sige, at rettighedshaveren skal betale samtlige udgifter ved foretagelse af ekspropriationen, inklusive erstatning for den eksproprierede ejendom.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at ekspropriation efter stk. 1 udføres efter reglerne i landstingslov om ekspropriation.

Landstingsloven indeholder udførlige bestemmelser om ekspropriationsmyndighedens kompetencer, herunder om fremgangsmåde ved ekspropriation og erstatningens udbetaling med videre.

Til § 128

Til stk. 1

Bestemmelsen angiver, at Naalakkersuisut kan fastsætte bestemmelser om, at et eller flere bestemte områder fredes for at varetage hensyn til geologiske forhold og deres bevarelse. I et geologisk fredet område må ingen aktiviteter af nogen art udføres, medmindre Naalakkersuisut har fastsat bestemmelser om, at en eller flere bestemte aktiviteter må udføres.

Grønland har meget interessant og varieret geologi, der blandt andet omfatter gamle og specielle bjergarter og mineraler. Der er i mange år blevet foretaget undersøgelser og skrevet artikler om den grønlandske geologi, der har stor forhistorisk betydning.

Bestemmelsen skal bidrage til at værne om og bevare områder med særlig geologi. Det kan være områder, der har særlig og væsentlig geologisk betydning.

Naalakkersuisut kan fastsætte bestemmelser om, at et eller flere bestemte områder skal fredes helt eller delvist. Hvis et bestemt område fredes helt, medfører det, at der er forbud mod at udføre aktiviteter af enhver art i det bestemte område. Hvis et bestemt område fredes delvist, medfører det, at der kun kan udføres nærmere bestemte aktiviteter i det bestemte område.

Naalakkersuisut kan for eksempel fastsætte bestemmelser om fredning i en bekendtgørelse.

Til stk. 2

Efter bestemmelsen kan Naalakkersuisut ved bekendtgørelse fastsætte bestemmelser om, at aktiviteter efter forslaget forbydes eller begrænses i et eller flere områder.

Begrebet ”almene interesser” skal forstås bredt.

Bestemmelsen giver eksempelvis Naalakkersuisut mulighed for at fastsætte bestemmelser om, at aktiviteter efter forslaget ikke må udføres inden for nærmere bestemte zoner i bynære områder eller i nærmere definerede områder, hvor mineralaktiviteter eksempelvis må formodes at have skadelige virkninger i forhold til eksisterende erhverv eller den lokale befolkning.

De hensyn, der kan varetages efter bestemmelsen, kan eksempelvis være hensyn til den lokale befolknings muligheder for at udøve erhverv, eller den lokale befolknings muligheder for at benytte et område til rekreative aktiviteter.

Fastsættelse af bestemmelser om forbud eller begrænsninger kan kun ske fremadrettet, det vil sige, at fastsættelse af forbud eller begrænsninger i bekendtgørelsesform kun vil gælde tilladelser meddelt efter offentliggørelse af bekendtgørelsen, og at forbud eller begrænsninger ikke kan gøres gældende i forhold til allerede meddelte tilladelser.

Til § 129

Til stk. 1

Bestemmelsen regulerer Naalakkersuisuts adgang til i et vist omfang at overlade opgaver til andre myndigheder eller private parter. Bestemmelsen fungerer som selvstændig hjemmel til at udstede bekendtgørelser vedrørende denne delegation. En sådan bekendtgørelses kundgørelse og ikrafttræden vil være en forudsætning for, at delegationen har virkning i forhold til borgere og virksomheder med videre.

Den foreslåede bestemmelse giver for eksempel Naalakkersuisut mulighed for at bestemme, at tilsynsopgaverne skal udføres af andre parter. Bestemmelsen tager sigte på, at tilsynet tilrettelægges på den mest hensigtsmæssige og optimale måde i forhold til kompetencer og ressourceudnyttelse. Hvis andre myndigheder kan varetage tilsynsopgaven mere hensigtsmæssigt, vil det kunne bestemmes, at opgaven i stedet udføres af disse.

Der er efter bestemmelsen også mulighed for at bestemme, at private virksomheder med særlig ekspertise på området kan føre tilsynet. Hvis tilsynsopgaven overlades til en privat virksomhed, kan Naalakkersuisut i forbindelse dermed fastsætte bestemmelser om, at virksomheden har samme rettigheder og pligter, som Naalakkersuisut har ved udøvelsen af tilsynsbeføjelserne.

Det vil særligt kunne være relevant at overlade tilsynsopgaver til private virksomheder, der har særlige forudsætninger for at løse opgaven.

Som et eksempel på, at offentlige myndigheder har overladt opgaver og beføjelser efter lovgivningen til private virksomheder, kan nævnes klassificering af skibe.

I 2003 indgik Søfartsstyrelsen en aftale med American Bureau of Shipping, Bureau Veritas, Det Norske Veritas, Germanischer Lloyd, Lloyd's Register, Nippon Kaiji Kyokai og RINA S.p.A. Registro Italiano Navale Group. Aftalen vedrører udførelse af en række opgaver på vegne af de danske søfartsmyndigheder. Virksomhederne kan efter aftalen blandt andet udstede certifikater, kræve reparationer og udføre inspektioner. På dette område kan modtagerne af klassifikationsselskabernes afgørelser kun indbringe klager om afgørelser for domstolene. Der er ikke administrativ klageadgang.

Hvis Naalakkersuisut bestemmer, at myndighedsopgaver efter forslaget skal udføres af en anden myndighed eller en privat part, vil det være Naalakkersuisuts opgave at føre tilsyn med,

at den pågældende myndighed eller private part overholder gældende regler vedrørende myndighedsopgavens udførelse.

Til stk. 2

Hvis det bestemmes, at for eksempel tilsynsbeføjelserne skal overlades til en offentlig myndighed eller en privat virksomhed, har den pågældende part og dennes medarbejdere de samme beføjelser, som tilsynsmyndigheden og dennes medarbejdere har, medmindre andet bestemmes i bemyndigelsen. Hvis der ikke fastsættes sådanne vilkår i bemyndigelsen, har den pågældende part således efter bestemmelsen for eksempel mulighed for at meddele påbud om overholdelse af dette forslag og bestemmelser og vilkår fastsat efter dette forslag. De medarbejdere, der udfører tilsynet, vil desuden have adgang til alle dele af mineralvirksomheden og dennes aktiviteter, i det omfang aktiviteterne er omfattet af dette forslag, og det er nødvendigt for medarbejdernes udførelse af tilsynet. Dette følger af § 122. Se den nævnte bestemmelse og bemærkningerne dertil.

Til § 130

Til stk. 1

Bestemmelsen har til formål at sikre, at lokalsamfund og borgere, som bliver berørt af et konkret mineralprojekt, kan ansøge om midler til gennemførelsen af undersøgelser eller til at indhente uvildig information om uafklarede problemstillinger.

Derudover kan relevante registrerede grønlandske organisationer søge om midler til gennemførelse af undersøgelser eller indhentning af uvildig information til et konkret mineralprojekt.

Rapporter og andre oplysninger og data med videre, der er udarbejdet eller indsamlet ved hjælp af midlerne, kan indgå i udviklingen af det konkrete mineralprojekt.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at ansøgning om midler kun kan ske, efter at en ansøgning, et kommissorium eller en projektbeskrivelse er sendt i forhøring, jf. §§ 35. 44 og 106. Der henvises til disse bestemmelser og bemærkningerne dertil.

Baggrunden derfor er et ønske om, at puljens midler skal anvendes til, at berørte borgere og relevante organisationer med videre kan skaffe sig viden og information til at kunne bidrage konstruktivt til udviklingen af et konkret mineralprojekt.

Til stk. 3

Efter bestemmelsen fastsætter Naalakkersuisut nærmere bestemmelser om puljen.

Naalakkersuisut kan for eksempel fastsætte bestemmelser om, hvor mange midler puljen skal indeholde, krav til ansøgningen, hvem der kan ansøge, hvordan midlerne skal fordeles, og hvem der skal administrere puljen.

Til § 131

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse omfatter enhver skade, som en virksomhed eller aktivitet måtte påføre. Herunder afledte skader, følgeskader og rent økonomiske skader og tab.

Bestemmelsen indebærer, at der gælder et objektivt ansvar for skaderne, der forvoldes ved virksomhed eller aktiviteter, der er omfattet af tilladelsen.

Bestemmelsen bygger på overordnede samfundsmæssige hensyn og fordelingsprincippet om, at de personer og virksomheder med videre, som er ansvarlige for eller udfører virksomhed eller aktiviteter efter dette forslag, og som i almindelighed opnår en økonomisk indtjening ved deres virksomhed eller aktivitet, skal betale erstatning for de skader, som de forvolder som led i deres virksomhed eller aktiviteter.

Bestemmelsen bygger desuden på en antagelse om, at det objektive ansvar kan have en vis præventiv virkning ved at tilskynde personer og virksomheder med videre omfattet af forslaget til at foretage relevante foranstaltninger med videre for at undgå og begrænse skader og dermed et erstatningsansvar. Det objektive ansvar sikrer desuden, at den skadelidte vil kunne gennemføre krav om erstatning over for skadevolderen, herunder også ved skader, der skyldes hændelige forhold.

Derudover tilgodeser regler om objektivt erstatningsansvar forskellige retstekniske hensyn. Det skyldes, at det ofte vil være vanskeligt for den skadelidte at bevise, at en skadevolder har begået fejl eller forsømmelser. Ordningen efter forslaget med et objektivt ansvar gør det overflødigt at føre bevis for, at rettighedshaveren har begået fejl eller forsømmelser. Det objektive ansvar forventes derfor at kunne medvirke til, at en skadelidt i større omfang kan undgå retssager om rettighedshaverens erstatningspligt.

Bestemmelsen medfører desuden, at rettighedshaveren er ansvarlig overfor den skadelidte på samme måde, som hvis rettighedshaveren selv har forårsaget skaden, selvom skaden er forårsaget af en anden end rettighedshaveren ved udførelse af aktiviteter omfattet af tilladelsen.

Det objektive ansvar skal blandt andet også ses i lyset af, at virksomhed og aktiviteter efter forslaget typisk vil foregå i eller i nærheden af sårbar grønlandsk natur, hvor der kan ske uoprettelig skade, hvis virksomheden eller aktiviteten ikke udøves i overensstemmelse med de gældende regler og med stor forsigtighed og omhu.

Til stk. 2

Bestemmelsen regulerer erstatningens nedsættelse ved skadelidtes egen skyld.

Det er alene skadelidtes forsætlige eller groft uagtsomme handling eller undladelse, som kan medføre bortfald eller nedsættelse af erstatningen.

Til § 132

Bestemmelsen indeholder en hjemmel for Naalakkersuisut til at fastsætte bestemmelser og vilkår om, at rettighedshaverens ansvar, herunder ansvar for miljøskader, skal være omfattet af en forsikringsdækning eller anden form for sikkerhedsstillelse.

En anden form for sikkerhedsstillelse kan for eksempel ske i form af en deponeringskonto med et pengebeløb, en bankgaranti eller en deponeringskonto med danske statsobligationer.

Forsikringen eller sikkerhedsstillelsens udformning må foretages under hensyn til den konkrete virksomhed og omfanget og karakteren, herunder risikoen for erstatningsansvar der kan opstå som følge af rettighedshaverens foranstaltninger i forbindelse med udførelse af aktiviteterne med videre i tilladelsesperioden og ved tilladelsens ophør.

Det følger endvidere af bestemmelsen, at Naalakkersuisut kan fastsætte bestemmelser og vilkår om, at rettighedshaverens aktiviteter og forhold i forbindelse dermed skal være omfattet af andre relevante forsikringer. Det følger således af bestemmelsen, at Naalakkersuisut også kan fastsætte bestemmelser og vilkår om, at rettighedshaverens aktiviteter og forhold i forbindelse dermed, der ikke vedrører rettighedshaverens erstatningsansvar, skal være omfattet af en relevant forsikring. Sådanne bestemmelser og vilkår kan for eksempel være, at rettighedshaverens anlæg og bygninger med videre skal være omfattet af relevante forsikringer.

Til § 133

Bestemmelsen indeholder en hjemmel for Naalakkersuisut til at fastsætte bestemmelser og vilkår om, at en rettighedshavers aftaleparters erstatningsansvar, herunder ansvar for miljøskader, skal være omfattet af en forsikring eller en anden form for sikkerhedsstillelse, i det omfang aftaleparternes ydelser og aktiviteter anvendes ved udførelsen af aktiviteter efter tilladelsen.

En anden form for sikkerhedsstillelse kan for eksempel ske i form af en deponeringskonto med et pengebeløb, en bankgaranti eller en deponeringskonto med danske statsobligationer.

Forsikringen eller sikkerhedsstillelsens udformning må foretages under hensyn til den konkrete virksomhed og omfanget og karakteren og aftalepartens aktiviteter, herunder risikoen for erstatningsansvar der kan opstå som følge af aftalepartens foranstaltninger i forbindelse med udførelse af aktiviteterne med videre i tilladelsesperioden og ved tilladelsens ophør.

Til § 134

Bestemmelsen regulerer erstatning for miljøskader og er med visse sproglige ændringer en videreførelse af råstoflovens § 67.

Til stk. 1

Det foreslås, at dette forslags regler om erstatning for miljøskader skal gælde for skader, der forvoldes ved forurening af jord, hav, havbund, undergrund, vand eller luft som led i aktiviteter omfattet af dette forslag. Begreberne "jord, hav, havbund, undergrund, vand og luft" skal forstås bredt. På den baggrund omfatter begrebet "vand" blandt andet grundvand, vandløb, søer og havet. Begrebet "forurening" er ikke defineret i forslaget, men skal fortolkes på samme måde som i anden miljølovgivning, som er gældende i Grønland. Forureningen eller rystelser med videre efter stk. 2 skal være forvoldt som led i en aktivitet omfattet af forslaget. Aktiviteter, der ikke er omfattet af forslaget, kan således ikke medføre erstatningsansvar for miljøskader efter forslaget.

Til stk. 2

Det foreslås, at reglerne nævnt i stk. 1 tilsvarende skal gælde for forurening og anden negativ påvirkning af klimatiske forhold eller naturen samt forstyrrelser ved støj, rystelser, varme, lys eller lignende.

Til § 135

Bestemmelsen oplister erstatningsberettigende skader efter forslaget regler om erstatning for miljøskader. Bestemmelsen er med sproglige og redaktionelle ændringer en videreførelse af råstoflovens § 68.

Bestemmelsen er udformet i overensstemmelse med den gældende retstilstand og definerer, hvad der i dette forslag skal forstås ved udtrykket "skade". Der kan herefter ikke gives erstatning for ikke-økonomiske tab, medmindre der foreligger særlig hjemmel dertil. Endvidere kan der kun gives erstatning for de rent økonomiske værdier til de personer, der må anses for at høre til den erstatningsretligt værnede personkreds.

Til nr. 1

Bestemmelsen fastsætter, at der kan gives erstatning for personskade og tab af forsørger, der er forvoldt ved en forurening af miljøet. Udtrykket "personskade" omfatter også de psykiske lidelser, der skyldes chok. Der kan dog kun kræves erstatning herfor, i det omfang, den pågældende hører til den erstatningsberettigede personkreds, for eksempel i de tilfælde hvor den pågældende selv har været i fare eller direkte har lidt fysisk overlast.

De ydelser, som er omfattet af denne bestemmelse, er nærmere reguleret i generelle regler om erstatningsansvar. Uanset at det ikke fremgår udtrykkeligt af bestemmelsens ordlyd, forudsættes det således, at der også kan gives erstatning for "rimelige begravelsesudgifter" til den, der har bekostet begravelsen, uanset om den pågældende er berettiget til erstatning for tab af forsørger, jf. erstatningsansvarslovens § 12.

Til nr. 2

Bestemmelsen fastsætter, at der kan ydes erstatning for tingsskade, der er forvoldt ved en forurening af miljøet. Bestemmelsen omfatter navnlig skade på fast ejendom og løsøre, herunder flydende materialer. En færeholder, der får ødelagt sine marker og afgrøder på grund af miljøforurening, skal således efter bestemmelsen have mulighed for at få erstatning for det tab, der er lidt herved. Bestemmelsen dækker tillige det driftstab, der er forbundet med skaden på for eksempel den faste ejendom eller løsøret. Det er herved en forudsætning, at driftstabet er en adækvat følge af tingsskaden på fast ejendom eller løsøre. Hvis driftstabet ikke har forbindelse med tingsskaden, kan der ikke ydes erstatning efter denne bestemmelse, men eventuelt efter bestemmelsen i nr. 3.

Til nr. 3

Efter denne bestemmelse ydes der erstatning for det rene økonomiske tab. Det er en forudsætning for at få erstatning efter bestemmelsen, at tabet skyldes en forringelse af miljøet ud over, hvad der efter områdets karakter må forventes eller tåles.

Spørgsmålet om, hvem der efter bestemmelsen kan kræve erstatning for et økonomisk (drifts)tab, må afgøres i retspraksis på grundlag af almindelige erstatningsretlige grundsætninger, herunder reglerne om adækvans og om de erstatningsretligt beskyttede interesser og personkredse.

Til nr. 4

Efter bestemmelsen ydes der erstatning for rimelige omkostninger til afværgelse eller forebyggelse af skader. Bestemmelsen giver ret til at få betalt omkostninger både med henblik på at begrænse en skade efter nr. 1-3, der allerede er indtrådt, og med henblik på at afværge en skade, der vil kunne indtræde. Bestemmelsen hænger således nøje sammen med den skadelidtes pligt til efter almindelige erstatningsretlige grundsætninger at foretage rimelige foranstaltninger for at afværge eller begrænse sit tab ("tabsbegrænsningspligt").

Hvis det – med henblik på at afværge eller begrænse en skade efter nr. 1-3 – er nødvendigt at fjerne en forurening af almene goder, såsom luften og havet med videre, giver bestemmelsen mulighed for, at der kan ydes erstatning for de rimelige omkostninger, der er forbundet hermed. Det kan for eksempel være rimelige omkostninger til undersøgelse af det forurenede område og nærmere analyse af de forurenende stoffer på kemiske laboratorier med videre. I kravet om "rimelige omkostninger" ligger blandt andet, at skadelidte skal sørge for at begrænse sine omkostninger så vidt som muligt. I forslaget er det ikke nærmere reguleret, hvem der er berettiget til at foretage foranstaltninger for at afværge eller begrænse en skade efter nr. 1-3 og kræve omkostningerne hertil erstattet af den ansvarlige.

Dette spørgsmål må derfor afgøres på grundlag af den gældende retstilstand vedrørende den erstatningsretligt beskyttede personkreds. Udgangspunktet er herefter, at kun den person, der har en aktuel eller eventuel rådighedsret over den pågældende ting eller den faste ejendom med videre, kan foretage afværgeforanstaltninger og kræve omkostningerne hertil erstattet af den ansvarlige.

Efter bestemmelsen kan der endvidere kræves erstatning for rimelige omkostninger til genopretning af miljøet. Formålet med bestemmelsen er at give skadelidte ret til at få dækket de omkostninger, der er nødvendige for at bringe miljøet op på samme standard som forud for skaden (forureningen). I det omfang der kan iværksættes foranstaltninger til at afværge eller begrænse forurening af de almene goder, vil omkostningerne hertil kunne erstattes efter bestemmelsen. Omkostningerne kan dog kun erstattes, hvis de må anses for "rimelige".

Da de almene goder er karakteriseret ved, at ingen har en særlig ret over dem, kan private personer, herunder miljøorganisationer, der afholder udgifterne til afværgelse af forurening af eller til genopretning af miljøet, normalt kun kræve erstatning af den ansvarlige, hvis der er en særlig lovhjemmel hertil. Det skyldes, at de pågældende ikke vil kunne opfylde det traditionelle rådighedskriterium, hvorefter skadelidte skal have en aktuel eller eventuel rådighedsret over det beskadigede gode, før der kan kræves erstatning.

I det omfang miljømyndighederne har ret eller pligt til at foretage afværgeforanstaltninger eller genopretning af miljøet, vil omkostningerne hertil ligeledes kunne erstattes efter bestemmelsen.

Bestemmelsen indebærer ikke, at omkostningerne til afværgelse eller forebyggelse af skader efter nr. 1-3 eller til genopretning af miljøet skal være afholdt. Er omkostningerne ikke afholdt, forudsætter bestemmelsen dog, at den erstatningsansvarlige kan nægte at udbetale noget beløb, før der er ført et tilstrækkeligt bevis for, at beløbet vil blive anvendt til foretagelse af rimelige afværgeforanstaltninger eller til genopretning af miljøet.

Til § 136

Bestemmelsen er med visse sproglige ændringer en videreførelse af råstoflovens § 69.

Til stk. 1

Efter den foreslåede bestemmelse skal den, der som led i en aktivitet omfattet af dette forslag forårsager en forurening, erstatte den skade, som forureningen medfører, selvom skaden er hændelig. Med bestemmelsen i stk. 1 indføres der et objektivt erstatningsansvar (ansvar uden culpa) for den, der som led i aktivitet omfattet af dette forslag forårsager en forurening, som medfører en skade.

Der er kun erstatningsansvar efter bestemmelsen, hvis skaden er forårsaget af de aktiviteter omfattet af dette forslag, der udøves af den virksomhed, som det objektive ansvar påhviler. Skyldes skaden forhold, der ikke har nogen forbindelse med disse særlige aktiviteter, er virksomheden således ikke objektivt erstatningsansvarlig efter bestemmelsen.

Det objektive ansvar er knyttet til den ansvarlige efter bestemmelsen i forslaget § 95. Den person, der er ansat i virksomheden, og som udfører den handling, der medfører erstatningsansvar for den ansvarlige på objektivt grundlag, er således kun ansvarlig efter almindelige erstatningsregler, jf. blandt andet erstatningsansvarslovens §§ 19 og 23.

Det objektive ansvar efter bestemmelsen forudsætter i almindelighed, at skadelidte fører bevis for, at den erstatningsansvarliges adfærd (i form af handling eller undladelse) har forårsaget en forurening, og at denne forurening har resulteret i en skade (kausalitet). Det forudsættes dog, at skadelidte kan nyde godt af de lempelser i bevisbyrden, som følger af almindelige bevisretlige grundsætninger.

Der er ikke i bestemmelsen taget nærmere stilling til rækkevidden af det objektive ansvar i tilfælde, hvor der foreligger konkurrerende eller samvirkende årsager til skaden. Dette spørgsmål må derfor afgøres efter den gældende retstilstand.

Har den ansvarlige forårsaget en forurening i samspil med naturkræfterne, således at disse optræder som den skadesudløsende begivenhed, er udgangspunktet, at der ifaldes ansvar efter bestemmelsen. Dette forudsætter dog, at der er tale om en forudsigelig eller forudberegnelig naturbegivenhed. Den ansvarlige vil således kunne pådrage sig et objektivt ansvar, hvis den udløsende faktor er en naturbegivenhed, der optræder med regelmæssige mellemrum (frost, storm, betydelig nedbør osv.).

Hvis der derimod er tale om naturkatastrofer, såsom jordskælv, tyfoner eller lignende force majeure-tilfælde, ifaldes der ikke ansvar efter bestemmelsen, uanset at denne ikke indeholder udtrykkelig undtagelse med hensyn til disse tilfælde. Spørgsmålet om lempelse af skadevolders erstatningsansvar må ligeledes afgøres efter den gældende retstilstand. Der kan herved særligt henvises til, at skadevolderens erstatningsansvar kan nedsættes eller bortfalde i henhold til bestemmelsen i erstatningsansvarslovens § 24, stk. 1, når ansvaret vil virke urimeligt tyngende, eller når ganske særlige forhold i øvrigt gør det rimeligt.

Spørgsmålet om den indbyrdes fordeling af erstatningsansvar, når der foreligger flere solidarisk ansvarlige skadevoldere, må ligeledes afgøres på grundlag af den gældende retstilstand, jf. navnlig erstatningsansvarslovens § 25, hvorefter fordelingen foretages efter, hvad der under hensyn til ansvarets beskaffenhed og omstændighederne i øvrigt må anses for rimeligt.

Til stk. 2

Det foreslås, at ansvar efter stk. 1 ikke indtræder, hvis skaden skyldes, at aktiviteten er udøvet i overensstemmelse med ufravigelige bestemmelser, der er fastsat af en offentlig myndighed.

Efter bestemmelsen i stk. 2 indtræder det objektive ansvar ikke, hvis skaden skyldes, at virksomheden er udøvet i overensstemmelse med ufravigelige forskrifter, der er fastsat af en offentlig myndighed. Det er den ansvarlige, der skal bevise, at betingelserne for ansvarsfritagelse er til stede. Bestemmelsen udelukker således ikke, at den ansvarlige kan

blive erstatningsansvarlig på objektivet grundlag efter stk. 1 for en miljøskade, selvom virksomheden har handlet i overensstemmelse med en tilladelse eller godkendelse, der er givet af en offentlig myndighed.

Bestemmelsen afskærer ikke den ansvarlige fra at påberåbe sig andre ansvarsfritagelsesgrunde med videre, som for eksempel nødværge, i overensstemmelse med de almindelige formueretlige regler herom.

Forslaget indeholder ikke nærmere regler om, at den ansvarlige, der er omfattet af det objektive erstatningsansvar, skal være fritaget for ansvaret under henvisning til, at skaden er forårsaget af tredjemand forsætligt eller ved grov uagtsomhed. Det objektive erstatningsansvar vil derfor også gælde i dette tilfælde. Den ansvarlige vil dog kunne gøre regres mod tredjemand efter bestemmelsen i erstatningsansvarslovens § 25, ligesom virksomhedens erstatningsansvar over for skadelidte i særlige tilfælde vil kunne lempes efter erstatningsansvarslovens § 24. Den generelle bestemmelse i erstatningsansvarslovens § 24, stk. 2, gælder endvidere for spørgsmålet, om skadelidtes erstatningskrav skal nedsættes eller eventuelt bortfalde på grund af egen skyld eller accept af risiko.

Til stk. 3

Bestemmelsen regulerer erstatningens nedsættelse ved skadelidtes egen skyld, i tilfælde af personskade eller tab af forsørger.

Det er alene skadelidte eller afdødes forsætlige eller groft uagtsomme handling eller undladelse, som kan medføre bortfald eller nedsættelse af erstatningen.

Til stk. 4

Bestemmelsen regulerer erstatningens nedsættelse ved skadelidtes egen skyld i andre tilfælde.

Det er alene skadelidtes forsætlige eller groft uagtsomme handling eller undladelse, som kan medføre bortfald eller nedsættelse af erstatningen.

Til § 137

Bestemmelsen regulerer aftaler om fravigelse af forslagens regler om erstatning for miljøskader og er en videreførelse af råstoflovens § 70.

Til stk. 1

Det foreslås, at en aftale om fravigelse af dette forslags regler om erstatning for miljøskader er ugyldig, hvis aftalen er indgået før en skades indtræden, og fravigelsen er til ugunst for skadelidte.

Baggrunden for bestemmelsen er, at en eventuel skadelidt vil have vanskeligheder ved at overskue konsekvenserne af en aftale, der er indgået inden en skades indtræden.

Bestemmelsen omfatter ikke aftaler indgået, efter en miljøskade er indtrådt, således at for eksempel erstatningsansvarlige har mulighed for at indgå forligsaftaler med videre.

Bestemmelsen vedrører endvidere ikke forsikringsaftaler vedrørende miljøskade, uanset hvornår disse indgås, jf. endvidere stk. 2.

Til stk. 2

Bestemmelsen præciserer, at reglen i stk. 1 ikke indebærer en hindring for en miljøansvarlig, der ønsker at tegne en ansvarsforsikring mod eventuelle krav som følge af reglerne om miljøansvar og erstatning for miljøskader. Den erstatningspligtige kan herefter på sædvanlig måde henvise skadelidte til sit forsikringsselskab.

Til § 138

Bestemmelsen er med sproglige ændringer en videreførelse af råstoflovens § 71 og medfører, at reglerne i kapitlet om erstatning for miljøskader ikke begrænser skadelidtes adgang til erstatning efter almindelige regler i eller uden for kontrakt eller i medfør af bestemmelser, der er fastsat i eller i medfør af regler i andre kapitler eller anden lovgivning.

Der er forskellige steder i lovgivningen fastsat regler om for eksempel objektivt erstatningsansvar for skader, der indtræder på det pågældende område. I det omfang regler i medfør af anden lovgivning giver den, der lider en skade på grund af forurening af miljøet, en bedre retsstilling end bestemmelserne i dette forslag, vil skadelidte kunne kræve erstatning efter disse særlige regler i lovgivningen. Den, der har lidt en skade på grund af miljøforurening, har således valget mellem at kræve erstatning efter forslagets bestemmelser eller efter andre lovbestemmelser, som måtte være gunstigere for den pågældende.

Bestemmelsen regulerer endvidere forholdet mellem de regler om erstatning for miljøskader, der er fastsat i retspraksis på ulovbestemte områder, og de regler, der fremgår af forslaget. Bestemmelsen begrænser således ikke skadelidtes adgang til at kræve erstatning efter almindelige regler i eller uden for kontrakt.

Dette forslags regler om erstatning for miljøskader har forrang frem for dette forslags generelle ansvarsregler, i det omfang der er forskel mellem de generelle ansvarsregler og reglerne om erstatning for miljøskader.

Til § 139

Det foreslås, at Naalakkersuisut bemyndiges til at fastsætte nærmere bestemmelser om erstatning for miljøskader og forholdene nævnt i kapitel 22, herunder om anvendelse af nationale eller internationale regler, aftaler eller retningslinjer vedrørende erstatning for miljøskader. Det er tanken, at Naalakkersuisut med hjemmel i den foreslåede bestemmelse kan supplere reglerne, i det omfang det er hensigtsmæssigt for at sikre dette forslags effektivitet og er i overensstemmelse med dette forslags formål.

Til § 140

Bestemmelsen indebærer, at en undladelse af at afgive oplysninger rettidigt, som den pågældende skal afgive efter forslaget, eller som Naalakkersuisut kan kræve efter forslagets § 32, stk. 1, § 39, stk. 1, § 50, stk. 2 jf. § 39, stk. 1, § 55, stk. 1, § 63, stk. 1, § 68, stk. 1, § 68, stk. 2, § 77, stk. 4, § 81, stk. 5, § 82, stk. 4, § 104, stk. 1, § 104, stk. 3 og 4 eller § 124, kan pålægges tvangsbøder.

Bestemmelsen indebærer desuden, at undladelse af at efterkomme et påbud eller forbud meddelt efter § 68, stk. 3, §§ 123 eller 125 kan pålægges tvangsbøder.

Endelig kan der pålægges tvangsbøder til den, der ikke rettidigt stiller den krævede sikkerhed efter forslagets § 82, stk. 4.

Formålet med bestemmelsen er at indføre et pressionsmiddel, som effektivt kan få personer og virksomheder til at afgive oplysninger, som disse er forpligtet til at afgive, efterkomme påbud og forbud, og stille sikkerhed for deres forpligtelser.

Tvangsbøder er ikke en strafsanktion, men et middel til at søge at gennemtvinge en handlepligt.

Bestemmelsen svarer i vidt omfang til § 37 i Inatsisartutlov om konkurrence (konkurrenceloven).

For så vidt angår de tilfælde, hvor en virksomhed eller en person undlader at afgive oplysninger, som kan kræves af Naalakkersuisut efter forslaget, vil tvangsbøder oftest være

det mest relevante pressionsmiddel, da alternativet ofte vil være at tilbagekalde en tilladelse, hvilket oftest ikke vil være et proportionelt indgreb set i forhold til lovbruddet.

Det vil ofte være i en rettighedshavers egen interesse at fremkomme med oplysninger rettidigt, da et projekts fremme vil være afhængigt af, at Naalakkersuisut modtager de krævede oplysninger. Men der kan forekomme situationer, hvor en rettighedshaver har en interesse i at forsinke processen, og i disse tilfælde kan det være relevant at benytte tvangsbøder som et pressionsmiddel for at sikre Grønlands Selvstyres interesse i en effektiv mineindustri, jf. herved forslagets formål jf. § 1.

Efter forslagets § 68, stk. 3, kan Naalakkersuisut meddele en rettighedshaver påbud om, at rettighedshaveren ved udførelsen af aktiviteter efter en tilladelse ikke må anvende aftaleparter, som ikke har afgivet oplysninger og dokumenter vedrørende skattemæssige og afgiftsmæssige forhold til Naalakkersuisut og andre grønlandske myndigheder efter stk. 2, eller som ikke foretager indbetalinger af skatter og afgifter til Naalakkersuisut og andre grønlandske myndigheder i overensstemmelse med de til enhver tid gældende regler i Grønland. I tilfælde af manglende efterkommelse af et påbud efter bestemmelsen kan Naalakkersuisut efter bestemmelsens stk. 4 træffe afgørelse om, at rettighedshaveren skal ophøre med at udføre aktiviteter efter en tilladelse. En afgørelse om at ophøre med aktiviteter kan være meget indgribende. Pålæggelse af tvangsbøder vil derfor ofte være et mere proportionelt middel.

Efter forslagets § 123 kan Naalakkersuisut meddele påbud om overholdelse af bestemmelser i forslaget og bestemmelser og tilladelsesvilkår fastsat efter forslaget. Efter § 123 kan Naalakkersuisut meddele forbud med henblik på overholdelse af forslaget og bestemmelser og tilladelsesvilkår fastsat efter forslaget. Tvangsbøder findes i disse tilfælde at være det mest relevante middel i forhold til rettighedshavere, der forsømmer at efterkomme et påbud eller et forbud. Tilfælde, der reguleres af de nævnte bestemmelser, kan være manglende overholdelse af sikkerhedsmæssige forskrifter. Naalakkersuisut vil ofte i disse tilfælde nedlægge et strakspåbud om at indstille specifikke aktiviteter, indtil forholdene er bragt i overensstemmelse med de sikkerhedsmæssige forskrifter. I disse tilfælde vil tvangsbøder, der udmåles proportionelt i forhold til den gevinst, rettighedshaveren kan have ved fortsættelse af aktiviteterne på trods af påbuddet, kunne medvirke til, at rettighedshavere overholder de påbud, der nedlægges af Naalakkersuisut, og dermed blandt andet være med til at sikre arbejdsmiljøet i mineralindustrien. Det kan eksempelvis også være tilfælde, hvor en rettighedshaver eller tredjemand ikke efterkommer et påbud om at foretage oprydning. Naalakkersuisut vil i et sådant tilfælde kunne anvende tvangsbøder i en periode, før man benytter hjemmelen i § 78 til at bortfjerne aktiver for rettighedshaveren eller tredjemands regning.

Efter forslaget § 82, stk. 4, skal en rettighedshaver stille sikkerhed for opfyldelse af sine nedlukningsforpligtelser. Det er vigtigt, at denne sikkerhedsstillelse er tilstrækkelig, da landskassen i tilfælde af manglende eller utilstrækkelig sikkerhed må afholde udgifterne til oprydning, såfremt en rettighedshaver ikke er i stand til at opfylde sine forpligtelser. Muligheden for pålæggelse af tvangsbøder i tilfælde af, en rettighedshaver ikke stiller den krævede sikkerhed rettidigt, vil derfor kunne medvirke til at sikre Grønlands Selvstyres økonomiske interesser, jf. herved forslaget formål jf. § 1.

Tvangsbøder efter bestemmelsen skal fastsættes som daglige eller ugentlige bøder, indtil de relevante oplysninger udleveres, et påbud eller forbud efterkommes, eller den krævede sikkerhed er stillet.

Tvangsbødernes størrelse fastsættes ud fra et konkret skøn. Det generelle proportionalitetsprincip gælder i den forbindelse. Det betyder blandt andet, at tvangsbøderne ikke må stå i misforhold til forseelsen.

Tvangsbødernes størrelse vil således eksempelvis svare til bøder der udstedes på sammenlignelige områder, dette kan eksempelvis, for så vidt angår manglende efterkommelse af påbud, være inden for arbejdsmiljøområdet.

I tilfælde hvor der ikke er noget sammenligningsgrundlag, skal der tages hensyn til den økonomiske formåen hos den, der pålægges tvangsbøden, således at pressionen har effekt. Der skal ligeledes tages hensyn til forseelsens omfang og karakter. Det vil sige at bøden skal være så stor, at det ikke kan betale sig for en rettighedshaver at fortsætte det regelbrud der ligger til grund for afgørelsen om at pålægge en tvangsbøde. Bøden må på den anden side ikke overstige, hvad der er nødvendigt for at opnå dette formål, der må således ikke fastsættes, bøder der udgør en foranstaltning.

En tvangsbøde bør mindst være på 1.000 kr. dagligt eller 5.000 kr. ugentligt, og der beregnes kun én daglig eller én ugentlig tvangsbøde.

Tvangsbøder pålægges fra en given dato. Forudsætningen for at pålægge tvangsbøder er, at Naalakkersuisut forinden underretter virksomheden eller personen om, at tvangsbøder vil blive pålagt fra den anførte dato, og hvad forseelsen indebærer.

Tvangsbøderne kan forhøjes, hvis der fortsat ikke efter en periode med pålæg af tvangsbøder sker udlevering af de relevante oplysninger, det relevante påbud eller forbud efterkommes, eller den krævede sikkerhed stilles.

Til stk. 1

Forslaget er som udgangspunktet rettet mod erhvervsmæssig virksomhed. Der er derfor ikke fundet behov for en omfattende sanktionering af bestemmelserne i forslaget. Det er desuden forudsat, at mulighederne for at tilbagekalde en tilladelse med videre kan bidrage til at sikre en præventiv effekt.

Det er dog fundet nødvendigt at sanktionere visse overtrædelser, herunder for eksempel udførelse af aktiviteter i strid med forslagets § 22, stk. 2 og 3.

Aktiviteterne omfattet af § 22, stk. 2 og 3, omfatter forundersøgelse og mineralefterforskning og udnyttelse af mineraler, videnskabelige undersøgelser vedrørende mineraler, udførelse af mineraler fra Grønland, og andre aktiviteter, der efter forslaget kun må udføres efter en tilladelse eller godkendelse dertil. Bestemmelsen medfører et generelt forbud mod at udføre de nævnte aktiviteter omfattet af forslaget uden tilladelse eller godkendelse dertil meddelt af Naalakkersuisut efter reglerne derom i forslaget.

Til stk. 2

Bestemmelsen angiver, at medmindre strengere foranstaltning er forskyldt efter anden lovgivning, sanktioneres den med bøde, der udfører aktiviteter i et geologisk fredet område, uden at aktiviteterne må udføres efter bestemmelser derom fastsat af Naalakkersuisut, jf. § 128. Se bestemmelsen i § 128 og bemærkningerne dertil.

Til stk. 3

Bestemmelsen angiver en række forhold i nr. 1-3, der kan medføre pålæggelse af en bøde, hvis der foreligger forsæt eller grov uagtsomhed.

Til nr. 1

Bestemmelsen i stk. 3, nr. 1, fastslår, at medmindre strengere foranstaltning er forskyldt efter anden lovgivning, sanktioneres den med bøde, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger, som en myndighed har krav på efter forslaget eller efter bestemmelser eller vilkår fastsat efter forslaget.

Bestemmelsen skal ses i forhold til, at det er en nødvendighed for at kunne udføre myndighedsbehandling og tilsyn med videre efter dette forslag, at samtlige relevante oplysninger meddeles korrekt.

Til nr. 2

Bestemmelsen i stk. 3, nr. 2, fastslår, at medmindre strengere foranstaltning er forskyldt efter anden lovgivning, sanktioneres den med bøde, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelser eller vilkår for tilladelser eller godkendelser meddelt efter forslaget eller bestemmelser eller vilkår fastsat efter forslaget.

Bestemmelsen skal sikre, at aktiviteter udføres i overensstemmelse med forslagets formål. Hvis overtrædelsen er væsentlig, kan Naalakkersuisut også træffe afgørelse om at tilbagekalde tilladelsen, i det omfang det er i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige regler og principper, herunder om saglighed, proportionalitet og ligebehandling.

Til nr. 3

Bestemmelsen i stk. 3, nr. 3, fastslår, at medmindre strengere foranstaltning er forskyldt efter anden lovgivning, sanktioneres den med bøde, der forsætligt eller groft uagtsomt undlader at efterkomme påbud eller forbud meddelt af Naalakkersuisut efter forslagets § 123 eller 125 eller bestemmelser eller vilkår for tilladelser eller godkendelse meddelt efter forslaget eller bestemmelser fastsat efter forslaget.

Bestemmelsen skal ses i forhold til, at det er nødvendigt for myndighedernes varetagelse af myndighedsopgaver efter dette forslag at kunne sikre, at meddelte påbud og forbud bliver overholdt. Den, der tilsidesætter et påbud eller forbud, kan således sanktioneres med bøde.

Til stk. 4

Bestemmelsen indeholder en hjemmel for Naalakkersuisut til at fastsætte bestemmelser om, at overtrædelse af bestemmelser fastsat efter forslaget kan sanktioneres med bøde eller andre foranstaltninger efter kriminalloven for Grønland. Bestemmelsen medfører, at sanktionsreglerne efter dette forslag ikke er en udtømmende liste over sanktioner, der kan idømmes for overtrædelse af bestemmelserne, hvis Naalakkersuisut bestemmer andet.

Til stk. 5

Bestemmelsen vedrører juridiske personer med videre, der overtræder bestemmelser som nævnt i stk. 1-3. Efter bestemmelsen vil disse også kunne sanktioneres med bøde for overtrædelser deraf.

Der gælder efter bestemmelsen det samme, hvis overtrædelsen er begået af Grønlands Selvstyre, en kommune eller et kommunalt fællesskab, som er omfattet af Inatsisartutlov om den kommunale styrelse.

Til stk. 6

En bødesag jf. stk. 1-3 eller bestemmelser eller vilkår fastsat efter stk. 4 kan efter bestemmelsen afgøres ved administrativt bødeforlæg. Af retssikkerhedsmæssige hensyn må administrative bødeforelæg kun anvendes, hvor overtrædelserne er klare, ukomplicerede og uden bevismæssige tvivlsspørgsmål.

Det er ligeledes en forudsætning for at afslutte en sag ved et administrativt bødeforlæg, at den, der modtager et bødeforlæg, erklærer sig skyldig (vedkender sig bøden) og betaler bøden inden for en nærmere fastsat frist.

Hvis overtrædelserne ikke er klare, ukomplicerede og uden væsentlige bevismæssige tvivlsspørgsmål, vil sagen skulle videresendes til politiet og anklagemyndigheden, der derefter vil vurdere og behandle sagen. Tilsvarende gælder, hvis den, der modtager bødeforlægget, ikke erklærer sig skyldig (ikke vedkender sig bøden) og ikke betaler bøden inden for en nærmere fastsat frist.

Det følger ligeledes af bestemmelsen, at reglerne i retsplejeloven om krav til indholdet af et anklageskrift og om, at en sigtet ikke er forpligtet til at udtale sig, finder tilsvarende anvendelse for bødeforlæg efter forslaget.

Bødens størrelse fastsættes ud fra en konkret skønsmæssig vurdering. Det generelle proportionalitetsprincip gælder i den forbindelse. Det betyder blandt andet, at en bøde ikke må stå i misforhold til forseelsen.

Bøden skal fastsættes under hensyntagen til overtrædelsens grovhed, herunder de eventuelle sikkerhedsmæssige risici, overtrædelserne medfører, og overtrædelsens omfang samt den indvundne eller tilsigtede fortjeneste derved.

Bestemmelsen vil eksempelvis kunne anvendes i forbindelse med Naalakkersuisuts tilsyn jf. § 122, i tilfælde hvor der konstateres klare brud på sikkerhedsmæssige forskrifter, eller hvor mindre mængder mineraler eller mineraler af ringe værdi forsøges udført fra Grønland uden Naalakkersuisuts godkendelse.

Til stk. 7

Bestemmelsen fastslår, at bøder, der idømmes efter forslaget eller bestemmelser fastsat efter forslaget, tilfalder landskassen.

Til § 142

Til stk. 1

Bestemmelsen hjemler, at mineraler, der uretmæssigt eller i strid med fastsatte bestemmelser eller vilkår er indsamlet, brudt eller udnyttet, kan konfiskeres.

Til stk. 2

Bestemmelsen hjemler, at mineraler, der uretmæssigt eller i strid med fastsatte bestemmelser eller vilkår er forsøgt udført eller udført fra Grønland, kan konfiskeres.

Til stk. 3

Bestemmelsen giver mulighed for at konfiskere mineraler, der er indsamlet, brudt eller udnyttet uden tilladelse, eller disses værdi hos erhververe, der på tidspunktet for erhvervelsen af mineralerne ved eller burde vide, at mineralerne er indsamlet, brudt eller udnyttet uden tilladelse.

Dette medvirker blandt andet til at imødegå omgåelse af bestemmelsen i stk. 1 og dermed at sikre Grønlands Selvstyre indtægter fra råstofvirksomhed i landet.

Til stk. 4

Det følger af bestemmelsen, at Naalakkersuisut også kan foretage konfiskation af et udbytte eller et dertil svarende beløb, der er opnået i forbindelse med, at mineraler uretmæssigt eller i strid med fastsatte bestemmelser eller vilkår er indsamlet, brudt eller udnyttet efter stk. 1, eller uretmæssigt eller i strid med fastsatte bestemmelser eller vilkår er forsøgt udført eller udført fra Grønland efter stk. 2.

I det omfang der ikke er et tilstrækkeligt grundlag for at fastslå beløbets størrelse, kan Naalakkersuisut konfiskere et beløb, der efter en konkret vurdering skønnes at svare til det indvundne udbytte.

Til stk. 5

Bestemmelsen angiver, at reglerne om konfiskation af udbyttet ved en forbrydelse eller et dertil svarende beløb i kriminalloven for Grønland finder tilsvarende anvendelse på Naalakkersuisuts konfiskation efter stk. 1 og 2.

De nævnte bestemmelserne om konfiskation af udbyttet ved en forbrydelse eller et dertil

svarende beløb er fastsat i §§ 166-170 i den gældende lovbekendtgørelse nr. 1045 af 7. september 2017 om kriminallov for Grønland med senere ændringer.

Bestemmelserne om konfiskation i §§ 166-170 i kriminalloven for Grønland finder således tilsvarende anvendelse på Naalakkersuisuts konfiskation af et udbytte eller et dertil svarende beløb, der er opnået i forbindelse med, at mineraler uretmæssigt eller i strid med fastsatte bestemmelser eller vilkår er indsamlet, brudt eller udnyttet efter stk. 1, eller uretmæssigt eller i strid med fastsatte bestemmelser eller vilkår er forsøgt udført eller udført fra Grønland efter stk. 2.

Til stk. 6

Bestemmelsen angiver, at Naalakkersuisut selv kan foretage konfiskation efter stk. 1 2 og 3.

Og at den relevante myndighed efter kriminalloven for Grønland, kan foretage konfiskation efter reglerne derom i kriminalloven, hvis et forhold er politianmeldt.

Til stk. 7

Efter forslaget vil der så vidt muligt ske bortsalg af konfiskerede mineraler til fordel for landskassen. Et sådan bortsalg sker på grundlag af og i overensstemmelse forslagets formål, herunder at indtægter fra mineralaktiviteter skal tilfalde samfundet.

Til § 143

Til stk. 1

Bestemmelsen vedrører ikrafttrædelsestidspunktet for forslaget.

Det foreslås, at forslaget træder i kraft den 1. januar 2024.

Til stk. 2

Bestemmelsen vedrører de tilladelser, der er meddelt på tidspunktet for forslagets ikrafttræden.

Bestemmelsen skal sikre, at forslaget ikke medfører, at tilladelser, der er meddelt vedrørende mineraler efter råstofloven, og som ikke er ophørt, mister deres gyldighed ved forslagets ikrafttrædelse. Bestemmelsen fastslår endvidere, at forslaget også skal finde anvendelse på sådanne tilladelser, rettighedshavere efter sådanne tilladelser og aktiviteter udført efter

sådanne tilladelser ved forslaget's ikrafttræden.

Bestemmelsen sikrer også, at forslaget finder anvendelse på aktiviteter vedrørende mineraler, herunder indsamling, brydning og udnyttelse af mineraler, som er omfattet af råstofloven og udført før forslaget's ikrafttræden. Bestemmelsen sikrer desuden, at forslaget finder anvendelse på mineraler, som er indsamlet, brudt eller udnyttet ved sådanne aktiviteter.

Bestemmelsen fastsætter endvidere, at forslaget finder anvendelse på afgørelser om aktiviteter og forhold vedrørende mineraler omfattet af råstofloven, og som er truffet før forslaget's ikrafttræden. Tidsfristen nævnt i forslaget's §§ 25 og 73 regnes dog fra tidspunktet for forslaget's ikrafttræden. Se den nævnte bestemmelse og bemærkningerne dertil.

Til stk. 3

Bestemmelsen er en overgangsbestemmelse, som fastslår at forslaget's krav efter § 29, om at rettighedshavere efter forundersøgelsestilladelser skal være et kapitalselskab med hjemsted i Grønland eller et tilsvarende kapitalselskab med hjemsted i et andet land, der er meddelt inden forslaget's ikrafttrædelse, ikke finder anvendelse på forundersøgelsestilladelser meddelt inden forslaget's ikrafttrædelse.

Til stk. 4

Bestemmelsen er en overgangsbestemmelse, som fastslår at forslaget's § 44, om udarbejdelse af et kommissorium for et projekt, som betingelse for meddelelse af en udnyttelsestilladelse, ikke finder anvendelse i det omfang, en rettighedshaver har fået godkendt en projektbeskrivelse til forhøring efter råstoflovens § 87a, inden Inatsisartutlovens ikrafttrædelse.

Til stk. 5

Bestemmelsen er en overgangsbestemmelse, som giver rettighedshavere, der på tidspunktet for forslaget's ikrafttrædelse er meddelt en udnyttelsestilladelse, en frist på 24 måneder fra forslaget's ikrafttrædelse, til at opfylde kravet om, at aktieselskabet som er rettighedshaver, skal have sit reelle hovedkontor i Grønland jf. forslaget's § 45, stk. 2.

Til stk. 6

Bestemmelsen angiver, at de den 1. januar 2024 gældende bestemmelser for mineralaktiviteter og ansøgningsprocedurer, standardvilkår og vilkår for tilladelser vedrørende mineraler forbliver i kraft med de ændringer, som følger af forslaget, indtil bestemmelserne med videre

ophæves eller afløses af nye bestemmelser fastsat efter forslaget.

Det følger således af bestemmelsen, at de bestemmelser for mineralaktiviteter og ansøgningsprocedurer, standardvilkår og vilkår for tilladelser vedrørende mineraler, som vedrører forhold omfattet af forslaget og er gældende, efter at forslaget er trådt i kraft den 1. januar 2024, forbliver i kraft med de ændringer, som følger af forslaget. Bestemmelserne og vilkårene kan dog blive ophævet eller afløst af nye bestemmelser fastsat efter forslaget.

Høringsnotat**Høring af myndigheder og organisationer**

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 23. november 2022 til den 22. december 2021 været sendt i høring hos følgende myndigheder, organisationer mv.:

Air Greenland, AK, Arktisk Kommando, ASG, Asiaq, Avannaata Kommunia, AvataQ, DCE Nationalt Center for Miljø og Energi, GEUS, Greenland Venture, Grønlands Domstole, Grønlands Erhverv, Grønlands Naturinstitut – Pinngortitaleriffik, Grønlands Politi, ICC Grønland, KNAPK, Kommune Kujalleq, Kommune Qeqertalik, Kommuneqarfik Sermersooq, Landslægeembedet, Nationalmuseet, Nuna Advokater, Nunaoil A/S, Nunatsinni Advokatit/Grønlandske Advokater, NUSUKA, Nuummi Ujaqgerituut Peqatigiiffiat – Kalaallit Nunaat (småskala foreningen), Ombudsmanden for Inatsisartut, Qeqqata Kommunia, RAL, Rigsombudsmanden, S.I.K., SIKUKI, SPS, Telepost A/S, Toldfunktionen i Grønland, Transparency International Greenland, UNESCO-styregruppe, Verdensnaturfonden, AVATAQ, Foreningen URANI NAAMIK/NEJ TIL URAN i Narsaq, Det Økologiske Råd, Vedvarende energi, Nuup Kangerluata Ikinngutai /Nuuk Fjords Venner, Fåreholdergruppen i Narsaq og Qassarsuk områderne, NOAH Friends of the Earth Denmark, Greenland Ruby A/S, Anglo American Exploration Overseas, Greenland Minerals A/S, Greenland Feldspar Aluminium Resources, Rimbal Pty. Ltd., FBC Mining (BA) Limited, Greenland Vanadium Energy Resources ApS, Disko Exploration Ltd., Nalunaq A/S, CGRG Ltd., North American Nickel Inc., Longland Resources Limited, Graphite Fields Resources Ltd., Obsidian Mining Ltd, Halmares Resources s.r.o, GEFIB s.r.o., Skaergaard Mining A/S, Greenland Silver Moly Resources ApS, Copenhagen Minerals Inc., Dundas Titanium A/S, Greenland Gold s.r.o, Bluejay Mining Plc, Zawar Natural Resources Pvt. Ltd., Resource 500 FeVTi Ltd., White Eagle Resources Limited, White Fox Resources Limited, GREENLAND RESOURCES Inc., Independence Newsearch Pty Ltd, Greenfields Exploration Ltd, 21st NORTH ApS, Lumina Sustainable Materials A/S, Ironbark A/S, London Mining Greenland A/S, Northground Ltd., Stallion Resources Limited, NAIP West Exploration A/S, Eclipse Metals Limited Greenland, Greenland Anorthosite Mining ApS, Black Angel Mining A/S, Bright Star Resources Limited, R500 Greenmin Ltd., Skyfire Ltd. Greenland, Renowned Films, BPG plc., Ox Resources Pty Ltd Greenland, TANBREEZ Mining Greenland A/S, Navella AB, De Beers Marine (Pty) Ltd, Zawar Natural Resources Pvt. Ltd., Xploration Services Greenland A/S og samtlige småskalarettighedshavere.

Departementet for Råstoffer har modtaget høringssvar fra følgende myndigheder, organisationer og virksomheder:

Arbejdstilsynet, Asiaq, Dundas Titanium A/S, Explo Greenland, Greenfield Exploration Limited, GreenRoc Plc, Grønlands Erhverv, Grønlands Landsret, Grønlandske Advokater, Justitsministeriet, NOAH Friends of the Earth Denmark, Ombudsmanden for Inatsisartut, Qeqqata Kommunia, SIK, Søfartsstyrelsen, Transparency International Greenland og Foreningen URANI NAAMIK/NEJ TIL URAN i Narsaq.

Nedenfor er gengivet de væsentligste punkter i de modtagne høringsvar. Departementet for Råstoffer og Justitsrådets kommentarer til høringsvarene er anført i kursiv.

Qeqqata Kommunia og SIK havde ingen bemærkninger, og Ombudsmanden for Inatsisartut gjorde opmærksom på at man ikke er høringspart.

Arbejdstilsynet havde ingen bemærkninger til forslaget, men stillede et spørgsmål, om hvorvidt forslagets vedtagelse vil nødvendiggøre en ændring af Arbejdstilsynets bekendtgørelse nr. 302 af 26. marts 2015. Hvilket er bekræftet ved mail.

URANI NAAMIK/NEJ TIL URAN i Narsaq fremsendte tre dokumenter, der dog ikke ses at have relevans for nærværende forslag.

Transparency International Greenland er generelt positive overfor forslaget, men opfordrer til at man følger anbefalingerne fra Extractive Industries Transparency Initiatives (EITI), og anbefaler at Grønland snarest bliver medlem af EITI.

Lovgivning og praksis i Grønland lever i høj grad op til EITI's principper, og der er ingen tegn på, at der skulle være risiko for korrupsion i den grønlandske mineralindustri. Medlemskab af EITI overvejes løbende, på nuværende tidspunkt har Grønland status af observatør i organisationen sammen med den danske stat. For øjeblikket vurderes det dog, at der er for få mineralaktiviteter i Grønland, til at kunne retfærdiggøre det store administrative arbejde, der er forbundet med medlemskab af EITI.

NOAH Friends of the Earth Denmark er ligeledes generelt positive overfor forslaget, men fremkommer også med en række opfordringer/anbefalinger. Det anbefales, at Grønland tiltræder Århuskonventionen, at man tiltræder FN's Konvention mod korrupsion, at man indfører en bedre beskyttelse af whistleblowere, at lokale samfund bør have mulighed for at afvise et storskala-mineprojekt, at en efterforskningsstilladelse ikke automatisk bør give ret til en udnyttelsestilladelse, og at forbyde mineralaktiviteter i visse områder, samt kræve flere vurderinger af projekters påvirkning af kulturarv.

Hvad angår spørgsmålene vedrørende Århuskonventionen, FN-konventionen og bedre beskyttelse af whistleblowere, er der tale om generelle tiltag, som falder uden for rammerne af nærværende lovforslag. Hvad angår spørgsmålene om meddelelse af udnyttelsestilladelser, er det vigtigt for industrien, at man opnår visse rettigheder, som man ikke uden videre kan miste på et mere eller mindre arbitrært grundlag, når man investerer større beløb i et projekt. Det tilladelsesregime, man har i Grønland, bygger i høj grad på Ølgaard-rapporten, hvori vigtigheden af at have en ret til en udnyttelsestilladelse på grundlag af en efterforskningsstilladelse understreges. I dette forslag er der ikke ændret på dette princip. Der er til gengæld indført borgerinddragelse på et tidligt tidspunkt i processen, så befolkningen har mulighed for at påvirke processen vedrørende meddelelse af efterforskningsstilladelser. Hvad angår forbuddet mod mineralaktiviteter i visse områder, er der med forslaget lagt op til en fleksibel løsning, idet der foreslås en mulighed for at forbyde eller begrænse mineralaktiviteter i nærmere bestemte områder. Påvirkning af kulturarv reguleres af anden lovgivning.

Explo Greenland foreslår et større fokus på grøn energi og energioptimering.

Energiforbrug og energikilder indgår i vurderingen af alle udnyttelsesprojekter, det vil være en del af mineplanen og indgå i vurderingen af miljømæssige påvirkninger og efter omstændighederne i vurderingen af samfundsmæssig bæredygtighed. Der er fra Naalakkersuisuts side stor fokus på grøn energi og energioptimering i forbindelse med godkendelsesprocesserne.

Justitsministeriets høringssvar indeholder bl.a. bemærkninger fra Rigspolitiet og Grønlands Politi, hvor det nævnes, at forslaget sonderer mellem politimyndigheden og Grønlands Politi, uden det fremgår, hvori forskellen består.

Afsnittene der indeholdt termerne Grønlands Politi og politimyndigheden er slettet fra bemærkningerne til forslaget i forbindelse med rettelserne af forslagets § 142, se nedenfor.

Greenfield Exploration Limited foreslår, at regler om efterforskningstilladelser på særlige vilkår indarbejdes i forslaget.

Der findes bestemmelser om efterforskningstilladelser på særlige vilkår i standardvilkårene for efterforskningstilladelser. Disse tilladelser kan meddeles i områder i Nord- og Østgrønland, og er reguleret af de almindelige standardvilkår, med nogle få modifikationer. Formålet med disse tilladelser er, at man har mulighed for at meddele tilladelser i svært tilgængelige områder på lempeligere vilkår end normalt. Det drejer sig om tilladelsesområdets størrelse, størrelsen af efterforskningsforpligtelserne og tilladelsesperiodens længde. Departementet for Råstoffer og Justitsområdet finder det ikke hensigtsmæssigt at regulere disse modifikationer til de almindelige standardvilkår i forslaget, da der er tale om detailregler, som ikke hører hjemme i en rammelov.

Asiaq anbefaler, at der skabes hjemmel til, at der kan stilles krav om offentlig adgang til visse typer data indsamlet af rettighedshavere efter forslaget, således at den indsamlede data ikke går til spilde og kan være til gavn for samfundet.

Forslagets bestemmelser om fortrolighed med hensyn til indsamlede data, er udformet med henblik på, dels at sikre den enkelte rettighedshavers økonomiske interesser, særligt rettighedshavere efter tilladelser til forundersøgelse kan have en interesse i at videresælge indsamlede data, og dels at sikre samfundets interesse i at kunne offentliggøre dataene i relevant omfang. De foreslåede bestemmelser om fortrolighed er udtryk for en afvejning af disse to modsatrettede hensyn. Rettighedshavere skal således indlevere al data til Naalakkersuisut løbende en gang årligt, Naalakkersuisut får ejendomsret til de indleverede data og kan offentliggøre disse efter fortrolighedsperiodens udløb. Der gives endvidere mulighed for, at Naalakkersuisut kan offentliggøre generelle oplysninger om de indleverede data inden fortrolighedsperiodens ophør.

Dundas Titanium A/S opfordrer, med henvisning til forslagets § 1, stk. 2, til, at man får foretaget en vurdering af om Grønlands nuværende regelsæt lever op til internationale standarder.

Nævrende forslag bygger bl.a. på vurderinger, foretaget af tredjemand, af i hvilket omfang den nuværende lovgivning lever op til internationale standarder.

Grønlandske Advokater bemærker, at det er uklart, hvorvidt definitionen af mineraler i forslaget § 10 omfatter industrielle gasser.

Grønlandske Advokaters bemærkning har ført til en ændring af bemærkningerne til forslaget, således at det nu klart fremgår, at forslaget definition af mineraler omfatter industrielle gasser.

Grønlandske Advokater bemærker endvidere, at forslaget § 16, som definerer bestemmelser og vilkår, inkluderer bestemmelser i vejledninger. Og foreslår, da vejledninger forvaltningsretligt ikke er retligt bindende, at henvisningen til bestemmelser i vejledninger fjernes.

Bestemmelser i vejledninger er inkluderet for at sikre, at Naalakkersuisut kan håndhæve overholdelse af disse bestemmelser. Det kan eksempelvis dreje sig om vejledninger om indberetninger, hvor korrekte registreringer er nødvendige for at udføre korrekt sagsbehandling.

Rigspolitiet bemærker, at det ikke fremgår af forslaget § 25, stk. 3, som omhandler værneting, om bøder udstedt i medfør af forslaget § 141 (som vil skulle føres indenretligt af anklagemyndigheden) er omfattet af bestemmelsen.

Bestemmelsen finder ikke anvendelse på sager, der skal føres af anklagemyndigheden. Værnetinget i sager, der føres af anklagemyndigheden, bestemmes af reglerne herom i retsplejeloven. Dette er præciseret i bemærkningerne til bestemmelsen.

Transparency International Greenland spørger om, hvor redegørelsen, som nævnes i forslaget § 26, offentliggøres.

Redegørelsen vil blive offentliggjort på Naalakkersuisuts hjemmeside.

Grønlandske Advokater påpeger, at forslaget § 29, stk. 1 henviser til næringsloven, som er begrænset til detailsalg af varer, det samme gør sig gældende for forslaget § 36, st. 1.

Bestemmelserne er rettet, således at der nu henvises til Inatsisartutlov om registrering i Det Centrale Virksomhedsregister.

Grønlandske Advokater sætter endvidere spørgsmålstegn ved, om det er proportionelt at kræve, at udenlandske rettighedshavere efter forundersøgelsestilladelser og efterforskningstilladelser jf. §§ 29 og 36, skal være kapitalselskaber der svarer til et grønlandsk anparts- eller aktieselskab. Der peges på, at administrationsbyrden ved vurderinger af udenlandske selskaber vil være betydelig, da der stilles meget forskellige krav i forskellige lande, bl.a. forskellige krav til selskabskapitalen, og at hele selskabskapitalen ikke nødvendigvis skal være indbetalt.

Størrelsen på selskabskapitalen vil ikke være afgørende, da der under alle omstændigheder stilles krav til rettighedshaverens økonomiske formåen jf. § 66. Det afgørende er, at den eller de tegningsberettigede kan identificeres. Bestemmelsen forventes i de fleste tilfælde at kunne

administreres ved, at en ansøger fremsender et link til selskabets registrering i et virksomhedsregister. Bemærkningerne til de to bestemmelser er ændret, så dette afspejles tydeligere. Det bemærkes, at henvisningen til iværksætterselskaber er fjernet fra forslaget, da disse er under afvikling.

Transparency International Greenland finder det uklart, hvilke udgifter til myndighedsbehandling, der omfattes af forslagens § 31 og § 38, og anbefaler, at der laves en bekendtgørelse snarest. Transparency International Greenland mener desuden at indtægter i forbindelse hermed, bør offentliggøres.

Der eksisterer allerede en bekendtgørelse om myndighedsrefusion, som også vil være gældende efter vedtagelse af forslaget. Hvad angår indtægter i forbindelse med myndighedsbehandling, er der ikke tale om, at Naalakkersuisut har indtægter på opkrævning af myndighedsrefusion. Myndighedsrefusion må efter selvstyreloven kun dække Naalakkersuisuts faktiske udgifter.

Grønlands Erhverv skriver i forbindelse med forslagens § 31 og § 38, at det vil forringe rammebetingelserne for udviklingen af råstofsektoren, at indføre myndighedsrefusion for forundersøgelser- og efterforskningsstilladelser. GreenRoc PLC nævner det samme i forbindelse med efterforskningsaktiviteter.

Der indføres ikke med forslaget myndighedsrefusion for forundersøgelser- og efterforskningsstilladelser, der gives blot mulighed for dette. Denne mulighed findes i princippet allerede i gældende lovgivning, men man har valgt ikke at opkræve myndighedsrefusion i forbindelse med forundersøgelser- og efterforskningsaktiviteter. Det forventes, at der ved ny opdateret bekendtgørelse vil blive vurderet om der skal ske ændringer heri.

Transparency International Greenland spørger, med henvisning til forslagens § 32, om det er korrekt at Naalakkersuisut ikke offentliggør oplysninger, hvis rettighedshaveren siger nej (om rettighedshaveren har en vetoret).

Rettighedshaveren har ikke en vetoret. Såfremt en rettighedshaver gør indsigelse mod Naalakkersuisuts ønske om at offentliggøre oplysninger i fortrolighedsperioden, foretager Naalakkersuisut en afvejning af rettighedshaverens interesse i, at oplysningerne holdes fortrolige, mod Naalakkersuisuts interesse i at offentliggøre oplysningerne. Det samme gør sig gældende i forhold til §§ 39, 55, 63, 102 og 105.

Grønlandske Advokater finder det, ud fra et retssikkerhedsmæssigt synspunkt, bekymrende, at Naalakkersuisut har mulighed for at offentliggøre oplysninger på trods af en rettighedshavers indsigelser efter forslagens §§ 32 og 39, hvortil der peges på børsregler og rettighedshaverens kommercielle interesse i at holde oplysningerne fortrolige. Grønlandske Advokater foreslår på den baggrund, at Naalakkersuisut skal være forpligtet til at undlade offentliggørelse, såfremt rettighedshaveren har fremført en begrundet indsigelse og rimeligvis identificeret risiko for skadevirkning herved.

Det findes ikke hensigtsmæssigt at indføre en absolut pligt til at undlade at offentliggøre oplysninger under nærmere bestemte omstændigheder. Der henses her til, at Naalakkersuisuts

interesse i at offentliggøre oplysninger, kan være af samfundskritisk karakter og eksempelvis relatere sig til befolkningens sikkerhed eller sundhed. Men der vil i alle tilfælde skulle foretages en afvejning, hvis en rettighedshaver gør indsigelser, hensyn til børns regler og rettighedshaverens kommercielle interesse vil indgå i denne afvejning.

Grønlandske Advokater, Grønlands Erhverv og Greenfield Exploration Limited udtrykker bekymring om en øget administrativ byrde i forbindelse med offentlige høringer inden meddelelse af efterforskningstilladelser jf. forslaget § 35. Der peges bl.a. på, at det er en overflødig ekstra høring, da der også skal afholdes offentlige høringer i forbindelse med meddelelse af udnyttelsestilladelser og vurderinger af samfundsmæssig bæredygtighed og virkninger på miljøet. Og at ansøgere pålægges en betydelig byrde på et meget tidligt tidspunkt i processen. På den anden side er GreenRoc Plc positive overfor bestemmelsen, da et selskab tidligt i processen kan følge op på eventuelle bekymringer og forhåbninger.

Der lægges ikke med den offentlige høring efter forslaget § 35 op til, at ansøgere skal kommentere på de indkomne høringssvar og udfærdige rapporter. Der er alene tale om, at Naalakkersuisut og ansøgeren kan gøres opmærksomme på lokale forhold, der kan have betydning for mineralaktiviteter i området. Det kan eksempelvis være særlig sårbar natur eller erhvervsaktiviteter, der er svært forenelige med mineralaktiviteter. Høringssvarene vil blive en del af Naalakkersuisuts beslutningsgrundlag ved afgørelsen af, om der skal meddeles en tilladelse, og om der eventuelt skal indsættes særlige vilkår i tilladelsen. Endvidere vil en ansøger kunne indrette sig på særlige lokale forhold allerede i efterforskningsfasen. Departementet for Råstoffer og Justitsområdet mener ikke, at de øvrige offentlige høringer, der efter forslaget skal foretages inden et mineprojekt kan påbegyndes, overflødiggør denne høring. Den er en del af målsætningen om større borgerinddragelse, og den vil give mulighed for at foregribe nogle af de konflikter, der kan opstå i løbet af det videre forløb.

Grønlandske Advokater har flere bemærkninger til forslaget § 43. Det ønskes bl.a. præciseret, at en rettighedshaver skal have givet afkald eller fortabt sine rettigheder, før et område kan meddeles en ny rettighedshaver. Og de efterlyser endvidere klarhed om, hvordan der skal forholdes med hensyn til høringer og vurderinger af samfundsmæssig bæredygtighed og virkninger på miljøet i tilfælde, hvor en udnyttelsestilladelse meddeles efter stk. 4.

Det må være klart, at Naalakkersuisut ikke kan udbyde et område, en rettighedshaver har rettigheder over. Departementet for Råstoffer og Justitsområdet mener derfor en præcisering heraf er unødvendig. Hvad angår høringer og vurderinger af samfundsmæssig bæredygtighed og virkninger på miljøet ved meddelelse af tilladelser efter stk. 4, vil det bero på, hvilket stadie den konkrete tilladelse, der udbydes, befinder sig på. I nogle tilfælde vil de nævnte procedurer allerede være foretaget, i andre tilfælde vil der alene være påvist og afgrænset en udnyttelig forekomst af mineraler.

Grønlandske Advokater bemærker, at det savner formål at gennemføre en høring efter forslaget § 44, hvis høringer efter kapitel 15, 16 og 17 allerede er igangsat eller gennemført.

Jf. bestemmelsens stk. 2, skal høringer for et kommissorium så vidt muligt foretages sammen med forhøring for en eventuel projektbeskrivelse vedrørende miljøforhold eller samfundsmæssige forhold efter § 106.

GreenRoc Plc og Grønlands Erhverv mener, at bestemmelsen i § 44 om udarbejdelse af et kommissorium er en unødvendig ekstra administrativ byrde.

Det bemærkes, som nævnt ovenfor, at kommissoriet kan udarbejdes og sendes i høring sammen med forhøring for en eventuel projektbeskrivelse vedrørende miljøforhold eller samfundsmæssige forhold efter § 106. Bestemmelsen er foreslået efter ønske fra industrien, som har efterspurgt en mulighed for at få meddelt en tilladelse til udnyttelse inden udførelsen af vurderinger af miljømæssige påvirkninger og samfundsmæssige forhold, ud fra en betragtning om, at man har bedre muligheder for at finansiere disse, som indehaver af en udnyttelsestilladelse. Departementet for Råstoffer og Justitsområdet har ønsket at imødekomme dette ønske, men finder det betænkeligt at meddele udnyttelsestilladelser alene på grundlag af en påvist og afgrænset udnyttelig forekomst, uden at Naalakkersuisut og befolkningen har kendskab til det påtænkte projekt, hvorfor bestemmelsen fastholdes.

Grønlands Erhverv og Grønlandske Advokater anfører, at det er uklart, hvad der skal forstås ved ”reelle hovedkontor” i forslagets § 45, stk. 2.

Kravet om at et selskabs skal have sit reelle hovedkontor i Grønland, skal fortolkes i overensstemmelse med skatteretten. Det vil således være afgørende, om den daglige ledelse af selskabet varetages i Grønland.

Grønlandske Advokater anfører endvidere, at 6 måneder jf. forslagets § 45, stk. 3 er en meget kort frist til at etablere et selskabs reelle hovedkontor i Grønland. Efter meddelelse af en udnyttelsestilladelse påbegyndes et stort arbejde med udarbejdelse af planer, som skal godkendes af Naalakkersuisut, og at fristerne for indlevering af disse planer og igangsættelse af minedriften løber i flere år. Samt at det må formodes, at der ikke i denne periode vil være indtægter til beskatning. De foreslår, at der fastsættes en frist på ikke under 24 måneder eller som minimum en dispensationsadgang.

Departementet for Råstoffer og Justitsområdet har forståelse for, at 6 måneder er en kort frist, og at der umiddelbart efter meddelelse af en udnyttelsestilladelse typisk udføres opgaver, der ikke nødvendigvis kræver ledelsens tilstedeværelse i Grønland. Fristen er derfor ændret til 24 måneder.

Greenfield Exploration Limited bemærker, at det er problematisk, at der i forslagets § 45 stilles krav om, at rettighedshaverselskabet skal have sit reelle hovedkontor i Grønland, da de fleste mineselskaber er internationale selskaber, som ikke kan forventes at flytte deres hovedkontor til Grønland.

Greenfield Exploration Limited's bemærkning ses at bero på en misforståelse. Det er ikke et evt. bagvedliggende moderselskab, der efter bestemmelsen skal have sit hovedkontor i Grønland, det er alene det i Grønland registrerede rettighedshaverselskab, der skal have sit reelle hovedkontor i Grønland.

Grønlandske Advokater foreslår, at der indsættes en hjemmel til at dispensere fra fristerne i forslagets § 49.

Da der er mulighed for udsættelse af disse frister, se herved bestemmelsens stk. 2, findes det ikke nødvendigt at indføre en dispensationsadgang.

Grønlandske Advokater påpeger, at der er mangel på arbejdskraft i Grønland og foreslår, at undtagelsesbestemmelserne råstoflovens § 18, stk. 1 og 2 om muligheden for, at rettighedshavere kan benytte udenlandsk arbejdskraft og udenlandske leverandører, videreføres i forslagets § 52.

Den foreslåede bestemmelse indskrænker ikke mulighederne for at lade rettighedshavere benytte udenlandsk arbejdskraft og leverandører. Ifølge råstoflovens bestemmelser, skal en rettighedshaver benytte grønlandsk arbejdskraft og grønlandske leverandører, medmindre relevant arbejdskraft ikke findes eller ikke er disponibelt, eller grønlandske virksomheder ikke er konkurrencedygtige. Den foreslåede bestemmelse åbner op for mere fleksible løsninger, så der kan tages hensyn til de skiftende forhold på arbejdsmarkedet.

Grønlands Erhverv og Greenfield Exploration Limited peger på, at bestemmelsen i forslagets § 53, om krav om forarbejdning af mineraler i Grønland, gør Grønland mindre attraktivt som mineland.

Det er vigtigt, at man har mulighed for at fastsætte vilkår om, at en rettighedshaver skal forarbejde de udnyttede mineraler i Grønland, med henblik på at sikre grønlandske arbejdspladser og indtægter til landskassen, herunder indkomstskatter både i forbindelse med anlæggelse af procesanlæg og i forbindelse med selve forarbejdningen.

Grønlands Erhverv bemærker, at forslaget ikke giver mulighed for at kræve myndighedsrefusion fra rettighedshavere efter tilladelser til videnskabelige undersøgelser jf. forslagets kapitel 9, og at offentlige institutioner og universiteter dermed opnår en fordel i forhold til private parter. Der peges på, at offentligt ejede institutioner ofte sælger viden i konkurrence med private parter.

I det omfang en offentlig institution foretager undersøgelser med salg for øje, vil det kræve en forundersøgelsestilladelse. Det er ikke afgørende om rettighedshaveren er offentligt eller privat ejet, det afgørende er formålet med udførelsen af undersøgelserne.

Grønlandske Advokater og Greenfield Exploration Limited påpeger, at det kan have store konsekvenser for en rettighedshaver, hvis der meddeles påbud om at ophøre med at anvende en aftalepart, der ikke afgiver oplysninger om skatte- og afgiftsmæssige forhold efter forslagets § 68.

Det er vigtigt, at Naalakkersuisut har mulighed for at sanktionere virksomheder, der unddrager sig skattebetalinger. Efter den gældende råstoflov kan Naalakkersuisut bestemme, at en rettighedshaver skal ophøre med at udføre aktiviteter, såfremt dennes medkontrahent ikke afgiver oplysninger og dokumenter vedrørende skattemæssige forhold og foretager skatteindbetalinger. Den foreslåede bestemmelse er således en lempelse i forhold til gældende ret.

Grønlands Erhverv bemærker, at bestemmelsen i forslagets § 68 indebærer en øget administrativ byrde for råstofbranchen.

Rettighedshaverens medkontrahenter vil alene blive afkrævet oplysninger i det omfang oplysninger afgivet efter bestemmelsens stk. 1, efter skattemyndighedernes vurdering, giver anledning dertil. Bestemmelsens udformning skyldes problemstillinger vedrørende udveksling af oplysninger mellem forskellige myndigheder. Bestemmelsen forventes ikke at øge de administrative byrder for erhvervslivet i større omfang.

Grønlands Politi påpeger, at det er uklart, hvad der menes med formuleringen ” de grønlandske og danske domstole med kompetence i Nuuk, Grønland” i forslaget § 72, stk. 1, herunder navnlig, at danske domstole skal have kompetence i Grønland, og den geografiske afgrænsning til Nuuk.

Der er tale om en fejlformulering, og formuleringen er rettet til, så den er i overensstemmelse med forslaget § 25, stk. 3.

Greenfield Exploration Limited bemærker, at det er uklart, hvad der skal forstås ved genopretning af natur i forslaget § 78.

Bestemmelsen er udtryk for gældende ret. Der skal som udgangspunkt ske fuld genopretning, men hvad det nærmere indebærer i det enkelte tilfælde, vil bero på en konkret vurdering.

Justitsministeriet efterlyser en præcisering af, hvilke forpligtelser, et tilbageholdt aktiv efter forslaget § 79, kan tjene som sikkerhed for opfyldelsen af. Endvidere spørger de om man burde kunne få aktivet udleveret, ved andre foranstaltninger end opfyldelse af forpligtelsen, eksempelvis ved sikkerhedsstillelse.

Det fremgår af bemærkningerne til forslaget § 79, stk. 2, at et tilbageholdt aktiv, som tilhører en tredjemand, kan tilbageholdes indtil udgifterne ved fjernelse af det pågældende aktiv er dækket. Grunden til at bemærkningerne til bestemmelsens stk. 1 er udformet en smule anderledes er, at et tilbageholdt aktiv, som tilhører rettighedshaveren, udover udgifterne til selve fjernelsen af aktivet, også kan tjene til sikkerhed for betaling af udgifter til myndighedsbehandling, i forbindelse med fjernelse af aktivet. Dette er nu præciseret i bemærkningerne til bestemmelsen. Hvad angår opfyldelse af forpligtelsen ved sikkerhedsstillelse, vil en sikkerhedsstillelse i konkrete tilfælde kunne anses som opfyldelse af forpligtelsen.

Transparency International Greenland anbefaler, at det angives, hvilke internationale standarder, der skal opfyldes i forbindelse med udarbejdelse af nedlukningsplaner efter forslaget §§ 81 og 82.

Internationale standarder er et dynamisk begreb, og det findes ikke hensigtsmæssigt at lægge sig fast på bestemte standarder ved lov.

Transparency International Greenland ønsker en afklaring af, hvorledes forslaget § 92, stk. 2, om vurdering af en aktivitets virkninger på lokaliteter, der er udpeget som nationalt eller internationalt naturbeskyttelsesområde, stemmer overens med bekendtgørelsen om Nationalparken i Nord- og Østgrønland.

Nationalparken i Nord- og Østgrønland vil være omfattet af bestemmelsen.

Transparency International Greenland anbefaler endvidere, at det præciseres, hvem der skal deltage ved udformningen af aftaler om samfundsmæssig bæredygtighed, og at civilsamfundet inddrages i dette arbejde.

Det fremgår af forslaget § 110, stk. 2, at aftalen indgås mellem Naalakkersuisut og rettighedshaveren, og af bestemmelsens stk. 3 fremgår, at aftalen også indgås med kommunen, hvis tilladelsesområdet er i en kommunes område. Endvidere fremgår det af bestemmelsens stk. 3, at aftalen kan indgås med en eller flere nærtliggende kommuner, hvis tilladelsesområdet ikke ligger i en kommunes område. For så vidt angår inddragelse af det civile samfund, inddrager Naalakkersuisut og den eller de relevante kommuner civilsamfundet i relevant omfang i forbindelse med forberedelse af aftaleindgåelsen.

Søfartsstyrelsen mener, at forslaget § 114, om sikkerhed og sundhed i forbindelse med offshoreanlæg, er for vidtgående, idet den inkluderer skibe, pramme og andre fartøjer. Søfartsstyrelsen påpeger, at sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold i forhold til skibe, er et rigsansliggende, som varetages af Søfartsstyrelsen.

Sikkerhed og sundhed på offshoreanlæg er et hjemtaget område, og i det omfang et skib udfører råstofaktiviteter, som ligeledes er et hjemtaget område, vil Naalakkersuisut kunne fastsætte bestemmelser og vilkår vedrørende disse råstofaktiviteter.

Søfartsstyrelsen bemærker til forslaget § 115, stk. 2 om Naalakkersuisuts godkendelse af afmærkning af sikkerhedszoner ved offshoreanlæg, at det er Søfartsstyrelsen, der har kompetence til at godkende afmærkninger af offshoreanlæg.

En godkendelse fra Naalakkersuisut fritager, jf. forslaget § 126, ikke rettighedshavere og andre parter omfattet af forslaget for at indhente godkendelser eller tilladelser, som er fornødne efter anden lovgivning. Når det tillige kræves, at afmærkningen skal godkendes af Naalakkersuisut, er det for at sikre, at Naalakkersuisut kan sanktionere rettighedshavere i tilfælde af manglende overholdelse af bestemmelsen.

Søfartsstyrelsen bemærker endvidere til forslaget § 115, stk. 4 og § 116, stk. 2 om offentliggørelse af positioner for offshoreanlæg, at Erhvervsministeren har kompetence til at fastsætte regler om offentliggørelse af positioner for offshoreanlæg. At offentliggørelsen af en position for et offshoreanlæg, der er omgivet af en sikkerhedszone, altid bør offentliggøres i Efterretninger for Søfarende af Søfartsstyrelsen. Og at det ikke bør være muligt at foretage en offentliggørelse på anden måde af anden aktør.

Departementet for Råstoffer og Justitsområdet er enig i Søfartsstyrelsens betragtninger. Bestemmelsen er ændret, således at der nu kræves offentliggørelse i Efterretninger for Søfarende, og at det ikke er muligt at foretage offentliggørelse på andre måder af andre aktører.

Grønlands Erhverv mener, at forslaget § 125, om mulighed for at indstille sagsbehandlingen efter forslaget i tilfælde, hvor en rettighedshaver har forfalden gæld til Naalakkersuisut på

100.000 kr. eller mere, kan forstås således, at Naalakkersuisut til enhver tid kan kræve 100.000 kr. fra en rettighedshaver og stoppe sagsbehandlingen, hvis beløbet ikke betales.

Det fremgår klart af bestemmelsens første punktum, at bestemmelsen vedrører rettighedshavere, der ikke har betalt et skyldigt beløb.

Grønlands Erhverv finder det problematisk i forhold til selskabernes retssikkerhed, at Naalakkersuisut efter forslaget § 126, om undladelse af at meddele tilladelse eller godkendelse med henvisning til væsentlige samfundsmæssige forhold og interesser egenrådigt kan standse et projekt, uden forudgående behandling i Inatsisartut. Greenfield Exploration Limited og GreenRoc Plc efterspørger mere klare kriterier i bestemmelsen, og anfører, at det er umuligt for en ansøger eller rettighedshaver at leve op til oplysningspligten, efter bestemmelsens stk. 2, hvorefter en ansøger eller rettighedshaver skal oplyse om alle forhold, der kan være af betydning for Naalakkersuisuts afgørelse efter stk. 1, da en ansøger eller rettighedshaver ikke besidder viden om, hvad der kan være af betydning for Naalakkersuisuts afgørelse. Justitsministeriet anfører at bestemmelsen er i strid med kompetencefordelingen mellem Grønlands Selvstyre og den danske stat.

Bestemmelsen er slettet.

Transparency International Greenland anbefaler, at der åbnes for ansøgninger om midler efter forslaget § 130, som omhandler oprettelse af en pulje med midler til borgere, lokalsamfund og relevante organisationer til undersøgelser og rådgivning med videre, i forbindelse med forhøring.

Efter bestemmelsens stk. 2, kan ansøgning om midler ske, efter en ansøgning, et kommissorium eller en projektbeskrivelse er sendt i høring eller forhøring.

Justitsministeriet bemærker til forslaget §§ 131-133 om erstatningsansvar og forsikring, der efter deres opfattelse allerede gælder et objekt ansvar på området, og at man derfor kan udelade passussen ”også selvom skaderne er hændelige i § 131, stk. 1. Samt at det virker indgribende med en hjemmel til at fastsætte krav om forsikring for rettighedshaverens aftaleparters aktiviteter, da en sådan betingelse almindeligvis indføres som følge af et objektivt ansvar.

Hvad angår bemærkningen vedrørende objektivt ansvar, er Departementet for Råstoffer og Justitsområdet ikke bekendt med, at der på andet grundlag skulle gælde et objektivt ansvar for aktiviteter efter forslaget. Hvad angår hjemmelen til at fastsætte bestemmelser og vilkår om, at en rettighedshavers aftaleparters erstatningsansvar skal være omfattet af en forsikring eller en anden form for sikkerhedsstillelse, kan det være relevant at fastsætte krav om forsikring i forbindelse med aktiviteter, der kan forvolde større skader eller aktiviteter, der under normale omstændigheder ville være omfattet af et objektivt ansvar efter anden lovgivning, som undtager råstofaktiviteter.

Justitsministeriet bemærker til forslaget §§ 134-139, om erstatning for miljøskader, at der er mange henvisninger til gældende ret i de specielle bemærkninger og stiller spørgsmålstejn ved, om der er behov for en oplistning af erstatningsposterne i § 135. Endvidere spørges der, om udtrykket ”den pågældende” i § 136 bør ændres til ”skadevolderen”.

Hvad angår henvisningerne til gældende ret og opstilling af erstatningsposter i § 135, er formålet at gøre retstilstanden mere klar, bl.a. af hensyn til internationale aktører, som ikke nødvendigvis er bekendte med grønlandsk ret. Hvad angår terminologien i § 136, er den ansvarlige for en skade ikke nødvendigvis identisk med skadevolderen.

Grønlands Politi bemærker, at det ikke fremgår af forslaget § 140, om tvangsbøder, hvorvidt der er rekursadgang og om sådanne bøder kan indbringes for domstolene. Grønlands Politi bemærker videre, at tvangsbøder, efter deres opfattelse, ikke vil kunne forfølges af dem.

Hvad angår rekursadgang og indbringelse for domstolen, vil klager over afgørelser efter bestemmelsen være underlagt de almindelige regler herom. Da der ikke er tale om en kriminalretlig foranstaltning, kan bøder pålagt efter bestemmelsen ikke forfølges af Grønlands Politi.

Grønlands Erhverv bemærker, at det bør fremgå tydeligt, at formålet med pålæggelse af tvangsbøder efter forslaget § 140, ikke er en strafsanktion, men et middel til at gennemføre en handlepligt. Det påpeges i den forbindelse, at tvangsbøder i bemærkningerne til bestemmelsen benævnes som en sanktion.

Departementet for Råstoffer og Justitsområdet er enig med Grønlands erhverv, og bemærkningerne til bestemmelsen er ændret, således at det fremgår tydeligere, at der er tale om et pressionsmiddel.

Grønlands Erhverv bemærker, at hjemmelen i forslaget § 141, om Naalakkersuisuts mulighed for at udstede bødeforlæg, er et vidtgående redskab, og at det ikke fremgår af bemærkningerne, hvilke kompetencer Naalakkersuisut har i forhold til at vurdere proportionalitet og fastsætte bødens størrelse.

Udstedelse af bødeforlæg findes at være et mindre vidtgående skridt end politianmeldelse, som vil være alternativet. Hvad angår spørgsmålet om proportionalitet, vil Naalakkersuisut, som i alle andre tilfælde, være underlagt den almengældende proportionalitetsgrundsætning, og for så vidt angår bødens størrelse, vil den følge det niveau, der fastlægges af domstolene.

Grønlands Landsret og Grønlands Politi bemærker, at udtrykket straf bruges flere gange i forslaget § 141, om sanktioner, og at man ikke benytter dette udtryk i grønlandsk ret, men i stedet benytter udtrykket foranstaltninger.

Dette er taget til efterretning, og rettet i lovtekst og bemærkninger.

Grønlands Politi bemærker til forslaget § 142, stk. 6, om konfiskation, at det er u hensigtsmæssigt at sammenblende Naalakkersuisuts mulighed for administrativt at foretage konfiskation med konfiskation efter kriminalloven/beslaglæggelse efter retsplejeloven. Og at konfiskation, efter Grønlands Politis opfattelse, bør foretages af Naalakkersuisut, ligesom det

bør være Naalakkersuisut, der opbevarer konfiskerede materialer.

Departementet for Råstoffer og Justitsområdet er enig i, at det er uhensigtsmæssigt at sammenblende administrativ konfiskation med konfiskation efter kriminalloven/beslaglæggelse efter retsplejeloven. Det er dog Departementet for Råstoffer og Justitsrådets opfattelse, at det er vigtigt at have en klar hjemmel til at de relevante myndigheder kan foretage konfiskation i kriminalsager. Bestemmelsen i forslagets § 142, stk. 6 og bemærkningerne dertil, er derfor ændret, således at det nu fremgår, at Naalakkersuisut kan foretage administrativ konfiskation og den relevante myndighed efter kriminalloven kan foretage konfiskation efter bestemmelsen i kriminalsager.

Grønlandske Advokater foreslår, med henvisning til forslagets § 143, om Ikrafttrædelses-, ændrings-, og ophævelsesbestemmelser, at der laves overgangsregler i forhold til flere af forslagets bestemmelser. Dels således at udenlandske selskaber, som allerede er meddelt en tilladelse, skal kunne bevare tilladelsen, uanset at de ikke måtte kunne sidestilles med et kapitalsselskab i Grønland efter forslagets § 29. Dels således at der ikke kræves udarbejdelse af et kommissorium jf. forslagets § 44 for rettighedshavere, der allerede har udarbejdet og fået godkendt terms of reference efter en forhøring. Og dels således at der indføres en dispensation i en forlænget periode for rettighedshaveres pligt til at have sit reelle hovedkontor i Grønland jf. forslagets § 45.

Grønlandske Advokaters forslag er taget til efterretning, og der er indsat nye stk. 4-6 i bestemmelsen. § 29 finder således ikke anvendelse på tilladelser meddelt inden forslagets ikrafttrædelse. Forslagets § 44 finder ikke anvendelse i det omfang, en rettighedshaver har fået godkendt en projektbeskrivelse til forhøring efter råstoflovens § 87a, inden forslagets ikrafttrædelse. Og Rettighedshavere, der på tidspunktet for forslagets ikrafttrædelse er meddelt en udnyttelsestilladelse, skal senest opfylde kravet i forslagets § 45, stk. 2, 24 måneder efter forslagets ikrafttrædelse.

Det bemærkes, at der i øvrigt efter den offentlige høring er foretaget følgende ændringer i forslaget:

Det er i bemærkningerne til forslagets § 88, om kriterier ved anvendelse og administration af forslagets miljø-, klima og naturbeskyttelse, understreget, at der skal tages hensyn til følsomme områder og perioder. Endvidere er det understreget i bemærkningerne til bestemmelsen, at administrationen af forslagets bestemmelser om Miljøbeskyttelse, klimabeskyttelse og naturbeskyttelse i vidt omfang tager udgangspunkt i internationale konventioner.

I forslagets § 89, stk. 1, og bemærkningerne dertil, er det tilføjet, at der skal tages hensyn til tidspunktet og et områdes natur, ved planlægning af aktiviteter efter forslaget.

Forslagets § 118, stk. 2 er omformuleret, så hensyntagen til befolkningens sociale, kulturelle, religiøse og åndelige værdier og skikke er inkluderet.